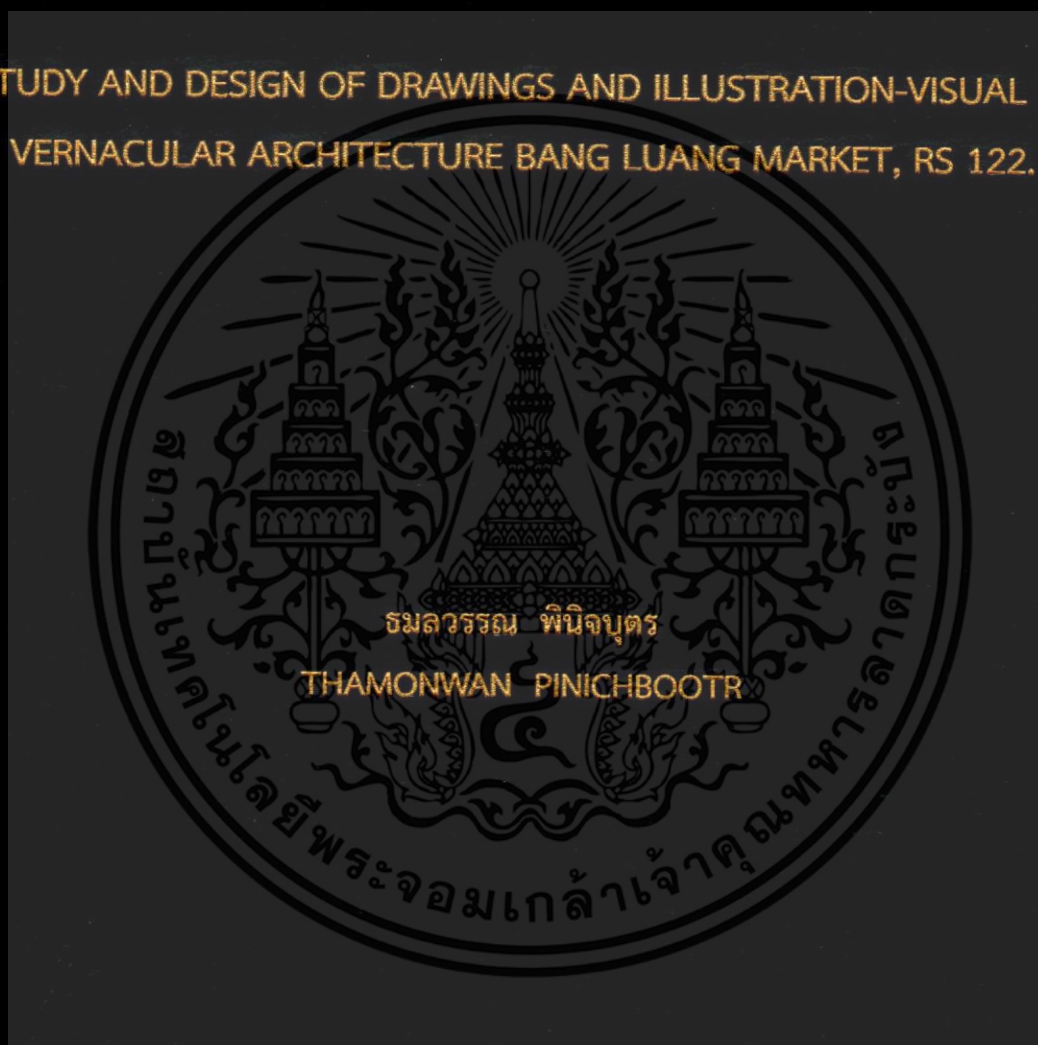

ศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน
จังหวัดนครปฐมโดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น

STUDY AND DESIGN OF DRAWINGS AND ILLUSTRATION-VISUAL IN
VERNACULAR ARCHITECTURE BANG LUANG MARKET, RS 122.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2558

KMITL-2015-ED-M-222-132

ศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน
จังหวัดนครปฐมโดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น

STUDY AND DESIGN OF DRAWINGS AND ILLUSTRATION-VISUAL IN
VERNACULAR ARCHITECTURE BANG LUANG MARKET, RS 122.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STUDY AND DESIGN OF DRAWINGS AND ILLUSTRATION-VISUAL IN
VERNACULAR ARCHITECTURE BANG LUANG MARKET, RS122.

THAMONWAN PINICHBOOTR

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE IN INDUSTRIAL EDUCATION
IN INDUSTRIAL DESIGN TECHNOLOGY
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2015

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

KMITL-2015-ED-M-222-132

COPYRIGHT 2015

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบ เรื่องศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น Study and Design of Drawings and Illustrated in Vernacular Architecture for Bang Luang Market, RS 122.)

นักศึกษา

นางสาวธมลวรรณ พินิจบุตร

รหัสประจำตัว

55630903

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

เทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิวังศา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

รองศาสตราจารย์ วาที่ร้อยโทพิชัย สดภิบาล

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
รศ.อุดมศักดิ์	สาริบุตร	
ผศ.ดร.ทรงวุฒิ	เอกวุฒิวังศา	
รศ.วาที่ร้อยโทพิชัย	สดภิบาล	
ผศ.ดร.อภิศักดิ์	สินธุ์ภาค	
ผศ.ดร.รัฐไท	พรเจริญ	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ

9 กรกฎาคม 2558 เวลา 07.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ

ณ ห้อง ค. 417 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ดร.พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

วันที่ 29 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมโดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น
ชื่อนักศึกษา	ฉมลวรรณ พินิจบุตร
รหัสประจำตัว	55630903
ปริญญา	ครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษา
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์
พ.ศ.	2558
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผศ.ดร. ทรงวุฒิ เอกวุฒิมวงศา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ร.ศ.ว่าที่ร้อยโท พิชัย สดภิบาล

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมโดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น มีวัตถุประสงค์ 1.เพื่อศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม 2.เพื่อศึกษาการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น 3.เพื่อประเมินความพึงพอใจของคนในชุมชนตลาดบางหลวงและผู้ที่มาท่องเที่ยว ที่มีต่อการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น

ประชากรในการศึกษา คือ 1)คนในชุมชนตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม 2)ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านสถาปัตยกรรม จำนวน3ท่าน3) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านศิลปวัฒนธรรม จำนวน3ท่าน 4) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านภาษา จำนวน3ท่าน ประชากร ประเมินความพึงพอใจ1)คนในชุมชนตลาดบางหลวง2)นักท่องเที่ยว 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบกราฟิกจำนวน3ท่าน

ผลการศึกษาด้านเอกลักษณ์ของชุมชนตลาดบางหลวงพบว่า ชุมชนเป็นสถานที่โดดเด่นทางสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นมากที่สุด และการวางตัวของกลุ่มเรือนพักอาศัยในย่านชุมชน ทิศนัยภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน โดยการประเมินหาเอกลักษณ์จากผู้เชี่ยวชาญพบว่า ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยเป็นลักษณะภาพของชุมชนที่บ่งบอกถึงความเป็นตลาดเก่าบางหลวงด้านเอกลักษณ์ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นมีทั้งหมด 333 คน ภาพที่1.ป้ายและทางเข้า จำนวน 34คน(ร้อยละ10) ภาพที่2.ทางเดินระหว่างซอย จำนวน 34คน (ร้อยละ10) ภาพที่3.บ้านไม้2ชั้น จำนวน 34คน (ร้อยละ10) ภาพที่4.บ้านไม้หัวมุม จำนวน34คน(ร้อยละ10) ภาพที่ 5.บ้านเก่าเล่าเรื่อง จำนวน 34คน (ร้อยละ10) ภาพที่6.สะพานไม้ข้ามไปศาลเจ้า จำนวน34คน(ร้อยละ10) ภาพที่ 7 .บ้านดนตรีจีน จำนวน6คน(ร้อยละ2) ภาพที่8.บ้านโรงตีเหล็กจำนวน6คน(ร้อยละ2)ภาพที่9.โรงเรียนเจียนหัว จำนวน6คน(ร้อยละ2)ภาพที่10.วัดบางหลวงจำนวน6คน(ร้อยละ2)ภาพที่11.โรงเจบัวนอก จำนวน 6คน(ร้อยละ2)ภาพที่ 12.ร้านขายยาจีน จำนวน34คน(ร้อยละ10)ภาพที่13.วิกหนัง จำนวน6คน(ร้อยละ2)ภาพที่14ร้านขายกาแฟโบราณ จำนวน6คน (ร้อยละ2)ภาพที่15.ร้านขายอุปกรณ์ก่อสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต่ออ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวน6คน(ร้อยละ2)ภาพที่16.ร้านจำหน่ายอุปกรณ์ทางการประมง จำนวน7คน(ร้อยละ2)ภาพที่17. ศาลเจ้าแม่ทับทิม จำนวน6คน(ร้อยละ2) ภาพที่18.บ้านไม้ริมน้ำ จำนวน 34คน(ร้อยละ10)

ผลการศึกษาการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ผู้วิจัยได้ รวบรวมสรุปข้อมูลนำมาสร้างแบบร่างการจัดวางตามขั้นตอนและกระบวนการ การออกแบบหนังสือ ขั้นตอนเรื่อง ด้านภาพประกอบ ภาพประกอบช่วยขยายข้อความ และเป็นสิ่งจูงใจ ให้เกิดความดึงดูดสนใจ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย5.00 รองมา ภาพประกอบช่วยเสริมสร้างจินตนาการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย5.00 และ ภาพประกอบช่วยสนองจุดมุ่งหมายเฉพาะ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย5.00 โดยการเขียนภาพลายเส้นจำนวน 8 ภาพ สำหรับด้านภาพประกอบ และใช้ทฤษฎีตามกรอบแนวคิดนำไปประเมินพบว่า รูปภาพที่1ป้ายทางเข้าหลักในมุมมองภาพที่1มีความเหมาะสมมากที่สุด, รูปภาพที่2มุมมองภาพที่2มีความเหมาะสมมาก,รูปภาพที่3 มุมภาพที่3มีความเหมาะสมมาก,รูปภาพที่4มุมมองภาพที่3มีความเหมาะสมมากที่สุด,)รูปภาพที่5มุมมองภาพที่1มีความเหมาะสมมากที่สุด,รูปภาพที่6มุมมองที่1มีความเหมาะสมมากที่สุด, รูปภาพที่7มุมมองที่2มีความเหมาะสมมากที่สุด, และรูปภาพที่8มุมมองที่1มีความเหมาะสมมาก ตามลำดับ ด้านเนื้อหา เนื้อเรื่องบอกความเป็นตลาดบางหลวง เนื้อเรื่องด้านความประวัตินั้นเป็นมาของตลาดบางหลวงมีประโยชน์ต่อผู้อ่าน มีความน่าเชื่อถือ สร้างสรรค์ ทันสมัย มีความถูกต้อง ลำดับเรื่องดี โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ผลการประเมิน IOC มีความพึงพอใจในระดับมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต่อ||อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Studt And Design Of Drawing AND Illustratediln Vernacular Architecture Bang Luang Markrt,Rs122
Student	Thamonwan Pinichbootr
Student ID.	55630903
Degree	Master of Science in Industrial Education
Program	Industrial Design Technology
Year	2015
Thesis Advisor	Asst.Prof.Dr.Songwut Egwutvongsa
Thesis Co-Advisor	Assoc.Prof.Act.Lt.Pichai.Pichai Sodphiban

ABSTRACT

Illustration is the main point of making every types of books as well as being the motivation to make interests and understand stories. Moreover, it can make the illustrations to explain thoughts not less than to lead story with consonants. Therefore, the researcher has brought the creative picturelines of community to create the story illustrations including of bringing poems from the philosophers in Bangluang community to apply as the new illustrations. Then, how to write the lined illustrations is the way to conduct meanings as the first step and to make publicize in community as the way that no one has made the presentation before. Then, it is valuable in the terms of arts beauty to save line pictures for making proud by people in community. Besides, how to make the community story illustrations is the way to publicize and support cultural tourism to be valuable and conserve as the heritage for young generations. As the result, the researcher has the objectives to study and design the illustration in the subject of studying Vernacular Architecture from Bang Luang market by selecting study areas in Bang Luang market in Era 122 in order to gather information from Bang Luang people including of honor experts and relevant ones. In addition, it should take the satisfaction assessment of Bang Luang people and tourists also. The tool applied in this research consists of interview papers, assessment papers and questionnaires to gather information.

According to result of community uniqueness in Bang Luang Market, it was found that the community is the most outstanding architectural place. Moreover, the placing of residences in the community or the scenery is the uniqueness of town environment in community areas. Then, it can take the assessment by finding the uniqueness from the experts that was the community factor pictures expressing the ancient Bang Luang market in Vernacular Architecture with applying 330 samplings as this following: the first picture (Sign and Entrance Way with 34 samplings or 10 percentages), the second picture (Walk Way between Lanes with 34 samplings or 10 percentages), the third picture (the 2 floors wooden house with 34 samplings or 10 percentages), the fourth picture (the wooden house in corner with 34 samplings or 10 percentages), the fifth picture (the telling story ancient house with 34 samplings or 10 percentages), the sixth picture (the wooden bridge across to shrines with 34 samplings or 10 percentages), the seventh picture (the Chinese music house with 6 samplings or 2 percentages), the eighth picture (the forge house with 6 samplings or 2 percentages), the ninth picture (Chian Hua School with 6 samplings or 2 percentages), the tenth picture (Bang Luang Temple with 6

samplings or 2 percentages , the eleventh picture (BuanghokVegetarian House with 6 samplings or 2 percentages) , the twelfth picture (Chinese pharmacies with 34 samplings or 10 percentages, the thirteenth (the Movie theater with 6 samplings or 2 percentages , the fourteenth (the old coffee store with 6 samplings or 2 percentages , the fifteenth (the construction equipment store with 6 samplings or 2 percentages , the sixteenth (the fisheries store with 7 samplings or 2 percentages , the seventeenth (Tabtim Shrine with 6 samplings or 2 percentages and the eighteenth picture (the wooden house beside river with 34 samplings or 10 percentages)

According to studydesigning of drawing and illustration in vernacular architecture from Bang Luang Market in Era 122 , the researcher has gathered information to create drafts with steps and processes to make illustration books. Besides, the illustration books can expand message as well as being the motivation to make interests suitably in the most level or average of 5.00 as same as to support of imagination and make the illustration to response to the specific objectives in the same level or average of 5.00 equally. In addition, how to write line pictures totally 8 pictures as illustration and applying theory concept can bring to take assessment. Moreover, it was found that the first picture or the sign and entrance way had the most suitability as well as the third picture, the fourth picture, the fifth picture,the sixth picture , the seventh picture , the second picture and the eighth picture , respectively. On the other hand, for the contents it tells about the style ofBang Luang market and the origin of Bang Luang market which is beneficial to the readers for knowingcredibility, creativeness, modernity, correctness and order corrected by 3 honor experts. As the result, the result of IOC assessment wasin the excellent level

Keyword :Vernacular Architecture from Bang Luang Market in Era 122

Note : In this article, it shows only first object

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ได้รับความกรุณาจาก ผศ.ดร. ทรงวุฒิ เอกวุฒิมวงศา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ร.ศ.ว่าที่ร้อยโท พิชัย สดภิบาล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณคณะกรรมการการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์อุดมศักดิ์ สาริบุตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธเนศ ภิรมย์การ ดร.รัฐไท พรเจริญ ผศ.ดร.อภิศักดิ์ สิ้นธุภัก ที่ให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องในงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาตอบแบบสอบถาม ให้คำแนะนำ เสนอแนะแนวทางที่เป็นความรู้เกี่ยวกับงานวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัย ขอมอบแต่ บิดา มารดา ผู้ให้ชีวิตและผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านที่ถ่ายทอดความรู้ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

ธมลวรรณ พินิจบุตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	
ภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	X
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
1.3 กรอบแนวคิดและทฤษฎีการวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 ตัวแปรที่ศึกษา.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
1.7 นิยามศัพท์.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 ประวัติความเป็นมาจังหวัดนครปฐม.....	8
2.2 กายภาพสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122.....	9
2.3 การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชน.....	16
2.4 ท้องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.....	26
2.5 ทฤษฎีการถ่ายภาพ.....	26
2.6 หลักการเขียนลายเส้นทัศนียภาพ.....	30
2.7 ภาพประกอบเรื่อง.....	36
2.8 สื่อสิ่งพิมพ์งานกราฟิก.....	47
2.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	64
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	68
3.1 เพื่อศึกษาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม.....	68
3.2 เพื่อออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางเลน อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมโดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น.....	72

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.3 เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการออกแบบ ภาพประกอบโดยการเขียนลายเส้นทัศนียภาพศิลปะสถาปัตยกรรม พื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม.....	79
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
4.1 ผลการวิเคราะห์ศึกษาศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ. 122 ตำบลบางเลน อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม.....	79
4.2 ผลการวิเคราะห์การศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น.....	120
4.3 ผลการวิเคราะห์ การประเมินความพึงพอใจของคนในชุมชน ตลาดบางหลวงนักท่องเที่ยว ที่มาเที่ยวชมตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลนจังหวัดนครปฐม.....	172
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล	
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	195
5.2 อภิปรายผล	198
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	200
บรรณานุกรม.....	201
ภาคผนวก ก.....	204
ภาคผนวก ข.....	208
ภาคผนวก ค.....	268
ภาคผนวก ง.....	291
ประวัติผู้เขียน.....	304

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงลักษณะผิวกระดาษกับการเลือกใช้.....	53
4.1 สรุปผลการวิเคราะห์เอกลักษณ์ของชุมชนตลาดเก่าบางหลวง ร.ศ.122 โดยกลุ่มคนในชุมชน ตลาดบางหลวง จำนวน 333 คน.....	85
4.2 ผลการวิเคราะห์การศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ด้านการถ่ายภาพ ภาพที่1.ป้ายทางเข้า.....	89
4.3 ผลการวิเคราะห์การศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ด้านการถ่ายภาพ ภาพที่2.บ้านไม้2ชั้น.....	93
4.4 ผลการวิเคราะห์การศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ด้านการถ่ายภาพ ภาพที่3.บ้านห้วม.....	96
4.5 ผลการวิเคราะห์การศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ด้านการถ่าย ภาพภาพที่4.สะพาน.....	100
4.6 ผลการวิเคราะห์การศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ด้านการถ่ายภาพ ภาพที่5.ทางเดินระหว่างซอย.....	105
4.7 ผลการวิเคราะห์การศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ด้านการถ่ายภาพ ภาพที่6.ร้านขายยาจีน.....	108
4.8 ผลการวิเคราะห์การศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ด้านการถ่ายภาพ ภาพที่7.พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง.....	112
4.9 ผลการวิเคราะห์การศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ด้านการถ่ายภาพ ภาพที่8.บ้านไม้ริมน้ำ.....	116
4.10 แสดงข้อมูลการเขียนภาพถ่ายเส้นสถาปัตยกรรม ภาพที่1.ทางเข้าหลัก.....	125
4.11 แสดงข้อมูลการเขียนภาพถ่ายเส้นสถาปัตยกรรม ภาพที่2.บ้านไม้2ชั้น.....	128
4.12 แสดงข้อมูลการเขียนภาพถ่ายเส้นสถาปัตยกรรม ภาพที่3.บ้านห้วม.....	131
4.13 แสดงข้อมูลการเขียนภาพถ่ายเส้นสถาปัตยกรรม ภาพที่4.สะพาน.....	133
4.14 แสดงข้อมูลการเขียนภาพถ่ายเส้นสถาปัตยกรรม ภาพที่5.ทางเดินระหว่างซอย.....	135
4.15 แสดงข้อมูลการเขียนภาพถ่ายเส้นสถาปัตยกรรมภาพที่6.ร้านขายยาจีน.....	137

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.16 แสดงข้อมูลการเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรมภาพที่7.พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง.....	139
4.17 ข้อมูลการเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรมภาพที่8.บ้านไม้ริมน้ำ.....	141
4.18 แสดงข้อมูลการเขียนภาพสถาปัตยกรรม ภาพที่1.ทางเข้าหลัก.....	147
4.19 แสดงข้อมูลการเขียนภาพสถาปัตยกรรม ภาพที่2.บ้านไม้2ชั้น.....	149
4.20 ข้อมูลการเขียนภาพสถาปัตยกรรม ภาพที่3.บ้านห้วมม.....	151
4.21 ข้อมูลการเขียนภาพสถาปัตยกรรม ภาพที่4.สะพาน.....	153
4.22 แสดงข้อมูลการเขียนภาพสถาปัตยกรรม ภาพที่5.ทางเดินระหว่างซอย.....	155
4.23 แสดงข้อมูลการเขียนภาพสถาปัตยกรรม ภาพที่6.ร้านขายยาจีน.....	157
4.24 แสดงข้อมูลการเขียนภาพสถาปัตยกรรม ภาพที่7.พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง.....	159
4.25 แสดงข้อมูลการเขียนภาพสถาปัตยกรรม ภาพที่8.บ้านไม้ริมน้ำ.....	161
4.26 สรุปผลประเมินความพึงพอใจด้านกราฟิกและสื่อสิ่งพิมพ์โดยผลการ ประเมินความพึงพอใจ คนในชุมชนตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จำนวน 100 คน	174
4.27 ประเมินความพึงพอใจด้านกราฟิกและสื่อสิ่งพิมพ์ โดยผลการประเมิน ความพึงพอใจนักท่องเที่ยวในชุมชนตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จำนวน 100 คน.....	175
4.28 สรุปผลประเมินความพึงพอใจด้านกราฟิกและสื่อสิ่งพิมพ์ โดยผล การประเมินความพึงพอใจ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ด้านการออกแบบกราฟิก.....	176
4.29 สรุปผลประเมินความพึงพอใจด้านกราฟิกและสื่อสิ่งพิมพ์ โดยผลการ ประเมินความพึงพอใจ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ด้านการออกแบบ.....	177
4.30 สรุปผลประเมินความพึงพอใจด้านกราฟิกและสื่อสิ่งพิมพ์ โดยผลการ ประเมินความพึงพอใจ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ด้านการออกแบบ	178

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ตราประจำจังหวัดนครปฐม.....	8
2.2 แสดงแผนที่ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม.....	10
2.3 แสดงลักษณะการวางผังอาคารบ้านเรือนตลาดเก่าบางหลวง.....	11
2.4 แสดงแผนที่ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม.....	12
2.5 บ้านเก่าเหล่าเต็งไม้.....	16
2.6 อาคารบ้านเรือนในย่านชุมชน เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นกายภาพ.....	17
2.7 ประเพณีถือศีลกินเจ มรดกทางวัฒนธรรมที่ไม่ใช่กายภาพ แต่ผูกติดสัมพันธ์กับพื้นที่ทางกายภาพ.....	17
2.8 ย่านชุมชนเก่า มักเป็นพื้นที่ที่ยังคงมีอาคารเก่าที่มีลักษณะทางสถาปัตยกรรมโดดเด่น หลงเหลือ กระจุกตัวอยู่มาก.....	19
2.9 ระบบนิเวศพืชพันธุ์พื้นถิ่นและระบบนิเวศที่เกี่ยวข้อง แสดงถึงความสัมพันธ์ ย่านชุมชนเก่ากับระบบการผลิต.....	19
2.10 การรักษาภูมิทัศน์ริมน้ำของย่านชุมชนเก่า ควรจะต้องรักษาลักษณะความสัมพันธ์ ของชุมชนกับน้ำเอาไว้ การก่อสร้างควรคำนึงถึงผลกระทบต่อด้านมุมมอง.....	20
2.11 ความต่อเนื่องของกิจกรรมการค้าดั้งเดิม เป็นตัวการชี้วัดความสำคัญในการดำรงอยู่ ของย่านชุมชนเก่าในภาพเป็นการค้าขายก๋วยเตี๋ยวปากหม้อ ชุมชนตลาดบางหลวง.....	20
2.12 ย่านชุมชนเก่าตลาดบางหลวง จังหวัดนครปฐม เป็นย่านแหล่งการค้า ลุ่มแม่น้ำท่าจีน.....	21
2.13 วัดบางหลวง.....	22
2.14 ศาลเจ้าแม่ทับทิม.....	23
2.15 อาคารไม้ริมน้ำ (แม่น้ำท่าจีน).....	23
2.16 ย่านชุมชนเก่าตลาดบางหลวงจังหวัดนครปฐม เป็นชุมชนตลาดเป็นศูนย์กลางการค้าขาย.....	24
2.17 ย่านชุมชนเก่าตลาดบางหลวง จังหวัดนครปฐม.....	26
2.18 ภาพโครงสร้างภาพที่เน้นจุดสนใจ.....	27
2.19 ภาพที่เน้นจุดสนใจตำแหน่งบนซ้าย.....	27
2.20 ความสมดุลของภาพ (Balance).....	28
2.21 ภาพตัวอย่างภาพมีความสมดุลแบบไม่เท่ากัน.....	28
2.22 การถ่ายภาพเชิงสถาปัตยกรรม แบบเป็นการเน้นรายละเอียด.....	30
2.23 ภาพจุดรวมสายตา.....	31
2.24 ภาพเส้นระดับสายตา.....	31
2.25 ภาพตำแหน่งการมองด้านข้าง.....	31
2.26 ภาพตำแหน่งการมองแบบจุดรวมสายตาสองจุด.....	32
2.27 ภาพตำแหน่งการมองแบบจุดรวมสายตาสองจุด.....	32

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.28 ตัวอย่างภาพประกอบที่มีลักษณะเป็นภาพเขียน.....	38
2.29 ตัวอย่างภาพประกอบที่มีลักษณะเป็นภาพถ่าย.....	39
2.30 ตัวอย่างภาพประกอบที่ใช้ประกอบเรื่อง.....	39
2.31 ตัวอย่างภาพประกอบที่สัมพันธ์กับเรื่อง.....	39
2.32 ตัวอย่างภาพประกอบที่เสนอเรื่องราวต่อเนื่องกัน.....	40
2.33 ตัวอย่างภาพประกอบที่เสนอเรื่องราวเรื่องราวผสมกับเนื้อเรื่อง.....	40
2.34 ตัวอย่างภาพประกอบเรื่องราวประเภทนวนิยาย.....	42
2.35 ตัวอย่างภาพประกอบเรื่องราวประเภทสารคดี “กีฬากอล์ฟ”.....	42
2.36 ตัวอย่างภาพประกอบเรื่องราวประเภทแบบเรียน “สถาปัตยกรรมไทย”.....	43
2.37 ตัวอย่างภาพประกอบเรื่องราวประเภทการ์ตูนโฆษณากลางแจ้ง.....	43
2.38 ตัวอย่างภาพประกอบในหนังสือสำหรับเด็กประเภทนิยาย.....	45
2.39 ส่วนประกอบของหนังสือ.....	52
2.40 รูปร่างของสิ่งพิมพ์รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า.....	57
2.41 ตำแหน่งจุดแห่งความสนใจของผู้ดูต่อหน้าหนังสือ หมายเลข 1 จะเป็นบริเวณ ความน่าสนใจสูงสุด หมายเลข 7 เป็นบริเวณความน่าสนใจต่ำสุด.....	58
2.42 การกำหนดพื้นที่สำหรับสิ่งพิมพ์สองหน้า.....	58
2.43 ตำแหน่งจุดรวมสายตา.....	58
2.44 ตัวอย่างรูปแบบปกหนังสือต่างๆ.....	60
2.45 ตัวอย่างรูปแบบการออกแบบปกหนังสือให้สวยงามเพื่อทางธุรกิจ.....	60
2.46 ตัวอย่างรูปแบบการออกแบบปกหนังสือให้สวยงามเพื่อทางธุรกิจ.....	61
2.47 ส่วนประกอบของหนังสือ.....	61
2.48 ตัวอย่างรูปแบบการออกแบบปกหน้า-หลัง และสันของหนังสือควบคู่กัน.....	62
2.49 ตัวอย่างการเย็บเล่มของหนังสือ.....	63
2.50 ตัวอย่างการเย็บเล่มของหนังสือ.....	64
4.1 ภาพแสดงผังตลาดบางหลวง.....	80
4.2 รูปภายนอกของเรือนแถวไม้ตลาดบางหลวง ซอยที่1ตลาดกลาง.....	80
4.3 ตลาดบางหลวงบ้านหัวมุม.....	80
4.4 แสดงลักษณะการวางผังอาคารบ้านเรือนตลาดกลาง.....	81
4.5 ตลาดบางหลวงร้านถ่ายภาพ.....	81
4.6 ตลาดบางหลวงร้านขายของชำระหว่างซอยที่1และซอยที่2.....	81
4.7 รูปภายนอกของเรือนแถวไม้ตลาดบางหลวง ซอยที่1ตลาดกลาง.....	82
4.8 ตลาดบางหลวง.....	83
4.9 ตลาดบางหลวง.....	83
4.10 ตลาดบางหลวง.....	84

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.11ภาพโครงร่างภาพที่เน้นจุดสนใจ.....	86
4.12ภาพความสมดุลที่เท่ากัน.....	87
4.13ภาพความสมดุลที่ไม่เท่ากัน.....	87
4.14ภาพการเน้นลักษณะของรูปทรง.....	87
4.15สรรหาสิ่งที่เป็นทิวแถว เน้นตอนหน้าให้มีลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆลดขนาดลงตามระยะ.....	88
4.16อุปกรณ์การวาดภาพ.....	121
4.17อาคารบ้านเรือนในย่านชุมชน ตลาดบางหลวง.....	122
4.18อาคารบ้านเรือนไม้ริมน้ำในย่านชุมชน ตลาดบางหลวง.....	122
4.19รถลากสมัยโบราณ ตลาดบางหลวง.....	123
4.20ชุมชนสามเสน หลังวังสุโขทัย กรุงเทพฯ.....	124
4.21ชุมชนชายเลนบ้านสาขลา สมุทรปราการ.....	124
4.22ตลาดริมน้ำหัวตะเข้ เขตลาดกระบัง.....	125
4.23ตลาดบางหลวง:อาคารบ้านเรือนในย่านชุมชนเก่า เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นกายภาพ....	144
4.24ตลาดบางหลวง:เส้นทางสัญจร.....	144
4.25ตลาดบางหลวง.....	145
4.26ตลาดบางหลวง.....	145
4.27ศาลาอมา โรงเจบัวนอก : มรดกทางจิตวิญญาณ ขนบประเพณี ความเชื่อ.....	145
4.28โรงเรียนเจียนหัว : กระบวนการเรียนรู้ ภาษา ภูมิปัญญาท้องถิ่น.....	146
4.29ชุมชนเป็ยะซึ่งมีลักษณะคล้ายปอเป็ยะ สุตรจินโบราณ.....	146
4.30การลงพื้นที่สัมภาษณ์ทางด้านการท่องเที่ยวในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ครั้งที่18.....	166
4.31รูปแบบและลักษณะของหนังสือขนาด 16 หน้ายก 5 x 7.1/2 นิ้ว ขนาดพ็อกเก็ตบุ๊ก.....	167
4.32ตัวอย่างหน้าปกหนังสือ.....	167
4.33ตัวอย่างหน้าการออกแบบจัดวางหนังสือ.....	168
4.34ตัวอย่างหน้าการออกแบบจัดวางหนังสือ.....	168
4.35ตัวอย่างการเย็บเล่มของหนังสือ.....	169
4.36ย่านชุมชน ตลาดบางหลวง.....	169
4.37รูปแบบปกหน้าและปกหลัง.....	170
4.38รูปแบบของฟรอนที่มีความเป็นไทยความเป็นสถาปัตยกรรม.....	171
4.39การเลือกใช้ฟรอนหน้าปกหนังสือ.....	171
4.40การออกแบบจัดวางรูปแบบหนังสือ.....	172
4.41 ตัวอย่างการเย็บเล่มของหนังสือ.....	173
4.42ภาพตัวอย่างการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง.....	179
4.43ภาพตัวอย่างหนังสือภาพประกอบเรื่อง.....	180
4.44ภาพตัวอย่างการเลือกใช้สีในการออกแบบสิ่งพิมพ์.....	180

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.45ภาพตัวอย่างการเลือกใช้สีในการออกแบบสิ่งพิมพ์.....	181
4.46ภาพตัวอย่างการเลือกใช้สีในการออกแบบสิ่งพิมพ์.....	182
4.47ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์.....	183
4.48ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์.....	184
4.49ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์.....	185
4.50ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์.....	186
4.51ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์.....	187
4.52ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์.....	188
4.53ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์.....	189
4.54ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์.....	190
4.55ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์.....	191
4.56ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์.....	192
4.57ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์.....	193
4.58ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์.....	194

บทที่ 1

บทนำ

1.1ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจในประเทศไทยเป็นอย่างมาก เพราะเป็นอุตสาหกรรมที่ทำให้เกิดรายได้เข้ามาในประเทศไทยแต่ละปีจำนวนมาก ซึ่งถือว่าเป็นรายได้หลัก จึงก่อให้เกิด ธุรกิจที่พักอาศัย ธุรกิจร้านอาหารซึ่งมีการกระจายรายได้เข้าสู่ท้องถิ่น มีผลให้ประชาชนในพื้นที่ มีความตื่นตระหนกต่อการรักษา สถานที่บ้านเกิดของตนเป็นอย่างมากมีการพัฒนาชุมชน เพื่อจัดทำเป็นแหล่งท่องเที่ยว การอนุรักษ์ความเป็นอยู่สมัยอดีต การอนุรักษ์งานสถาปัตยกรรม ส่งเสริมจัดระบบให้มีเกณฑ์การพัฒนา ชุมชนท้องถิ่นโดยเฉพาะทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม โดยอยู่ในรูปแบบสินค้าและบริการการท่องเที่ยว ดังนั้นจึงได้มีการบรรจุแผนพัฒนาการท่องเที่ยวไว้ในเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่ปี พ.ศ.2520 เป็นต้นมาและในปี พ.ศ.2552 กระทรวงการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านโครงการ เที่ยวไทยศรีครี้นเศรษฐกิจไทยคึกคัก เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและเชิญชวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ มาสัมผัส บรรยากาศของแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย รวมถึงวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ความเป็นไทย(แผนพัฒนาการท่องเที่ยวไว้ในเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552)

การนำเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวมีการเตรียมความพร้อมของชุมชน เสริมสร้างศักยภาพของคนในชุมชนการลงพื้นที่สำรวจความต้องการของชุมชนรวมทั้งการสัมภาษณ์การทำแบบสอบถามของคนในชุมชนผู้นำชุมชน พบว่าความอุดมสมบูรณ์ทางด้านการอนุรักษ์ความสมบูรณ์ของทางสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นเป็นแหล่งการเรียนรู้ การถ่ายทอดเรื่องราวประวัติของชุมชนจากคนในพื้นที่ ผู้วิจัยลงพื้นที่สำรวจและสอบถามกลุ่มคนในพื้นที่พบว่าบุคคลที่มาตั้งรกรากคงเหลือเพียงส่วนน้อยคนรุ่นลูกหลานมีจำนวนหนึ่งที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวประวัติของชุมชนได้อย่างครบครัน สิ่งที่ทำให้ประวัติข้อมูลของชุมชนเลือนหายไปตามกาลเวลา

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของแหล่งการศึกษาค้นคว้าที่สำคัญของชนรุ่นบรรพชนมีการสั่งสมประสบการณ์วิถีชีวิต ความเป็นอยู่และคุณค่าของเมืองเอาไว้ จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยได้มีส่วนร่วมร่วมกับชุมชนโดยการจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์หนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวงรวบรวมความงามพื้นถิ่นไว้ รวมเรื่องราวประวัติการตั้งรกรากการรวมกลุ่มอยู่ การสร้างบ้านเรือน การจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อการประชาสัมพันธ์นักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จำเป็นต้องมีการศึกษาร่วมกับชุมชน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้จัดทำภาพถ่ายลายเส้น เนื่องจากเป็นภาพที่เข้าใจได้อย่างรวดเร็ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่ออนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรียบง่ายและมีคุณค่าทางศิลปะ เพื่อประโยชน์แก่ผู้ที่รักการเขียนลายเส้น ศิลปิน นักเรียนนักศึกษา และผู้ที่สนใจในงานเขียนภาพลายเส้น ซึ่งจะทำให้การเผยแพร่ เข้าถึงกลุ่มผู้สนใจได้ง่าย และรวดเร็ว กว่าสื่อศิลปะอื่นที่มีความซับซ้อนในการสร้างภาพมากกว่า

ผู้วิจัยนำการเขียนภาพลายเส้นสร้างสรรค์ต่อชุมชนเพื่อให้เป็นหนังสือภาพประกอบเรื่องของ ชุมชนรวมถึงการนำบทกลอนของปราชญ์แห่งชุมชนย่านบางหลวงนำมาประกอบภาพการนำภาพ ลายเส้นสู่สาธารณะเป็นวิธีสื่อความหมายทางการเห็นขั้นแรก ภาพลายเส้นทำให้การเผยแพร่ให้ชุมชน มีการประชาสัมพันธ์ด้านที่ไม่มีใครนำเสนอการที่เขียนภาพลายเส้นมีคุณค่าอย่างยิ่งในความงามของ ศิลปะแขนงหนึ่งการบันทึกภาพโดยลายเส้นเกิดความภาคภูมิใจให้กับตัวชุมชน

ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจในที่จะศึกษาตลาดบางหลวงและการออกแบบหนังสือ ภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมท้องถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ. 122 ให้มีความงามและคุณค่าทาง สถาปัตยกรรมโดยการประยุกต์ใช้ลายเส้นในการนำเสนอภาพของตลาดในจุดที่น่าสนใจและมีความ เป็นเอกลักษณ์ และนำไปเรียบเรียงจัดทำเป็นหนังสือพร้อมภาพประกอบเรื่องเพื่อเป็นการอนุรักษ์ สถาปัตยกรรมท้องถิ่นของตลาดบางหลวง ร.ศ. 122 ด้วยหนังสือที่รวบรวมความเป็นมาของตลาดบาง หลวง เพิ่มความรู้แก่คนรุ่นใหม่ในชุมชน เพื่อให้ความรู้แก่ผู้คนที่มาท่องเที่ยวและนักเรียนหรือ นักศึกษาที่สนใจในการเขียนงานลายเส้น

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

1.2.2 เพื่อการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น

1.2.3 เพื่อประเมินความพึงพอใจของคนในชุมชนตลาดบางหลวงและผู้ที่มาท่องเที่ยว ที่มีต่อการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบาง หลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น

1.3 กรอบแนวคิดและทฤษฎีการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวงอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ในการวิจัยการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1)ศึกษาทางกายภาพที่เป็นองค์ประกอบของการตั้งถิ่นฐาน ใช้กรอบแนวคิด (สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กองอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม : ชุดความรู้ด้านอนุรักษ์พัฒนาและบริหารจัดการเมืองเก่า.21-28)จากเกณฑ์ 4 ด้านใช้เกณฑ์การพิจารณา 4 ด้านดังนี้

(1.1)ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่การวางตัวของกลุ่มเรือนพักอาศัยในย่านชุมชน

(1.2) ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรม

(1.3)ทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศ สภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน

(1.4)ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมอง

(2) ด้านการถ่ายภาพ ใช้กรอบแนวคิด (หลักในการจัดองค์ประกอบภาพสุรพล บัวเจริญ. 2554)จากเกณฑ์ 4 ด้านใช้เกณฑ์การพิจารณา 4 ด้าน ดังนี้

(2.1)ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ (Point of interest)

(2.2)การจัดภาพความสมดุลของภาพ (Balance)

(2.3) การเน้นลักษณะของรูปทรง (Emphasi of forms)

(2.4)ความลึกและทัศนมิติ (Third dimension)

1.3.2 เพื่อการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการประยุกต์ใช้เขียนลายเส้น

(1) ด้านการเขียนทัศนียภาพสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ใช้กรอบแนวคิด (เทคนิคการเขียนภาพลายเส้นในงานสถาปัตยกรรม. วัชรวิ วัชรสินธุ์.25-34 : 2550.) สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) จากเกณฑ์ 3 ด้านใช้เกณฑ์การพิจารณา 3 ด้าน ดังนี้

(1.1)ลายเส้นทั่วไป (Line)

(1.2)ลายเส้นของแสงและเงา(Light & Shadow)

(1.3) ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น (Storkes)

(1.4)ลักษณะของแสงและเงา (Light & Shadow)

(2) ด้านศิลปวัฒนธรรม ใช้กรอบแนวคิด (สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กองอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม:ชุดความรู้ด้านอนุรักษ์พัฒนาและบริหารจัดการเมืองเก่า.21-28) จากเกณฑ์ 4 ด้าน ใช้เกณฑ์การพิจารณา 4 ด้านดังนี้

(2.1) ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่การวางตัวของกลุ่มเรือนพักอาศัยในย่านชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2.2) ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรม

(2.3) ทักษะภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศ สภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน

(2.4) ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมอง

(3) ด้านการใช้ภาษา ใช้กรอบแนวคิด (จุลทัศน์พยาฆรานนท์. ร้อยคำร้อยความ รวมประวัติและผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมไทย กรุงเทพฯ ฯ โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.) จากเกณฑ์ 2ด้านใช้เกณฑ์พิจารณา 2 ด้าน ดังนี้

(3.1)เนื้อเรื่องดี คือ มีประโยชน์ต่อผู้อ่าน มีความน่าเชื่อถือ สร้างสรรค์ ทันสมัย มีความถูกต้อง ลำดับเรื่องดี

(3.2) ภาษาดี คือ มีความถูกต้อง เขียนถูกต้องวิธี ใช้คำเหมาะสม ถูกต้องตรงตามความหมาย ใช้สำนวนถูกต้อง ใช้คำถูกต้องตามระดับ ใช้ภาษาได้ชัดเจนไม่กำกวม มีความสละสลวย ใช้ภาษาเหมาะกับชนิดของงานเขียนและบุคคลมีความชัดเจน

1.3.3 เพื่อประเมินความพึงพอใจของคนในชุมชนและนักท่องเที่ยวที่มีต่อการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวงร.ศ.122 โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น

(1) ศึกษาการหารูปแบบของการจัดทำหนังสือใช้กรอบแนวคิด องค์ประกอบในการออกแบบจัดหน้าสิ่งพิมพ์(วารสารศูนย์บริการวิชาการ.2550:31.มหาวิทยาลัยขอนแก่น) จากเกณฑ์ 4 ด้าน ใช้เกณฑ์การพิจารณา 4 ด้านดังนี้

(1.1)ออกแบบให้อ่านง่ายและมีระเบียบ

(1.2)รูปแบบอยู่ในสัดส่วนอันหนึ่งอันเดียวกันทุกหน้า

(1.3)มีความประณีต สวยงามและชัดเจน

(1.4)มีจุดสนใจในการดึงดูดผู้อ่าน โดยไม่ทำให้หน้าหนังสือดูสับสน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อออกแบบหนังสือภาพประกอบโดยการเขียนลายเส้น สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม และนำไปสู่การออกแบบภาพประกอบเรื่อง เพื่อความพึงพอใจของผู้บริโภค ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตงานวิจัยไว้ดังนี้ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตามวัตถุประสงค์ 3 ข้อดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 ศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122

ประชากร1) ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) คนในชุมชนตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมการใช้สุ่มตัวอย่างของ (Taro Yamana;1967,886-887)จำนวน333คน (อ้างโดย ศิริชัย กาญจนวาสีและคณะ. 2537:201-106)

3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการถ่ายภาพ จำนวน 3 ท่าน (ใช้การสุ่มแบบเจาะจง)กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1) ร้านขายยาจีนสมุนไพร บ้านเลขที่134-135 หมู่1 ตำบลบางหลวงอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

2) บ้านห้วยมูม บ้านเลขที่192 หมู่1 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

3) สะพานโครงสร้างเหล็ก ตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

4) บ้านเก่าเล่าเรื่อง ตลาดบางหลวง ถนนสุขชาติพัฒนา ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน

จังหวัดนครปฐม

5) ทางเดินระหว่างซอย ตลาดบางหลวง ถนนสุขชาติพัฒนา ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน

จังหวัดนครปฐม

6) ป้ายทางเข้า ตลาดบางหลวง ถนนสุขชาติพัฒนา ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน

จังหวัดนครปฐม

7) บ้านไม้ริมน้ำ ตลาดบางหลวง ถนนสุขชาติพัฒนา ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน

จังหวัดนครปฐม

8)บ้านไม้สองชั้น ตลาดบางหลวง ถนนสุขชาติพัฒนา ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน

จังหวัดนครปฐม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 เพื่อออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการประยุกต์ใช้สายเส้น

ประชากร คือ

1) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านสถาปัตยกรรม จำนวน 3 ท่าน

2) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านศิลปวัฒนธรรม จำนวน 3 ท่าน

3) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านภาษา จำนวน 3 ท่าน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านการออกแบบการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มตัวอย่างเจาะจง (Purposive Sampling) (พรสนอง วงศ์สิงห์ทอง. 2550:125) หมายถึงการเลือกตัวอย่างโดยใช้หลักเหตุผล และพิจารณาของผู้วิจัยเองตัดสินใจเลือกกลุ่มตัวอย่างมาวิจัยโดยเลือกให้สอดคล้องและตรงตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านสถาปัตยกรรม จำนวน 3 ท่าน

2) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านศิลปวัฒนธรรม จำนวน 3 ท่าน

3) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านภาษา จำนวน 3 ท่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตามวัตถุประสงค์ข้อ 3 เพื่อประเมินความพึงพอใจของคนในชุมชนตลาดบางหลวงและผู้ที่มาท่องเที่ยว ที่มีต่อการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เพื่อประเมินความพึงพอใจ

1) ประชากร ได้แก่

1.1) คนในชุมชนตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม เป็นการสุ่มแบบเจาะจง(Purposive sampling) ใช้ตารางของ(Taro Yamana;1967,886-887)จำนวน 100 คน อ้างโดย(ศิริชัย กาญจนวาสิ และคณะ.25537:1205-106)

1.2) นักท่องเที่ยว ในตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน เป็นการสุ่มแบบเจาะจง(Purposive sampling)ใช้ตารางของ(Taro Yamana;1967,886-887)จำนวน 100 คน อ้างโดย (ศิริชัย กาญจนวาสิ และคณะ. 25537:1205-106)

1.3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบกราฟิก จำนวน 3 ท่าน

2)กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1.1) คนในชุมชนตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม เป็นการสุ่มแบบเจาะจง(Purposive sampling) ใช้ตารางของ (Taro Yamana;1967,886-887)จำนวน 100 คน อ้างโดย(ศิริชัย กาญจนวาสิ และคณะ. 25537:1205-106)

1.2) นักท่องเที่ยว ในตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน เป็นการสุ่มแบบเจาะจง(Purposive sampling)ใช้ตารางของ(Taro Yamana;1967,886-887)จำนวน 100 คน อ้างโดย (ศิริชัย กาญจนวาสิ และคณะ. 25537:1205-106)

1.3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบกราฟิก จำนวน 3 ท่าน

1.5 ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย 2 ประเภท ได้แก่

ตัวแปรต้น คือ หนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ตัวแปรตามคือ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อหนังสือภาพประกอบเรื่องตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวงอำเภอบางเลนจังหวัดนครปฐม

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลที่คาดว่าจะได้รับของการวิจัยศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.การนำผลการวิจัยไปใช้ในการเผยแพร่เพิ่มความรู้ มีประโยชน์ต่อสังคม
- 2.เพื่อเป็นการสร้างทัศนคติทางการวาดเส้นให้เปิดกว้างต่อผู้สนใจในการเขียนลายเส้น
- 3.เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างสรรคส์สินค้าท่องเที่ยวคุณภาพ
- 4.ชุมชนสามารถนำผลการจัดทำวิจัยไปใช้ผลิตเป็นหนังสือได้ด้วยศักยภาพของชุมชนและยังสามารถเสริมรายได้ให้กับชุมชน

1.7 นิยามศัพท์

1.7.1 ตลาดบางหลวง หมายถึง สถานที่ที่ประกอบการค้าขายของคนในชุมชนตลาดบางหลวง

1.7.2 ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น หมายถึง บ้านไม้สองชั้นหันหน้าเข้าหากันซึ่งมีอายุเก่าแก่มากกว่า 100 ปี เป็นสถาปัตยกรรมสมัยรัชกาลที่ 5

1.7.3 ภาพลายเส้น หมายถึง การแสดงภาพในลักษณะ 2 มิติ และ 3 มิติ อีกวิธีหนึ่งเป็นวิธีทำให้ภาพที่จะแสดงนั้นใกล้เคียงความเป็นจริงมากกว่าวิธีอื่น ลักษณะของภาพทัศนียภาพจะเปลี่ยนแปลงเสมอตามการมองเห็น

1.7.4 หนังสือภาพประกอบเรื่อง หมายถึง ภาพลายเส้น คือ ภาพ ประกอบที่ไม่มีส่วนที่เป็นสีเทา มีแต่เส้นดำกับพื้นกระดาษสีขาวเท่านั้น เป็นภาพที่เกิดจากการทำแม่พิมพ์จากต้นฉบับภาพที่เขียนด้วยเส้นหมึก พู่กันแห้ง หรือดินสอ ต้นฉบับของภาพนั้นนำไปทำแม่พิมพ์ โดยไม่ได้ถ่ายผ่านสกรีน จึงปรากฏเป็นเส้นตามที่เขียน

1.7.5 เสาเต็งไม้ หมายถึง สถานที่ลักษณะบ้านเรือนเป็นห้องแถวไม้ 2 ชั้น

1.7.6 บ้านเก่าเล่าเรื่อง หมายถึง สถานที่ลักษณะบ้านเรือนเป็นห้องแถวไม้ 2 ชั้นซึ่งปัจจุบันจัดเป็นพิพิธภัณฑ์เก็บรวบรวมของใช้สมัยเก่า

1.7.7 สะพานโครงสร้างเหล็ก หมายถึง สะพานที่มีโครงสร้างเป็นเหล็กเป็นสะพานที่เชื่อมจากชุมชนไปยังศาลเจ้าแม่ทับทิม

1.7.8 ป้ายทางเข้า หมายถึง สัญลักษณ์ที่บอกถึงอาณาเขตพื้นที่ตลาดบางหลวง ซึ่งหมายถึงการยินดีต้อนรับ มีรูปแบบตัวอักษรไทยและตัวอักษรจีน

1.7.9 บ้านหัวมุม หมายถึง บ้านที่มีการออกแบบรูปแบบโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมในสมัยรัชกาลที่ 5 เป็นบ้านไม้สองชั้น มีช่องระบายอากาศ ความสูงชั้นไม่ต่ำกว่า 2.50 เมตร หลังคาเป็นทรงปั้นหย่า หลังคามุงกระเบื้องว่าว ประตูไม้บานเพี้ยมลูกฟัก หน้าต่างเป็นทรงมุขสี่เหลี่ยมและห้าเหลี่ยม

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาและออกแบบหนังสือผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกเชิงอนุรักษ์สถาปัตยกรรม ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากแนวคิดทฤษฎีรวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมและสรุปผลข้อมูลโดยเรียงตามลำดับดังนี้

- 2.1 ประวัติความเป็นมาจังหวัดนครปฐม
- 2.2 กายภาพสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122
- 2.3 การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชน
- 2.4 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- 2.5 ทฤษฎีการถ่ายภาพ
- 2.6 หลักการเขียนลายเส้นทัศนียภาพ
- 2.7 ภาพประกอบเรื่อง
- 2.8 สื่อสิ่งพิมพ์งานกราฟิก
- 2.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประวัติความเป็นมาจังหวัดนครปฐม

ตราประจำจังหวัดรูปพระปฐมเจดีย์ ประดับด้วยเครื่องหมายเลข 4 ไทยในพระมหาพิชัย
มงกุฎ

ภาพที่ 2.1 ตราประจำจังหวัดนครปฐม

ที่มา : www.gettheplace.com (สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

คำขวัญประจำจังหวัด

ส้มโอหวาน ข้าวสารขาว ลูกสาวงาม ข้าวหลามหวานมัน สนามจันทร์งามล้น พุทธมณฑลคู่ธานี
พระปฐมเจดีย์เสียดฟ้า สวยงามตาแม่น้ำท่าจีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จังหวัดนครปฐมเป็นอู่อารยธรรมสำคัญที่มีประวัติความเป็นมายาวนานในแผ่นดินสุวรรณภูมิ จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์กล่าวว่า เมืองนครปฐมแต่เดิมนั้นตั้งอยู่ริมทะเล เป็นเมืองเก่าแก่ มีความเจริญรุ่งเรืองมานับตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิ และเป็นราชธานีสำคัญในสมัยทวารวดี ในยุคนั้น นครปฐมเป็นแหล่งเผยแพร่อารยธรรมจากประเทศอินเดีย ซึ่งรวมทั้งพุทธศาสนา นครปฐมจึงเป็น ศูนย์กลางของความเจริญ มีชนชาติต่าง ๆ อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่เป็นจำนวนมาก ต่อมาได้เกิดความแห้งแล้งขึ้นในเมืองนครปฐม เพราะกระแสน้ำที่ไหลผ่านตัวเมืองเปลี่ยนเส้นทาง ประชาชนจึงอพยพไปตั้งหลักแหล่งอยู่ริมน้ำ และสร้างเมืองใหม่ขึ้นชื่อ "เมืองนครไชยศรี" หรือ "ศรีวิชัย" นครปฐมจึงกลายเป็นเมืองร้างมาเป็นเวลาหลายร้อยปี จนกระทั่งพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ขณะที่ยังผนวชได้จุดประสงค์ไปพบพระปฐมเจดีย์ และทรงเห็นว่าเป็นเจดีย์องค์ใหญ่ไม่มีที่ใดเทียบเท่า ครั้นเมื่อได้ครองราชย์ จึงโปรดฯ ให้ก่อเจดีย์แบบลังกาครอบองค์เดิมไว้ โดยให้ชื่อว่า "พระปฐมเจดีย์" ทรงปฏิสังขรณ์สิ่งต่าง ๆ ในบริเวณองค์พระปฐมเจดีย์ให้มีสภาพดี และโปรดฯ ให้ขุดคลองเจดีย์บูชาเพื่อให้เกิดความร่มเย็นมีสภาวะดีขึ้น

ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เริ่มก่อสร้างทางรถไฟสายใต้ผ่านเมือง นครปฐม ซึ่งขณะนั้นยังเป็นป่ารก พระองค์จึงโปรดฯ ให้ย้ายเมืองจากตำบลท่านา อำเภอนครชัยศรี มาตั้งที่บริเวณองค์พระปฐมเจดีย์เหมือนเช่นครั้งสมัยโบราณครั้งในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดฯ ให้สร้างพระราชวังสนามจันทร์ เป็นที่เสด็จแปรพระราชฐานและฝึกซ้อมรบแบบเสือป่า โดยโปรดฯ ให้ตัดถนนเพิ่มขึ้นอีกหลายสาย รวมทั้ง สร้างสะพานเจริญศรัทธาข้ามคลองเจดีย์บูชาเชื่อมระหว่างสถานีรถไฟกับองค์พระปฐมเจดีย์ ตลอดจนสร้าง พระร่วงโรจนฤทธิ์ทางด้านทิศเหนือขององค์พระปฐมเจดีย์และบูรณะองค์พระปฐมเจดีย์ให้สมบูรณ์สวยงามดังที่เห็นอยู่ในปัจจุบัน และได้โปรดฯ ให้เปลี่ยนชื่อจากเมือง "นครไชยศรี" เป็น "นครปฐม"

เขตการปกครอง

จังหวัดนครปฐมแบ่งการปกครองแบ่งออกเป็น 7 อำเภอ

1. อำเภอเมืองนครปฐม
2. อำเภอกำแพงแสน
3. อำเภอนครชัยศรี
4. อำเภอดอนตูม
5. อำเภอบางเลน
6. อำเภอสามพราน
7. อำเภอพุทธมณฑล

2.2 สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122

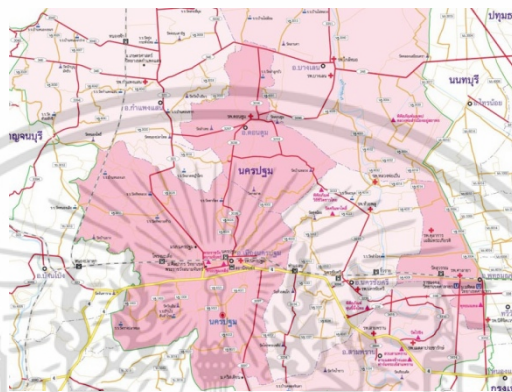
2.2.1 ลักษณะที่ตั้งตลาดบางหลวง ร.ศ.122

ปัจจุบันเป็นเทศบาลขนาดกลางเทศบาลตำบลบางหลวง เป็นชุมชนที่ตั้งอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำท่าจีน อยู่ในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีพื้นที่ทั้งหมด 1.5 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 2 ตำบล คือ ตำบลบางหลวง ประกอบด้วย หมู่ที่ 1,2,3,6(บางส่วน) และหมู่ที่ 13 (บางส่วน) ตำบลบางหลวง และหมู่ที่ 6 ตำบลหินมูล (บางส่วน) ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอเมือง-นครปฐม ประมาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

56 กิโลเมตร และห่างจากอำเภอบางเลน ประมาณ 14 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพมหานคร (สนามหลวง) 76 กิโลเมตรอาณาเขต เทศบาลตำบลบางหลวง มีอาณาเขตติดต่อกับ

ทิศเหนือ ติดกับ อบต.บางหลวง
 ทิศใต้ ติดกับ อบต.บางหลวง
 ทิศตะวันออก ติดกับ อบต.หินมูล
 ทิศตะวันตกติดกับ อบต.บางหลวง

ภาพที่ 2.2 แสดงแผนที่ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
 ที่มา: <https://thai.siammap.info>(สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

สภาพปัจจุบันทางด้านของชุมชนตลาดเก่าบางหลวงสถานที่ตั้งตลาดบางหลวงตั้งอยู่จังหวัดนครปฐมอยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำท่าจีนภาคกลาง โดยอยู่ระหว่างลุ่มแม่น้ำที่ 10 ฟิลิปดา เส้นแวงที่ 100 องศา องศา 4ลิปดา 28 ฟิลิปดา มีพื้นที่ 2,168,327 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,355,204 ไร่ เท่ากับร้อยละ 0.42 ของประเทศและมีพื้นที่เป็น ลำดับที่ 62 ของประเทศอยู่ห่างจากกรุงเทพฯไปตามเส้นทางถนนของเพชรเกษม 46 กิโลเมตรและตามเส้นทางรถไฟ 62 กิโลเมตร

ทิศเหนือ เป็นโรงเรียน และโรงเรียน
 ทิศใต้ เป็นตลาดเก่าและโรงหนังเก่า
 ทิศตะวันออก เป็นท่าแพติดแม่น้ำท่าจีน
 ทิศตะวันตก เป็นวัดบางหลวง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.3 แสดงลักษณะการวางผังอาคารบ้านเรือนตลาดเก่าบางหลวง
ที่มา : เขียนภาพโดย ธมลวรรณ พินิจบุตร สิงหาคม 2556

2.2.2 การคมนาคมตลาดบางหลวง ร.ศ.122

สามารถติดต่อกับชุมชนบางหลวงได้ทั้งทางบกและทางน้ำ แต่ในปัจจุบันการคมนาคมทางน้ำมีใช้น้อยมาก ส่วนการคมนาคมทางบกหรือถนนสายสำคัญที่ติดต่อระหว่างจังหวัด, อำเภอ, ตำบล หรือหมู่บ้านใกล้เคียง

(1) ถนนกระต๊อบ -บางหลวง (ทล 3231) หรือทางหลวงจังหวัด เป็นถนนที่แยกมาจากถนนมาลัยแมนหรือทางหลวงแผ่นดิน ทล 321 จากเทศบาลบางหลวง สามารถติดต่อกับอำเภอกำแพงแสนและอำเภอเมืองนครปฐม โดยมีระยะทางประมาณ 25 กิโลเมตร และ 55 กิโลเมตร ตามลำดับ และมีรถบัสประจำทาง (เส้นทางนครปฐม -ท่าเสา -บางหลวง -วัดไผ่โรงวัว) ของบริษัท.บางหลวงไทย จำกัด

(2) ถนนบางเลน -บางหลวง (ทล 3351) จากเทศบาลบางหลวงไปอำเภอบางเลน มีระยะทางประมาณ 14 กิโลเมตร จากอำเภอบางเลนสามารถติดต่อกับอำเภอเมืองนครปฐม โดยใช้เส้นทางหลวงจังหวัด มีระยะทางประมาณ 45 กิโลเมตร และจากเทศบาลบางหลวงขึ้นไปทางเหนือ สามารถติดต่อกับอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีรถสองแถว (เส้นทางบางเลน -ศาลามูล -บางหลวง - บางน้อยใน) ของรถยนต์โดยสารบางเลน นอกจากนี้ยังมีรถตู้สายกรุงเทพฯ -บางหลวง -บางตาเถร (จากสนามหลวงระยะทาง 76 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1.30 ชั่วโมง) (วารสารรายงานกิจการเทศบาลตำบลบางหลวง 54: 5วารสารรายงานกิจการ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 แสดงแผนที่ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
ที่มา: <https://thai.siammap.info> (สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

เทศบาลตำบลบางหลวง ได้ดำเนินการจัดตั้งชุมชน จำนวน 5 ชุมชน จำนวนบ้าน 646 หลังคาเรือน จำนวนประชากรในชุมชนรวม 2,345 คน ประกอบด้วย

- ชุมชน 1 (ตลาดบางหลวง)
- ชุมชน 2 (โรงเรียน)
- ชุมชน 3 (ศาลเจ้าแม่ทับทิม)
- ชุมชน 4 (หน้าวัด)
- ชุมชน 5 (หลังวัด)

ประวัติตลาดบางหลวง

ตลาดบางหลวง ปัจจุบันตั้งอยู่ที่ตำบลบางหลวง ตั้งอยู่ตอนเหนือของอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม อยู่ห่างจากอำเภอบางเลนประมาณ 13 กิโลเมตร ตำบลนี้ตั้งอยู่ทั้งสองฝั่งของแม่น้ำท่าจีน ด้านเหนือจรดอำเภอสองพี่น้องห่างจากอำเภอสุพรรณบุรี ด้านใต้อำเภอบางเลนจรดตำบลบัวปากท่า และทิศตะวันตกจรดอำเภอกำแพงแสน

ตำบลบางหลวง มีข้อสันนิษฐานจากหลักฐานว่า เคยเป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่ง เพราะมีการพบเศษกระเบื้องดินเผาอยู่ทั่วไป และมีมูลดินเป็นลักษณะคูเมืองอยู่ทางตะวันออกของบริเวณดังกล่าว ติดกับแม่น้ำท่าจีนซึ่งน่าจะเกิดขึ้นในสมัยที่เมืองอุทองเป็นราชธานีแห่งหนึ่งในลุ่มน้ำท่าจีน เจ้าเมืองอุทองได้อพยพผู้คนหนีโรคหามาตั้งเมืองอยู่ชั่วคราว ซึ่งเป็นตำบลบางหลวงในปัจจุบัน แล้วมอบหมายให้พระมหะสีหลวงคุมราษฎรขุดคูเมืองด้านหน้าเรียกว่า คลองบางหลวง แล้วมอบให้พระมหะสี น้อย คุมราษฎรขุดคูเมืองอีกด้านเหนือ เรียกว่า คลองบางน้อยใน เจ้าเมืองอุทองสร้างเมืองขึ้นยังไม่เสร็จก็อพยพผู้คนไปอยู่ที่อื่น คนรุ่นหลังเข้าใจว่าบริเวณนี้เคยเป็นเมืองหลวงเก่าจนกระทั่งสมัยรัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ มีการประกาศตั้งเป็นมณฑล อำเภอบางเลน และตำบล บริเวณนี้จึงได้ชื่อว่า "ตำบลบางหลวง" เดิม ตลาดบางหลวง เป็นแหล่งค้าขายทางน้ำที่สำคัญแห่งหนึ่งของอำเภอบางเลน เพราะมีท่าเรือแม่สีสะดวกในการขนถ่ายสินค้า มีบริษัทสุพรรณขนส่งให้บริการเดินเรือจากสุพรรณบุรีไปยังสถานีรถไฟจรัญญูเพื่อเดินทางระหว่างหมู่บ้านหรือเข้ากรุงเทพฯ การสร้างตลาดบางหลวงในอดีตเริ่มจากคนจีนโพ้นทะเลที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานที่บางหลวง โดยสร้างตลาดเป็นเรือนไม้สองชั้นหันหน้าเข้าหากัน เรียกตลาดนี้ว่า "ตลาดบน" ต่อมาธุรกิจการค้าเจริญรุ่งเรืองขึ้น ชุมชนเริ่มขยายจึงได้มีการสร้าง

"ตลาดล่าง" และ "ตลาดกลาง" ตามลำดับ ปัจจุบันตลาดบางหลวงจึงเป็นชุมชนเก่าแก่ที่มีอายุมากกว่าเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

100 ปี ชาวจีนโพ้นทะเลอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานเริ่มจากพ่อค้าก่อน แล้วจึงมาการชักชวนกันจากหมู่บ้านตำบลเดียวกันในเมืองจีน อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐาน ปัจจุบันยังคงสภาพความสวยงามและบรรยากาศของศิลปสถาปัตยกรรมเก่าในอดีตไว้อย่างสมบูรณ์ ทั้งรูปแบบ วิถีชีวิตที่เรียบง่าย การค้าขายของคนในชุมชน ประเพณีและวัฒนธรรมไทย-จีน นอกจากนี้ตลาดบางหลวงยังเป็นแหล่งอาหารที่มีเอกลักษณ์ แปลก และอร่อย อาทิ ชุนเปี้ยะซึ่งมีลักษณะคล้ายปอเปี้ยะ สูตรจีนโบราณ ข้าวเกรียบปากหม้อไส้ผักที่ไม่เหมือนใคร หมูสะเต๊ะเปิดพะโล้ ก๊วยจั๊บน้ำใส ขนมจีบไส้หน่อไม้และไส้ผักที่ทำซื้อที่ไหนไม่ได้ กาแฟสูตรโบราณ ขนมไทยใหม่สดทุกวันและยังมีร้านขายยาสมุนไพรจีน ร้านทำทอง ร้านตีเหล็ก และร้านทำเส้นก๊วยเตี๋ยวที่ยังคงอนุรักษ์ไว้เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดบางหลวงต่อไป(เทศบาลตำบลบางหลวง 2550:36-37)

ชุมชนตลาดบางหลวง มีสภาพชุมชนเป็นชนบท กล่าวคือมีลักษณะความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย พอเพียงลักษณะบ้านเรือนเป็นห้องแถวไม้ 2 ชั้น หน้าบ้านหันหน้าเข้าหากัน ยังคงรักษาสภาพเดิมไว้ ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในตลาดนี้จะต้องเสียค่าเช่าที่เป็นรายเดือน ในอัตราตารางเมตรละ 1 บาท โดยจ่ายให้แก่บริษัทสหบางหลวงสามัคคี (ชม้อย เหล่าสุนทรศิริ) ซึ่งเป็นบริษัท ที่รับผิดชอบในการเก็บเงิน และจัดสรรเงินคืนตามหุ้น จากการสังเกตสภาพทั่วไปของชุมชน จะพบว่า เป็นชุมชนที่เรียบง่าย มีการแบ่งประเพณีไทย-จีนค่อนข้างชัดเจน ทุกคนทำตามหน้าที่และ บทบาทของตนเอง ไม่ค่อยเกี่ยวข้องกัน จะให้ความสำคัญกับครอบครัวเป็นหลัก ซึ่งเป็นสิ่งดีที่แสดงให้เห็นว่าเป็นชุมชนที่สร้างภูมิคุ้มกันให้กับลูกหลานได้ ในระดับหนึ่ง สถานที่สำคัญใกล้ชุมชนตลาดบางหลวง ได้แก่ เทศบาลตำบลบางหลวง องค์การบริหารส่วนตำบลบางหลวง โรงเรียน ศาลเจ้าแม่ทับทิม (อาม่า) วัดบางหลวง โรงเรียนเจียนหัวและ โรงเรียนวัดบางหลวง

สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มสองฝั่งแม่น้ำท่าจีน ซึ่งไหลจากทิศเหนือลงสู่ทิศใต้จากสุพรรณบุรี ผ่านชุมชนบางหลวงไปยังจังหวัดสมุทรสาคร ไม่มีป่าไม้และภูเขา พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่อยู่อาศัยและใช้ประกอบอาชีพ ค้าขายและเนื่องจากบริเวณนี้มีแม่น้ำท่าจีนไหลผ่าน ทำให้มีสภาพดินเหมาะแก่การเพาะปลูก ชาวบ้านส่วนหนึ่งจึงประกอบอาชีพทำนา ปลูกพืชไร่ และเก็บผักบุง ผักกระเฉดในแม่น้ำท่าจีนส่งขายที่กรุงเทพฯ แสดงให้เห็นว่าชุมชนตลาดบางหลวงมีสภาพพื้นที่เป็นทรัพยากรที่มีค่าสูงสุดทั้งพื้นดินและในน้ำ สภาพเศรษฐกิจ ตลาดบางหลวง ตั้งอยู่ ณ ฝั่งซ้ายของแม่น้ำนครชัยศรีหรือแม่น้ำท่าจีน เริ่มตั้งเป็นตลาดค้าขายเมื่อประมาณ พ.ศ. 2446 สภาพตลาดเดิมเป็นตลาดริมแม่น้ำใกล้กับปากคลองบางหลวง มีอาคารร้านค้าหันหน้าเข้าหาแม่น้ำ ผู้ที่เดินทางมาค้าขายและซื้อของมักจะพายเรือและเดินทางด้วยเรือเป็นส่วนใหญ่ และทางบกก็มีเกวียนเทียมวัวเทียมควาย โดยเฉพาะชาวนาในละแวกใกล้เคียงที่มาจับจ่ายซื้อของใช้ของกิน และเครื่องมือทำไร่นา ตลอดจนเสื้อผ้า อาหารสดและแห้ง ในสมัยก่อนตลาดบางหลวงเป็นท่าเรือโดยสารของบริษัทสุพรรณบุรีขนส่งอีกด้วย ซึ่งเรือของบริษัทนี้แล่นมาจากจังหวัดสุพรรณบุรี และจะต้องแวะรับส่งคนโดยสารและสินค้าล่องมาทางใต้

ตลาดบางหลวงเป็นตำบลใหญ่และเก่าแก่ เพราะมีคนจีนอาศัยอยู่มาก จึงเป็นตลาดที่เจริญมาก และใหญ่กว่าตลาดอำเภอบางเลนด้วยซ้ำ ตลาดบางหลวงเปลี่ยนจากหลังคาที่มุงด้วยจาก เป็นหลังคาที่มุงด้วยกระเบื้องโบราณ หรือสังกะสี สร้างเป็นห้องแถวไม้ 2 ชั้น เริ่มจากราวปี พ.ศ.2382 ค่อยๆเพิ่มเติมจนเป็นลักษณะตลาดไม้เหล่าเตงในปัจจุบัน โบราณ หรือสังกะสี สร้างเป็นห้องแถวไม้ 2 ชั้น เริ่มจากราวปี พ.ศ.2482 ค่อยๆเพิ่มเติมจนเป็นลักษณะตลาดไม้เหล่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุมชนตลาดบางหลวงมีโรงเรียนระดับประถมศึกษาใกล้ชุมชน 2 แห่ง คือ โรงเรียนวัดบางหลวง และโรงเรียนเจ็ยงหัว (เน้นภาษาจีนกลาง) ระดับมัธยมศึกษา 1 แห่ง คือ โรงเรียนเจ็ยงหัว (เน้นภาษาจีนกลาง) (วิรุฬ เหลียววงศ์ภูธร 2556) และมีศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเรียน 2 แห่ง คือ ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเรียนของเทศบาลตำบลบางหลวง สวนครอบครัวที่มีฐานะดีและต้องการให้บุตรหลานเรียนเน้นภาษาจีนกลางก็จะนำบุตรหลานไปเรียนที่โรงเรียนเจ็ยงหัว ปัจจุบันชาวบ้านมีการตื่นตัวในกาศึกษามากขึ้น พยายามส่งเสริมให้บุตรหลานได้ ศึกษามากขึ้น พยายามส่งเสริมให้บุตรหลานได้ศึกษาต่อในระดับสูง

ผู้ใหญ่สมศักดิ์ อยู่มาก บรรยายสภาพบรรยากาศชุมชนตลาดบางหลวง ช่วงเช้า เวลาประมาณ 05.00 น.จะมีชาวบ้านนำของมาขายตามหน้าร้านค้าถนนในบริเวณตลาดกลาง ของที่นำมาขายจะเป็นพวกพืชผักต่างๆ ปลาที่จับได้ในแม่น้ำลำคลองและอื่นๆ โดยจะขายไปจนถึงเวลาประมาณ 07.00 น. ก็เริ่มเก็บร้าน และร้าน ค้าในท้องแถวไม้ก็จะเปิดค้าขายต่อไปช่วงเช้าเวลาประมาณ 6.20 น. จะมีพระสงฆ์จากวัดบางหลวง วัดบางน้อยในและวัดราษฎร์สามัคคี ออกมาบิณฑบาตรชาวบ้าน ส่วนใหญ่จะตักเฉพาะข้าวใส่บาตร ส่วนกับข้าวสำหรับใส่บาตรจะใส่ในรถเข็นท้ายแถว ช่วงกลางวันท้องแถวต่างๆ ในตลาดจะเปิดขาย จะมีชาวบ้านและนักท่องเที่ยวมาจับจ่ายซื้อ ของอยู่ตลอดเวลา ร้านค้าในตลาดกลางก็จะมี ร้านขายยาสมุนไพรจีน ร้านโชห่วย ร้านขายวัสดุเครื่องมือ ก่อสร้าง ข้าวของเบ็ดเตล็ด ร้านตัดผม ร้านเสริมสวย ร้านตีเหล็ก ร้านขายทอง บ้านดนตรีจีน บ้านเก่าเล่าเรื่องซึ่งจัดแสดงของ ชาวร้านตลาด เป็นต้น ส่วนร้านอาหารก็จะมีอาหารตามสั่ง ร้านผัดไทยก๋วยเตี๋ยว ก๋วยจั๊บบัโรราณ ข้าวต้ม ปลาเผา ส้มตำ ขนมจีน ขนมโบราณต่าง ๆ เช่น ชุ้นเปี้ยะ ข้าวเกรียบปากหม้อ บัโรราณ ขนมจีบ บัโรราณ ซาลาเปา บัโรราณ อีกทั้งยังมี ร้านกาแฟ ชา บัโรราณ นักท่องเที่ยวที่มาซื้ออาหารรับประทาน ในตลาดสามารถนำอาหารลงไปนั่งรับประทานในแพริมน้ำทำกินได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม และมีเครื่องเสียงของเทศบาลบริการให้ทุกคนร้องเพลงคาราโอเกะฟรี นอกจากนี้ยังมี จุดบริการนักท่องเที่ยว มีสถานที่เก่าแก่ให้เยี่ยมชม เช่น โรงฝิ่นเก่า วิหังเก่า ด้านการบริการก็ยังมีสุขาที่สะอาดบริการฟรีหลายจุด ตั้งแต่หน้าตลาดจนถึงแพริมน้ำ ในวันเสาร์-อาทิตย์ จะมีบริการเรือนำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวที่มาจากชมชุมชนตลาดบางหลวงโดยเรือจะนำไปยังสถานที่ต่าง ๆ ริมแม่น้ำทำกินโดยคิดค่าบริการคนละ 30 บาท หรือเหมา ลำละ 500 บาท เท่านั้น ช่วงเย็น ร้านค้าต่างๆ ในตลาดจะปิดลง มีการเปิดโคม ไฟหน้าบ้านทุกบ้านดูสวยงามสมกับคำว่า “ตลาดเก่าเล่าแต่ใจไม้” ส่วนร้านอาหารจะมีขายบริเวณหน้าตลาดหลวงเพราะสวมเสื้อขายสั้นกระดุมเงินมองเห็นสะดือ เก้าอี้ผมพับปลาย หลิงลาวโซ่งไว้ผมหลายแบบ (ชาติ ศรีพุทธธรรม 2551)

ชาวจีนตลอดบางหลวงมีกีฬาเล่นเป็นที่นิยมคือบาสเก็ตบอลเดินทางไปแข่งขันตามจังหวัดใกล้เคียงและมีก็ติดตามงานเทศกาลงานวัน งานบวช งานแต่ง งานศพ งานตรุษจีนถือเป็นงานใหญ่ของชาวตลาดบางหลวง งานอามางานแห่่ง งานแห่่งนี้ถือได้ว่าเป็นงานหาคู่ใจตัวสาว ๆ ให้หนุ่มได้เห็นรักชอบใครจึงส่งแม่สื่อมาสู่ขอตลาดบางหลวงประกอบด้วยร้านขายทั้งเครื่องอุปโภคบริโภคและทำขึ้นขายเอง ร้านแจ็กเทียมขายก๋วยเตี๋ยวเกี้ยวและหมี่ทำเอง ร้านแจ็กจิงขายก๋วยจั๊บบ แจ็กปอกุ่ย ตาลงขายโอเลี้ยง แจ็กปอเซี่ยมทำเส้นก๋วยเตี๋ยวขาย ร้านตีรางน้ำทำหม้อการแพ ทำซึ่งนั่งขนม แจ็กเป็งไซเป็นทำฟันร้านยาจีนหมื่นแซตั้งและอวยแซตั้งของแจ็กอวยแซ ร้านถ่ายรูปของแจ็กหลิตัก แจ็กตั้งเซี่ย เต็งยู อี้บุนจ้อเกี่ยม พัง และเจ็ยงสูนกี ขายกาแฟ แจ็กปิว แจ็กแม้งขายข้าวต้มหมู ก๋วยเตี๋ยวเบ็ดสูตรแต่จิว ร้านดาเต็กขายข้าวต้มปลา แจ็กหบกเซ้งขายผัดไทยและขายเหล้า มีตาเฉยอาชีพตักนกขาย ได้เงินก็ซื้อเหล้ากินจนเมาหลับ ตากุ่ย เป็นคนเข็นผัก ดังเรื่องแอบไปสูบบุหรี่ที่ข้างโรงเจบ้านฮักตั้ง ส่วนจับกังถิ่นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวณไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถแบกข้าวสารได้ครึ่งละสองกระสอบและตายูรับจ้างแบกสารเหมือนกัน ร้านตัดผมช่างหง่า ช่างแดง ช่างเทิ้ม ช่างราญช่างเปี้ยก ช่างจุด ช่างเลิศ และช่างชาติ อาซิมหง แจ็กเป้งและแจ็กเตี้ยมขาย ของชำร้านน้ำเชี่ยเส็ง แจ็กซอเซ็ง ขายข้าวสาร แจ็กคุ้น แจ็กบุ้น ทะโตะจิ้น แจ็กเสียวขายเป็ดพะโล้ แจ็กบู ขายก๊วยไฉ้ ครูโมตรีขายขนมหวาน เจ้อางค์ทำลอดช่างเจ้เสยขายขนมคองแดง ปากิมไข่เต่า เต้าส่วน ข้าวเหนียวสังขยา หน้ากึ่งหน้าปลา ข้าวเหนียวมะม่วง เจ้เซี่ยมขายรวมมิตร หน้าวิกหนึ่งบางหลวงมี ฉายหยิ่งและละครเร่เป็นละครร้อง ยังมีแจ็กโคเซ็ง แจ็กกิมเฮง แจ็กบ่วน อาซิปฟักไข่เพื่อขาย แจ็กกัก แจ็กเซ็งขายเหล็ก แจ็กเซ็งฮวยขายนาฬิกาและซ่อม แจ็กเหล่าอ่วยผลิตน้ำแข็งขาย ดีเต่า เจ้นีเขยาไอดีม ส่งขาย ก๊วยไฮ้มีอาชีพตีผึ้ง ตกกึ่งปูปลาขาย

เด็กบางหลวงช่วยทางบ้านร้านค้าขายตั้งแต่เล็ก เช่นขายขนม ขายสลาก ผลไม้ดอง ขายโหย ขายไอดีม ขายหวย ขายโอเลี้ยง กาแฟ ข้าวหมูแดง แกงไก้ใส่ถาดขายเมื่อเรือเมล์มาเทียบท่า เสร็จจากการขายของก็นิยมเล่น ลูกช่างกาฟักไข่ เล่นลูกหิน ลูกดิ่ง ยิงหนังสติ๊ก เล่นไฟของบุหรี เล่นล้อตอก ชาวจีนที่เดินทางเข้ามาตั้งถิ่นที่บางหลวงที่เป็นช่างก็จะสร้างบ้านปลูกเรือนขึ้นเองตามสกุลช่างเงินที่ อนุรักษ์รูปแบบดั้งเดิมไว้ รู้หลักวิธีการและศาสตร์ทางสถาปัตยกรรมของจีนในการสร้างเรือน และนำ วัฒนธรรมประเพณีโบราณต่างๆ ของชนชาติจีนมาผสมผสานกับชนชาติไทยตลอดจนอาหารดั้งเดิมที่ ไม่สามารถหารับประทานที่อื่นได้ แต่มีที่ตลาดบางหลวง ร.ศ. 122 เท่านั้นปัจจุบันสภาพบ้านเมือง เปลี่ยนไป โดยเฉพาะการสร้างถนนรถยนต์สายมาลัยแมนเชื่อมจังหวัดนครปฐมถึงจังหวัดสุพรรณบุรีเป็น เหตุให้การเดินทางทางเรือโดยสารตามแม่น้ำนครชัยศรีลดความนิยมลง บริษัทสุพรรณบุรีขนส่งล้มเลิก กิจการในที่สุด ตลาดบางหลวงมีทางรถยนต์เชื่อมกับทางรถยนต์สายมาลัยแมน ทำให้ตลาดต้องปลูก สร้างทางริมถนนมากขึ้น อาคารร้านค้าริมน้ำจึงซบเซาลง ท่าเรือเมล์ที่มีผู้คนขึ้นลงมากก็ลดจำนวนลง พ่อค้าแม่ค้าที่นำผักมาขายก็หันมาใช้รถบรรทุกขนาดเล็กเป็นพาหนะ สภาพตลาดปัจจุบันจึงซบเซาลง ปัจจุบันมีห้องแถวและบ้านอยู่อาศัยประมาณ 200 หน่วย

บ้านเก่าเล่าเรื่อง บ้านเก่าเล่าเรื่อง เจ้าของบ้าน คือ อาจารย์ชาติ ศรีพุทธาธรรม ผู้เก็บ รวบรวมของเก่ามาไว้เพื่อให้คนรุ่นหลังได้เห็นกัน มีรถลากโบราณที่นับว่าเป็นอีกสิ่งทีใครไปมาจะได้พบ และสามารถนั่งถ่ายรูปได้ ก่อนมีถนนมาลัยแมน เกวียนนับร้อยๆ เล่ม จากป่าตะวันตกทางกำแพงแสน เอาของป่าของไร่ ทั้งหน่อไม้ ถ่าน หนังสติ้ว มัน พริก ไล่เห ไส้ปีบ มาขายให้พ่อค้าที่ตลาดริมคลองบาง หลวง ทางชุมชนได้จัดทำเป็นพิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่องแหล่งข้อมูล ยังมีของใช้เก่าๆ อาทิเช่น แตร โบราณ แก้ว อี้ เงินโบราณ หมวกโบราณ แผ่นโฆษณา จักรยานโบราณ รถเข็นโบราณ กล้องถ่ายรูป ภาพถ่ายฝีพระหัตถ์ โคมไฟโบราณ วิทยุโบราณ ไท โอง ขึ้นวางของ ตะกร้าสาน ฯลฯ บ้านเก่าเล่าเรื่อง อยู่ในการดูแลของอาจารย์ชาติ ซึ่งท่านจะเขียนกลอนต่างๆอีกมากมายมีทั้งภาษาไทยและภาษาจีนให้ นักท่องเที่ยว

“ บ้านเก่าเล่าเรื่อง ” ห้องแถวฝั่งตรงข้ามเยื้องกับร้านตีเหล็กศรีเจริญผล บ้านเก่าเล่าเรื่อง เกิดขึ้นมาด้วยความสนใจส่วนตัวของอาจารย์ชาติ ที่ขอเช่าบ้านจัดเป็นพิพิธภัณฑ์เล็กๆตามกำลัง

กลอนบ้านเก่าเล่าเรื่อง

บ้านเก่าขอเล่าเรื่อง	โปรดอย่าเคืองและสงสาร
เล่าเกี๊ยะและตำนาน	ของสื่อสารเท่าที่มี
เก็บเล็กผสมน้อย	เดินตามรอยเล่าวิถี
จีนไทยเลี้ยงชีวิต	ตะกอนนี้มีตำนาน
สิ่งของร่องรอยเหลือ	ผู้เฒ่าเพื่อฝากเล่าขาน
ขอบคุณที่เจองาน	วิทยาทานคนเที่ยวชม

(ปราชญ์ ชาลี ศรีพุทธาธรรม)

ภาพที่ 2.5 บ้านเก่าเหล่าเต็งไม้

ที่มา : บันทึกภาพโดย รมลวรรณ พินิจบุตร สิงหาคม 2556

2.3 การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชน

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมเริ่มขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 4 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว การอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมตามหลักสากลปรากฏเป็นหลักฐานชัดเจนเป็นครั้งแรกในสมัยรัชกาลที่ 5 ตามรายงานของพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์กรณีไฟไหม้พระอุโบสถวัดระฆังโฆสิตารามวรมหาวิหาร ซึ่งพระองค์ทรงเป็นกรรมการการสำรวจความเสียหายและหาแนวทางบูรณะในส่วนของจิตรกรรมฝาผนังที่ได้รับความเสียหายทรงรายงานว่า “...ที่ปูนไม่แตกสีไม่เสีย ควรคงไว้ให้กุลบุตรภายในได้ดูต่อไป ดีกว่าลบหรือเขียนใหม่ทั้งหมด ส่วนที่บุบสลายเสียไปนั้น จะทำได้เป็นสองอย่าง อย่างหนึ่งเขียนเลียนให้เหมือนของเก่า อย่างหนึ่งเขียนให้ด้อย่างใหม่ตามฝีมือช่างทุกวันนี้ เมื่อพิจารณาดูในสองอย่างนี้ว่าอย่างใดจะดีกว่ากัน ก็เห็นว่าอย่างเขียนเลียนให้เหมือนเก่าดีกว่าเพราะว่าจะได้เข้ากันกับของเดิมที่เหลืออยู่ แลทั้งเป็นกระบวนไทยแท้หน้าชมกว่าวิธีเขียนใหม่ ” ประเทศไทยมีย่านที่อยู่อาศัยดั้งเดิม เรียกโดยทั่วไปว่า ย่านชุมชนเก่า โขติ กัลยาณมิตร.

(2539) ชาติเก่าแก่ในประวัติศาสตร์ของโลก ทำให้คนรุ่นหลังสามารถศึกษาวิวัฒนาการของความเจริญทางวิชาการได้จากรูปของศิลปวัตถุ วิธีการก่อสร้าง และสิ่งที่เป็นหลักฐานที่ยังปรากฏ หรือสามารถอ่านประวัติศาสตร์ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างชาติของตนกับชาติต่างๆ ย่านชุมชนเก่ากระจายอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศมีรูปแบบลักษณะที่ต่างกันไปตามลักษณะภูมิประเทศ หรือบริบทของเมือง เช่น ย่านกรุงรัตนโกสินทร์ ย่านชุมชนริมคลองอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ย่านชุมชนเมืองคาน จังหวัดเลย เป็นต้นย่านชุมชนเก่าส่วนใหญ่มีอายุไม่น้อยกว่า 50 ปี บางแห่งมีอายุนับ 100 ปี เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ย่านชุมชนเก่า จัดได้ว่าเป็นศิลปกรรมประเภทหนึ่งจัดได้ว่าเป็นศิลปกรรมประเภทหนึ่ง ตามนิยามศัพท์ที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ให้ความจำกัดความไว้ว่า ศิลปกรรม คือสิ่งที่มนุษย์ได้สร้างขึ้นหรือกำหนดขึ้นทั้งในอดีตและปัจจุบันด้วยความสามารถสติปัญญา กำลังกาย กำลังใจ และได้รับยกย่องว่ามีคุณค่าในทางศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ โบราณคดี (คู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า.1)

1) มรดกทางวัฒนธรรมอันเกี่ยวเนื่องกับตลาดบางหลวง

มรดกทางวัฒนธรรม (Cultural heritage) คือ สถานที่ซึ่งเป็นโบราณไม่ว่าจะเป็นสถาปัตยกรรม ประติมากรรม จิตรกรรม จากการเรียนรู้ทางมรดกทางวัฒนธรรม(Cultural heritage) สามารถแบ่งเป็นทางกายภาพ(Physics)ได้ 2 ส่วนคือ

1.1.) มรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นกายภาพ (Tangible cultural heritage)มรดกทางกายภาพที่สามารถเห็นและจับต้องได้จะเกี่ยวข้องกับวัสดุหรือสิ่งก่อสร้างที่สร้างสรรค์โดยบรรพบุรุษไม่ว่าจะเป็นโบราณวัตถุที่เป็นชิ้นงาน(Artifact)ซากปรักหักพัง(Manufactureddebris/Ruins) สิ่งก่อสร้าง (Structure) อนุสรณ์สถาน (Mounment) ที่ยังมีสภาพสมบูรณ์หรือเหลือเพียงร่องรอยทางโบราณคดี และมีการใช้งานในปัจจุบันหรือไม่ก็ได้

ภาพที่2.6 อาคารบ้านเรือนในย่านชุมชน เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นกายภาพ
ที่มา : ธมลวรรณ พินิจบุตร ภาพถ่ายจากการลงพื้นที่ สิงหาคม 2556

1.2) มรดกทางวัฒนธรรมที่ไม่ใช่กายภาพ (Intangible cultural heritage)มรดกทางจิตวิญญาณ กระบวนการเรียนรู้ ความรู้สึก ความคิดที่ไม่สามารถเห็นและจับต้องได้ เช่น ภาษาขนบธรรมเนียมปฏิบัติ ความเชื่อ สถานที่ประวัติศาสตร์ วรรณกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น

ภาพที่2.7 ประเพณีถือศีลกินเจ มรดกทางวัฒนธรรมที่ไม่ใช่กายภาพ แต่ผูกติดสัมพันธ์กับพื้นที่ทางกายภาพ

ที่มา : www.dhammadjak.net (สืบค้นเมื่อ 26ตุลาคม พ.ศ.2557)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นจากนิยามของมรดกทางวัฒนธรรมข้างต้น สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนมีองค์ประกอบพร้อมทั้งมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นกายภาพและมรดกที่ไม่ใช่กายภาพ(คู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า.6)

2) ย่านชุมชนเก่า

หมายถึง พื้นที่ทางกายภาพที่แสดงออกถึงลักษณะของการตั้งถิ่นฐาน, ก่อกำเนิดที่แตกต่างกันตามบริบทแวดล้อม ทั้งที่เป็นเมืองหรือในพื้นที่ชนบท มีพัฒนาการของการตั้งถิ่นฐาน, ก่อกำเนิดดังกล่าวที่ต่อเนื่องมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งประจักษ์ได้จากทั้งสภาพทางกายภาพที่โดดเด่น เช่น โครงสร้างของชุมชน ลักษณะรูปแบบทางสถาปัตยกรรม และภูมิทัศน์แวดล้อม และสภาพทางสังคม วัฒนธรรม ภูมิปัญญา ประเพณี และกิจกรรมของชุมชน ประกอบควบคู่กันอย่างเหมาะสม ภายใต้บริบทสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้าง(Built-Environment) และสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ (Natural-Environment)(คู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า.6)

การพิจารณาชนิดประเภทของย่านชุมชนเก่าสามารถมีลักษณะร่วมกันได้ เนื่องจากแนวทางในการระบุเกิดการพิจารณาองค์ประกอบทางกายภาพ ได้แก่ โครงสร้างชุมชนสถาปัตยกรรม ภูมิทัศน์ มุมมอง และ องค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางกายภาพ ได้แก่ กิจกรรม ความหมาย ประเพณี ความทรงจำ ไปพร้อมๆกันภายใต้บริบทของการตั้งถิ่นฐานทั้งที่ร่วมกันและแตกต่างกันโดยมีเกณฑ์มาตรฐานในการพิจารณาพื้นที่เข้าเกณฑ์ความเป็นย่านชุมชนอันควรอนุรักษ์โดยพิจารณาจากลักษณะทางกายภาพที่ยังคงหลงเหลืออยู่เป็นเกณฑ์ในการพิจารณารวมไปถึงองค์ประกอบที่ไม่ใช่กายภาพอันเป็นองค์ประกอบเสริม ภายใต้บริบทแวดล้อม (Setting) ของย่านชุมชนเก่านั้นๆ

1.3) การพิจารณาลักษณะทางกายภาพที่เป็นองค์ประกอบของการตั้งถิ่นฐาน

ได้แก่อาคาร(รูปแบบ ความหนาแน่นและความสูง) สถาปัตยกรรมและองค์ประกอบที่สำคัญอื่น ๆอันได้แก่ ช่วงระยะเวลาของการตั้งถิ่นฐาน (Life span) ซึ่งทำให้เกิดองค์ประกอบทางกายภาพที่ต่างยุคสมัยกัน แต่สร้างคุณค่าโดยรวมให้แก่ย่านชุมชนเก่าลักษณะของภูมิทัศน์และระบบที่โล่งว่าง การดำรงอยู่ของกิจกรรมทางการค้าและวัฒนธรรม การใช้ที่ดิน การครอบครองที่ดินเป็นต้น โดยมีหลักการพิจารณา (คู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า.6)

1) ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่ ได้แก่ เส้นทางสัญจร (Path) เส้นทางน้ำ ถนนสายหลัก ถนนสายตรอก ซอย ทางเดิน ที่รวมกิจกรรม (Node) ลาน ช่วง แยก ลักษณะของกลุ่ม อาคารที่สะท้อนลักษณะโครงสร้างของชุมชน ได้แก่ การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก่าในย่านการค้า การวางตัวของกลุ่มเรือนพักอาศัยในย่านชุมชนหมู่บ้าน ที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทางและระบบที่วางเป็นต้น

2) ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ได้แก่ รูปแบบสถาปัตยกรรมที่สามารถอ้างอิงถึงยุคสมัยแห่งการก่อกำเนิดและลักษณะสำคัญของย่าน ชุมชนนั้นเอาไว้ได้ เช่น อาคาร ตึกแถวเก่า บ้านคหบดีเก่า เรือนทรงไทยเดิม เรือนพื้นถิ่น ศาลาสนามเก่า โดยถึงแม้ว่าลักษณะทางสถาปัตยกรรมดังกล่าวจะมีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมหรือมีลักษณะสถาปัตยกรรมที่ต่างยุคสมัยอยู่ร่วมกันแต่ยังคงสะท้อนให้เห็นลักษณะโดดเด่นทางศิลปสถาปัตยกรรมเอาไว้ได้

ภาพที่ 2.8 ย่านชุมชนเก่า มักเป็นพื้นที่ที่ยังคงมีอาคารเก่าที่มีลักษณะทางสถาปัตยกรรมโดดเด่น
หลงเหลือ กระจุกตัวอยู่มาก
ที่มา : ธมลวรรณ พินิจบุตร ภาพถ่ายจากการลงพื้นที่ สิงหาคม 2556

3) ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่า ได้แก่ ภูมิทัศน์และทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศ สภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชนเก่าและบริเวณโดยรวม เช่น พืชพันธุ์พื้นถิ่นและระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องเนื่องทั้งระบบนิเวศ เมืองและนิเวศธรรมชาติ จินตภาพของเมืองและความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งของที่หมายตาของชุมชนเก่ากับโครงข่ายของเส้นทางและธรรมชาติ

ภาพที่ 2.9 ระบบนิเวศพืชพันธุ์พื้นถิ่นและระบบนิเวศที่เกี่ยวข้อง แสดงถึงความสัมพันธ์ย่านชุมชนเก่ากับระบบการผลิต
ที่มา : <http://www.bansuanporpeang.com/node/18168>(2556)

4) ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมอง ได้แก่ การรักษาภาพมุกกว้างของย่านชุมชนเก่าเอาไว้ การรักษาเส้นขอบฟ้าของเมืองที่ไม่ทำลายลักษณะที่สำคัญของย่านชุมชนเก่า และรวมไปถึงการรักษาพื้นที่อันเป็นที่ตั้งของภูมิทัศน์ลักษณะที่สำคัญของย่านชุมชนเก่า

ภาพที่ 2.10 การรักษาภูมิทัศน์ริมน้ำของย่านชุมชนเก่า ควรจะต้องรักษาลักษณะความสัมพันธ์ของชุมชนกับน้ำเอาไว้ การก่อสร้างควรคำนึงถึงผลกระทบต่อด้านมุมมอง
ที่มา : ธมลวรรณ พินิจบุตร ภาพถ่ายจากการลงพื้นที่ สิงหาคม 2556

1.4) การพิจารณาลักษณะขององค์ประกอบที่ไม่ใช่กายภาพ

การพิจารณาลักษณะขององค์ประกอบที่ไม่ใช่ภาพที่ส่งเสริมลักษณะทางกายภาพที่เป็นลักษณะหลักที่มองเห็นได้ด้วยสายตาคือเป็นปัจจัยของการดำรงของย่านชุมชนเก่า โดยองค์ประกอบที่ไม่ใช่กายภาพจะเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงความต่อเนื่องของกิจกรรม ผู้คน และการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมที่มีลักษณะเฉพาะ โดยมีหลักการพิจารณา ได้แก่

1) ลักษณะของกิจกรรมในย่านชุมชนเก่า ซึ่งอาจจะเป็นกิจกรรมดั้งเดิมที่สืบทอดสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน เช่น กิจกรรมการค้าขายของย่านการค้าเก่า กิจกรรมในการประกอบอาชีพที่ผูกพันกับสภาพแวดล้อม เช่น การทำนา ประมง หรือเป็นกิจกรรมที่เข้าไปอยู่ในลักษณะทางกายภาพเดิมเพื่อที่จะให้เกิดการใช้งานของย่านชุมชนกับลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมปัจจุบัน เช่น กิจกรรมเพื่อการรองรับการท่องเที่ยว กิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ ชาวบ้านส่วนมากในชุมชนประกอบอาชีพค้าขายริมน้ำ เช่น อาหารคาวหวานของใช้ในชีวิตประจำวันทั่วไป บางหลวงเป็นดินแดนวัฒนธรรมไทย-จีน ขนมหวาน อาหารอร่อย อาทิ ซุนเปี้ยะซึ่งมีลักษณะคล้ายปอเปี๊ยะ สูตรจีนโบราณ ข้าวเกรียบปากหม้อไส้ผักที่ไม่เหมือนใคร หมูสะเต๊ะ เป็ดพะโล้ ก๊วยจั๊บน้ำใส ขนมจีบไส้หน่อไม้และไส้ผัก ประชากร ส่วนใหญ่ เป็นคนไทยเชื้อสายจีน นับถือศาสนาพุทธซึ่งมีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจคือ ศาลเจ้าแม่ทับทิม

ภาพที่ 2.11 ความต่อเนื่องของกิจกรรมการค้าดั้งเดิม เป็นตัวการชี้วัดความสำคัญในการดำรงอยู่ของย่านชุมชนเก่าในภาพเป็นการค้าขายก๊วยเตี๋ยวกปากหม้อ ชุมชนตลาดบางหลวง
ที่มา : ธมลวรรณ พินิจบุตร ภาพถ่ายเส้นจากการลงพื้นที่ สิงหาคม 2556

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ลักษณะทางความหมายทางประวัติศาสตร์ของย่านชุมชนเก่า โดยที่ย่านชุมชนเก่านั้นยังคงมีหน้าที่ในทางความหมายเชิงประวัติศาสตร์อยู่มากน้อยเพียงใด เช่น ความเป็นย่านการค้าแห่งแรกของเมือง ความเป็นแหล่งผลิตที่สำคัญในอดีต เป็นต้น

ภาพที่ 2.12 ย่านชุมชนเก่าตลาดบางหลวง จังหวัดนครปฐม เป็นย่านแหล่งการค้า ลุ่มแม่น้ำท่าจีน
ที่มา : ธมลวรรณ พินิจบุตร (2556)

3) การสืบปฏิบัติทางขนบประเพณี โดยขนบประเพณีเหล่านั้นได้สืบปฏิบัติอยู่ในย่านเก่านั้นมาอย่างต่อเนื่อง เช่น ประเพณีการถือศีลกินเจ ประเพณีการแข่งขันเรือ ประเพณีที่เกี่ยวข้องกับศาสนา เป็นต้น ประเพณีความเชื่อวัดบางหลวงชื่อที่ชาวบ้านเรียก วัดบางหลวง ตั้งอยู่เลขที่ 43 บางหลวง หมู่ 6 ตำบล บางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม วัดบางหลวงเริ่มสร้างประมาณปี พ.ศ. 2420 โดยประชาชนบางหลวงกับ พระครูส่วน วัดบางหว้าเป็นผู้ริเริ่มสร้าง แต่พระครูส่วนไม่ได้อยู่จำพรรษาที่วัด บางหลวงนี้ให้หลวงพ่อกิมเป็นเจ้าของอาวาสปกครอง ต่อมาหลวงพ่อกิมได้มรณภาพลง ก็มีหลวงพ่อกุก หลวงพ่อดิต หลวงพ่อรอด ปกครองติดต่อกันตามมาลำดับเมื่อ พ.ศ. 2450 พระอาจารย์แฉ่ม สุขสมกิจ ซึ่งเป็นชาวบางหลวงได้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสท่านได้ปลุกสร้างเสนาสนะมีกุฏิ มุงด้วย แฝก คาและจากเป็นที่อยู่อาศัยให้แก่พระภิกษุสามเณร

การตั้งวัดได้ตั้งวัดเมื่อ ปี พ.ศ. 2459 ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 10 เดือน มีนาคม พุทธศักราช 2515 เขตวิสุงคามสีมากว้าง 40 เมตร ยาว 80 เมตร ที่ดินเฉพาะบริเวณที่ตั้งวัด มีเนื้อที่ 61 ไร่ 1 งาน 84 ตารางวา โดยมีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นโฉนด เลขที่ 8267 กรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นของวัด ซึ่งในครั้งนั้นมีพระภิกษุสามเณรอยู่จำพรรษาไม่ต่ำกว่า 30 รูป ในสมัยนั้นเอง พระครูอุตรการบดี (หลวงพ่อกา) วัดพะเนียงแตกได้มาเป็นผู้ดูแลการก่อสร้างพระอุโบสถ และผูกพัทธสีมาจนเสร็จเรียบร้อยต่อมาราว พ.ศ.2460 หลวงพ่อวัน สุวณฺโณ วัดละมุด อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม มาเป็นเจ้าอาวาส หลวงพ่อวันได้ทำการบูรณะปฏิสังขรณ์เสนาสนะที่ชำรุดทรุดโทรม ต่อมาราวปี พ.ศ. 2464-2465 ท่านได้จัดให้มีโรงเรียนประชาบาลขึ้น โดยอาศัยศาลาการเปรียญ เป็นสถานที่เรียน พ.ศ. 2474 ได้จัดให้มีสำนักศึกษาพระปริยัติธรรม โดยมีนายเฮง นางฮวย จุฑาภรณ์ ร่วมสร้างอาคารเรียนทำด้วยไม้ผสมคอนกรีต กว้าง 7 เมตร ยาว 10 เมตร มีพระภิกษุสามเณรอยู่จำพรรษาประมาณ 50-60 รูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.13 วัดบางหลวง

ที่มา : ธมสรธรณ พินิจบุตร ภาพถ่ายจากการลงพื้นที่ สิงหาคม 2556

4) ความทรงจำโดยเฉพาะความทรงจำของผู้คนต่อการดำรงอยู่ของย่านชุมชนเก่านั้นๆ ความสัมพันธ์กับวัยเด็กของคนในชุมชน ศาลเจ้าแม่ทับทิม (เทียนโหวเซี้ยบ้อ Empress of Heaven) (จิตราก่อนนทเกรียรติ.2544) ชาวบางหลวงเรียกว่า ศาลอาม่า อาจารย์ชาลี ศรีพุทธาธรรม (2555) เล่าว่าตรงที่ตั้งศาลอาม่าเป็นถ้ำจระเข้ และมีการขุดพบโครงกระดูกศรีชะข้าง ปัจจุบันยังเก็บรักษาไว้ ส่วนจระเข้ตามตำนานเล่าต่อกันมาว่าชื่อไอ้บอดได้ช่วยชีวิตเด็กหญิงที่พลัดตกลงไปในแม่น้ำรอดชีวิตมาได้ ชาวบางหลวงจึงเรียกจระเข้นั้นเป็นลูกศิษย์ของอาม่า ชาวบางหลวงและชาวบ้านใกล้เคียงมีความศรัทธายิ่ง เพราะเชื่อว่าท่านเป็นผู้ปกป้องภัยทั้งปวง ไม่ว่าจะเป็นอัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ศาลอาม่าถือเป็นสัญลักษณ์ของชาวจีนเป็นเครื่องเตือนใจให้ทุกคนประพฤติตนอยู่ในกรอบของความดี เพราะว่ามีอาม่าคอยมองอยู่ ทุกคนทำดีมีความสามัคคี (ศรีศักร วัลลิโภดม.2553) ศาลอาม่าถือเป็นศูนย์กลางของประเพณีสำคัญของชาวจีนโพ้นทะเลเป็นสถิตย์ของเทพธิดาแห่งท้องน้ำที่เรียกกันว่าเจ้าแม่ทับทิมหรือเทพยดาแห่งสวรรค์ ที่ช่วยปัดเป่าภัยจากท้องทะเลเป็นที่เคารพของชาวจีนที่ข้ามน้ำข้ามทะเลมายังประเทศไทย ศาลอาม่าที่บางหลวงมีอายุกว่า130ปี (นับช่วงที่สุนทรภู่เดินทางผ่านตามนิราศสุพรรณ.2384) มีคู่มากับการตั้งชุมชนตลาดบางหลวง ประเพณีสำคัญคืองานวันตรุษจีนและวันเกิดเจ้าแม่ทับทิมเดือนสาม วันที่ 23 พ.ศ.1503 ศาลเจ้าแม่ทับทิมหรืออาม่าตั้งอยู่ที่ปากคลองบางหลวงตรงหัวแหลมระหว่างแม่น้ำท่าจีน เดิมเป็นศาลที่สร้างด้วยไม้มีการบูรณะปฏิสังขรณ์สร้างเพิ่มเติมและปรับเปลี่ยนมาเป็นโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก สมัยนั้นน้ำหลากต้องอัญเชิญเจ้าแม่ไปประดิษฐานที่โรงเจบ้านฮกต้ว ต่อมาเกิดน้ำท่วมใหญ่เมื่อ พ.ศ. 2554 ทางเทศบาลได้ใช้เทคโนโลยีตัดอาคารศาลเจ้าขึ้นแล้วทำการบูรณะจนเห็นเป็นปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.14 ศาลเจ้าแม่ทับทิม

ที่มา : ธมลวรรณ พินิจบุตร ภาพถ่ายจากการลงพื้นที่ สิงหาคม 2556

1.5) การพิจารณาลักษณะของบริบทที่ตั้ง (Setting)

บริบทที่ตั้งของย่านชุมชน หมายถึงทั้งบริบทแวดล้อมที่ตั้งทั้งทางธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งมีอิทธิพลต่อการคงอยู่หรือพลวัตการเปลี่ยนแปลงที่ย่านชุมชนเหล่านี้จะต้องเผชิญและผ่านประสบการณ์แห่งการเปลี่ยนแปลงนั้น ซึ่งผลโดยตรงต่อย่านชุมชนเก่านั้นทางสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม

1)ชุมชนริมน้ำปัจจัยการตั้งถิ่นฐานเดิมตลาดบางหลวง เป็นแหล่งการค้าขายทางน้ำ ที่สำคัญแห่งหนึ่งของอำเภอบางเลน เพราะมีท่าเทียบเรือ หลายท่าโดยทั่วไปสะดวกในการขนถ่ายสินค้าทางการเกษตร มีบริษัทสุพรรณชนส่งให้บริการเดินเรือจากสุพรรณบุรีไปยังสถานีรถไฟจี่วราย อ.นครชัยศรี เพื่อเดินทางระหว่างหมู่บ้านหรือเข้ากรุงเทพฯเมื่อกาลเวลาเปลี่ยนไปเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาแทนมีการสร้างถนน การสัญจรทางน้ำลดลง รถยนต์เข้ามาแทน มีการที่เรือ ทำให้การค้าขายสินค้าทางน้ำ เริ่มซบเซาลงแต่การค้าขายของชาวตลาดบางหลวงก็ยังคงอยู่ และยังรักษาเอกลักษณ์ด้านต่างไว้อย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นร้านขายยาจีนสมุนไพร ร้านทำฟันปลอม ร้านทำทอง ร้านบัดกรีโลหะ ร้านทำเส้นก๋วยเตี๋ยว ฯลฯ ยังคงอนุรักษ์ไว้เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวอนุรักษ์ต่อไป

ภาพที่ 2.15 อาคารไม้ริมน้ำ (แม่น้ำท่าจีน)

ที่มา : ธมลวรรณ พินิจบุตร ภาพถ่ายจากการลงพื้นที่ สิงหาคม 2556

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2)ชุมชนตลาดการค้า เป็นย่านชุมชนที่มีกิจกรรมหรือเคยมีกิจกรรมด้านการค้าเป็นหลัก มีลักษณะความเป็นย่านตลาดของเมือง หรือของชุมชนในละแวก อาจประกอบไปด้วยพื้นที่ค้าขายรวม เช่น ตลาดสดและส่วนที่เป็นสถาปัตยกรรมประเภทเรือนแถวหรือห้องแถวค้าขาย

ภาพที่ 2.16 ย่านชุมชนเก่าตลาดบางหลวงจังหวัดนครปฐม เป็นชุมชนตลาด เป็นศูนย์กลางการค้าขาย

ที่มา : ธมลวรรณ พินิจบุตร ภาพถ่ายจากการลงพื้นที่ สิงหาคม 2556

ตลาดบางหลวงเป็นชุมชนเก่าแก่อายุกว่า 100 ปี เริ่มก่อตั้งตลาดประมาณปี พ.ศ. 2446ตั้งอยู่ริมแม่น้ำท่าจีน (หรือแม่น้ำสุพรรณบุรี) ด้านฝั่งตะวันตก เป็นเรือนแถวไม้สองชั้น หันหน้าเข้าหากันยาวจากหัวตลาดถึงท้ายตลาดประมาณ หกสิบแปดห้อง ปัจจุบันยังคงสภาพสวยงามและบรรยากาศของสถาปัตยกรรมตลาดเก่าในอดีตไว้อย่างสมบูรณ์ทั้งรูปแบบวิถีชีวิต ที่เรียบง่าย การค้าขายของคนในชุมชน รวมทั้งประเพณีและวัฒนธรรมที่ผสมกลมกลืนระหว่างวัฒนธรรมไทย-จีนที่สืบทอดกันมาเป็นเวลากว่า 100ปี การกำเนิดตลาดบางหลวง ได้เริ่มจากคนจีนที่อพยบจากชวเกามาตั้งถิ่นฐาน ที่ราบลุ่มแม่น้ำท่าจีน จนกลายเป็นชุมชนที่ประกอบการค้า จึงสร้างบ้านเรือนไม้สองชั้น หันหน้าเข้าหากัน โดยชั้นล่างประกอบการค้าขาย ด้านบนเป็นที่พักอาศัย โดยสร้างตลาดบนก่อนเป็นตลาดแรก เมื่อตลาดมีความเจริญรุ่งเรืองชุมชนเริ่มขยาย ได้มีการสร้างตลาดล่างและตลาดกลาง

เดิมตลาดบางหลวง เป็นแหล่งการค้าขายทางน้ำ ที่สำคัญแห่งหนึ่งของอำเภอบางเลน เพราะมีท่าเทียบเรือ หลายท่าโดยทั่วไปสะดวกในการขนถ่ายสินค้าทางการเกษตร มีบริษัทสุพรรณขนส่งให้บริการเดินเรือจากสุพรรณบุรีไปยังสถานีรถไฟจัวราย อ.นครชัยศรี เพื่อเดินทางระหว่างหมู่บ้านหรือเข้ากรุงเทพฯเมื่อกาลเวลาเปลี่ยนไปเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาแทนที่มีการสร้างถนน การสัญจรทางน้ำลดลง รถยนต์เข้ามาแทน มีการที่เรือ ทำให้การค้าขายสินค้าทางน้ำ เริ่มซบเซาลงแต่การค้าขายของชาวตลาดบางหลวงก็ยังคงอยู่ และยังรักษาเอกลักษณ์ด้านต่างไว้อย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นร้านขายยาจีนสมุนไพร ร้านทำฟันปลอม ร้านทำทอง ร้านบัดกรีโลหะ ร้านทำเส้นก๋วยเตี๋ยว ฯลฯ ยังคงอนุรักษ์ไว้เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่อไป

3)ชุมชนหมู่บ้านเป็นพื้นที่หมู่บ้านบริเวณชนบท มีลักษณะเป็นชุมชนพื้นถิ่น ประกอบไปด้วยกลุ่มบ้านเรือนที่สะท้อนลักษณะของท้องถิ่น มีบริเวณบ้าน ลาน และเส้นทางสัญจร เป็นประกอบของชุมชน และมีความสัมพันธ์กับบริบทแวดล้อมในเชิงระบบวิถีชีวิต มีลักษณะการปรับตัวและการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) ชุมชนชาติพันธุ์เป็นชุมชนที่มีการรวมกลุ่มการตั้งถิ่นฐานจากการที่มีความเป็นชาติพันธุ์ร่วมกัน ส่วนใหญ่จะเป็นชุมชนที่อพยพโยกย้ายถิ่นฐานมาจากประเทศข้างเคียง โดยนำเอาสัมภาระทางวัฒนธรรม องค์ความรู้ ภาษา ประเพณี ความเชื่อต่างๆติดตัวมาด้วย แต่มีรูปแบบของการปรับตัว ทั้งลักษณะกายภาพของชุมชน และทางด้านสังคมกับบริบทที่ใหญ่กว่าแต่ยังคงเอกลักษณ์เฉพาะบางอย่างเอาไว้ ชุมชนลักษณะนี้จะมีความโดดเด่นในเชิงองค์ประกอบที่ไม่ใช่กายภาพพิจารณา(คู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า.21)

คนจีนหลายบ้านมีเรื่องเล่าในครอบครัวคล้ายๆกันว่า สมัยพ่อแม่มาจากจีนแผ่นดินใหญ่ทำมาหากินอยู่แถวท่าเตียนพออยากตั้งตัว เพื่อนฝูงจะแนะนำให้มาตั้งถิ่นฐานที่ตลาดบางหลวงเพราะเป็นย่านสงบคนไทยไม่รังแกคนจีน คนจีนเจอเนรขันธ์ที่สองของบางหลวงอายุกว่า 80 ยังจำภาพสมัยเด็กที่เคยเห็นขบวนเกวียนเอาของป่ามาขาย ตกค่ำก็ล้อมวงพักค้างคืนโดยจอดเกวียนล้อมไว้หัว คนและข้าวของอยู่กลางวงเพื่อป้องกันโจรผู้ร้าย รุ่งเช้าก็ซื้อเสื้อผ้า ซามซ็อน สบู่ ยาสีฟันที่เรือบางกอกเอาขึ้นเกวียนกลับไป จากใบเสร็จบริจาคเงินให้โรงเรียนแต่กาลก่อนพบว่าคนจีนในบางหลวงมีกว่า 50 แห่ง ที่มีมากคือ แซ่ลี้ม ตั้ง และลี่ คนจีนบางหลวงส่วนใหญ่เป็นแต่จิว มีสามกลุ่มใหญ่ ได้แก่ แจ็กตลาด คือกลุ่มพ่อค้าแม่ค้า แจ็กไร คือกลุ่มปลูกผัก จำพริก ค่ะน้ำ ฯลฯ และแจ็กโรงหมู คือกลุ่มเลี้ยงและขายหมู ตกเย็นจีนทั้งสามกลุ่มก็จะพายเรือมานั่งกินกาแพที่ตลาด บ้างล้อมวงเล่นดนตรีคลายเหงาจากการคิดถึงบ้านในเมืองจีนดนตรีจีนที่ใช้โน้ตโบราณยังสืบทอดมาในโรงเรียนเจียนหัวซึ่งเป็นโรงเรียนจีนในบางหลวงที่มีครูสอนภาษาจีนมากที่สุดจนถึงทุกวันนี้บางหลวงเคยมีเรือไม้สองชั้นหลังคามุงแฝกบ้างจากบ้างกลุ่มแรกตั้งอยู่ริมน้ำ ชั้นล่างค้าขายชั้นบนอยู่อาศัย ต่อมาชุมชนค่อยๆเติบโต มีตลาดบนถูกไฟไหม้เกือบหมดในปี พ.ศ.2536 ตลาดกลาง (มีโรงฝืน) ตลาดล่างเรือไม้สองชั้นจากริมน้ำเรียงรายไปทางวัด ตลาดท่าเรือเมล์ (มีโรงหนัง) ไม่นานนี้เจ้าของที่ดินเดิมจะขายที่ดินใหม่ที่มีเรือไม้ (เหล่าเต็งไม้) อายุเก่าแก่ ชาวตลาดที่อยู่มานานจึงร่วมมือร่วมใจกันลงขันเข้าหุ้นซื้อ ปัจจุบันบ้านส่วนใหญ่ในตลาดบางหลวงจึงไม่มีโฉนดที่ดินแยกเฉพาะ แต่อยู่ในรูปทรัพย์สินของบริษัทที่ทุกคนมีสิทธิ์มีเสียงร่วมกัน ตลาดบางหลวงตลาดบางหลวงเป็นชุมชนเก่าแก่อายุกว่า 100 ปี เริ่มก่อตั้งตลาดประมาณปี พ.ศ. 2446 ตั้งอยู่ริมแม่น้ำท่าจีน (หรือแม่น้ำสุพรรณบุรี) ด้านฝั่งตะวันตก เป็นเรือนแถวไม้สองชั้น หันหน้าเข้าหากัน ยาวจากหัวตลาดถึงท้ายตลาดประมาณ หกสิบแปดห้อง ปัจจุบันยังคงสภาพสวยงามและบรรยากาศของสถาปัตยกรรมตลาดเก่าในอดีตไว้อย่างสมบูรณ์ทั้งรูปแบบวิถีชีวิต ที่เรียบง่าย การค้าขายของคนในชุมชน รวมทั้งประเพณีและวัฒนธรรมที่ผสมกลมกลืนระหว่างวัฒนธรรมไทย-จีนที่สืบทอดกันมาเป็นเวลากว่า 100 ปี การกำเนิดตลาดบางหลวง ได้เริ่มจากคนจีนที่อพยพจากซัวเถามาตั้งถิ่นฐาน ที่ราบลุ่มแม่น้ำท่าจีน จนกลายเป็นชุมชนที่ประกอบการค้า จึงสร้างบ้านเรือนไม้สองชั้น หันหน้าเข้าหากัน โดยชั้นล่างประกอบการค้าขาย ด้านบนเป็นที่พักอาศัย โดยสร้างตลาดบนก่อนเป็นตลาดแรก เมื่อตลาดมีความเจริญรุ่งเรืองชุมชนเริ่มขยาย ได้มีการสร้างตลาดล่างและตลาดกลาง

ภาพที่ 2.17 ย่านชุมชนเก่าตลาดบางหลวง จังหวัดนครปฐม
ที่มา : ธรรมวรรณ พินิจบุตร ภาพถ่ายจากการลงพื้นที่ มกราคม 2557

2.4 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (conservation tourism)

มีหลักการที่สำคัญคือ

1) จะต้องมีการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หรือทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ให้คงสภาพเดิมไว้ให้มากที่สุด ไม่ถูกทำลายไป

2) กระตุ้นจิตสำนึกของคนในท้องถิ่นให้พยายามดูแลรักษาและปกป้องทรัพยากรการท่องเที่ยวเหล่านั้น โดยไม่กระทำการใดๆ ที่เป็นผลเสียต่อทรัพยากรการท่องเที่ยว เพียงเพื่อหวังผลประโยชน์ส่วนตน

3) ให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยว เพื่อตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวที่ตนเดินทางเข้าไปเยือน และให้ความร่วมมือแก่ชุมชนในท้องถิ่นในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเป็นมรดกตกทอด ของคนในท้องถิ่นนั้นๆ ให้คงสภาพที่ดีต่อไป นานๆ (www.etatjournal.com/web/449-22555-travel)

2.5 ทฤษฎีการถ่ายภาพ

การสร้างสรรคผลงานถ่ายภาพที่มีความสมบูรณ์ ภาพถ่ายนั้นมักเป็นภาพที่มีองค์ประกอบชัดเจน เข้าใจง่าย ดึงดูดใจผู้ชมสามารถวาดสายตาค้นหาไปทั่วทั้งภาพได้ หรือสามารถสะกดอารมณ์ของผู้มองภาพให้สามารถจับจ้องอยู่บนความสมบูรณ์ของภาพนั้นได้ไม่รู้จักเบื่ออาจจะเป็นภาพที่สะท้อนให้เห็น เรื่องราวชีวิต ความสวยงาม หรือกิจกรรมที่เป็นเหตุการณ์ในอดีตหรืออาจจะเป็นภาพที่กระตุ้นอารมณ์ด้วยสีหรือแสงที่สมบูรณ์สิ่งเหล่านี้สามารถสร้างขึ้นมาได้เพียงแต่ต้องเข้าใจหลักการในการเก็บรวบรวมสิ่งที่จำเป็นเข้ามาประกอบกันอย่างลงตัวจนกลายเป็นภาพที่สร้างสรรค์เชิงศิลปะ การถ่ายภาพสิ่งที่เราจำเป็นต้องเรียนรู้เป็นปัจจัยพื้นฐาน คือ องค์ประกอบทางศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.1 หลักการจัดวางองค์ประกอบภาพ (Composition)

1) องค์ประกอบพื้นฐานการถ่ายภาพ

สำหรับการถ่ายภาพที่ตรงตามความต้องการ มีคุณค่า มีความงามทางด้านศิลปะนอกจาก จะทำให้ความเข้าใจ ในเรื่องของการใช้กล้องถ่ายภาพ และเครื่องมือที่มีคุณภาพแล้ว การจัดองค์ประกอบภาพก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ได้ภาพมีคุณค่าขึ้น ดังนั้นจึงควรที่จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการจัดองค์ประกอบของภาพ โดยหลักเบื้องต้นในการจัดองค์ประกอบภาพมี 2 ประเภท

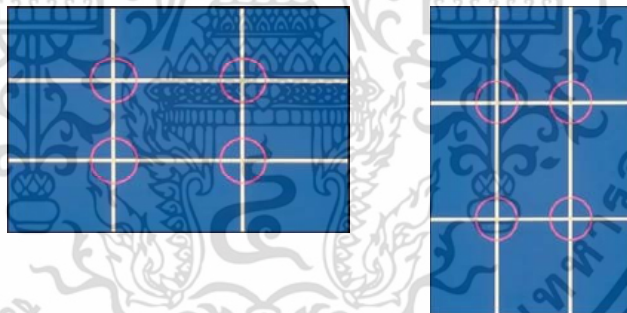
1.1) ผู้ถ่ายจัดวางสิ่งของที่ถ่ายตามพอใจ ส่วนใหญ่จะเป็นการถ่ายสิ่งที่อยู่นิ่งและสิ่งที่ไร้ชีวิต เช่น ดอกไม้ เครื่องเรือน เครื่องเล่น เครื่องกีฬา และรวมทั้งการถ่ายภาพคนครึ่งตัว

1.2) ผู้ถ่ายหามุมถ่าย หรือเปลี่ยนเลนส์ใกล้-ไกล ตลอดจนการใช้วิธีการอื่นๆ เพื่อให้ได้ภาพสวยงามตามต้องการ เนื่องจากไม่สามารถจะจับวางสิ่งที่จะถ่ายให้อยู่ในตำแหน่งตามอำเภอใจได้ เช่น ทิวทัศน์ตามธรรมชาติ หรือเหตุการณ์เคลื่อนไหวต่างๆ

การจัดองค์ประกอบในการถ่ายภาพได้ประยุกต์มาจากวิชาวาดเขียน คือ ถ่ายภาพให้คล้ายกับภาพวาด โดยใช้วิธีเดียวกันกับจิตรกรวาดภาพที่ต้องพยายามจัดวางองค์ประกอบภาพให้สมบูรณ์ที่สุด ให้แสดงเรื่องราว อารมณ์ และบรรยากาศอย่างเด่นชัด

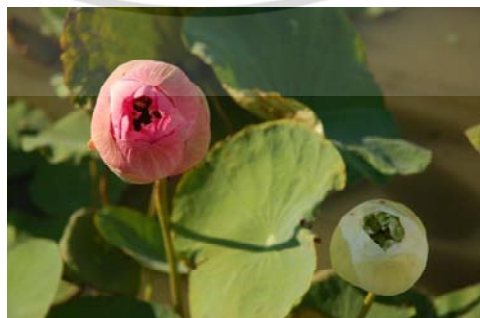
2) หลักในการจัดองค์ประกอบภาพ

2.1) ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ (Point of interest) หลักการประกอบภาพนั้น นิยมวางตำแหน่งเด่นหรือจุดเด่นจุดสนใจ ไว้ตรงจุดตัด 9 ช่อง ไม่ว่าจะเป็นภาพแนวตั้ง แนวนอน หรือเป็นรูปสี่เหลี่ยมจตุรัสก็ตาม (สุรพล บัวเจริญ.2554)

ภาพที่ 2.18 ภาพโครงร่างภาพที่เน้นจุดสนใจ

ที่มา : www.dhammadjak.net (สืบค้นเมื่อ 26ตุลาคม พ.ศ.2557)

ภาพที่ 2.19 ภาพที่เน้นจุดสนใจตำแหน่งบนซ้าย

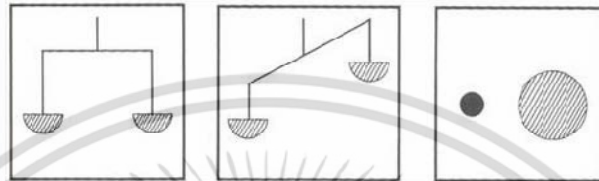
ที่มา : www.dhammadjak.net (ประสพ มัจฉาชีพ.2548)(สืบค้นเมื่อ 26ตุลาคม พ.ศ.2557)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น มิใช่เพื่อเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จุดทุกจุดที่ตัดกันระหว่างเส้นนั้น ถือว่าเป็นตำแหน่งสำหรับวางจุดเด่นได้ การที่ไม่วางจุดเด่นตรงกลางภาพ เนื่องด้วยคนเราดูภาพมักจะมองดูตรงกลางก่อน ถ้าวางจุดเด่นอยู่ตรงกลางแล้ว ส่วนอื่นๆของภาพย่อมขาดความสำคัญไป จึงควรใช้เนื้อที่ของภาพให้เป็นประโยชน์ทุกตารางนิ้ว

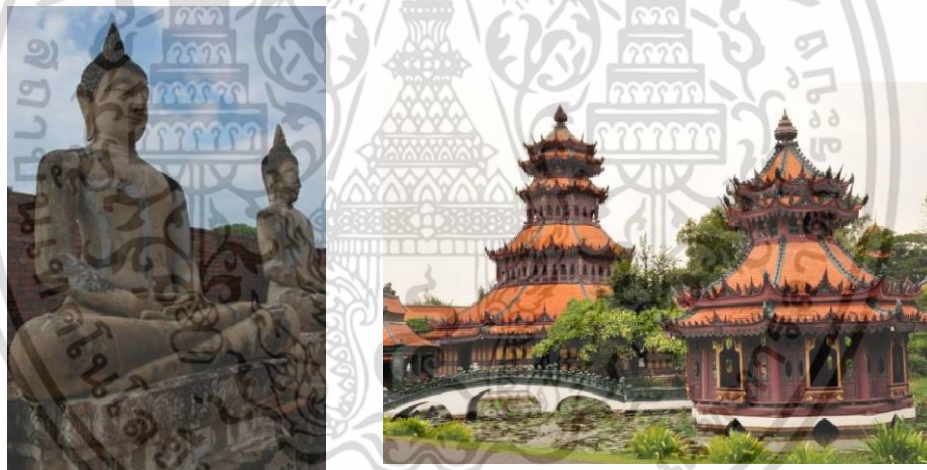
2.2) ความสมดุลของภาพ (Balance)

ความสมดุลในการจัดองค์ประกอบภาพนั้นคือ การจัดวางสิ่งต่างๆในภาพให้มีความสมดุลกัน โดยมีให้ด้านใดด้านหนึ่งของภาพหนักกว่าอีกด้านหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นด้านซ้าย-ขวา หรือ ด้านบน-ล่าง หากวางส่วนสำคัญต่างๆให้เหมาะสม จะทำให้ความสมดุลในองค์ประกอบสวยงามดีขึ้น

ภาพที่ 2.20 ความสมดุลของภาพ (Balance)

ที่มา : www.dhammadajak.net (สืบค้นเมื่อ 26ตุลาคม พ.ศ.2557)

ภาพที่ 2.21 ภาพตัวอย่างภาพมีความสมดุลแบบไม่เท่ากัน

ที่มา : www.dhammadajak.net (สืบค้นเมื่อ 26ตุลาคม พ.ศ.2557)

2.3) ความลึกและทัศนมิติ (Third dimension)

ตามปกติแล้ว แผ่นภาพถ่ายจะมีเพียง 2 มิติ คือความกว้างและความยาวเท่านั้น ส่วน ความลึกนั้นไม่มี การที่ทำให้ภาพเกิดความลึกด้วยนั้น ทำได้หลายวิธี เช่น

- เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ให้มีสีเข้ม แล้วค่อยๆ ให้สีจางลงไปตามระยะที่ห่างออกไป
- ประกอบโครงสร้างล้อมกรอบอยู่ในฉากหน้าของภาพ
- เน้นความชัดเฉพาะจุดเด่นที่อยู่ใกล้ปล่อยให้สิ่งที่อยู่ไกลถัดไปพร่ามัวตามลำดับ
- สรรหาสิ่งที่เป็นทิวแถว เน้นตอนหน้าให้มีลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆลดขนาดลงตามระยะ
- ใช้เส้นนำสายตาไปสู่จุดสนใจ จากใกล้ไปถึงไกล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ให้แสงส่องมาจากด้านข้างหรือด้านหลัง พร้อมกับใช้ฉากหลังที่มีสีเข้มทำให้เกิดความลึกแก่ภาพเช่นเดียวกัน

3) การถ่ายภาพเชิงสถาปัตยกรรม

การถ่ายภาพเชิงสถาปัตยกรรมเป็นประเภทของภาพถ่ายที่กำเนิดขึ้นพร้อมกับการถ่ายภาพแรกของโลกที่ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งมีบ้านของเจ้าของภาพถ่ายนั้นเป็นองค์ประกอบสำคัญ นับตั้งแต่นั้นภาพถ่ายแนวนี้ก็อยู่คู่กับกล้องถ่ายรูปตลอดมาจนกระทั่งปัจจุบันภาพลักษณะนี้แม้จะมีการถ่ายภาพกันอยู่ทั่วไปในยุคที่กล้องดิจิทัลเฟื่องฟู แต่การประกอบอาชีพด้วยภาพถ่ายเชิงสถาปัตยกรรมนี้สามารถสร้างรายได้เป็นอย่างดีเป็นกอบเป็นกำซึ่งจริงๆแล้วเพียงแค่เข้าใจพื้นฐานการควบคุมกล้องกับความรู้อันเชิงศิลปะก็สามารถที่จะเริ่มต้นกรุยทางประกอบอาชีพนี้ได้แล้วประสบการณ์และเวลาที่ผ่านไปจะช่วยให้ชั่วโมงบินสูงขึ้นอย่างไม่ต้องสงสัยในการถ่ายภาพเชิงสถาปัตยกรรมนั้น โดยส่วนใหญ่แล้วก็จะใช้เพียงแค่ความรู้พื้นฐานในการควบคุมกล้องเช่นเดียวกับการถ่ายภาพทั่วไป ส่วนในระดับจริงจังนั้นอาจจะมีเครื่องมือพิเศษเพิ่มเติมเข้ามา แต่อันที่จริงแล้วกล้องและเลนส์ที่เรา ก็สามารถถ่ายภาพสิ่งปลูกสร้างให้ออกมาสวยงามและดูดีได้ไปจนกระทั่งนำฝีมือไปใช้ในระดับอาชีพ โดยเฉพาะผู้ที่จัดองค์ประกอบภาพเก่งๆนั้นก็อาจจะสร้างสรรค์ภาพชนิดนี้ได้จาก การมองดูมุม, เส้นสายหรืออารมณ์ของภาพโดยที่อาจจะไม่จำเป็นต้องใช้กล้องและเลนส์ราคาแพงๆก็สามารถตอบโจทย์ทั้งของตัวเองและลูกค้าได้สมบูรณ์อาจจะต้องมีการปรับแต่งเพิ่มเติมในภายหลังไม่จำเป็นต้องใช้เทคนิค

3.1) เทคนิคและวิธีคิดในการถ่ายภาพเชิงสถาปัตยกรรม

(1) มองดูสถาปัตยกรรมที่คุณกำลังจะถ่ายภาพอย่างพิจารณาโดยนำปัจจัยในด้านของช่วงเวลาเข้ามาประกอบ อาคารนั้นหันหน้าไปทางทิศใดเหมาะแก่การถ่ายภาพในช่วงเวลาใดเช่นหากอาคารหันหน้าไปทางทิศตะวันออกช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการถ่ายภาพคือช่วงเช้าก่อนสิบโมง เมื่อหันหน้ากล้องเข้าหาอาคาร ดวงอาทิตย์ก็จะอยู่ด้านหลังกล้อง แสงอาทิตย์ถูกอาบลงไปที่หน้าอาคารด้านหลังอาคารเป็นมุมโพลารไรซ์ที่มีท้องฟ้าสวยงาม แต่ถ้าถ่ายภาพในช่วงบ่ายและเย็นพระอาทิตย์จะไปอยู่หลังอาคาร ท้องฟ้าสว่างเป็นสีขาวในขณะที่ด้านหน้าอาคารตกอยู่ในเงามืด เป็นต้น

(2) หากเป็นการถ่ายภาพอย่างเป็นทางการก็ควรหลีกเลี่ยงการตั้งกล้องเข้าใกล้ส่วนล่างของอาคารเพราะจำเป็นต้องแยกกล้องเพื่อเป็นเก็บส่วนบน ซึ่งย่อมต้องมีปัญหาเรื่องDistortion แน่นอน แต่ถ้าถ่ายภาพเชิงศิลปะโดยแยกหน้ากล้องมาๆจะเป็นภาพที่หยุดคนดูเอาไว้ได้นานเลยทีเดียว

(3) อารมณ์ของแสงที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงเวลาก็จะให้อารมณ์ของอาคารที่แตกต่างกันออกไปด้วย แสงเงาที่ทอดยาวในช่วงเช้าหรือเย็นนั้นจะยิ่งช่วยเพิ่มมิติและอารมณ์ความสมจริงในภาพมากยิ่งขึ้น ถ้าเป็นไปได้ก็ลองสังเกตช่วงเวลาต่างๆของวันดูว่าเวลาใดที่มีลักษณะแสงและเงาที่น่าสนใจมากที่สุดก่อนจะลงมือถ่ายภาพจริง

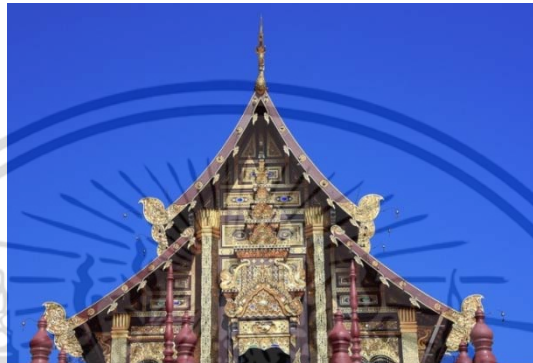
(4) มุมแสงที่แย่มากๆสำหรับการถ่ายภาพสถาปัตยกรรมก็คือเมื่อพระอาทิตย์อยู่ด้านหลังของอาคารและปรากฏอยู่ในภาพด้วยมักจะทำให้การถ่ายภาพเป็นไปอย่างยากลำบากและภาพที่ได้ก็มักจะไม่ดีเท่าไรนัก เว้นเสียแต่ว่าจะเป็นการถ่ายภาพแบบ Silhouette

(ภาพเงาดำ) ซึ่งก็จะได้อารมณ์ภาพไปอีกแบบ อาคารส่วนใหญ่ก็จะถ่ายภาพออกมาแล้วดูอืดการในช่วงพลบค่ำเพราะอาคารเหล่านี้มักจะมีการประดับประดาแสงไฟที่ดูน่าสนใจและผ่านการออกแบบทัศนียภาพทางด้านแสงมาเป็นอย่างดี ข้อควรจำของนักถ่ายภาพก็คือควรที่จะถ่ายภาพในช่วงพลบค่ำที่ท้องฟ้ายังไม่มีมืดสนิท ยังคงปรากฏแสงสีอย่างสีน้ำเงิน , น้ำเงินเข้ม อยู่บ้าง ท้องฟ้ามืดเป็นสีดำนั่นดูไม่ค่อยมีชีวิตชีวาสักเท่าไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(5) มองไปรอบๆ ก่อนที่จะลงมือถ่ายภาพเพราะบางทีอาจจะมีมุมที่น่าสวยงามกว่าอยู่ตามตำแหน่งต่างๆ พยายามคิดและมองหามุมที่แตกต่างไปจากมุมมหาชนเพราะนั่นเป็นภาพที่ชินตา ซึ่งจะส่งผลให้ภาพของคุณดูไม่น่าสนใจเท่าที่ควร มุมแปลกใหม่จะทำให้ผู้คนพากันหยุดดูภาพอาคารที่พวกเขาคุ้นเคยในมุมที่ต่างออกไปถ้าแถวๆ นั้นมีมุมที่คุณสามารถขึ้นไปถ่ายภาพได้ก็จงอย่าลืงเลที่จะขึ้นไปลองดู

(6) ลองใช้เลนส์เทเลโฟโต้ถ่ายภาพจากระยะไกลดูบ้างและถ้าคุณถ่ายภาพอาคารอย่างเป็นทางการก็ควรจะมีมุมจากทเลโฟโต้ที่มีปัญหา Perspective น้อยกว่าเลนส์มุมกว้างติดเอาไว้ด้วย

ภาพที่ 2.22 การถ่ายภาพเชิงสถาปัตยกรรม แบบเป็นการเน้นรายละเอียด
ที่มา : www.dhammajak.net (สืบค้นเมื่อ 26 ตุลาคม พ.ศ.2557)

2.6 หลักการเขียนลายเส้นทัศนียภาพ

คือการแสดงภาพในลักษณะ 3 มิติ อีกวิธีหนึ่งและนิยมกันมากในการเขียนแบบเพราะเป็นวิธีการทำให้ภาพที่จะแสดงนั้นใกล้เคียงความเป็นจริงมากกว่าวิธีอื่น ผู้เขียนแบบจะต้องมีความรู้ความเข้าใจหลักวิธีการตามลำดับ จึงจะทำให้แบบนั้นสัมพันธ์กัน ไม่ขัดกันจนฝืนความรู้สึก ลักษณะของภาพทัศนียภาพจะเปลี่ยนแปลงเสมอตามการมองเห็น เช่น วัดอยู่ต่ำกว่าระดับสายตา วัดอยู่ในแนวระดับสูงกว่าระดับสายตา วัดอยู่ทางซ้ายหรือขวามือ เป็นต้น ในการแสดงแบบภาพจะกำหนดวัตถุให้อยู่ในลักษณะใดก็ได้ตามความต้องการ

2.6.1 วิธีการเขียนภาพทัศนียภาพ

การเขียนภาพทัศนียภาพแบ่งออกเป็น 3 วิธีด้วยกัน ซึ่งแต่ละวิธีต่างกันในลักษณะของภาพที่มองเห็น ผู้เขียนจะเลือกวิธีใดวิธีหนึ่งได้ตามความเหมาะสมดังนี้

1) การเขียนทัศนียภาพแบบจุดรวมสายตาจุดเดียว (One Point Perspective) มีวิธีการดังนี้

1.1 ลากเส้นระดับสายตา (Eye Level or Horizontal Line) ใช้อักษรย่อ EL หรือ HL

1.2 กำหนดจุดรวมสายตา (Vanishing Point) ใช้อักษรย่อ VL บนเส้นระดับสายตาในตำแหน่งใดก็ได้

1.3 เขียนภาพด้านหน้าของวัตถุ ตามตำแหน่งที่ต้องการ

1.4 ลากเส้นแสดงความกว้างของวัตถุจากภาพด้านหน้า (ข้อ 1.3) ไปยังจุดรวมสายตา

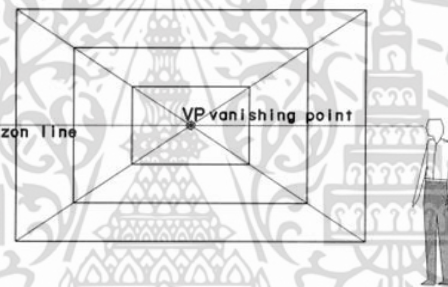
1.5 ประปรมาณความกว้างของวัตถุให้ความรู้สึกใกล้เคียงความเป็นจริงแล้วลากเส้นความสูง

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของวัตถุ
1.6 ลากเส้นต่อจุดตามแบบภาพ

ภาพที่ 2.23 ภาพจุดรวมสายตา(แสดงให้เห็นถึงการไปรวมของจุดรวมสายตา ถ้าไปยืนอยู่กลางรางรถไฟมองไกลออกไป เส้นของรางรถไฟที่ขนานกันจะเล็กลงและไปรวมอยู่เป็นจุดเดียว)
ที่มา : <https://www.thaigoodview.com>(สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

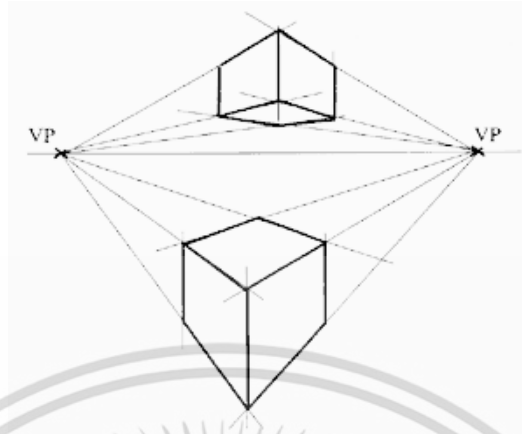
ภาพที่ 2.24 ภาพเส้นระดับสายตา(แสดงโครงสร้างของภาพที่ประกอบด้วยเส้นระดับสายตา (Horizon Line)และจุดรวมสายตา (Vanishing point))
ที่มา : <https://www.thaigoodview.com>(สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

ภาพที่ 2.25 ภาพตำแหน่งการมองด้านข้าง(แสดงให้เห็นตำแหน่งการมองด้านข้างของรางรถไฟ จะเห็นว่าในความเป็นจริงของทุกอย่างที่มีขนาดเท่ากันก็จะไปรวมอยู่จุดเดียวกัน)
ที่มา : <https://www.thaigoodview.com>(สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

2) การเขียนทัศนียภาพแบบจุดรวมสายตาสองจุด (Two Point Perspective) มีวิธีการเขียนทัศนียภาพแบบจุดรวมสายตาสองจุด แต่ต่างกันตรงที่ต้องกำหนดจุดรวมสายตา 2 จุด บนเอกสารนี้เป็นเอกลักษณ์ที่สร้างมิติให้กับภาพที่มองเห็นได้อย่างชัดเจน เมื่อผู้ดูเห็นภาพเขียนตามการวาดไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นระดับตา และเส้นที่แสดงความกว้างยาวของวัตถุจะลากไปยังจุดรวมสายตาคู่ที่ 1 และจุดที่ 2 ในมุมตรงข้ามเท่านั้น

ภาพที่ 2.26 ภาพตำแหน่งการมองแบบจุดรวมสายตาสองจุด

ที่มา : <https://www.thaigoodview.com> (สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

3) การเขียนทัศนียภาพแบบจุดรวมสายตาสองจุด(Three Point Perspective)วิธีการคล้ายกันแบบที่ 1 และแบบที่ 2 จุดรวมสายตาคู่ที่ 3 จะอยู่บนแนวเส้นตั้งอาจจะอยู่สูงกว่าระดับตาหรือต่ำกว่าระดับตาก็ได้ เส้นที่ลากไปเพื่อแสดงความสูงจะลากไปหาจุดรวมสายตาคู่ที่สามนี้ดังภาพ

ภาพที่ 2.27 ภาพตำแหน่งการมองแบบจุดรวมสายตาสองจุด(แสดงภาพ PERSPECTIVE ที่มีจุดรวมสายตาสองจุด อยู่ในลักษณะของการมองจากล่างขึ้นบน)

ที่มา : <https://www.thaigoodview.com> (สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

2.6.2 ชนิดของลายเส้น

ลายเส้นในภาพๆหนึ่ง มักประกอบขึ้นด้วยลายเส้นหลากหลาย สั้นบ้าง ยาวบ้าง โค้งบ้างและซ้อนทับกันบ้าง ขึ้นอยู่กับความสมจริงของภาพที่ควรจะเป็น จนเกือบพูดได้ว่าเส้นทุกเส้นมีความหมาย ผู้วาดจึงควรเรียนรู้หลักการในการปฏิบัติและใช้เส้นต่างๆตลอดจนลักษณะของเส้นที่แสดงออก เพื่อให้

เกิดแนวทางในการปฏิบัติงานได้อย่างมั่นใจต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการวิชาการเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.) ลายเส้นทั่วไป (Line) ลายเส้นของผู้วาดที่ไม่เข้าใจวิธีการวาดเส้น มักจะเป็นการประติดประต่อเส้นยาวๆด้วยลายเส้นสั้นๆหลายๆเส้น ทำให้ลายเส้นสะดุดเป็นตอนๆเพราะผู้วาดไม่กล้าที่จะขยับมือขึ้นเหนือแผ่นกระดาษเมื่อต้องลากเส้นยาวๆเกรงว่าจะควบคุมมือให้วาดตามใจปรารถนาไม่ได้ จึงใช้นิ้วมือควบคุมแท่งดินสอไว้อย่างแน่น และวางน้ำหนักมือลงบนกระดาษอย่างถาวร ทำให้มือเคลื่อนที่ได้ไม่คล่องตัวลายเส้นที่ปรากฏจึงแสดงความรู้สึกไม่มั่นใจของผู้วาด ในการวาดเส้นให้ได้คล่องแคล่วและสวยงามมีเคล็ดลับที่มักถูกมองข้ามไป คือ ความเข้าใจ เรื่องการควบคุมมือให้วาดเส้นต่างๆได้ตามใจปรารถนาเมื่อสังเกตการวาดจะพบว่า อวัยวะสำคัญที่มีส่วนช่วยในการเขียนภาพมิใช่เพียงนิ้วมือที่จับแท่งดินสอให้ความเคลื่อนไหวตามที่สมองสั่งการเท่านั้น แต่ยังรวมถึงข้อมือ ตลอดจนหัวไหล่ Robert S.Oliver ได้ให้ข้อสังเกตไว้ในหนังสือ The Sketch เกี่ยวกับเทคนิคในการควบคุมการวาดเส้นตามแบบลักษณะของลายเส้นที่ปรากฏ 3 ชนิด ได้แก่ ลายเส้นที่มีความยาวไม่มาก สามารถควบคุมได้ด้วยมือ ลายเส้นที่มีความยาวเกินกว่านิ้วมือควบคุมได้ถนัด ควรใช้มือช่วยนิ้วมือในการเคลื่อนไหวแท่งดินสอ

2.) ลายเส้นของแสงและเงา (Light & Shadow) ความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของรูปทรงและแสงเงา เป็นพื้นฐานที่ทำให้สามารถถ่ายทอดรูปร่างของสรรพสิ่งที่สายตารับรู้ได้ชัดเจนเป็นมิติมากขึ้นกว่าเส้นร่างการลงลายเส้นแสงและเงาจึงเป็นเรื่องสำคัญ ในกรณีที่ต้องการให้ภาพเกิดความเป็นสามมิติ แลดูสมจริงเหมือนอย่างที่เรามองเห็นนั้นวาดภาพที่เข้าใจเรื่องแสงและเงาสามารถที่จะวาดภาพให้มีมิติแลดูสมจริงได้ไม่ยาก

2.6.3 ลักษณะน้ำหนักลายเส้น (Strokes)

1) แสง (Light) ในการเขียนภาพสถาปัตยกรรม ผู้เขียนหมายถึงความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏบนระนาบ และความเข้มของวัตถุในระยะใกล้-ไกล การเว้นว่างโดยปราศจากลายเส้นใดๆเป็นวิธีปฏิบัติที่พิเศษที่สุดสำหรับกรณีที่ต้องการให้มีความรู้สึกว่ามีแสงจัดมากตกกระทบวัตถุบริเวณนั้น ในกรณีของระนาบที่ประกอบขึ้นด้วยระนาบของกำแพงอาคารหลายระนาบนั้นกำแพงดังกล่าวแม้จะมีสีขาวยเหมือนกัน แต่มีความเข้มของสีกำแพงที่แตกต่างกัน จะน้อยหรือมากขึ้นอยู่กับมุมที่แสงตกกระทบกำแพงเหล่านั้น ด้านที่ได้รับแสงตรงมากที่สุดจะสว่างมากที่สุด ส่วนด้านที่แสงตกกระทบน้อยกว่าจะมีสีที่เข้มกว่าตามลำดับ เราจึงใช้ความเข้มของดินสอแทนความเข้มของสีกำแพงที่ปรากฏ นอกจากความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกันแล้ว ความเข้มของสีเส้นต่างๆของวัสดุที่แตกต่างกันก็ย่อมต้องสัมพันธ์กันภายในภาพเดียวกัน เช่นตัวอย่างจากภาพอาคารแปดเหลี่ยมนี้หลังคาที่ยอดอาคารเป็นกระเบื้องมุงดินเผาสีอิฐ ย่อมมีความเข้มของสีที่แตกต่างจากอาคารสีขาวที่โดนแดดน้อยที่สุดในภาพตัวอย่างนี้จะเห็นว่าความเข้มของสีเส้นวัสดุมีอยู่หลายชนิดด้วยกัน ได้แก่ สีฟ้าของท้องฟ้า สีเขียวของพุ่มไม้ สีเทาเข้มของถนน สีของกระเบื้องหลังคาดินเผา สีขาวเข้มของกำแพงอาคารที่ถูกแสงแดดตกกระทบไม่เท่ากัน จึงเป็นการตัดสินใจของผู้วาดเองที่จะลงลายเส้นหนักเบาอย่างไรให้เป็นสาเหตุเป็นผลต่อกันโดยภาพรวมระยะใกล้หรือไกลแสดงออกได้ด้วยความเข้มของลายเส้นกัน หากภาพทั้งภาพมีความชัดเจนเท่ากันหมดทั้งภาพ ก็คงไม่สามารถแสดงความรู้สึกใกล้-ไกลได้ตีสมจริงเท่าที่ควร เทคนิคเรื่องระยะใกล้-ไกลนี้กระทำได้ 2 วิธีกลับกัน คือ ระยะใกล้สว่าง ระยะไกลเน้นเข้ม หรือระยะใกล้เน้นเข้ม ระยะภาพหน้าปก พระที่นั่งวิมานเมฆและภาพป้อมพระสุเมรุนี้นำเทคนิคความเข้มของแสงแบบใกล้สว่างหลังเข้ม เพราะต้องการแสดงให้เห็นว่าแสงสว่างจะให้ความรู้สึกเสมือนว่าผู้เขียนหรือผู้ชมภาพอยู่ใต้ร่มเงาอันใกล้นี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การลงลายเส้นเพื่อเน้นความเข้มข้นของแสงที่ตกกระทบวัตถุนี้ จะต้องระมัดระวังพอสมควร ไม่ให้เข้มข้นจนเกินไป เพราะยังจะต้องคำนึงถึงเรื่องราวการลงเงาซึ่งจะกล่าวถึงในหัวข้อต่อไป ลักษณะของลายเส้นที่ใช้ควรลงเป็นชั้นๆต้องการให้เข้มข้นไปเท่าที่ต้องการ

2) เงา (Shadow)ในงานเขียนภาพลายเส้นทางสถาปัตยกรรม ผู้เขียนหมายถึงบางส่วนของอาคารที่แสงแดดส่องไม่ถึงเพราะถูกบดบังด้วยส่วนของอาคารเองหรือด้วยวัตถุข้างเคียงอื่นๆ การลงลายเส้นซ้ำๆกันเพื่อแสดงความเข้มของเงา จึงควรได้มีการฝึกเขียนลายเส้นเสียก่อนที่จะลงมือเขียนภาพจริงเพื่อให้รู้มือตนเอง วิธีการลงลายเส้นและเงามีข้อสำคัญอยู่ที่ต้องสามารถควบคุมน้ำหนักมือให้คงที่ตามความเข้มที่ต้องการ และต้องควบคุมความยาวและความถี่เส้นที่ลากซ้ำๆกันได้อย่างสม่ำเสมอ ไม่จำเป็นต้องลากเส้นด้วยความเร็วเพราะใจร้อนหรือเพราะกลัวคนดูจะว่าฝีมือไม่แน่นจริง เขียนซ้ำๆแต่มีคุณภาพทุกเส้นจะได้ภาพที่งามสมใจ เมื่อต้องการความเข้มหลายระดับให้เพิ่มความเข้มด้วยการเปลี่ยนทิศทางของลายเส้นทับลงไปเช่นเดียวกับการเขียนลายเส้นแสงที่ได้กล่าวแล้ว

ลักษณะเงาของกระจกใส งานเขียนทัศนียภาพสมัยใหม่ มักจะหนีไม่พ้นกับเงาสะท้อนของกระจกใส ไม่ว่าจะจากหน้าต่างอาคารหรือจากหน้าต่างรถยนต์ มีอยู่สองวิธีให้เลือกแล้วแต่กรณี วิธีแรกคือ เขียนสิ่งที่อยู่เบื้องหลังกระจกให้เห็นทะลุผ่านเข้าไป รั้วรู้ว่าข้างในมีอะไร วิธีที่สองคือ ไม่เขียนสิ่งที่อยู่เบื้องหลังกระจกให้เห็น เขียนเงาที่เกิดแสงสะท้อนของด้านนอกหรือเกิดขึ้นเนื่องจากเงาตกกระทบลงบนกระจก

3) ลักษณะของเงาที่ตกทอดลงบนระนาบต่างๆ ระนาบของผนังที่ตั้งฉาก ระนาบเอียง ระนาบโค้ง อาจลงลายเส้นในทิศทางใดก็ได้ที่ตนถนัด แต่การลงลายเส้นเงาบนพื้นราบนั้นไม่ว่าจะเป็นเงาตัวอาคารหรือเงาที่เกิดจากร่มเงาของตนไม่ใหญ่น้อยทั้งหลาย ไม่ควรลงลายเส้นในทิศทางที่ไม่ใช่ทิศทางของระนาบพื้น เพราะจะดูขัดในความรู้สึกอย่างมาก ควรวางทิศทางของลายเส้นให้ถูกต้องตามระนาบของพื้นนั้นจึงจะดูสมจริง

4) ลักษณะเงาที่ตกลงบนผิวน้ำ จะเป็นปัญหาสำหรับนักวาดภาพมือใหม่เสมอ มักจะมีเสียงบ่นพึมพำทุกครั้งที่ทำให้ฝึกเขียนภาพที่เกี่ยวกับน้ำ แท้จริงแล้วไม่ใช่เรื่องยากเย็นอะไร ในกรณีของน้ำนิ่งให้สังเกตดูว่าเมื่ออาคารตั้งอยู่ในน้ำนั้นจะเกิดเงาเบื้องต้นขึ้นในน้ำ 2 ระยะ คือ เงาของเสาอาคารที่อยู่ใกล้กับผิวน้ำมากที่สุด และเงาของตัวอาคารเหนือน้ำที่อยู่ห่างจากพื้นน้ำ ฟังระลึกละเอียดว่าลายเส้นของเงาหน้าจะต้องใช้ลายเส้นที่โค้งเว้าตามอารมณ์ของผิวน้ำที่เคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ส่วนในกรณีของผิวน้ำที่ถูกแรงกระทบมากๆเช่น น้ำมีคลื่นเพราะเรือแล่นผ่านทำให้น้ำแตกกระจาย ให้จับทิศทางการเคลื่อนไหวของน้ำ แล้วลงลายเส้นให้เคลื่อนตามทิศทางในการเคลื่อนไหวนั้นๆคำอธิบายนี้เป็นเพียงแนวทางเบื้องต้น ซึ่งมีอาจแจ่มชัดได้เลย

5) ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น (Stroker) ลายเส้นหนักหรือเบาตกลงบนกระดาษแสดงให้เห็นอารมณ์อันสุนทรีย์ภาพที่แตกต่างกันของเจ้าของลายเส้นนั้นๆ ลักษณะที่แสดงออกนี้ก่อเกิดขึ้นเองตามบุคลิกลักษณะและอารมณ์ของผู้วาดเองลายเส้นของผู้วาดที่ไม่เข้าใจวิธีการวาดเส้นส่งผลให้ลายเส้นที่วาดลงบนแผ่นกระดาษแสดงออกถึงความไม่มั่นใจ ส่วนลายเส้นที่แสดงออกถึงความมั่นใจเกิดจากการที่ผู้วาดมีความเข้าใจว่าเมื่อใดควรใช้นิ้วมือ ข้อมือ หรือหัวไหล่ ผลลัพธ์ของลายเส้นที่วาดออกมาดูมีน้ำหนัก มีจังหวะต่อเนื่องกันได้อย่างกลมกลืน

5.1) รูปแบบของภาพลายเส้นที่เกิดจากน้ำหนักลายเส้นจากดินสอแบบปลายมน จะมีลายเส้นที่หนาบางไม่แตกต่างกันมากตลอดทั้งภาพ

5.2) รูปแบบของภาพลายเส้นที่เกิดจากน้ำหนักลายเส้นจากดินสอแบบปลายตัด จะมีความกว้างของลายเส้นมากกว่าดินสอปลายมนธรรมดาอยู่มาก เป็นผลให้เกิดรูปแบบเฉพาะของน้ำหนักลายเส้นที่น่าชื่นชมอีกแบบหนึ่ง ความหนาหรือความน้อยของเส้นดินสอปลายตัดอาจต้องเขียนด้วยดินสอปลายมน 3-5 เส้นในคราวเดียวกัน (เทคนิคการเขียนภาพลายเส้นในงานสถาปัตยกรรม .วัชรวิชรสินธุ์. 25-34 : 2550)

2.6.4 หลักสำคัญในงานวาดภาพลายเส้น

1) รูปร่าง (Shape) การรับรู้รูปร่างของสิ่งของที่แตกต่างกันคือลักษณะสำคัญที่สายตาสัมผัสได้ และส่งต่อไปยังสมอง การเขียนภาพสิ่งของได้เหมือนจริงเป็นเพราะประสาทสัมผัสทั้งสาม คือ สายตา สมอง และมือทำงานได้สัมพันธ์กันเป็นอย่างดี วิธีการเขียนรูปทรงสิ่งต่างๆให้ดูสมจริงได้นั้น “ผู้วาดจะต้องสังเกตลักษณะโดยรวมของสิ่งที่ต้องการวาดอย่างคร่าวๆแล้วร่างโครงร่างของรูปทรงเรขาคณิตสามมิติที่คิดว่าสิ่งที่ต้องการวาดนั้นจะบรรจุอยู่ได้ภายใน เมื่อร่างโครงสามมิติได้เหมาะสมดีแล้วจึงค่อยร่างเส้นรอบรูปของสิ่งที่ต้องการ” ของบางสิ่งอาจประกอบไปด้วยรูปทรงเรขาคณิตหลายรูปในของสิ่งเดียว

2) รายละเอียดของภาพ (Detail) เมื่อร่างโครงและเขียนรูปร่างได้แล้ว งานต่อไปเป็นการเพิ่มเติมรายละเอียดของรูปทรงเหล่านั้นด้วยลายเส้นการบรรยายรูปร่างลักษณะวัสดุในงานสถาปัตยกรรมด้วยลายเส้นนี้ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของงานออกแบบอาคาร การสื่อสารโดยใช้ภาพเป็นสื่อจะชัดเจนดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่าผู้เขียนต้องการให้ภาพบรรยายวัสดุอะไร ส่วนไหนเป็นสาระสำคัญที่ควรเน้นจะต้องเน้น ในขณะที่บางส่วนสามารถที่จะเว้นไว้ในฐานที่เข้าใจได้โดยไม่ต้องลงลายเส้นใดๆ วัสดุที่ใช้กันมากในการก่อสร้างอาคาร ได้แก่ ผนังไม้ ผนังอิฐเปลือย กระเบื้องปูพื้นชนิดต่างๆ เป็นต้น

สาระสำคัญของวัสดุที่ผู้เขียนต้องการแสดงคือ ลักษณะเด่นของวัสดุเหล่านั้นนั่นเอง การลงรายละเอียดให้ดูสมจริงได้ต้องคิดวางแผนการวาดก่อนลงมือวาด และคิดหาวิธีลงลายเส้นให้ได้ด้วยตนเองซึ่งอาจแตกต่างกันในแต่ละคน แต่ทว่าผลลัพธ์เช่นเดียวกันได้

รายละเอียดที่ประณีตมาก ในกรณีที่มีวัสดุมีลวดลายละเอียดมากเมื่อเทียบมาตราส่วนกับองค์ประกอบหลักของภาพ รายละเอียดเล็กมากเกินกว่าที่เส้นปลายดินสอจะกระทำได้ เช่น กรณีของภาพสะพานข้ามคลอง บรรยากาศสะพานโบราณข้ามคลองใต้ต้นไม้อันร่มรื่นแห่งนี้ เป็นภูมิทัศน์ที่ต้องการแสดง งานออกแบบสะพานผสมบันไดและราวสะพานข้ามคลองทำด้วยเหล็กหล่อที่มีลวดลายวิจิตรเป็นจุดเด่นของภาพ แต่เนื่องจากลวดลายของราวสะพานเหล็กหล่อนี้มีรายละเอียดที่เล็กมากเมื่อเทียบกับสัดส่วนของตัวสะพานเอง การบรรยายรายละเอียดของลวดลายราวสะพานด้วยลายเส้นจึงกระทำได้เพียงรูปแบบ (Pattern) ของลายเส้นที่สมมติขึ้นเท่านั้น เพื่อให้ยังคงความรู้สึกละเอียดของลวดลายเหล็กหล่อเช่นเดิม

การเขียนรายละเอียดพันธุ์ไม้ต่างๆให้ดูเขียวขจีและสมจริงได้มากเท่าใดยิ่งทำให้ภาพมีความสมบูรณ์มากขึ้นเท่านั้น การวัดค่าของความสมจริงอยู่ตรงที่ดูแล้วว่าเป็นพันธุ์ไม้ชนิดใด แม้แต่ละชนิดมีลักษณะของลำต้น กิ่งก้านสาขาและใบที่แตกต่างกันเห็นได้ชัด หลักในการวาดต้นไม้ เช่นเดียวกับการเขียนของทั่วไปคือ ร่างเค้าโครงหลักเสียก่อนให้ได้สัดส่วนของลำต้นและพุ่มใบ ในส่วนของลำต้นพยายามจับลักษณะของลำต้นและกิ่งสาขา ในส่วนของพุ่มและใบให้สังเกตลักษณะของใบที่แยกออกจากกันใบและลักษณะเฉพาะของใบในแต่ละประเภท ได้แก่ ประเภทใบขนนก ประเภทใบย่อยออกจากจุดเดียวกัน ประเภทใบยาวรูปวาด เป็นต้น การลงแสงเงาของไม้พุ่มเน้นเฉพาะส่วนที่ได้รับแสงน้อยหรือส่วนลำต้นและกิ่งที่แสงส่องเข้าไปไม่ค่อยถึง ส่วนบริเวณที่ได้รับแสงตรงจากดวงอาทิตย์ไม่

จำเป็นต้องลงเงาให้ทั้งขาไว้ โดยลงลายเส้นหนักเบาตามลักษณะปลายใบรอบนอกที่ตาสังเกตเห็น เป็นจังหวะ (วัชร วัชรสินธุ์ : 2550. เทคนิคการเขียนภาพลายเส้นในงานสถาปัตยกรรม. สำนักพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

2.7 ภาพประกอบเรื่อง

ความหมายของภาพประกอบ คำว่า “ภาพประกอบ” หรือ “Illustration” จึงมีความหมาย กว้างมาก อาจเป็นภาพลายเส้น ภาพเขียน ภาพถ่าย ภาพเทคนิคต่างๆ ที่นำมาประกอบนวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องราวสารคดี บทความ นิติสาร โปสเตอร์ แผ่นพับ ปกแผ่นเสียง แดบบันทึกภาพ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานประพันธ์และงานโฆษณาต่างๆ เพื่อขยายความตัวอักษรให้เกิดจินตนาการตามคอลัมน์ (Column) ของเนื้อเรื่อง กล่าวได้ว่า ภาพประกอบเป็นผลงานซึ่งถูกสร้างขึ้นเพื่อการค้าหรือเงื่อนไขทาง สังคมหรือเศรษฐกิจ ให้เกิดเป็นภาพประกอบของเนื้อหาวิจิตรศิลป์ (Fine Art) เมื่อถูกเจาะจงใช้เป็นสื่อ ตามข้อมูลที่กำหนดจะเรียกว่า “ภาพประกอบ”

2.7.1 ความสำคัญของภาพประกอบ

ภาพมีความสำคัญต่อมนุษย์มาตั้งแต่โบราณ เพราะตัวหนังสือที่มนุษย์ใช้ทุกวันนี้มีวิวัฒนาการ มาจากภาพเขียน ซึ่งมนุษย์เขียนไว้ตามฝาผนังถ้ำเพื่อบูชาพระเจ้าหรือเพื่อบันทึกเรื่องราวเหตุการณ์ สำคัญ ภาพเขียนโดยคนโบราณเขียนด้วยถ่านและสีธรรมชาติต่างๆ และใช้กระดูกเป็นเครื่องมือขีด ขีดบนหิน ภาพเขียนในยุคต้นๆ เป็นภาพส่วนต่างๆ ของสัตว์ เช่น ภาพหัวสัตว์ ขาสัตว์ต่อมารู้จักเขียน ทั้งตัวและเขียนให้อยู่ในลักษณะที่มีกิริยาอาการ ยุคถัดมามนุษย์รู้จักเขียนภาพคนทั้งตัวในลักษณะที่ อยู่เฉยๆ ก่อนแล้วจึงเขียนภาพคนในลักษณะที่มีกิริยาอาการต่างๆ และต่อมาได้มีการเขียนภาพคนกับ สัตว์ปนกัน เล่าเป็นเรื่องราว การเขียนภาพเหล่านี้เป็นการเล่าเหตุการณ์ต่างๆ และเป็นการขยาย ความนึกคิดของบุคคลแสดงออกมาเป็นภาพหลังจากนั้นจึงได้มีตัวหนังสือต่างๆ เกิดขึ้นโดยได้ดัดแปลง มาจากการเขียนภาพนั่นเอง เมื่อมนุษย์มีตัวหนังสือใช้สื่อความหมายแล้ว ก็เขียนหนังสือบันทึก ความคิดและเหตุการณ์ต่างๆ ถ่ายทอดให้คนอื่นหรือเก็บไว้ให้คนรุ่นหลังได้อ่าน วัสดุที่ใช้เขียนหนังสือมี หลายชนิด เช่น แผ่นดิน อิฐ ดินเหนียว แผ่นไม้ไผ่ ผ้าไหม กระดาษ ต่อมามนุษย์รู้จักทำหนังสือเป็น เล่ม ลักษณะตอนแรกเป็นม้วนแบบพับมาได้และชาวจีนคิดทำหนังสือเย็บเล่มได้สำเร็จเป็นชาติแรก ใน ยุโรปมีการนำแผ่นหนังมาฟอกใช้สำหรับการเขียนหนังสือ ตกแต่งลวดลายระบายสีสวยงาม เรียก หนังสือนี้ว่า Illuminated Book ซึ่งทำปกแข็งด้วยหนังและใช้โลหะตกแต่งสวยงาม การออกแบบและ ตกแต่งหนังสือมีวิวัฒนาการมาจนถึงสมัยเริ่มการพิมพ์ และต่อเนื่องมาจนถึงการพิมพ์ในสมัยปัจจุบัน ภาพมีส่วนสำคัญในการตกแต่งหนังสือตลอดมาเช่นเดียวกัน

“ภาพประกอบ” เป็นหัวใจของหนังสือและงานโฆษณาทุกประเภท เพราะเป็นสิ่งจูงใจให้ ผู้อ่านและผู้บริโภคเกิดความสนใจและเข้าใจเรื่องราวและถ้อยคำที่บรรยายในเรื่องและจุดขายของ สินค้าได้รวดเร็ว ภาพประกอบทำให้ผู้อ่าน ผู้ดู เกิดจินตนาการ กระตุ้นให้ตื่นตัว เพราะภาพประกอบ สามารถอธิบายความคิดและเรื่องราวได้ดีล้ำฟ้าการนำเสนอเรื่องราวด้วยตัวอักษรแต่เพียงอย่างเดียว แม้จะแต่งได้ดีเพียงใดก็ย่อมมีเสน่ห์ดึงดูดได้น้อยกว่าหนังสือหรืองานโฆษณาที่มีภาพประกอบ คุณสมบัติที่สำคัญของภาพประกอบ คือ ต้องเป็นภาพที่ให้ความรู้สึกมีชีวิตชีวา มีความเคลื่อนไหว ให้มี ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและใช้อธิบายเรื่องหรืองานโฆษณาได้อย่างชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดแนลด์ ทีกู (Donald Teague)ช่างเขียนภาพประกอบ(Illustration)ผู้มีชื่อเสียงของประเทศสหรัฐอเมริกา กล่าวในปี ค.ศ.1991 ว่า“ภาพประกอบและงานโฆษณาที่เคยมีอยู่ดาษดื่นในสมัยก่อน ไม่มีให้เห็นอีกแล้วในปัจจุบันนี้ ในสมัยก่อนภาพประกอบถูกสร้างขึ้นโดยศิลปินที่มีจุดมุ่งหมายจะให้ป็นงานเทคนิคทางจิตรศิลป์ ช่างเขียนภาพประกอบสามารถวาดภาพได้ดีกว่าจิตรกรช่างเขียนภาพประกอบแต่ละคนจะต้องผลิตงานที่มีคุณภาพแน่นอน มิฉะนั้นเขาจะไม่ได้รับการยอมรับและเขาจะต้องรู้ซึ่งถึงฝีมือช่างของตัวเอง”(Bossert (Ed.) .1991 : 4)

2.7.2 วัตถุประสงค์ของภาพประกอบหนังสือ

การนำภาพประกอบมาใช้ในหนังสือมีวัตถุประสงค์ 4 ประการด้วยกันคือ

1) การเสริมเนื้อหาสาระและเรื่องราวในภาพประกอบหนังสือสามารถสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาสาระได้ตามเจตนารมณ์ของผู้เขียนก็นับได้ว่าหนังสือนั้นประสบความสำเร็จในทางตรงกันข้ามถ้าผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาสาระได้ตามที่คาดหวังก็ถือว่าเป็นจุดด้อยของหนังสือเล่มนั้น ด้วยเหตุผลนี้เองการนำภาพประกอบมาใช้ในงานหนังสือจึงมีความจำเป็นเพราะภาพประกอบที่มีคุณค่าทางการสื่อความหมาย จะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจความคิดรวบยอด (Concept) และการให้รายละเอียด (Detail) ได้ไปพร้อมๆกันเพื่อแสดงให้เห็นภาพของเนื้อเรื่องได้อย่างชัดเจนขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยเปิดเผยอธิบายและเป็นที่น่าสนใจได้โดยง่าย

2) ภาพประกอบช่วยดึงดูดความสนใจ บทบาทของภาพประกอบช่วยเสริมเนื้อหาและสร้างความน่าสนใจ ให้กับผู้อ่านโดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือสำหรับเด็ก ภาพประกอบยังมีความสำคัญมากขึ้น ทั้งในบทบาทเสริมเนื้อหาสาระเรื่องราว และเสริมสร้างจินตนาการ รวมถึงความสวยงามน่าติดตาม อย่างไรก็ตาม อย่งไรก็ตามความน่าสนใจเบื้องต้นของภาพประกอบหนังสือที่คุณภาพของภาพ ทั้งในแง่ความสวยงาม ถูกต้อง ความชัดเจน และมีรายละเอียดของภาพหรือมีเนื้อหาของภาพ ที่แสดงการสอดคล้องกับเนื้อหาสาระเรื่องราว ซึ่งช่วยส่งเสริมให้ผู้อ่านอ่านด้วยความเข้าใจถูกต้องเพื่อเล่าเรื่องภาพประกอบหนังสือสามารถช่วยในการเล่าเรื่องได้เป็นอย่างดี

3) ภาพประกอบช่วยเสริมสร้างจินตนาการภาพประกอบที่สวยงามหรือภาพที่แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ผู้อ่านไม่มีโอกาสสัมผัสโดยตรง ทำให้เกิดจินตนาการกว้างไกลขึ้นนอกเหนือจากได้รับความรู้และประทับใจ

4) ภาพประกอบช่วยสนองจุดมุ่งหมายเฉพาะ ภาพประกอบหนังสือที่ดีจะเสริมสร้างความโดดเด่นให้กับหนังสือหรือเรื่องและผู้ประพันธ์ขึ้นทำให้มีความน่าสนใจและช่วยเสริมสร้างจินตนาการแล้วยังใช้ภาพประกอบเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะบางอย่างด้วย เช่น ในหนังสือสำหรับเด็กที่มีตัวละครเป็นสัตว์น่ารักมีการคิดและการกระทำเช่นเดียวกับคน ผู้วาดก็สามารถสร้างพฤติกรรมและภาพให้ปรากฏออกมาเป็นจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้น จุดมุ่งหมายเฉพาะที่อาจจะใช้ภาพเป็นเครื่องมือยังมีอีกมากมาย เช่น ภาพล้อเลียน เปรียบเทียบ สรุปลงอภิปราย ขยายความคิดให้กว้างไกล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของผู้เขียนว่าต้องการให้ผู้อ่านได้รับอรรถรสด้านใดจากการอ่าน (สมพร จารุณภู. 2538:114-123)

2.7.3 ชนิดของภาพประกอบ

(1) จำแนกตามลักษณะของภาพ

อาจจำแนกภาพประกอบตามลักษณะของภาพได้ 2 ชนิด ดังนี้

1) ภาพเขียน หมายถึง ภาพที่เขียนขึ้นด้วยดินสอ ดินสอ ปากกาสี หมึกต่างๆ แอร์บรัช (Air Brush) เป็นต้น เกิดเป็นภาพตามที่คุณเขียนภาพต้องการออกแบบอาจเป็นภาพเหมือน ภาพจินตนาการ ภาพสเก็ตช์ (Sketch) ภาพการ์ตูน Cartoon) ภาพล้อ แผนภาพ (Diagram) แผนภูมิ (Chart) แผนที่ แผนที่ ฯลฯ ใช้สำหรับนำลงตีพิมพ์ประกอบหนังสือ หรือโฆษณาให้สวยงาม หรือเพื่อขยายความหรือกระตุ้นให้ผู้อ่าน ผู้บริโภคสนใจเรื่องหรือสินค้าต่างๆเพิ่มมากขึ้น

ภาพที่ 2.28 ตัวอย่างภาพประกอบที่มีลักษณะเป็นภาพเขียน
ที่มา : <https://thiwawat.blogspot.com>(สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

2) ภาพถ่าย หมายถึง ภาพที่ผลิตขึ้นด้วยการใช้ฟิล์มบันทึก อาจเป็นภาพขาวดำหรือภาพสี เพื่อให้ข้อความหรือเรื่องราวตอนนั้นเป็นที่เข้าใจแจ่มแจ้งยิ่งขึ้นหรือประกอบเข้าไปเพื่อให้มีความหมายมากขึ้น การถ่ายภาพมาลงประกอบไว้ในหนังสือก็เพื่อช่วยบรรยายและอธิบายให้ตัวพิมพ์เรียงสร้างความหมายให้แก่ผู้อ่านได้มากยิ่งขึ้นความจริงแล้ว สิ่งปรากฏในภาพถ่ายทุกภาพล้วนแต่มีคุณสมบัติช่วยตกแต่งภาพนั้นให้สวยงามอยู่ในตัว แต่ถ้าจะให้ยิ่งขึ้นไปกว่านี้อีก ภาพถ่ายที่จะนำมาลงตีพิมพ์ประกอบตัวพิมพ์เรียงควรมีองค์ประกอบภาพ (Composition) ที่ดีด้วย โดยใช้ศิลปะของผู้ถ่ายภาพอันประกอบไปด้วย การตั้งมุมกล้องถ่ายภาพที่ถูกต้อง การให้แสงและเงาตลอดจนการจัดกรอบภาพที่ดี อันจะทำให้ได้ภาพถ่ายที่มีคุณลักษณะที่จะช่วยตกแต่งสิ่งพิมพ์ให้สวยงามชวนดูยิ่งขึ้น

ภาพที่ 2.29 ตัวอย่างภาพประกอบที่มีลักษณะเป็นภาพถ่าย
ที่มา : www.bloggang.com (สืบค้นเมื่อ 26 ตุลาคม พ.ศ.2557)

(2) จำแนกตามลักษณะการใช้

อาจจำแนกภาพประกอบตามลักษณะการใช้ได้ 4 ชนิด คือ

1) ภาพที่ใช้ประกอบเรื่อง (Illustrate For Text) หมายถึงภาพประกอบที่ใช้ตกแต่งหนังสือให้ดูสวยงาม เรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน

ภาพที่ 2.30 ตัวอย่างภาพประกอบที่ใช้ประกอบเรื่อง
ที่มา : www.bloggang.com (สืบค้นเมื่อ 26 ตุลาคม พ.ศ.2557)

2) ภาพที่สัมพันธ์กับเรื่อง (Picture-Text Combination) หมายถึงภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องนำมาประกอบเรื่องได้ชัดเจนขึ้น ภาพประกอบชนิดนี้ต้องใช้ความร่วมมือระหว่างผู้เขียนเรื่อง ผู้สร้างภาพและผู้วางหนังสือ

ภาพที่ 2.31 ตัวอย่างภาพประกอบที่สัมพันธ์กับเรื่อง
ที่มา : www.bloggang.com (สืบค้นเมื่อ 26 ตุลาคม พ.ศ.2557)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) ภาพชุดเสนอเรื่องราวต่อเนื่องกัน (PurePicture Stories) หมายถึง ภาพที่สร้างเรื่องราวติดต่อกันไปมีตัวหนังสือประกอบเล็กน้อย ภาพประกอบชนิดนี้ต้องใช้ความร่วมมือระหว่างผู้เขียนเรื่อง ผู้เขียนภาพหรือช่างภาพ และผู้วางหน้าหนังสือ

ภาพที่ 2.32 ตัวอย่างภาพประกอบที่เสนอเรื่องราวต่อเนื่องกัน
ที่มา :www.bloggang.com (สืบค้นเมื่อ 26ตุลาคม พ.ศ.2557)

4) ภาพชุดเสนอเรื่องราวผสมกับเนื้อเรื่อง (PictureStories Within TextStories) หมายถึง ภาพประกอบที่มีหลายภาพติดต่อกันไป พร้อมทั้งมีเนื้อเรื่องประกอบ

ภาพที่ 2.33 ตัวอย่างภาพประกอบที่เสนอเรื่องราวเรื่องราวผสมกับเนื้อเรื่อง
ที่มา :www.bloggang.com (สืบค้นเมื่อ 26ตุลาคม พ.ศ.2557)

(3) จำแนกตามลักษณะการทำแม่พิมพ์อาจจำแนกภาพประกอบตามลักษณะการทำแม่พิมพ์ได้ 4 ชนิด

1) ภาพลายเส้น คือ ภาพ ประกอบที่ไม่มีส่วนที่เป็นสีเทา มีแต่เส้นดำกับพื้นกระดาษสีขาวเท่านั้น เป็นภาพที่เกิดจากการทำแม่พิมพ์จากต้นฉบับภาพที่เขียนด้วยเส้นหมึก พู่กันแห้ง หรือดินสอ ต้นฉบับของภาพนั้นนำไปทำแม่พิมพ์ โดยไม่ได้ถ่ายผ่านสกรีน จึงปรากฏเป็นเส้นตามที่เขียน

2) ภาพลายสกรีน คือ ภาพที่ต้องผ่านสกรีน (Screen) ก่อนจะทำแม่พิมพ์ ภาพที่พิมพ์ออกมาจะมีสีเทาน้ำหนักต่างๆกันออกมาอยู่ในภาพเดียวกันเป็นภาพที่ใช้พิมพ์ต้นฉบับจากภาพถ่าย ภาพสีน้ำมันที่เขียนด้วยพู่กัน เป็นต้น พิมพ์ได้เหมือนของจริง ภาพแบบนี้เมื่อใช้แว่นขยายจะเห็นว่าภาพนั้นจะประกอบด้วยจุดต่างๆใหญ่บ้างเล็กบ้างรวมตัวกันเป็นภาพ สกรีนที่ใช้มีหลายแบบภาพที่ได้จากสกรีนแต่ละแบบก็มีส่วนแตกต่างกันออกไป ภาพลายสกรีนนี้สร้างภาพเหมือนของจริงได้มากกว่าวิธีอื่นมักเป็นภาพที่มีรายละเอียดในภาพมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) ภาพสีและภาพสีธรรมชาติ คือ ภาพลายสกรีนซึ่งใช้สีประกอบในภาพด้วย ทำให้ภาพน่าดู และเหมือนของจริงยิ่งขึ้น ภาพสีนั้นอาจเป็นภาพลายเส้นหรือภาพลายสกรีนก็ได้ แต่ภาพสีธรรมชาติ นั้นเป็นภาพสกรีนและอย่างน้อยจะต้องใช้สี 4 สี จึงจะพิมพ์ออกมาเป็นธรรมชาติได้

-ภาพผสม คือ ภาพที่มีทั้งลายเส้นและลายสกรีนผสมกันบางภาพอาจสร้างให้ปนกันได้ โดยบางส่วน เป็นภาพลายเส้นบางส่วนเป็นภาพลายสกรีน

(4) จุดมุ่งหมายในการเขียนภาพประกอบ

1) เพื่อทำหน้าที่บรรยายเรื่องในหนังสือและบรรยายเป้าหมาย (Aim) ของสินค้าในงาน โฆษณา ให้หนังสือและภาพโฆษณาน่าสนใจยิ่งขึ้น

2) เพื่อให้ผู้อ่าน ผู้ดูเกิดความสนใจ อยากรู้ อยากอ่าน เกิดความเพลิดเพลินเกิดจินตนาการ เกิดความคิดสร้างสรรค์ และเกิดคุณธรรมและเจตคติที่ดี

(5) องค์ประกอบสำคัญในการเขียนภาพประกอบ

1) ความสัมพันธ์ระหว่างภาพประกอบกับเนื้อเรื่อง การสร้างภาพประกอบให้มีความสัมพันธ์ กับเนื้อเรื่องต้องยึดหลัก ดังนี้

(1.1) ก่อนจะเขียนภาพควรอ่านเรื่องที่จะเขียนให้รู้เรื่องโดยตลอดเสียก่อน

(1.2) จับหัวข้อตอนใดตอนหนึ่งของเรื่อง มาสร้างเป็นภาพประกอบในหน้าหนังสือนั้นๆโดยมี ข้อความและภาพตรงกัน

(1.3) ภาพจะต้องเป็นเครื่องช่วยให้เห็นเค้าโครงเรื่อง ช่วยแปลความหมาย หรือช่วยขยาย ความเข้าใจของเรื่องได้ดี จะต้องช่วยสร้างอารมณ์ของเรื่องให้สัมพันธ์กับเนื้อเรื่องจะต้องตรงกับ ลักษณะตัวละคร ฉาก หรือสถานที่ที่เนื้อเรื่องบรรยายไว้ สำหรับภาพประกอบหนังสือที่ผู้ใหญ่อ่านให้ เด็กฟัง ควรจะมีความสอดคล้องกับข้อความสอดคล้องกับข้อความที่ผู้ใหญ่อ่านให้ฟัง คือ เมื่อผู้ใหญ่ อ่านจบก็ควรจะพอดีกับภาพที่เด็กดูจบทันกันในแต่ละภาพ

(6) การเขียนภาพประกอบเรื่องราวประเภทต่างๆ

1) การเขียนภาพประกอบเรื่องราวประเภทนวนิยาย

หมายถึง หนังสือที่มีความยาวจำกัด ประมาณ 100-200 หน้า มีทั้งเรื่องสั้นและเรื่องยาว นวนิยายจะมีโครงสร้างเรื่อง ตัวละคร ฉาก ภาษา เหตุการณ์ และสถานการณ์อาจจบอย่างมีความสุข ความสดชื่น ความอบอุ่น ความเศร้า หรือทิ้งทำเรื่องให้คิดเอง แต่เป็นนิยายสำหรับเด็ก ต้องคำนึงถึง ความเข้าใจของเด็กและควรมีความเสียดสี เพื่อให้เด็กประทับใจไปได้นาน นวนิยายอาจมีเนื้อหาเรื่อง การผจญภัย เรื่องอิงประวัติศาสตร์ เรื่องแนววิทยาศาสตร์ การเขียนภาพประกอบประเภทนี้ เมื่อช่าง เขียนภาพเข้าใจความหมายแล้วก็ต้องศึกษานวนิยายเรื่องนั้นอย่างละเอียด ศึกษาเค้าโครงเรื่อง ตัว ละคร ฉาก สถานที่ วัน เวลา เหตุการณ์ในเรื่อง แล้วพยายามถ่ายทอดออกมาเป็นภาพประกอบ ลักษณะใดลักษณะหนึ่ง สิ่งที่ช่างเขียนภาพประกอบต้องคำนึง คือ นอกจากความประณีต สวยงาม และชัดเจนแล้ว ภาพประกอบนั้นต้องเป็นภาพที่ทำให้เรื่องราวได้ง่ายขึ้น ไม่สับสน น่าสนใจ ตื่นเต้น เร้าใจ ช่วยส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ อาจเกินจริงไปบ้างควรหลีกเลี่ยงการเขียนภาพ โหดร้าย

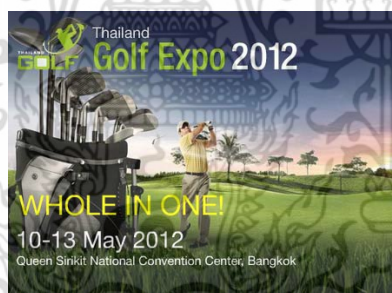

ภาพที่ 2.34 ตัวอย่างภาพประกอบเรื่องราวประเภทนวนิยาย

ที่มา : <https://paiyanyai.lnwshop.com>(สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

2) การเขียนภาพประกอบเรื่องราวประเภทสารคดี

หมายถึง หนังสือที่ให้ความรู้ทั่วไป เช่นหนังสือเกี่ยวกับ ประวัติศาสตร์ ชีวประวัติ อัตชีวประวัติ ภูมิศาสตร์ ท่องเที่ยว ภาษา วรรณคดี ศาสนา ดนตรี มารยาทต่างๆ ช่างเขียนภาพประกอบประเภทนี้ ต้องศึกษาค้นคว้ามาอย่างดี เพื่อข้อเท็จจริงของภาพที่เขียนออกมาอย่างถูกต้อง เช่น ถ้าเขียนภาพประกอบในหนังสือภูมิศาสตร์และการท่องเที่ยว ภาพประกอบอาจมีแผนที่ แผนที่ภูมิประกอบและสถานที่สำคัญที่ถูกต้อง ภาพชุดแต่งกายประจำชาติ แล้วมีรูปคนแต่งกายในชุดประจำชาตินั้นๆ

ภาพที่ 2.35 ตัวอย่างภาพประกอบเรื่องราวประเภทสารคดี “กีฬาอล์ฟ”

ที่มา : <https://www.ryt9.com>(สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

3) การเขียนภาพประกอบเรื่องราวประเภทแบบเรียน

หมายถึง หนังสือที่ใช้สอนเป็นหลักในวิชาที่เรียนของนักเรียนแต่ละระดับชั้น หนังสือแบบเรียนจะต้องมีการลำดับเนื้อเรื่องให้เหมาะสมและถูกต้อง เพื่อเป็นอุปกรณ์การเรียนอันสำคัญสำหรับวิชาที่กำหนดให้ หนังสือแบบเรียน ได้แก่ หนังสือแบบเรียนภาษาไทย คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ เป็นต้น หนังสือแบบเรียนที่ดีจะมีราคาค่อนข้างถูก ดังนั้น ภาพประกอบอาจเป็นภาพขาวดำ หรือพิมพ์สีเดียวหรือพิมพ์สีสี่ แล้วแต่ประเภทของแบบเรียน ภาพประกอบในแบบเรียนดังกล่าวจะช่วยสร้างความเพลิดเพลิน ไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด ทำให้นักเรียนอ่านยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

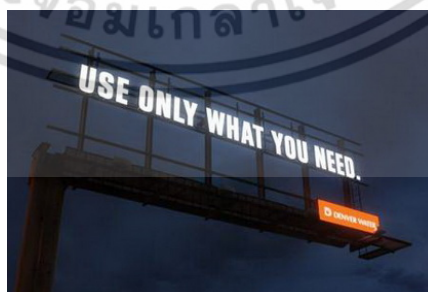

ภาพที่ 2.36 ตัวอย่างภาพประกอบเรื่องราวประเภทแบบเรียน“สถาปัตยกรรมไทย”

ที่มา : <https://thaiculturebuu.wordpress.com>(สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

4) การเขียนภาพประกอบเรื่องราวประเภทโฆษณา

การโฆษณาเป็นงานพาณิชย์ศิลป์หรืองานนิเทศศิลป์นั่นเอง การออกแบบโฆษณาจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานด้านความคิดและรูปแบบของการออกแบบ ตามที่กล่าวมาแล้วว่าโฆษณาเป็นงานศิลปะประเภทที่ให้คุณค่าทางอารมณ์ เน้นให้ผู้บริโภคเกิดความพึงใจ และเพิ่มคุณค่าทางด้านทัศนคติ เป็นคุณค่าที่มีผลในการสร้างความเชื่อความศรัทธาผู้บริโภค งานออกแบบโฆษณา เป็นงานออกแบบที่เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับวัตถุ การออกแบบโฆษณานี้ ไม่เพียงแต่สนองความต้องการส่วนตัว แต่จะต้องสัมพันธ์กับผู้อื่น สภาพแวดล้อม สภาพวัตถุ วัฒนธรรม และพฤติกรรมของคนในสังคมอีกด้วย อาจกล่าวได้ว่า การออกแบบโฆษณาเป็นงานออกแบบเพื่อการติดต่อสื่อสารที่ต้องสื่อสารด้วยภาพและภาษาเพื่อประโยชน์ในด้านความรู้ ความเข้าใจ เป็นการชี้ชวน ชักจูง ภาพประกอบโฆษณาจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ช่างเขียนภาพประกอบโฆษณาต้องเลือกลักษณะของภาพให้เหมาะสมกับงานโฆษณา อาจเป็นภาพขยายแสดงส่วนใดส่วนหนึ่งของสินค้าเป็นพิเศษ อดคุณภาพของสินค้า หรือเป็นภาพเปรียบเทียบ คือ แสดงการเปรียบสิ่งหนึ่งว่าเหมือนอีกสิ่งหนึ่งอย่างไร เป็นการคุณภาพสินค้าในตัวเองหรือเป็นภาพเปรียบเทียบ คือ แสดงความแตกต่างของสินค้าที่มีคุณภาพดีกว่าคุณภาพแล้ว หรือเป็นภาพการ์ตูนซึ่งนิยมลงในหนังสือมากกว่าลงบนแผ่นป้าย หรือเป็นสัญลักษณ์การค้าหรือเป็นแผ่นภาพแผ่นภูมิหรืออาจเป็นงานโฆษณา น่าสนใจ สะดุดตา และมีความหมายยิ่งขึ้น

ภาพที่ 2.37 ตัวอย่างภาพประกอบเรื่องราวประเภทการโฆษณากลางแจ้ง

ที่มา : <https://www.dinsoradvertising.com>(สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5) การเขียนภาพประกอบเรื่องราวประเภทหนังสือสำหรับเด็ก

คือ หนังสือที่เขียนขึ้นเพื่อให้เด็กอ่านหนังสือสำหรับเด็กจะมีชีวิตชีวา และมีความหมายก็ต่อเมื่อมีภาพประกอบที่ดีและมีการพิมพ์ที่มีคุณภาพ คือ กระดาษดี ตัวอักษรเหมาะสมและชัดเจน การจัดหน้าหนังสือโปร่งตา การเย็บเล่มทนทานแข็งแรง และที่สำคัญที่สุดคือต้องมีความพิถีพิถันต่อความประณีต ความงดงาม และความมีศิลปะทุกกระเปาะนี้ เพราะการที่让孩子ได้สัมผัสกับความประณีตงดงามที่ชวนให้เกิดความจรรโลงใจนั้น เป็นการเสริมสร้างคุณสมบัติที่ส่งเสริมให้เด็กได้ซึมซาบกับความประณีตงดงามอันจะมีผลต่อจิตใจของเด็กต่อไปในอนาคตได้ทางหนึ่ง หนังสือสำหรับเด็กจัดเป็นหนังสือนวนิยาย นิทานวรรณคดีประเภทต่างๆที่เหมาะสมกับเด็ก หรือเป็นเรื่องจริงจากชีวประวัติบุคคลหรือวิทยาศาสตร์ แต่มีวิธีเขียนที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละวัย หนังสือสำหรับเด็กเป็นหนังสือที่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน และความรู้ด้านต่างๆอันแตกต่างไปจากหนังสือแบบเรียน

หนังสือสำหรับเด็กควรเป็นหนังสือที่เขียนให้เด็กอ่านได้อย่างเพลิดเพลินด้วยความสนใจ เพิ่มพูนความสามารถในการอ่านและเข้าใจภาษา จนเกิดนิสัยรักการอ่านหนังสือติดตัวไปจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ การเขียนภาพประกอบเรื่องราวประเภทนี้เป็นสิ่งจำเป็นมาก ถือเป็นหัวใจของหนังสือ เพราะภาพประกอบจะช่วยจูงใจให้เด็กอยากอ่านหนังสือ อยากรู้เรื่องราวเกี่ยวกับภาพนั้นๆและยังเป็นเครื่องช่วยอธิบายความหมายของเรื่องราวได้เป็นอย่างดีด้วย

หน้าปกเป็นสิ่งแรกที่จูงใจให้เด็กอยากอ่าน ฉะนั้น ควรใช้สีสันให้สะดุดตาส่วนใหญ่เป็นภาพของตัวละครในเรื่องหรือฉากหนึ่ง มาจัดวางให้แลดูสอดคล้องและกลมกลืนกัน โดยต้องให้ภาพสัมพันธ์กับชื่อเรื่องและขนาดตัวอักษร ปัจจุบันการออกแบบหนังสือสำหรับเด็กมีรูปแบบมากขึ้น การจัดวางภาพแบบปูเรื่องราว 2 หน้าเป็นหน่วยเดียวกันได้รับความนิยมจากเด็กมากขึ้น นอกจากนี้การทำภาพป๊อปอัพ (Pop Up) แบบ 3 มิติ การสอดแทรกเทคนิคของเสียงเข้าไปในบางส่วนของภาพ การให้เด็กได้สัมผัสบางส่วนของภาพแล้วภาพนั้นเคลื่อนไหวได้ จะช่วยสร้างความตื่นเต้นสนุกสนานให้เด็กมากขึ้น แต่หนังสือเด็กประเภทนี้มีราคาแพงมากเพราะต้นทุนการผลิตสูง

หนังสือสำหรับเด็กแบ่งเป็น 8 ประเภท คือ

1. ประเภทนิทาน
2. ประเภทนิยาย
3. ประเภทประวัติศาสตร์
4. ประเภทวรรณคดี
5. ประเภทธรรมชาติศึกษา
6. ประเภทร้อยกรองสำหรับเด็ก
7. ประเภทให้ความรู้พื้นฐานในการเรียน
8. ประเภทการ์ตูน

ภาพที่ 2.38 ตัวอย่างภาพประกอบในหนังสือสำหรับเด็กประเภทนิยาย

ที่มา : <https://www.ee43.com>(สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

(7) กระบวนการออกแบบภาพประกอบ

ในการออกแบบภาพประกอบเรื่อง มีกระบวนการออกแบบที่ช่างเขียนภาพประกอบจะต้องปฏิบัติตามดังนี้

1) ทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเรื่องที่จะเขียนภาพประกอบ

ช่างเขียนภาพประกอบจะต้องอ่านเรื่องทำความเข้าใจโครงเรื่อง เพื่อสร้างตัวละครและฉากให้เหมาะสมกับเรื่องในภาพประกอบภาพหนึ่งๆ สามารถอธิบายถึงเนื้อหาของฉากนั้นๆ หรือบางครั้งอาจจะสื่อเฉพาะเนื้อหาเพียงประโยคเดียวที่เป็นใจความสำคัญ แต่ไม่ใช่จุดสำคัญสุดยอดของเรื่อง ผู้ประพันธ์จงใจปิดงำไว้ ช่างเขียนภาพประกอบต้องถ่ายทอดถึงความรู้สึกของภาพ อารมณ์ บรรยากาศ รายละเอียดของภาพ และจินตนาการหรือมโนภาพให้กว้างไกล

2) กำหนดรูปแบบและบุคลิกของงานภาพประกอบให้มีลักษณะเฉพาะตัว

ภาพประกอบเรื่องที่ออกแบบนั้น จะต้องสามารถแทนค่าเรื่องราวโดยใช้ลักษณะต่างๆ การออกแบบอาจร่างตัวละครด้วยดินสอหลายๆบุคลิกเพื่อให้คล่องตัว เวลาทำงานจริงจะได้รูปแบบที่เสมอดันเสมอลายจนจบเรื่อง ในกรณีที่เขียนภาพคนเป็นการตูนต้องถ่ายเป็นภาพออกมา แล้วจึงนำมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ทั้งนี้ ในการทำงานภาพประกอบต้องคำนึงถึงความประณีตงดงาม สีสวยสะอาดตา และเทคนิคที่น่าสนใจด้วย (สมพร จารุณี.2538:114-123)

3) กำหนดขนาดรูปเล่มของหนังสือ

การจัดรูปเล่มหรือการจัดวางหน้าของหนังสือ การดำเนินการดังกล่าวเป็นงานหลัก งานหลัก เพราะต้องใช้หลักเกณฑ์ทางศิลปะมากเป็นพิเศษ ต้องรู้จักนำมาประยุกต์ให้เข้ากับงานหน้าหนังสือสิ่งสำคัญที่สุดของการวางหน้าหนังสือก็คือ ภาพตัวหนังสือ โดยทั่วไปหนังสือจะประกอบด้วย

3.1) ส่วนหน้า ประกอบด้วย

3.2) หน้าปก (Cover) ซึ่งเป็นสิ่งแรกที่จูงใจให้อยากเปิดดูหนังสือเล่มนั้น การออกแบบหนาปกจึงสำคัญมากช่างเขียนชั้นนำบางคนหาเลี้ยงชีพด้วยการออกแบบปกอย่างเดียว

3.3) หลังหน้าปก (The back of the Cover) ส่วนใหญ่จะทิ้งว่าง

3.4) ไบรอนปก (Half Title Page) เป็นหน้าต่อจากปกที่ไม่จำเป็นสำหรับหนังสือบางๆแต่ถ้าเป็นหนังสือหนา ไบรอนปกจะช่วยยึดปกกับตัวหนังสือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5) ด้านหลังใบรองปก (The back of Half Title Page) เป็นหน้าที่ส่วนใหญ่จะเว้นว่างไว้ หรือจะใส่ชื่อชุดหนังสือเล่มอื่นๆของผู้แต่งคนเดียวกัน

3.6) หน้าก่อนปกใน (Frontispiece) หน้าใบรองปกและหน้าก่อนปกใน ปัจจุบันเพื่อเป็นการประหยัดจึงตัดออก

3.7) ปกใน (Title Page) จะอยู่ด้านขวามือ จะมีชื่อชุดหนังสือ ชื่อหนังสือที่ถูกต้องและชื่อหน่วยงานที่ผลิตหรือชื่อผู้แต่ง ผู้วาดภาพ

3.8) รองปกใน (Copyright Page) ส่วนหลังของปกใน บางทีเรียกหน้าลิขสิทธิ์ มีชื่อผู้แต่ง พิมพ์ครั้งที่ ชื่อผู้จัดทำ รวบรวม ผู้จัดพิมพ์ บางครั้งเรียกว่าคำกล่าวอุทิศ (Dedication Page)

3.9) หน้าคำนำ แสดงวัตถุประสงค์ของหนังสือเล่มนั้นๆ

3.10) หน้าสารบัญ ส่วนใหญ่อยู่ต่อจากหน้าคำนำ

3.11) ส่วนกลาง (ส่วนเนื้อหา) เป็นหน้าแรกของเนื้อเรื่อง มักจะเป็นขวามือข้อความที่บรรจุจะเว้นว่างส่วนบนเพื่อเรียกความสนใจในการอ่าน ส่วนที่เป็นเนื้อหาก็เริ่มตั้งแต่หน้าแรกไปจนจบ เวลาวางภาพ ช่างเขียนภาพประกอบควรตัดสินใจว่าจะใช้ภาพหน้าเดียวหรือภาพคู่เต็ม 2 หน้าแล้วดูเป็นหน่วยเดียวกัน

3.12) ส่วนปกหลัง หน้าปกหลังซึ่งในปัจจุบันนิยมใส่ภาพประกอบถือเป็นส่วนหนึ่งของปกหน้า เพื่อเรียกความสนใจ

(8) ขั้นตอนการจัดทำหนังสือ

1) ร่างภาพแบบภาพประกอบอย่างคร่าวๆ เริ่มร่างแบบภาพประกอบอย่างคร่าวๆ ตั้งแต่ต้นจนจบ ร่วมพิจารณากับเจ้าของเรื่องหรือเจ้าของโครงการหรือลูกค้า เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมจนเป็นที่พอใจของทุกฝ่าย

2) ทำแบบร่างอย่างสมบูรณ์ เมื่อแก้ไขเพิ่มเติมจนพอใจ ช่างเขียนภาพประกอบก็ลงมือทำแบบร่างอย่างสมบูรณ์ หมายถึง ผลงานที่ประณีต สีสวย เทคนิคน่าสนใจ เพื่อการประเมินราคาและการดำเนินการตามงบประมาณ

3) กำหนดค่าใช้จ่ายและตรงเวลา ช่างเขียนภาพประกอบจะต้องกำหนดค่าใช้จ่ายและตารางเวลา เพื่อให้การทำงานเขียนภาพประกอบเป็นไปตามที่อนุมัติอย่างรัดกุมและไม่บานปลาย

4) เตรียมอุปกรณ์และเครื่องมือ ต้องจัดเตรียมให้เหมาะสมกับลักษณะงานที่เลือกเขียนเป็นภาพประกอบ

5) กำหนดตัวเรียงข้อความ เป็นขั้นตอนกำหนดตัวเรียงข้อความเพื่อบรรยายเนื้อเรื่องให้เหมาะสม

6) ตรวจสอบ ต้องตรวจสอบให้ละเอียด ถูกต้อง เพื่อคุณภาพของผลงานที่นำไปพิมพ์

7) ทำอาร์ตเวิร์ด การทำอาร์ตเวิร์ด ที่สมบูรณ์ที่สมบูรณ์ขั้นตอนง่ายๆดังนี้

8) การจัดส่งต้นฉบับเพื่อทำงานพิมพ์ ให้ส่งงานอาร์ตเวิร์ดที่สมบูรณ์และถูกต้องทั้งเล่มเข้าโรงพิมพ์ เพื่อพิมพ์ออกมาเป็นหนังสือภาพประกอบที่สวยงาม

9) การจัดส่งต้นฉบับเพื่อการประกวด ในกรณีที่ต้องการประกวดที่สำเร็จเหมือนจริง

10) ตีพิมพ์ จำทำเป็นรูปเล่มที่สำเร็จเหมือนจริง

11) เนื้อหา ต้องพิมพ์ดีดในกระดาษแยกต่างหากให้เรียบร้อย

12) ภาพประกอบ ต้นฉบับต้องมีขนาดใหญ่กว่าแบบในคัมมี้ สามารถย่อให้ได้สัดส่วนพอดี

เมื่อนำไปจัดพิมพ์ (สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ . 2542 : 87-111)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 สื่อสิ่งพิมพ์งานกราฟิก

สิ่งพิมพ์นับเป็นสื่อมวลชนที่เก่าแก่ที่สุดที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ ความคิดระหว่างบุคคลต่อบุคคล ระหว่างบุคคลต่อมวลชน และระหว่างมวลชนต่อมวลชน กล่าวกันว่า ชาวเอเชีย ได้แก่ ชาวจีน และชาวเกาหลีเป็นชาติที่คิดค้นเรื่องการพิมพ์ก่อนชาติอื่น โดยชาวจีนเป็นชาติแรกที่คิดค้นการทำกระดาษในราวปี พ.ศ.600 เศษส่วนชาวเกาหลีเป็นชาติแรกที่คิดค้นตัวพิมพ์โลหะ ชาวยุโรปเพิ่งคิดค้นวิธีการพิมพ์ในปลายปีพุทธศตวรรษที่ 20 นี้เอง คือ ในปีพ.ศ.1993 โยฮัน กูเตนเบิร์ก (John Gutenberg) เป็นผู้แรกที่คิดค้นการนำตัวพิมพ์โลหะเป็นตัวๆมาเรียงเป็นข้อความ เพื่อทำการพิมพ์ซึ่งเป็นต้นแบบการพิมพ์เลตเตอร์เพรส (จันทนา ตั้งเสรี.2537)

2.8.1 ความหมายของการพิมพ์

การพิจารณาความหมายของสื่อสิ่งพิมพ์ จะต้องพิจารณาความหมายคำว่า “พิมพ์” ก่อน ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “การพิมพ์” ไว้หลายท่าน เช่น Lechene (ศิริพงษ์ พะยอมแย้ม :2530,หน้า1) กล่าวว่า “การพิมพ์เป็นวิธีการใช้แรงกดให้หมึกติดเป็นข้อความหรือภาพบนพื้นผิวของสิ่งที่ต้องการพิมพ์” กำธร สิริกุล (2515,หน้า17) กล่าวว่า “การพิมพ์คือการจำลองต้นฉบับอันหนึ่งจะเป็นภาพหรือตัวหนังสือก็ตาม ออกเป็นจำนวนมากๆเหมือนกัน บนวัสดุที่เป็นพื้นแบนหรือใกล้เคียงกับพื้นแบนด้วยการใช้เครื่องมือกล”

ในทางบรรณารักษศาสตร์ คำว่า “สิ่งพิมพ์” หมายถึง วัสดุตีพิมพ์(Printed materials) ได้แก่ สิ่งพิมพ์ที่รวบรวมเป็นเล่มจากการตีพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ เป็นวัสดุเพื่อการอ่าน และการศึกษาค้นคว้า ต่างๆที่ห้องสมุดได้รวบรวมจัดหา จัดเก็บ เพื่อให้บริการในห้องสมุด เป็นวัสดุที่พิมพ์ด้วยกระดาษมีรูปลักษณะต่างๆกัน ได้แก่ หนังสือ (Book) วารสาร (Journals หรือ Periodicals) หรือนิตยสาร (Magazin) หนังสือพิมพ์ (Newspaper) จุลสาร (BookletหรือPamphlets) เราอาจนิยามความหมายของสิ่งพิมพ์ตามกระบวนการพิมพ์ได้ว่า คือวัสดุหรือผลิตภัณฑ์ใดๆที่ปรากฏมีองค์ประกอบของสี สัน ลวดลาย ภาพ สัญลักษณ์ ข้อความ ตัวอักษร อย่างใดอย่างหนึ่งหรือประกอบกัน อันเกิดจากกระบวนการพิมพ์ต่อไปยังวัสดุรองรับ การพิมพ์ไปเกาะติดลงบนผิวหน้าวัสดุ เพื่อให้เกิดมีองค์ประกอบต่างๆ เช่นเดียวกับต้นแบบในที่สุด (ประชิด ทิณบุตร :2539,หน้า 14)

2.8.2 หลักเกณฑ์ทั่วไปในการแบ่งประเภทสื่อสิ่งพิมพ์

สมาคมโฆษณาธุรกิจแห่งประเทศไทยได้จัดทำ ทำเนียบนิตยสารและหนังสือพิมพ์ประจำปี พ.ศ.2527ตามที่ได้รวบรวมรายชื่อมาปรากฏว่ามีหนังสือพิมพ์ทั้งประเภทรายวัน ไทย-จีน-อังกฤษ และหนังสือพิมพ์ธุรกิจรวมกันทั้งสิ้น 39 ชื่อฉบับนิตยสารประเภทต่างๆอีก 256 ชื่อฉบับ ทั้งนี้ไม่นับรวมหนังสือพิมพ์ในต่างจังหวัดอีกเกือบ200ชื่อฉบับ ตัวเลขข้างบนนี้เป็นสิ่งพิมพ์ที่ออกเป็นรายประจำ แตกต่างกันไป แต่ก็ยังมีสื่อสิ่งพิมพ์ที่ไม่ออกเป็นรายประจำอีกนับจำนวนไม่ถ้วน เช่น หนังสือเล่ม ทั้งประเภท ความรู้ สารคดี นวนิยายบันเทิงเรีงรมย์ต่างๆตลอดจนสิ่งพิมพ์เฉพาะกิจต่างๆในรูปของหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และวารสาร หนังสือเล่ม แผ่นพับ โปสเตอร์หรือป้ายประกาศ เป็นต้น สิ่งพิมพ์เหล่านี้ไม่สามารที่จะรวบรวมจำนวนออกมาเป็นตัวเลขให้เห็นได้ เพราะการจัดกระจายอยู่ทั่วไปในทุกหนทุกแห่ง

1) หลักเกณฑ์ด้านรูปแบบหรือขนาด (Format)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพิจารณาแบ่งแยกประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์โดยยึดถือหลักเกณฑ์ด้านรูปแบบ หมายถึง การพิจารณาถึงรูปร่าง หน้าตา รวมถึง ขนาดของสื่อสิ่งพิมพ์ว่าเข้าข่ายจัดเป็นสิ่งพิมพ์ประเภทใด หนังสือพิมพ์พิจารณาได้จากรูปแบบ ขนาดของหนังสือพิมพ์มี 2 ขนาด คือ ขนาดใหญ่หรือขนาดมาตรฐาน(Standard) หรือที่เรียกว่า“บรอดชีท”(Broadsheet) หรือ“Full Size” ซึ่งมีขนาดกว้างยาวประมาณ 14นิ้วX23นิ้ว กับหนังสือพิมพ์ขนาดเล็ก ที่เรียกว่า ขนาดแทปลอยด์ (Tabloid) มีความกว้างยาวประมาณ 11.5นิ้วX14.5นิ้ว หรือประมาณขนาดตัดครึ่งของขนาดมาตรฐานนั่นเองนิตยสารหรือวารสาร มักจะมีขนาดเล็กลงมาจากหนังสือพิมพ์ โดยส่วนใหญ่จะมีขนาดประมาณ 8.5นิ้วX 11.5 นิ้ว ส่วนหนังสือเล่ม ก็จะมีทั้งประเภทปกแข็งและปกอ่อน ขนาดประมาณ 6.5นิ้ว X 9.5นิ้ว สำหรับปกอ่อน ขนาดกระเป๋านั้น เรียกว่า“พ็อคเก็ตบุ๊ก”(Pocketbook) มีขนาดประมาณ4.5 นิ้วX 7 นิ้ว

2) หลักเกณฑ์ด้านเนื้อหา (Content)

การพิจารณาแบ่งประเภทของสิ่งพิมพ์ที่พิจารณาตามหลักเกณฑ์ด้านเนื้อหา หมายถึงการพิจารณาว่าสื่อสิ่งพิมพ์นั้นๆนำเสนอเนื้อหาสาระเน้นไปในทิศทางใด หนังสือพิมพ์นิตยสารต่างๆมีลักษณะเนื้อหาแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของผู้จัดทำ อาจแบ่งเป็นเนื้อหาเฉพาะวัตถุประสงค์ เฉพาะเรื่อง เฉพาะกลุ่ม หรือชุมชน ตัวอย่างที่เห็นชัดคือ บรรดานิตยสารต่างๆที่ปรากฏในท้องตลาดขณะนี้ มีประเภทสำหรับผู้อ่านทั่วไปและประเภทสำหรับผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม เช่น นิตยสารเฉพาะผู้ขับขี่รถ หรือแม้แต่ นิตยสารสำหรับนักเลงพระเครื่องโดยเฉพาะก็มี

3) หลักเกณฑ์ด้านระยะเวลาออกจำหน่าย

ระยะเวลาในที่นี้หมายถึงเวลาที่ออกจำหน่ายเผยแพร่ และความถี่ในการออกจำหน่ายเผยแพร่ เวลาที่ออกจำหน่ายนั้นหนังสือพิมพ์จะมีทั้งหนังสือพิมพ์ ฉบับเช้าออกจำหน่ายตามปกติในเวลาเช้าตรู่ และหนังสือพิมพ์ฉบับบ่าย ออกจำหน่ายตามปกติในช่วงบ่ายหรือเย็น ส่วนความถี่ในการออกจำหน่ายนั้นเรามักจะเรียกเป็นราย เช่น หนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน และรายอื่นๆตามแต่จะกำหนด

4) หลักเกณฑ์ด้านขอบเขตในการจำหน่ายเผยแพร่

ขอบเขตในการจำหน่ายเผยแพร่ หมายถึง สถานที่หรือสภาพภูมิศาสตร์ที่สิ่งพิมพ์นั้นๆ พิมพ์จำหน่าย เช่น หนังสือพิมพ์ระดับนานาชาติ (International) ระดับชาติ (National) ระดับภาค (Regional) ระดับเมืองใหญ่ (Metropolitan) ระดับจังหวัด (Provincial)ระดับท้องถิ่น (Local) หรือระดับชุมชน (Community) เป็นต้น

2.8.3 ประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์ได้ออกเป็น 4 ประเภทหลัก

2.8.3.1 หนังสือเล่ม (Book)

2.8.3.2 วารสาร (Journals หรือ Periodicals) หรือนิตยสาร Magazine)

2.8.3.3 หนังสือพิมพ์ (Newspaper)

2.8.3.4 สิ่งพิมพ์เฉพาะกิจ (Special Publication)

(1.1) หนังสือเล่ม (Book) การแบ่งประเภทของหนังสือสามารถทำได้หลายวิธี สุดแล้วแต่จะยึดหลักเกณฑ์ใด วิธีที่นิยมแบ่งกัน คือ การแบ่งตามเนื้อหาและการแบ่งตามลักษณะการแต่ง การแบ่งประเภทตามเนื้อหา มักแบ่งย่อยเป็น 2 วิธีคือ แบ่งตามเนื้อหากว้างๆและแบ่งตามเนื้อหาย่อย

1.1.1 การแบ่งประเภทตามเนื้อหากว้างๆ ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสือตำราและสารคดี ตำราเป็นหนังสือที่เขียนขึ้นตามหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับ และแขนงวิชาต่างๆ มีเนื้อหาวิชาการล้วนและมีลักษณะเหมือน หนังสือสารคดี คือ มุ่งให้ความรู้ ต่างกันแต่ว่า หนังสือสารคดีนอกจากจะให้สารประโยชน์ในขอบเขตที่ไม่จำกัดแล้ว ยังให้ความ เพลิดเพลินจากสำนวนภาษา ลีลาการเขียนหรือเนื้อหาด้วย

-หนังสือบันเทิงคดี หรือหนังสือประเภทนวนิยาย คือ หนังสือที่เขียนขึ้นจากประสบการณ์ หรือจินตนาการของผู้ประพันธ์ โดยอาศัยเค้าความจริงของชีวิตและสังคม มุ่งหมายให้ความ เพลิดเพลิน กระทบอารมณ์ผู้อ่านเป็นสำคัญในขณะเดียวกันผู้อ่านได้รับข้อคิด คติชีวิตที่น่าสนใจ ซึ่ง ผู้เขียนแทรกไว้ในเรื่องด้วย

1.1.2 การแบ่งประเภทตามเนื้อหาย่อย ได้แก่

หนังสือสารคดี (Non-Fiction) หมายถึง หนังสือที่ให้ความรู้ในด้านต่างๆ แบ่งเป็นหนังสือ ตำรา หนังสืออ่านประกอบ หนังสือความรู้ทั่วไปและหนังสือทางด้านสันตนาการ

หนังสือตำรา (Text Book) หมายถึง หนังสือแบบเรียนวิชาต่างๆ ที่มีการเรียนการสอนตาม หลักสูตร

หนังสืออ่านประกอบ (External Reading) หมายถึง หนังสือนอกเหนือไปจากหนังสือตำรา แบบเรียน แต่เป็นหนังสือที่มีคุณค่าทางวิชาการเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

หนังสือความรู้ทั่วไป (General Book) หมายถึง หนังสืออื่นๆ นอกเหนือไปจากหนังสือตำรา และหนังสืออ่านประกอบดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

หนังสือทางด้านสันตนาการ (Recreational Book) หมายถึง หนังสือที่อ่านเพื่อผ่อนคลาย อารมณ์ แต่มีคุณค่าทางวิชาการ เช่น หนังสือทางด้านศิลปะและวรรณกรรมต่างๆ

หนังสือนวนิยาย (Fiction) นวนิยาย คือ เรื่องราวที่เกิดขึ้นจากจินตนาการของผู้เขียน เรียบ เรียงขึ้นเพื่อความเพลิดเพลิน

หนังสืออ้างอิง (Reference Book) หมายถึง หนังสือที่ช่วยตอบปัญหาทั้งทางด้านวิชาการและ เรื่องราวทั่วไป ผู้อ่านใช้ประกอบหรือเพื่อค้นคว้าในบางเรื่องบางตอนการแบ่งประเภทของหนังสือตาม เนื้อหา นั้น หากจะแบ่งให้ละเอียดก็อาจแบ่งย่อยออกไปได้อีก ซึ่งเป็นลักษณะเดียวกันกับการที่ห้องสมุด จัดแบ่งหนังสือออกเป็นหมวดหมู่ต่างๆ เช่น การศึกษา กฎหมาย วรรณคดี ศิลปะ เป็นต้น

1.1.3 การแบ่งตามลักษณะการแต่ง

ร้อยแก้ว (Prose) คือหนังสือที่ใช้ความเรียง ไม่มีการกำหนดลักษณะบังคับในการแต่งแต่ ประการใด หนังสือส่วนใหญ่จะแต่งด้วยร้อยแก้วไม่ว่าจะเป็นหนังสือสารคดี หรือ นวนิยาย

ร้อยกรอง (Verse) คือ หนังสือที่มีการกำหนดลักษณะบังคับในการแต่ง เช่น กำหนดจำนวน คำในแต่ละบท กำหนดสัมผัส กำหนดเสียงหนักเบา หรือบังคับวรรคยุดต์ บังคับครุ ลหุ เป็นต้น มาก น้อยแตกต่างกันตามประเภทของร้อยกรอง ซึ่งแบ่งย่อยออกได้ตามลักษณะการแต่งได้หมายประเภท เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย บท ลิลิต

2.8.3.1 ประเภทของนิตยสาร (Magazine) เป็นนิตยสารที่นำเสนอเนื้อหาส่วนใหญ่ เกี่ยวข้องกับข่าวทั่วไป เช่น นำเสนอเบื้องหลังข่าว บทวิเคราะห์ข่าว บทสัมภาษณ์บุคคลในข่าว เป็นต้น จะมีเนื้อหาด้านอื่นบ้าง เช่น ศิลปวัฒนธรรม วรรณกรรม ก็เป็นเพียงประกอบเข้ามาเพื่อให้ สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นเท่านั้น การแบ่งประเภทนิตยสารตามลักษณะเนื้อหาที่เน้นนำเสนอและผู้อ่านให้ ความสนใจ การแบ่งในลักษณะนี้มีกแบ่งแยกย่อยเป็น 2 กลุ่ม คือ นิตยสารกลุ่มผู้อ่านทั่วไป (General Magazine) และนิตยสารกลุ่มผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม (Specialized Magazine)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.3.2 ประเภทของหนังสือพิมพ์ (Newspaper) การจำแนกหนังสือพิมพ์นั้นสามารถจำแนกออกได้ในหลายลักษณะด้วยกัน ดังนี้

- 3.1 ลักษณะเนื้อหา
- 3.2 จำนวนจำหน่าย
- 3.3 ระยะเวลาจำหน่าย
- 3.4 เวลาออกหนังสือพิมพ์

2.8.3.3 หนังสือพิมพ์เฉพาะกิจ (Special Publication) หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ที่ใช้ในกิจการใดกิจการหนึ่ง โดยเฉพาะเป็นสิ่งพิมพ์เฉพาะเรื่อง สำหรับผู้อ่านเฉพาะกลุ่มเป็นสิ่งพิมพ์ที่ใช้ในวงที่จำกัด เพื่อวัตถุประสงค์ในเชิงการสื่อสารการตลาด หรือโฆษณาส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ ตลอดจนเพื่อการสมาชิกสัมพันธ์ แม้แต่เพื่อการสร้างมวลชนสัมพันธ์ก็ตาม ทั้งนี้มักจะใช้สิ่งพิมพ์เฉพาะกิจควบคู่ไปกับสื่อมวลชน (Mass Media) รูปแบบลักษณะของสื่อสิ่งพิมพ์เฉพาะกิจได้จากกลุ่มเป้าหมาย ได้ 2 ประเภท

2.8.3.4 รูปแบบ ลักษณะและองค์ประกอบหนังสือเล่ม

หนังสือเล่ม(Book) หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาเฉพาะเรื่อง เป็นเรื่องเดียวกันอย่างละเอียด ทั้งเล่ม ส่วนใหญ่แล้วมักจะเป็นเอกสารทางวิชาการเพื่อการศึกษา เช่น ตำราเรียน ตำราวิชาการ หนังสืออ้างอิง หนังสือทางวรรณกรรม เป็นต้น

รูปแบบและลักษณะของหนังสือ คือ ต้องมีการพับและการเย็บเข้าเป็นเล่ม มีทั้งปกอ่อนและปกแข็ง มีขนาดและมีความหนาต่างกันส่วนใหญ่มีขนาดใหญ่ไม่เกิน 10 นิ้ว x 12 นิ้ว เนื้อในมักใช้กระดาษบางที่มีคุณภาพ ปกทำด้วยกระดาษแข็ง หนาเป็นพิเศษหรืออาจจะมีปกนอกห่อหุ้ม (Book jacket) อีกชั้นหนึ่ง เพื่อให้เหมาะสำหรับการเก็บไว้เป็นระยะเวลานานๆ นอกจากนี้ ยังมีการคำนึงถึงสัดส่วนความสูงหนังสือ สันข้างตามความหนาของหนังสือ เพื่อความเป็นระเบียบในการเก็บบนชั้นวางหนังสือ หรือการค้นหาในห้องสมุดหนังสือมักจะไม่มีการกำหนดระยะเวลาการออกวางจำหน่าย(ประชิด ทิถบุตร:2539,หน้า15) สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้กำหนดรูปแบบและลักษณะของหนังสือในคู่มือการจัดพิมพ์หนังสือของสำนักพิมพ์ว่า ตามปกตินี้ของสำนักพิมพ์จะมี 2 ขนาด คือ ขนาด 8 หนัวยก และขนาด A5 โดยขนาด 8 หนัวยกจะเหมาะกับหนังสือประเภทวิชาการสาขาวิทยาศาสตร์ที่มีสูตรสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ ตาราง แผนภูมิ (diagram) หรือหนังสือที่มีตอนฉบับหนาเกิน 300 หน้า ส่วนหนังสือขนาด A5 เหมาะสำหรับหนังสือทางวิชาการด้านสังคมวิทยา มนุษยศาสตร์ ที่มีแต่เนื้อหาเป็นส่วนมาก และมีภาพประกอบ ไม่ค่อยมีสูตรหรือสัญลักษณ์คณิตศาสตร์มากนัก ผู้เขียนที่จะจัดทำหนังสือด้วยตนเองจึงควรเลือกขนาดของหนังสือให้เหมาะสมกับเนื้อหา จะทำให้หนังสือที่จัดพิมพ์เสร็จเป็นรูปเล่มแล้วมีความสวยงามและเกิดประโยชน์ในการใช้งานอย่างเหมาะสม (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย:2541)

2.8.5 องค์ประกอบของหนังสือ

เมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งพิมพ์ประเภทอื่นแล้ว หนังสือจะมีองค์ประกอบที่สมบูรณ์กว่า ปกติแล้วหนังสือมักจะประกอบด้วยองค์ประกอบ(ประชัน วลีโลก: 2539,หน้า 83) ดังนี้

1) ใบหุ้มปก (book jacket)เป็นกระดาษที่หุ้มอยู่นอกปกหนังสือ มิได้เย็บติดกับเล่มหนังสือ แต่พับปลายมาด้านหลัง ของปกหน้าและปกหลัง

- จุดประสงค์ของการจัดให้มีใบหุ้มปกเพื่อประโยชน์ ดังนี้

- ป้องกันหนังสือไม่ให้ชำรุดหรือสกปรก ทั้งยังช่วยรักษาปกให้ใหม่อยู่เสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ผู้ใช้ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อควรระวังในการใช้งาน ไม่ว่าการฉ้อโกง ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ให้เลือกซื้อหนังสือนั้น
- บอกรายละเอียดต่างๆแก่ผู้อ่าน กระดาษหุ้มปกจะประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง บางเล่มอาจจะมีชื่อผู้พิมพ์ปรากฏอยู่ด้วย

ใบหุ้มปกมักจะพิมพ์ด้านหน้าเพียงด้านเดียว ส่วนด้านหลังที่แนบกับปกหนังสือ นั้น มักไม่พิมพ์ให้มีภาพหรือข้อความใดๆ ปรากฏอยู่

2) ปก(cover)หน้าที่ปก คือ ป้องกันรักษาตัวหนังสือทั้งหมดและให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องของหนังสือ ในกรณีที่ไม่มีใบหุ้มปก ปกติทำหน้าที่เป็นสิ่งชักจูงใจให้คนซื้อหนังสือด้วยลักษณะการออกแบบปกจึงเน้นในเรื่องของความสวยงามมากเป็นพิเศษ ขณะเดียวกันก็พยายามสื่อความหมายของเนื้อหาภายในเล่มหนังสือด้วย

ส่วนประกอบของปกหนังสือ ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ชื่อผู้พิมพ์ โดยเลือกขนาดตัวอักษรให้ลดหลั่นกันตามลำดับ ส่วนที่เป็นสันปกก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน จะต้องมีชื่อเรื่องและชื่อผู้แต่ง เพื่อจะสามารถจะมองเห็นข้อความดังกล่าวได้เมื่อนำหนังสือเรียงใส่ตู้แล้ว

3) ใบผนึกปก(end paper)โดยปกติหากเป็นหนังสือปกแข็งจะมีกระดาษปิดผนึกติดกับด้านในของปกหนังสืออีกหนึ่งแผ่นทั้งด้านหน้าและด้านหลังปก โดยครึ่งหนึ่งของกระดาษผนึกด้านในปก ส่วนที่เหลืออีกครึ่งหนึ่งอาจจะปล่อยให้เป็นใบรองปกกระดาษที่นำมาใช้มักจะเป็นกระดาษที่มีความเหนียวเนื้อดี ใบผนึกปกและใบรองปกนี้จะทำหน้าที่ช่วยยึดปกให้ปกให้แน่นกับตัวเล่มหนังสือ โดยอาจปล่อยให้เป็นกระดาษว่างๆหรือออกแบบให้พิมพ์เป็นลวดลายสวยงามก็ได้

4) ใบรองปก(fly-leaf) ทำหน้าที่ยึดเล่มหนังสือกับปกหนังสือส่วนใหญ่จะมีใบรองปกทั้งปกหน้าและปกหลัง

5) ปกหน้า(title page)มีหน้าที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือเช่นเดียวกับปกประกอบด้วยข้อความระบุ ชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง ชื่อผู้พิมพ์ ทำให้อ่านได้รายละเอียดเหล่านี้กรณีทีปกหน้าฉีกขาดหรือหากห้องสมุดนำหนังสือไปทำปกใหม่ให้แข็งแรงขึ้น

6) หน้าลิขสิทธิ์(copyright page)หมายถึง หน้าบ่งบอกแก่ผู้ใดเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ หนังสือเล่มนี้ได้จัดพิมพ์มาแล้วกี่ครั้ง เมื่อใดบ้าง นอกจากนี้หนังสือบางเล่มอาจให้ข้อมูลสำหรับบรรณารักษ์ห้องสมุดได้ด้วย หน้าลิขสิทธิ์จะอยู่ด้านหลังของปกในในกรณีของปกในหลายแผ่น หน้านี้จะอยู่หลังปกในแผ่นหลังสุด

7) หน้าอุทิศ(dedication page) เป็นหน้าที่ของผู้แต่งระบุว่า อุทิศผลงานให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใด ซึ่งอาจเป็นบุคคลคนเดียวหรือหลายคน หรืออุทิศให้แก่สถาบันก็ได้หน้าอุทิศนี้ใช้หน้าหนังสือ 1 หน้าถึงแม้ว่าจะพิมพ์ตัวหนังสือเพียงไม่กี่คำ ก็จะใช้เนื้อที่ทั้งหน้า และต้องอยู่ลำดับถัดจากหน้าลิขสิทธิ์ การออกแบบมักจัดให้ดูเป็นทางการน่าเคารพ มีลักษณะเป็นอนุสรณ์ให้แก่บุคคลหรือสถาบันที่อุทิศให้

8) คำนิยม(foreword)หมายถึง คำที่บุคคลอื่นเขียนนำเกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสือ หรือผู้แต่ง คำนิยมนี้อาจจะอยู่ก่อนคำนำของผู้แต่ง ถ้ามีผู้เขียนคำนิยมหลายคนจะต้องเรียงลำดับตามความสำคัญของบุคคลที่เขียนคำนิยม

9) คำนำ (preface) หมายถึง ข้อความที่ผู้แต่งเขียนขึ้น เพื่ออธิบายให้ผู้อ่านทราบถึงแรงบันดาลใจหรือสิ่งที่อยากให้อ่านทราบ ก่อนที่จะเริ่มอ่านเนื้อเรื่อง อาจจะเป็นการขอบคุณผู้เกี่ยวข้องหรือช่วยเหลือในการจัดพิมพ์ แล้วจึงเป็นคำนำของผู้เขียน

10) สารบัญ (table of contents) หมายถึง รายชื่อของบทและเรื่องเรียงตามลำดับเพื่อบอกแก่ผู้อ่านว่าในหนังสือเล่มนั้นประกอบด้วยบทและเรื่องใดบ้าง แต่ละเรื่องอยู่ที่หน้าใด เพื่อให้ผู้อ่านเปิดตาได้สะดวกการออกแบบจึงควรให้สะดวกแก่การเปิดหาได้โดยง่ายมีลักษณะสบายตา

11) สารบัญภาพ (Table of Illustration) หนังสือบางเล่มที่มีภาพเป็นส่วนสำคัญและมีภาพจำนวนมาก จำเป็นต้องมีสารบัญภาพ เพื่อให้ผู้อ่านพลิกดูได้สะดวก

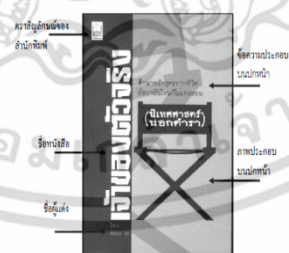
12) เนื้อเรื่อง (contents) เป็นส่วนที่เป็นเนื้อหาสำคัญของหนังสือ สำหรับส่วนเนื้อเรื่องนี้ อาจแบ่งออกเป็นภาค(part)เป็นตอน(section)เป็นบท(chapter)หรือแบ่งเป็นข้อย่อยๆก็ได้ อย่างไรก็ตามต้องคำนึงถึงถึงหลักการอ่านที่ง่าย เพื่อผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาทั้งหมดได้โดยสะดวก

13) ภาคผนวก (Appendix) เป็นส่วนที่ไม่ใช่เนื้อหาโดยตรง แต่เป็นการอธิบายเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง หนังสือบางเล่มจำเป็นต้องมีคำชี้แจงประกอบในเนื้อหาของเรื่อง เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องดีขึ้น ส่วนที่เป็นภาคผนวกนี้อาจจะเป็นระเบียบกฎหมาย คำอธิบายที่ต้องใช้มากเกินไปกว่าจะทำเป็นเชิงอรรถของท้ายหน้าได้

14) บรรณานุกรม (Bibliographies) หนังสือวิชาการจะต้องแจ้งที่มาของเนื้อหาที่ได้มีการอ้างอิงมาจากผลงานของบุคคลอื่น โดยระบุ ชื่อผู้แต่ง ชื่อหนังสือ สถานที่พิมพ์ ปีที่พิมพ์ เพื่อให้ผู้อ่านทราบ นอกจากนั้น ยังเป็นประโยชน์ในการที่จะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในหนังสือฉบับนั้นด้วย

15) ดัชนี (Index) หมายถึง หน้าที่ยกแจงหัวข้อสำคัญของเรื่องในหนังสือ ซึ่งสำคัญ บุคคล สถานที่หรือหัวข้อรายละเอียดที่สำคัญของเนื้อหาในหนังสือนั้น โดยจัดเรียงตามลำดับอักษร แล้วบอกเลขหน้าให้รู้ว่าเรื่องนั้นๆ จะอ่านได้จากหน้าใดในหนังสือเล่มนั้น

องค์ประกอบดังกล่าวในหนังสือแต่ละเล่มอาจไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าเป็นหนังสือประเภทใด หากเป็นหนังสือประเภทวิชาการ สารคดี อาจมีองค์ประกอบครบถ้วนดังกล่าวข้างต้น แต่สำหรับหนังสือบันเทิงคดี เช่น หนังสือนวนิยาย เรื่องสั้นหรือหนังสือบทกลอนต่างๆ อาจจะไม่มีส่วนสารบัญ ภาคผนวก บรรณานุกรม และดัชนีก็เป็นได้

ภาพที่ 2.39 ส่วนประกอบของหนังสือ

ที่มา : <https://dc281.4shared.com>(สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

2.8.5.1 การเลือกและการใช้กระดาษ

วัสดุการพิมพ์ที่สำคัญ คือ กระดาษ ซึ่งเป็นตัวแปรที่สำคัญที่ทำให้ราคาค่าพิมพ์เปลี่ยนแปลง กระดาษมีหลายประเภท หลายคุณภาพดังได้กล่าวข้างต้น ดังนั้น หากเราจะเลือกใช้กระดาษ ประการแรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะต้องทราบว่า จะใช้กระดาษพิมพ์สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทใด สื่อสิ่งพิมพ์แต่ละประเภทอาจใช้กระดาษพิมพ์ชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกันก็ได้ คุณสมบัติที่สำคัญของกระดาษที่ควรทราบดังนี้

1) น้ำหนักของกระดาษ หน่วยที่ใช้ในการวัดน้ำหนักมาตรฐานของกระดาษ คือ กรัมต่อตารางเมตร ซึ่งหมายความว่า “น้ำหนักของกระดาษเป็นกรัมต่อพื้นที่ 1 ตารางเมตร ” ดังนั้น ถ้า น้ำหนักยิ่งมาก ความหนาจะมากตามไปด้วย ค่าน้ำหนักมาตรฐานนี้จึงอาจใช้เป็นสิ่งบ่งบอกถึงความหนาโดยประมาณของกระดาษได้ ค่านี้อาจเรียกเป็น “กรัม” เฉยๆ เช่น เรียกว่า กระดาษ 70 กรัม 80 กรัม 100 กรัม เป็นต้น ซึ่งก็หมายความว่ากระดาษที่มีน้ำหนัก 70,80 หรือ 100 กรัมต่อพื้นที่ 1 ตารางเมตรนั่นเอง (วันชัย ศิริชนะ : 2536, หน้า 5)

2) ชนิดของกระดาษ กระดาษที่ใช้ในงานพิมพ์ทั่วไป มีหลายชนิด เช่น

2.1) กระดาษพิมพ์เนื้อในหนังสือ ได้แก่ บรูฟธรรมดา บรูฟมัน 48 กรัมต่อตารางเมตร กระดาษปอนด์ 60,70,80,100 กรัมต่อตารางเมตร พอกขาว 60,70,80 กรัมต่อตารางเมตร ราคาที่แตกต่างกันออกไปตามคุณภาพและความหนา กระดาษบรูฟเหมาะสำหรับงานพิมพ์ที่ต้องการราคาถูกและไม่ต้องการเก็บไว้นาน เพราะถ้าเก็บไว้นานแล้วจะเหลือง ฉะนั้น ถ้าต้องการให้สิ่งพิมพ์ดูสวยงามขึ้น อาจใช้กระดาษปอนด์ได้ เพราะมีความขาวมากกว่า แต่จะเป็นขนาดก็กรัมต่อตารางเมตรนั้นแล้วแต่ความต้องการ

2.2) กระดาษการ์ด สำหรับพิมพ์หน้าปก หรือแผ่นโฆษณา หรืองานที่ต้องการความแข็งแรงอื่นๆ เช่น กระดาษการ์ดอาร์ต (เคลือบผิว) ซึ่งมีขนาดความหนาต่างๆแตกต่างกันออกไป ตามความเหมาะสมของการใช้งาน

2.3) กระดาษลวดลายพิเศษ เช่น กระดาษที่ใช้พิมพ์การ์ดเชิญ แผ่นโฆษณา พวกนี้มีราคาแพง เพราะส่งมาจากต่างประเทศ

ตารางที่ 2.1 แสดงลักษณะผิวกระดาษกับการเลือกใช้

ประเภทของกระดาษ	ลักษณะและการเลือกใช้ใช้งาน
กระดาษเคลือบผิว	- มีผิวเรียบทำให้สามารถพิมพ์ตัวอักษรได้เรียบคมชัด น้ำหนักสีสม่ำเสมอจึงเหมาะสำหรับการพิมพ์ภาพสกรีนภาพสีที่มีคุณภาพสูง เป็นกระดาษที่มีราคาแพง
กระดาษเคลือบผิวมัน	- เหมาะสำหรับงานพิมพ์สีเพราะทำให้ได้สีสดใสความเปรียบต่างดีกว่ากระดาษเคลือบผิวด้านเหมาะที่จะพิมพ์หนังสือหรือภาพโฆษณาที่ต้องการให้เห็นสีสดใสสวยงาม สีสธรรมชาติ
กระดาษเคลือบผิวด้าน	- เหมาะสำหรับภาพพิมพ์สี ความสดใสของสี และความเปรียบต่างจะด้อยกว่ากระดาษเคลือบผิวมัน แต่เหมาะสำหรับหนังสือภาพที่มี
	- ตัวอักษรมาก เพราะไม่มันวาวทำให้อ่านง่ายสบายตา ไม่มีมุมสะท้อนเหมือนผิวมัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ประเภทของกระดาษ	ลักษณะและการเลือกใช้ใช้งาน
กระดาษไม่เคลือบผิว	- มีผิวขรุขระไม่เรียบ เป็นกระดาษที่มีคุณภาพรองจากกระดาษเคลือบผิวในการพิมพ์ภาพสี กระดาษประเภทนี้เหมาะสำหรับพิมพ์หนังสือและสำหรับสิ่งพิมพ์ที่มีตัวอักษรเป็นส่วนใหญ่ราคาถูกกว่ากระดาษเคลือบผิว กระดาษประเภทนี้อาจทำให้เรียบขึ้นโดยการขัดผิว
กระดาษมีลวดลายบนผิว	- งานพิมพ์บางประเภทข้างพิมพ์ต้องการลวดลายบนกระดาษ เพื่อเพิ่มความสวยงามให้กับสิ่งพิมพ์

ที่มา : พรทวี พึ่งรัศมี และอรัญญา หาญสืบสาย, สารานุกรมเรื่องกระดาษ, พิมพ์ครั้งที่ 2, ภาควิชาวิทยาศาสตร์ทางภาพถ่ายและเทคโนโลยีทางการพิมพ์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537, หน้า 129-130

3) กระดาษพิมพ์ขนาด 31 X 43 นิ้ว

กระดาษขนาด 31 X 43 นิ้ว ซึ่งใช้กันอยู่ทั่วไป หรือครึ่งแผ่นใหญ่ ที่มีขนาด 21 ½ X 31 นิ้ว มาใช้พิมพ์จะได้สิ่งพิมพ์ขนาดดังนี้

- นิตยสาร วารสาร ขนาด 4 หน้ายก (10 ¼ X 15 นิ้ว) และขนาด 8 หน้ายก (7 ½ X 10 ¼)
- หนังสือเล่มจะได้ขนาด 8 หน้ายก (7 ½ X 10 ¼ นิ้ว) และขนาด 16 หน้ายก (5 X 7 ½ นิ้ว)

ซึ่งเรียกว่า “ขนาดพ็อกเก็ตบุ๊ก”

- โปสเตอร์ แผ่นปลิว หรือสิ่งพิมพ์ เฉพาะกิจบางอย่าง จะได้ขนาดดังนี้ ขนาดตัด 1 ประมาณ 31 X 43 นิ้ว ขนาดตัด 2 ประมาณ 21 ½ X 31 นิ้ว ขนาดตัด 4 ประมาณ 15 X 20 นิ้ว

- สิ่งพิมพ์ขนาดอื่นๆ ตามที่กำหนดโดยจะคำนึงถึงความประหยัดไม่เหลือเศษของกระดาษด้วย

2.8.6 หลักเกณฑ์การใช้ภาษาที่ดี

ต้นฉบับงานเขียนที่ดีนอกจากจะประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่ดี ยังจะต้องมีการใช้ภาษาที่ดี ถูกต้อง และงดงามตามลักษณะของสื่อ จึงจะสามารถทำหน้าที่สื่อความรู้ความคิดของผู้เขียนไปให้อ่านอย่างสมบูรณ์ การใช้ภาษาที่ดีในงานเขียน มีข้อควรพิจารณาดังนี้

1) การเลือกระดับของภาษา ซึ่งโดยทั่วไปในงานเขียนภาษาได้รับการจัดระดับไว้ 3 ระดับ คือ ภาษากึ่งปาก ระดับกึ่งแบบแผน ระดับแบบแผน ซึ่งใช้แตกต่างกันในแต่ละโอกาสและสถานที่คือ

1.1) ภาษากึ่งปาก เป็นภาษาที่ใช้ในการพูดมากกว่าการเขียนเป็นภาษาที่ไม่มีแบบแผนตายตัว เช่น สนทนาระหว่างเพื่อนฝูง ภาษาถิ่น ภาษาแสลง อย่างไรก็ตามมีข้อยกเว้นคือ ภาษากึ่งปากอาจนำมาใช้ในการเขียนบางลักษณะได้ เช่น บทล้อเล่นในวารสารหรือหนังสือพิมพ์ บทพูดหรือข้อเขียนในนวนิยายหรือละคร เพื่อให้เกิดความสมจริงกับสภาพชีวิตจดหมายส่วนตัวระหว่างเพื่อนฝูง ญาติมิตร รายงานข่าวสังคม กีฬา บันเทิง ในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสาร เป็นต้น

1.2) ภาษาแบบแผน เป็นภาษาที่ใช้ทั้งในการพูดและการเขียน มีลักษณะเป็นแบบแผนมากกว่าภาษากึ่งปาก ภาษาแบบแผนที่ใช้ในการเขียน ได้แก่ ภาษาที่ใช้ในการเขียนข่าว บทความ และคอมมึ้นต์ต่างๆ ในสื่อมวลชน รวมทั้ง ข้อเขียน ในวารสาร นิตยสาร สารคดี นวนิยาย เรื่องสั้น บทวิจารณ์ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3) ภาษาแบบแผน เป็นภาษาที่ใช้ในการพูดและการเขียนที่เป็นทางการ ส่วนใหญ่จะมีรูปแบบกำหนดวิธีการพูด วิธีการเขียนที่แน่นอน เช่น ปาฐกถา โอวาท คำปราศรัย คำกล่าวในพิธีการ ต่างๆการกล่าวแนะนำบุคคลสำคัญ ส่วนภาษาแบบแผนที่ใช้ในการเขียน ได้แก่ การเขียนบทความวิจัย วรรณกรรม บทวิจารณ์ ภาคนิพนธ์ รายงานละประกาศของทางราชการการเขียนเรียงความทางวิชาการ หนังสืออ้างอิง เป็นต้น

แม้ว่าจะมีการจัดระดับของภาษาไว้ 3 ระดับ แต่ไม่ได้แยกออกจากกันได้หลักสำคัญของการเลือกระดับของภาษาเพื่อใช้ในการเขียน ให้คำนึงถึงความเหมาะสมของภาษากับพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน การเลือกใช้คำ ประโยค และการเรียงลำดับความ เพราะสิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดท่วงทำนองการเขียนที่ดี ได้แก่

- มีความชัดเจน คือ ข้อเขียนสามารถสื่อความได้เข้าใจ โดยการเลือกใช้ถ้อยคำที่กระชับรัดกุมและตรงความหมาย

- มีความเรียบง่ายในการเขียน หมายถึง งานเขียนที่ใช้ถ้อยคำธรรมดา เข้าใจง่าย แต่มีผลกระทบต่อผู้อ่านตามความต้องการของผู้เขียน โดยการหลีกเลี่ยงการใช้คำฟุ่มเฟือย อ้อมค้อม เยิ่นเย้อ เช่น ใช้คำว่า “ ศรีษะ ” แทนที่จะใช้คำว่า “ อวัยวะเบื้องสูง ” ใช้คำว่า “ เท้า ” แทนที่จะใช้คำว่า “ อวัยวะเบื้องต่ำ ” หรือไม่ใช่ประโยคปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ เช่น ใช้ประโยคว่า “ ไม่มีใครเลยที่ไม่เคยทำผิด ” อาจเขียนให้เรียบง่าย โดยใช้ว่า “ ทุกคนย่อมทำผิดได้ ”

- มีความกระชับ หมายถึง ใช้คำน้อยแต่ได้ใจความและมีน้ำหนักดี โดยการรวมประโยค การเลือกสรรคำที่ตรงความหมายแทนที่จะใช้ประโยคยาวๆ

- มีความประทับใจ หมายถึง สามารถเร้าความรู้สึกของผู้อ่านโดยการเน้นคำ การใช้คำที่ขัดแย้งในประโยค การใช้คำที่สร้างภาพพจน์ การใช้คำซ้ำในที่ที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดความซาบซึ้งเข้มข้นและมีน้ำหนัก

- มีโครงสร้างของย่อหน้าที่ดี โดยเรื่องในแต่ละย่อหน้าจะต้องมีใจความสำคัญเพียงเรื่องเดียว เมื่อกล่าวถึงใจความสำคัญใหม่ก็ต้องขึ้นย่อหน้าใหม่ ย่อหน้าจะต้องมีเอกภาพ สัมพันธภาพ สารัตถภาพ คือ ประโยคใจความที่อธิบายสาระสำคัญของเรื่องในแต่ละย่อหน้าเพียงประโยคเดียว แล้วมีประโยคขยายความสัมพันธ์กันประกอบ เพื่อสนับสนุนประโยคใจความสำคัญให้ละเอียดชัดเจนขึ้น และเนื้อความที่ขยายจะต้องเป็นเรื่องเดียวกันกับประโยคใจความสำคัญ(สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ.2541: 94-96)

2.8.7 การจัดวางหน้ากระดาษ (Lay Out)

การจัดวางหน้าหรือการออกแบบสิ่งพิมพ์ ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน คือ 1. การกำหนดรูปแบบและขนาด 2. การทำแบบร่างหยาบ(Rough layout) 3.การทำแบบร่างสมบูรณ์ (Comprehensive layout) หรือแบบร่างละเอียด 4. การทำแบบจำลองสิ่งพิมพ์สำเร็จ หรือ ดัมมี่ (Dummy) ดังนี้ (จันทนา ทองประยูร :2537,หน้า 20)

- 1) การกำหนดรูปแบบและขนาด เป็นการหารูปแบบเฉพาะตัวของสิ่งพิมพ์ที่จะออกแบบ เช่น การออกแบบสิ่งพิมพ์ที่มีรูปแบบเป็นหนังสือเรียน นิตยสารหนังสือพิมพ์ จุลสาร แผ่นพับ โปสเตอร์ เป็นต้น พร้อมกับขนาดของสิ่งพิมพ์เหล่านี้

- 2) การทำแบบร่างหยาบ เป็นการแปลงรูปแบบความคิดจากข้อแรกสู่รูปแบบที่มองเห็นได้ นิยมทำเป็นขนาดเล็กกว่าของจริง แต่ได้สัดส่วนทั้งรูปร่างและขนาด การทำแบบร่างหยาบอาจทำหลายชิ้น และหลายแบบเพื่อให้เจ้าของงานเลือก โดยเลือกทำเฉพาะหน้าสำคัญ เช่น หน้าปก และหน้าที่ยื่นบทใหม่ หรือเรื่องใหม่ นอกจากนี้ ควรมีการกำหนดตำแหน่งตัวอักษร และภาพประกอบ ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่สามารถนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่หรือใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารได้ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยไว้ล่วงหน้า และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำหนดตำแหน่งตัวอักษรนิยมใช้ตัวอักษรสมมติ (Blind text) เช่น ใช้ตัว ก หรือ NO แทนส่วนที่เป็นข้อความทั้งหมด

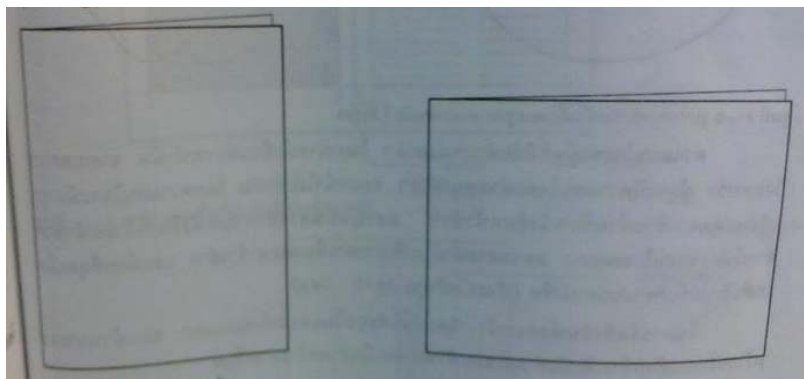
3) การทำแบบร่างสมบูรณ์หรือแบบร่างละเอียด เป็นการทำให้แบบร่างหยาบให้มีลักษณะสมบูรณ์ขึ้น นิยมทำเป็นขนาดเท่ากับสิ่งพิมพ์ที่จะจัดทำ และใช้กระดาษที่จะพิมพ์จริง โดยมีการกำหนดลักษณะ ขนาด และแบบตัวพิมพ์ (Typeface) หรือแบบตัวอักษรและภาพประกอบ โดยใช้สัญลักษณ์แทนขนาดและช่วงบรรทัด หรือช่องว่างระหว่างบรรทัดของตัวอักษร นอกจากนี้ ยังมีการกำหนดรายละเอียดการกำหนดรายละเอียดและเทคนิคพิเศษอื่นๆ ในการจัดทำ เช่น การกำหนดสี การกำหนดเปอร์เซ็นต์เม็ดสกรีน และรายละเอียดอื่น

4) การทำดัมมี่ (Dummy) เป็นการทำให้รูปแบบจำลองของสิ่งพิมพ์สำเร็จ เพื่อใช้ควบคุมการพับและการจัดหน้า นิยมทำเป็นขนาดย่อส่วน ถ้าสิ่งพิมพ์ที่จะทำมีขนาดใหญ่โดยพับกระดาษให้มีลักษณะเป็นรูปสิ่งพิมพ์ที่จะจัดทำ เช่น เป็นรูปหนังสือ สมุด แผ่นพับ เป็นต้น แล้วเขียนรายละเอียดของแต่ละหน้าลงไป

ความละเอียดของดัมมี่ขึ้นอยู่กับความยาก หรือความซับซ้อนในการจัดทำสิ่งพิมพ์ ถ้าเป็นสิ่งพิมพ์ที่ใช้ขั้นตอนง่ายๆ การทำดัมมี่อาจเป็นแบบหยาบ แต่ถ้าเป็นสิ่งพิมพ์ที่ใช้แต่ละขั้นตอนทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และสามารถสื่อความหมายได้ตรงกับที่ผู้ออกแบบสิ่งพิมพ์ ข้อมูลที่ควรกำหนดในดัมมี่แบบละเอียด (Dummy Scale) ได้แก่ ขนาดหนังสือ การลำดับเลขหน้า การลำดับเนื้อหา ขนาดแบบตัวพิมพ์หรือแบบตัวอักษร จำนวนสีที่ใช้ จำนวน ขนาด และรูปแบบของคอลัมน์ (Column) ในแต่ละหน้า การจัดวางตัวอักษรให้เรียงชิดซ้ายและชิดขวาในบรรทัดเดียวกัน นอกจากนี้ ยังควรกำหนดความยาวของบรรทัด ตำแหน่งและขนาดของภาพประกอบ ตารางประกอบ แผนภูมิ การเน้นหัวข้อ การจัดวางย่อหน้า ลักษณะการพับ การเก็บเล่ม การเข้าเล่มและรายละเอียดอื่นที่จำเป็นต่อการจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์

1.1) เป็นการกำหนดเป้าหมายของสิ่งพิมพ์ว่า เป็นสิ่งพิมพ์สำหรับบุคคลวัยใด เช่น เป็นหนังสือสำหรับเด็กหรือผู้ใหญ่ เพศใด เช่น สำหรับผู้หญิงหรือผู้ชายการศึกษาระดับใด เช่น สำหรับผู้อ่านหนังสือที่มีการศึกษาในระดับใด ลักษณะของสิ่งพิมพ์ เช่น เป็นหนังสือทางวิชาการ วรรณกรรม สารคดี ร้อยแก้ว เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้จะเป็นเครื่องกำหนดการผลิตสิ่งพิมพ์เป็นอย่างมาก ตัวอย่างเช่น หนังสือทางวิชาการย่อมมีการเก็บรักษาเป็นเวลานาน ดังนั้นกระดาษที่ใช้ในการพิมพ์จึงควรเป็นชนิดดีกว่าหนังสือบันเทิง ซึ่งมีระยะเวลาในการอ่านสั้นกว่า นอกจากนี้ ระดับวัย เพศ การศึกษาของกลุ่มเป้าหมาย ย่อมมีผลต่อการออกแบบสิ่งพิมพ์เป็นอย่างยิ่ง

1.2) รูปร่างของงานพิมพ์ ตามปกมักมีรูปร่างมาตรฐานเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าตามลักษณะของกระดาษขนาดมาตรฐาน ดังนั้นการกำหนดสิ่งพิมพ์ให้มีรูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้าจึงไม่ทำให้กระดาษเสียเศษ ซึ่งมีทั้งสี่เหลี่ยมผืนผ้าแนวตั้ง (Uplong) และสี่เหลี่ยมผืนผ้าแนวนอน (Oblong)

รูปเล่มหนังสือแนวตั้ง

รูปเล่มหนังสือแนวนอน

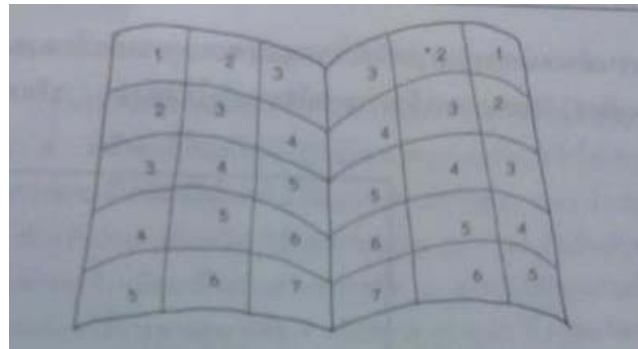
ภาพที่ 2.40 รูปร่างของสิ่งพิมพ์รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า

ที่มา : เทคนิคงานกราฟิก (ศิริพงษ์ พยอมรัมย์ : 2537.221)

1.3) ตำแหน่งจุดแห่งความสนใจในงานพิมพ์โดยปกติผู้ออกแบบสิ่งพิมพ์มักให้ความสำคัญแก่ปกหน้าเป็นพิเศษกว่าส่วนอื่นทั้งนี้เพราะเป็นจุดดึงดูดสายตา และสามารถสร้างความน่าสนใจแก่ผู้ดูในกรณีที่มีการแข่งขันกับสิ่งพิมพ์อื่นๆ สำหรับการจัดหน้าภายในหนังสือนั้น สมัยก่อนมักให้ความสำคัญแก่หน้าขวามือหรือหน้าคี่ ได้แก่ 1 3 5 7 ไปตามลำดับ แต่ในปัจจุบันจากผลการวิจัยพบว่าผู้อ่านให้ความสำคัญแก่หน้าทางซ้ายมือเท่ากับทางขวามือ ดังนั้นในการจัดหน้าจึงควรออกแบบตกแต่งให้มีความประณีตน่าสนใจเท่าๆกัน ในบางครั้งอาจออกแบบให้รูปภาพคาบเกี่ยวทั้งหน้าซ้ายมือและหน้าขวามือ เช่น ในการทำจุลสาร หรือ การทำหนังสืออ่านสำหรับเด็ก เป็นต้น

ความสนใจของผู้ดูที่มีต่อตำแหน่งต่างๆ ในหน้าหนังสือแต่ละหน้านั้น จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ดูจะมีความสนใจต่อตำแหน่งต่างๆของหน้าไม่เท่ากัน โดยความสนใจจะมีมากบริเวณมุมบนซ้ายสำหรับหนังสือหน้าซ้าย และมุมบนขวาสำหรับหนังสือที่เป็นหน้าขวาจากนั้นความสนใจจะค่อยๆลดลงตามลำดับเมื่อสายตาเลื่อนลงมาข้างล่างและน้อยที่สุดเมื่อใกล้บริเวณพับกลางของหนังสือ (กำธร สติรกุล 2515:143)

ในการจัดพิมพ์สองหน้า นิยมจัดให้ขอบในแคบกว่าขอบนอก ขอบด้านบนจะกว้างกว่าขอบด้านข้างเล็กน้อย และขอบด้านล่างจะมีความกว้างมากที่สุด สำหรับการออกแบบหน้าเดียว พบว่าผู้ดูจะมีความสนใจต่อสิ่งที่อยู่ด้านบนมากกว่าสิ่งที่อยู่ด้านล่างเสมอ

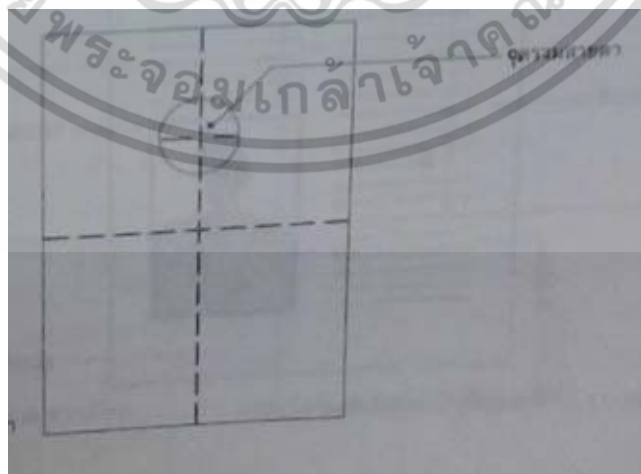
หน้าซ้าย

หน้าขวา

ภาพที่ 2.41 ตำแหน่งจุดแห่งความสนใจของผู้ดูต่อหน้าหนังสือ หมายเลข 1 จะเป็นบริเวณความ
 น่าสนใจสูงสุด หมายเลข 7 เป็นบริเวณความน่าสนใจต่ำสุด
 ที่มา : เทคนิคงานกราฟิก (ศิริพงศ์ พยอมแย้ม : 2537.223)

ภาพที่ 2.42 การกำหนดพื้นที่สำหรับสิ่งพิมพ์สองหน้า
 ที่มา : เทคนิคงานกราฟิก (ศิริพงศ์ พยอมแย้ม : 2537.223)

ภาพที่ 2.43 ตำแหน่งจุดรวมสายตา

ที่มา : เทคนิคงานกราฟิก (ศิริพงศ์ พยอมแย้ม : 2537.223)
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษา ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.8 ขนาดของหนังสือ

ขนาดมาตรฐานของหนังสือในแต่ละประเภทในอดีตมักไม่เหมือนกัน ในบางครั้งขึ้นอยู่กับขนาดของกระดาษที่โรงงานกระดาษทำออกขายหรือบางครั้งก็ขึ้นอยู่กับความนิยมซึ่งถ้ามีมาก โรงงานกระดาษก็จะเปลี่ยนขนาดของกระดาษที่จะขายได้ แต่ในปัจจุบันองค์การมาตรฐานนานาชาติได้กำหนดให้มีขนาดมาตรฐานขึ้นและเริ่มใช้กันอย่างแพร่หลายบ้างแล้วในประเทศไทยสามารถจำแนกขนาดหนังสือพิมพ์ที่นิยมกันได้ ดังนี้

1) ขนาด 8 หน้ายกธรรมดา (7.1/2 X10.1/4 นิ้ว) เป็นขนาดที่นิยมใช้กันทั่วไปในการพิมพ์หนังสือเรียนในปัจจุบันเพราะใช้กระดาษขนาด 31x43 นิ้ว มาตัดลงพิมพ์และพับได้ลงตัวพอดี

2) ขนาด A4 (8x12 นิ้ว) เป็นขนาดมาตรฐานตามท้องค้การมาตรฐานนานาชาติกำหนดใช้กระดาษขนาด 24x35 นิ้ว พิมพ์และพับได้ลงตัวพอดี

3) ขนาด 16 หน้ายก 5x7 นิ้ว โดยประมาณหรือครึ่งหนึ่งของ A4 เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “พอกเก็ตบุ๊ก” นิยมใช้พิมพ์พจนานุกรมหรือหนังสือคู่มือเป็นส่วนมาก

2.8.9 หลักเกณฑ์การออกแบบปกหนังสือ (การผลิตสิ่งพิมพ์)

รายละเอียดที่สำคัญบนปกหนังสือคือ ชื่อหนังสือ ชื่อผู้ประพันธ์หรือผู้แปลรูปภาพประกอบน้อกออกแบบจะต้องจัดวางองค์ประกอบต่างๆให้สวยงามโดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์การออกแบบ ได้แก่ สัดส่วน ความสมดุล ความแตกต่าง สีลา ความมีเอกภาพและความผสมกลมกลืนขององค์ประกอบที่อยู่บนหน้าปกหนังสือ หลักเกณฑ์ที่ควรพิจารณาในการออกแบบปกหนังสือมีดังนี้

1) ประเภทของหนังสือ หนังสือแต่ละประเภทมีลักษณะเฉพาะและรูปแบบที่แตกต่างกันอย่างมาก วัตถุประสงค์ในการสร้างหนังสือขึ้นมาไม่เหมือนกัน เช่น หนังสือที่เป็นตำราอ้างอิงหนังสือวิชาการ นวนิยาย นิทานสำหรับเด็ก หนังสือภาพ หนังสือบันเทิงเริงรมย์ หนังสือกีฬา ฯลฯ การออกแบบปกหนังสือทางวิชาการหรือแบบเรียนจะมีลักษณะแบบเป็นทางการ รูปแบบตัวอักษรและรูปภาพจำเป็นต้องเป็นแบบเรียบๆเช่น ตัวอักษรแบบทางการ การจัดวางมักจะเป็นแบบจัดระเบียบ หรือกำหนดภาพให้อยู่ในกรอบหรือมีเฉพาะตัวอักษร ชื่อความและชื่อผู้ประพันธ์เท่านั้น ส่วนหนังสือบันเทิงเริงรมย์ กีฬา นวนิยายหรือสารคดี จะมีรูปแบบค่อนข้างเป็นอิสระมีการออกแบบชื่อหนังสือที่แปลกตาออกไป การออกแบบจัดภาพประกอบปกจะเน้นไปทางความสวยงามมากกว่าภาพถ่ายเนื้อหา เน้นสีสันทันทีสดใสสะดุดตา การจัดวางรูปแบบจะแตกต่างกันไปตามลักษณะหนังสือ ถ้าเป็นหนังสือสำหรับเด็กก็จะเน้นที่ภาพประกอบบนปกที่มีความสวยงามเป็นหลัก ตัวอักษรเป็นแบบเรียบง่าย ดูสบายตา ไม่นิยมการจัดระเบียบและการกำหนดกรอบ ใช้สีสันทันทีเข้มฉูดฉาด รูปภาพคมชัดแสดงสาระของเรื่องราว

ภาพที่ 2.44 ตัวอย่างรูปแบบปกหนังสือต่างๆ

ที่มา : <https://cloudbookclub.com> (สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

2) บุคลิกของหนังสือ หนังสือแต่ละเล่มจะมีบุคลิกที่แตกต่างกันตามประเภทของสาระเนื้อหา และเทคนิควิธีการออกแบบ เนื่องจากปัจจุบันภาวะการแข่งขันกันทางการตลาด ทำให้หนังสือบางประเภทมีการแข่งขันกันสูงมาก หนังสือที่มีเนื้อหาสาระคล้ายคลึงกันเกิดขึ้นมากมายนักออกแบบกราฟิกควรออกแบบสร้างสรรค์บุคลิกภาพของหนังสือนั้นให้มีความสวยงามโดดเด่นแปลกตามากกว่าคู่แข่ง จะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์ของการสร้างบุคลิกเฉพาะของปกหนังสือจึงไม่เพียงแต่ส่งเสริมคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์และการสร้างความน่าเชื่อถือแล้ว ยังเป็นการแข่งขันกันในด้านธุรกิจอีกด้วย

ภาพที่ 2.45 ตัวอย่างรูปแบบการออกแบบปกหนังสือให้สวยงามเพื่อทางธุรกิจ

ที่มา : <https://www.beyondword.com> (สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

3) แนวทางการสร้างสรรค์รูปแบบ การสร้างสรรค์แบบปกหนังสือจะมีหลักการ 3 ประการ

3.1 หลักการจัดองค์ประกอบศิลปะ เพื่อเน้นคุณค่าทางความงามของเล่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.46 ตัวอย่างรูปแบบการออกแบบปกหนังสือให้สวยงามเพื่อทางธุรกิจ
ที่มา : <https://thinkofliving.com>(สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

ภาพที่ 2.47 ส่วนประกอบของหนังสือ
ที่มา : www.google.com

2.8.10 หลักการกำหนดแบบอักษร ชื่อหนังสือ

การใช้ตัวอักษร(Font) การจัดวางตัวอักษร การเลือกใช้ตัวอักษรสิ่งพิมพ์ที่จะต้องอ่านติดต่อกันเป็นเวลานานควรเป็นแบบที่อ่านง่ายสบายตา ซึ่งอาจจะดูมีความชัดเจน แต่เมื่อนำมาเรียงเป็นข้อความแล้วอ่านไม่สบายตาก็ได้

องค์ประกอบสำคัญในการใช้ตัวอักษร

1. แบบอักษรชัดเจน
2. ขนาดพอเหมาะ
3. รูปแบบการจัดวางหน้า(Layout)
4. ความคมชัดของตัวอักษร

เอกสารนี้เป็นเอกสาร 5. สีสันของตัวอักษร การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดของตัวอักษรที่ใช้ในสิ่งพิมพ์ที่พอเหมาะกับกลุ่มเป้าหมาย

1.เด็กเล็ก	ควรมีขนาด	30-36	พอยต์
2.นักเรียนชั้นประถม		24-36	พอยต์
3.มัธยม		16-18	พอยต์
4.นิสิต นักศึกษา		14-16	พอยต์
5.ผู้สูงอายุ		18-24	พอยต์

พอยต์ (Point,pt) หมายถึง หน่วยวัดขนาดของตัวอักษร

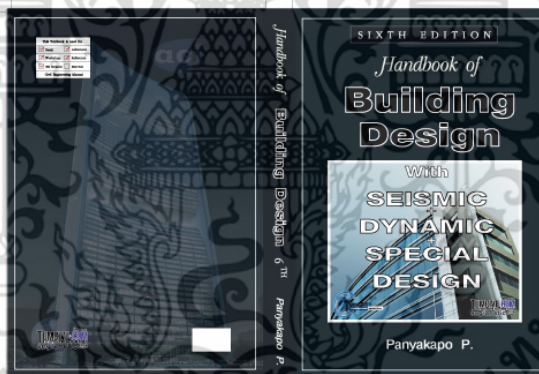
การออกแบบสิ่งพิมพ์นั้น ข้อความที่ใช้บอกเรื่องราวมีความสำคัญมาก ควรเลือกใช้ตัวอักษรที่มีลักษณะพิเศษและสไตล์ที่งดงามและเหมาะสม

ตัวอักษร แบบมีหัว ด ส ท ม ช จะใช้สำหรับข้อความ ในรายละเอียดเพื่อให้อ่านได้ง่าย

ส่วนแบบไม่มีหัว ส ร ช ด ฟ ย สำหรับการวางหัวเรื่อง เพื่อให้เกิดความน่าสนใจ

(วารสารศูนย์บริการวิชาการ.การออกแบบสิ่งพิมพ์,ปีที่15ฉบับ4เดือนตุลาคม-ธันวาคม.2550.มหาวิทยาลัยขอนแก่น)

ทั้งนี้หลักการทั้งหมดจะต้องให้สอดคล้องและเหมาะสมกับประเภทของหนังสือ และจะต้องสร้างรูปแบบแปลกใหม่ให้เกิดบุคลิกเฉพาะของหนังสือนั้นด้วย หนังสือบางเล่มจะเน้นรูปแบบเฉพาะหน้าปก บางเล่มอาจจะออกแบบปกหน้า สันปกและปกหลังควบคู่กันไป แล้วแต่วัตถุประสงค์และลักษณะของหนังสือแต่ละประเภท

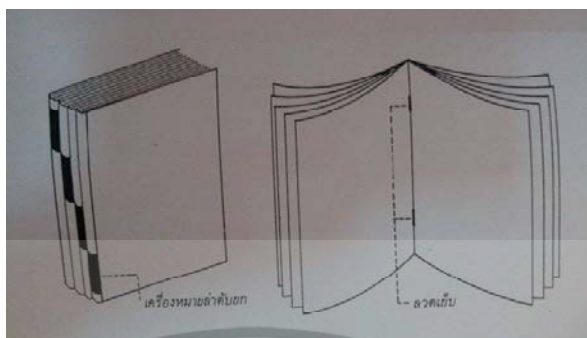
ภาพที่ 2.48 ตัวอย่างรูปแบบการออกแบบปกหน้า-หลัง และสันของหนังสือควบคู่กัน
ที่มา : <https://elizabethnqdy.blog.fc2.com>(สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

2.8.11 กระบวนการในขั้นตอนหลังการพิมพ์

1) การเข้าเล่ม การพิมพ์หนังสือโดยทั่วไปจะแบ่งการทำเล่มเป็น 2 วิธี คือ การทำเล่มแบบปกอ่อนและการทำเล่มแบบปกแข็ง เป็นการทำให้หนังสือที่พิมพ์มีน้ำหนักมากกว่าน้ำหนักของกระดาษ เนื้อในประมาณ 2 เท่า เช่น กระดาษการ์ดอาร์ตที่สามารถจับปกอโค้งได้ วิธีการเข้าเล่มแบบปกอ่อนทำได้หลายวิธีตามความเหมาะสมของงาน

2) เย็บมุงหลังคา เป็นการเข้าเล่มเย็บด้วยลวด 2 จุด พร้อมกันทั้งปกและเนื้อในบริเวณกลางเล่มหนังสือ แบบนี้เหมาะสำหรับหนังสือที่มีความหนาไม่มาก ไม่ควรเกิน 100 หน้า เช่น วารสาร หนังสือแนะนำ หรือหนังสือบางๆ ซึ่งไม่เกิน 100 หน้า หรือถ้าเป็นกระดาษปอนด์ 70 กรัมต่อตารางเอกสสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมตรก็ไม่ควรเกิน 40 หน้า เพราะจะทำให้เย็บยากและหนังสือปิดไม่สนิท แต่ก็เป็วิธีที่ง่าย สะดวกที่สุด รวมทั้ง มีต้นทุนการผลิตต่ำ

ภาพที่ 2.49 ตัวอย่างการเย็บเล่มของหนังสือ

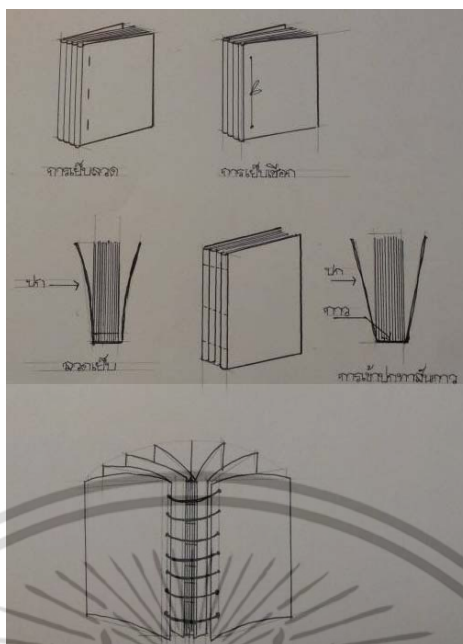
ที่มา : <https://www.epccorps.com>(สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

3) เย็บสัน เป็นการเย็บสันด้วยลวดห่างจากสันประมาณ 3-5 มิลลิเมตร เย็บเฉพาะเนื้อในด้วยลวด แล้วนำปกหุ้มและผนึกด้านสันด้วยกาวเพื่อปิดสัน และปิดรอยลวดทั้ง 2 จุด ปกติจะใช้กับหนังสือที่หนาและต้องการมีข้อความที่สันปก วิธีนั้นควรใช้กับหนังสือที่มีความหนาเกิน 100 หน้า แต่ไม่ควรหนาเกินกว่า 1 เซนติเมตร เพราะจะต้องใช้ลวดขนาดใหญ่เมื่อปิดปกตัวปกจะไม่ยึดลวดไว้ ทำให้ปกหลุดออกง่าย หรือเมื่อลวดเป็นสนิม ปกและใบรองปกหน้าหลังจากถูกดิ่งฉีกขาดพร้อมปกได้ง่าย ปัจจุบันการเย็บเล่มหนังสือวิธีนี้นิยมน้อยลง เพราะสันจะไม่เรียบ ปกหลุดง่าย และเปิดอ่านได้ยากเพราะจะต้องถูกเย็บเข้าไปจากสัน 3-5 มิลลิเมตร แต่มีความคงทนมากกว่าการเย็บเล่มแบบแรก

(วิชชัช พยัคฆ์โส : 2542, หน้า 67) การเย็บเล่มแบบนี้เหมาะสำหรับหนังสือหนาแต่ไม่เกิน $\frac{3}{4}$ นิ้ว เพราะถ้าเกินกว่านี้เครื่องเย็บลวดจะเย็บไม่ค่อยได้ ถ้าจำนวนหน้ามาก อาจต้องใช้วิธีเจาะรูเย็บด้วยเชือก ข้อดีวิธีนี้คือ หนังสือแข็งแรงไม่หลุด แต่ข้อเสียก็มีเปิดออกไม่ได้เต็มที่ทำให้เมื่อพื้นที่บริเวณใกล้สันมากกว่าปกติ (วันชัย ศิริชนะ : 2536 ,หน้า6)

4) ไสกาว เป็นการเข้าเล่มโดยใช้เครื่องทำเล่มกรีดสันออกแล้วปล่อยให้เป็ร่อง เพื่อให้กาวเข้าไปยึดติดระหว่างแผ่นเนื้อในแล้วใช้ปกหุ้มผนึกด้วยกาว ปัจจุบัน ได้พัฒนาเครื่องทำเล่มอัตโนมัติโดยวิธีการนี้มากขึ้น การเข้าเล่มแบบนี้คล้ายกับการเย็บสัน แต่แทนที่จะเย็บด้วยลวดก็นำมาทาด้วยกาว ซึ่งมีทั้งแบบกาวเย็น (Cold glue) โดยใช้กาวลาเท็กซ์ และอีกแบบคือ กาว สังกะหรณ์ หรือกาวร้อน (Hotmelt glue) ทั้งสองแบบให้ใกล้เคียงกัน (วิชชัช พยัคฆ์โส : 2537, หน้า 68) วิธีนี้มีข้อดีคือ ไม่จำกัดความหนาของจำนวนหน้าหนังสือสิ่งพิมพ์ เปิดอ่านได้ง่าย ทำได้รวดเร็ว สวยงาม สันปกเรียบ เพราะใช้เครื่องทำ แต่ข้อเสียก็คือ ถ้าหากกาวไม่ดีหรือปิดปกไม่แน่น หนังสือจะหลุดออกมาเป็นแผ่นๆได้ง่าย

5) เย็บกึ่ง-ไสกาว เป็นการเข้าเล่มโยใช้ด้ายเย็บระหว่างยกพิมพ์ติดต่อกันทั้งเล่ม แล้วใช้กาวทาสันให้ยึดติดกัน จากนั้นจึงนำไปเข้าปก ซึ่งอาจเป็นปกอ่อนหรือปกแข็งก็ได้ วิธีนี้ดีที่สุด แข็งแรงที่สุด แพงที่สุด และทำได้โดยพิมพ์หนังสือให้เป็นยกๆ และจัดไว้เป็นกึ่ง หนึ่งก็อาจประกอบด้วย 2-4 ยกเย็บเข้าด้วยกันด้วยเชือก แล้วจึงนำมาแต่ละกึ่งมาเก็บรวบรวมกันเป็นเล่มหนังสือ แล้วจึงหากาวปิดปกที่สัน

ภาพที่ 2.50 ตัวอย่างการเย็บเล่มของหนังสือ

ที่มา : <https://www.siamebook.com> (สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)

2.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อินทิรา บุญพรต (2556) ทำการวิจัยเรื่องหนังสือเรื่องโบราณสถาน เรื่อง “ศึกษาและออกแบบหนังสือเรื่องโบราณสถานในเกาะรัตนโกสินทร์ โดยใช้องค์ประกอบเชิงพื้นที่มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาภาพลักษณ์และพื้นที่โบราณสถานในเกาะรัตนโกสินทร์ 2. เพื่อออกแบบหนังสือเรื่องโบราณสถานในเกาะรัตนโกสินทร์ 3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้จากหนังสือเรื่องโบราณสถานในเกาะรัตนโกสินทร์

ประชากรในการศึกษาคือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง 428 คนและเก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบ และหนังสือเรื่องโบราณสถานในเกาะรัตนโกสินทร์ เพื่อวัดประสิทธิภาพทางการรับรู้ ด้วยวิธี pre-test และ post-test วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากการศึกษาเชิงภาพลักษณ์พบว่า ภาพลักษณ์วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร ในช่วงเวลา 15.00-17.00 น. มีระดับความเหมาะสมมาก ภาพลักษณ์เสาชิงช้า ในช่วงเวลา 18.30-18.45 น. มีระดับความเหมาะสมมาก ภาพลักษณ์โลหะปราสาท ในช่วงเวลา 18.30-18.45 น. มีระดับความเหมาะสมมาก ภาพลักษณ์พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท (ในพระบรมมหาราชวัง) ในช่วงเวลา 08.00-10.00 น. มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด ภาพลักษณ์อาคารกระทรวงกลาโหม ในช่วงเวลา 15.00-17.00 น. มีระดับความเหมาะสมมาก ภาพลักษณ์ตึกแถวท่าช้างวังหลวง ในช่วงเวลา 08.00-10.00 น. มีระดับความเหมาะสมมาก ภาพลักษณ์สะพานพระพุทธยอดฟ้า ในช่วงเวลา 18.30-18.45 น. มีระดับความเหมาะสมมาก ภาพลักษณ์อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ในช่วงเวลา 08.00-10.00 น. มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการเรียนการสอน การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการศึกษาเชิงพื้นที่พบว่าได้ตัวแทนแผนที่บอกตำแหน่งที่ตั้งโบราณสถานในเกาะรัตนโกสินทร์ รูปแบบที่ 2 มีระดับความเหมาะสมมาก แผนที่เกาะรัตนโกสินทร์ชั้นนอก ชั้นใน และฝั่งธนบุรี รูปแบบที่ 1 มีระดับความเหมาะสมมาก แผนที่การขุดคลองลัดแม่น้ำเจ้าพระยา รูปแบบที่ 2 มีระดับความเหมาะสมมาก แผนที่ที่ตั้งของวัดในสมัยกรุงธนบุรี รูปแบบที่ 2 มีระดับความเหมาะสมมาก และผลการวิเคราะห์แผนที่แสดงตำแหน่งที่ตั้งป้อมเมือง 14 ป้อมในเกาะรัตนโกสินทร์ รูปแบบที่ 1 มีระดับความเหมาะสมมาก

ผลการประเมินเนื้อหาด้านประวัติศาสตร์แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านภาพประกอบ และด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ มีผลการวิเคราะห์ระดับความเหมาะสมมาก ผลการประเมินด้านกราฟิกและสื่อสิ่งพิมพ์ แบ่งผลการประเมินเป็น 4 ด้าน ได้แก่ รูปแบบหนังสือรูปแบบตัวอักษร การใช้ภาพประกอบเนื้อเรื่อง และการใช้แผนที่ประกอบเนื้อเรื่อง มีผลการประเมินระดับมาก ผลการประเมินคุณภาพด้านสื่อการสอน แบ่งหัวข้อการประเมินออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ลักษณะรูปเล่มและการพิมพ์ ภาพประกอบ เนื้อเรื่อง การใช้ภาษา และคุณค่าประโยชน์ที่ได้รับมีผลการประเมินในระดับดีมาก ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการอ่านหนังสือเรื่องโบราณสถาน ในเกาะรัตนโกสินทร์ พบว่าคะแนนหลังการอ่านหนังสือเรื่องโบราณสถาน ในเกาะรัตนโกสินทร์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปริญา ทองบุญยัง.(วารสารวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่.2556) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิทยาการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อหารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ชุมชนบ้านบาก ตำบลบ้านบาก อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร กลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย กลุ่มผู้นำชุมชน กลุ่มบ้านบาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกลุ่มนักท่องเที่ยว แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน คือการศึกษาบริบทชุมชน การค้นหาศักยภาพของชุมชน และการทดลองจัดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ชุมชนบ้านบาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การสังเกตและมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เชิงลึก การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การสนทนากลุ่มและแบบสอบถาม เพื่อใช้สำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ก่อนประเมินผลและสรุปผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์การวิจัยพบว่า บ้านบาก มีศักยภาพชุมชน 3 ด้าน (1) การเป็นที่ตั้งของประวัติศาสตร์การต่อสู้ของชุมชน ที่ยังมีร่องรอยที่เคยอยู่ในเหตุการณ์จริงให้ศึกษาทั้งด้านสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ และบุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่ซึ่งปัจจุบันมีอายุเฉลี่ย 55-85 ปีและประกอบอาชีพเกษตรกร ยังคงสามารถถ่ายทอดเรื่องราวที่ผ่านมาได้เป็นอย่างดี (2) มีทรัพยากรที่สำคัญของท้องถิ่น ได้แก่ อาหารการกินที่ยังสามารถหาได้ในท้องถิ่นตามฤดูกาล สมุนไพร หลากหลายชนิด ต้นไม้และพืชพรรณ รวมถึงทัศนียภาพที่สวยงาม เช่น ภูเขา ป่าไม้ เหว ซึ่งยังคงมีความเป็นธรรมชาติที่สมบูรณ์และ (3)ด้านวัฒนธรรม บ้านบากยังคงรักษาวิถีชีวิตและวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนเองไว้ได้เป็นอย่างดี ได้แก่ การนับถือบรรพบุรุษของชนเผ่าข่ากะเลิงมีพิธีกรรมและการปฏิบัติตัว เพื่อแสดงออกถึงความเชื่อ ความเคารพ รวมถึงยังรักษาประเพณีดั้งเดิม ไว้อย่างเหนียวแน่นและมีเกือบตลอดปี เช่น บุญเปิดประตูเล่า บุญบูชาปู่เจ้าบุญสงกรานต์ บุญเข้าพรรษา บุญกฐิน เป็นต้น บ้านบากยังมีต้นทุนทางสังคมที่ดี นั่น คือ ความสามัคคีและเคารพซึ่งกันและกันภายในชุมชนนอกเหนือจากต้นทุนทางวัฒนธรรมและทรัพยากร อันส่งผลให้การวิจัย สามารถดำเนินการเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยว ของชุมชนได้เป็นรูปแบบผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมของชุมชนบ้านบาก คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบไป-กลับ เพื่อศึกษาธรรมชาติ วัฒนธรรมชนเผ่าและร่องรอยประวัติศาสตร์การต่อสู้ของชุมชนเพื่อเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รองรับนักท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงความปลอดภัยและยังคงรักษาความเป็นธรรมชาติและวิถีชีวิตดั้งเดิมของคนในชุมชนไว้

มนต์ สหพัฒน์. (2548) วิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเรือนแถวไม้ตลาดเก่าหนองจอก ซึ่งสัมพันธ์กับวิถีชีวิตและสังคมเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนา การก่อสร้างทำอากาศยานสุวรรณภูมิส่งผลให้พื้นที่โดยรอบมีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบจากการพัฒนาดังกล่าว ภาครัฐจึงได้จัดทำโครงการและจัดทำผังเมืองเฉพาะบริเวณโดยรอบทำอากาศยานฯเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนา โดยเสนอให้มีการอนุรักษ์ชุมชนและสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ประกอบด้วยตลาดที่ตั้งอยู่โดยรอบ 5 แห่ง ผู้วิจัยได้เลือกตลาดเก่าหนองจอกเป็นพื้นที่ศึกษาวิจัย เพราะเป็นชุมชนที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน มีรูปแบบสถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ มีวิถีชีวิตชุมชนที่ต่อเนื่อง ประกอบกับพื้นที่ดังกล่าวได้รับการประเมินว่ามีแนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงทางด้านกายภาพของเรือนและประเภทของกิจกรรมการใช้งาน

วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อที่จะตอบคำถามเกี่ยวกับจุดกำเนิด พัฒนาการ ความสัมพันธ์ของสถาปัตยกรรมกับสภาพแวดล้อม วิถีชีวิต เศรษฐกิจชุมชน และคติความเชื่อ ภูมิปัญญาการสร้างสรรคสถาปัตยกรรม แนวโน้มการดำรงอยู่และเปลี่ยนแปลงในอนาคต ทั้งนี้เพื่อเสนอแนวคิดในการอนุรักษ์และพัฒนาเรือนแถวไม้ตลาดเก่าหนองจอกต่อไป

วิธีการดำเนินการวิจัยเป็นการค้นคว้าจากเอกสารและลงพื้นที่สำรวจเก็บข้อมูลภาคสนามและผลการวิจัยพบว่า ลักษณะทางกายภาพของเรือนแถวไม้ตลาดเก่าหนองจอกเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ที่มีกับสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิต เรือนแถวไม้ตลาดเก่าหนองจอกมีแนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายภาพและกิจกรรมการใช้สอยพื้นที่แต่สิ่งสำคัญที่ยังคงอยู่คือวิถีชีวิตที่ต่อเนื่องภายในชุมชน แนวทางในการอนุรักษ์และพัฒนาคือการรักษาความสัมพันธ์ที่มีต่อสภาพแวดล้อม รักษาวิถีชีวิตให้คงความต่อเนื่อง และนำภูมิปัญญาในการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมมาใช้ในการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารให้คงอยู่สืบไป

สรุปผลการประเมินคุณค่าทางสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ด้านสถาปัตยกรรมของเรือนพื้นถิ่นสัมพันธ์กับการศึกษาด้านอื่นๆเช่น ด้านประวัติศาสตร์ ศิลปะวัฒนธรรม ด้านการใช้ที่ดิน ราคาที่ดิน และการท่องเที่ยว เพื่อประเมินศักยภาพแนวโน้มการคงอยู่ของชุมชนในการอนุรักษ์ พัฒนา หรือฟื้นฟู สามารถแบ่งประเภทของชุมชนตามคุณค่าศักยภาพในการคงอยู่ของเรือนพื้นถิ่นได้ 3 ประเภทดังนี้

ชุมชนที่แนวโน้มการคงอยู่ของเรือนพื้นถิ่นสูง ได้แก่ ชุมชนตลาดเก่าบางพลีใหญ่ชุมชนที่มีแนวโน้มการคงอยู่ของเรือนแต่เปลี่ยนแปลงประเภทของกิจกรรม การใช้งาน ได้แก่ ชุมชนตลาดเก่ามีนบุรี

ชุมชนที่เปลี่ยนแปลงกายภาพของเรือนและประเภทของกิจกรรมการใช้งาน ได้แก่ ชุมชนตลาดหนองจอก,ชุมชนตลาดหัวตะเข้-หลวงพรต-ท่านเลี่ยม,ชุมชนตลาดเก่าบางป่อ

สรุปผลการเลือกพื้นที่กรณีศึกษา การเลือกพื้นที่กรณีศึกษาจากตลาดเก่าจำนวน 5 แห่งข้างต้น เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ความต่อเนื่องของวิถีชีวิตและเอกลักษณ์ดั้งเดิมของชุมชน รวมถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและกิจกรรมการใช้งาน ผู้วิจัยเห็นสมควรที่จะทำการศึกษาดตลาดเก่าหนองจอก เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์อันยาวนานของคลองแสนแสบตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวจนถึงปัจจุบัน อีกทั้งรูปแบบสถาปัตยกรรมมีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ นอกจากนี้ยังคงมีความต่อเนื่องของวิถีชีวิตในชุมชน ประกอบกับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวโน้มการดำรงอยู่ที่น่าเป็นห่วงเนื่องจากถูกประเมินว่าชุมชนนี้มีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของ
เรือนและประเภทของกิจกรรมการใช้งาน
ด้วยเหตุที่กล่าวมานี้แสดงให้เห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของตลาดเก่าหนองจอกซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่
จะต้องได้รับการศึกษาและดูแลเอาใจใส่อย่างเร่งด่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

3.1 เพื่อศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

แบ่งการศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวงเป็น 2 ด้าน คือ 1) ด้านเอกลักษณ์ ตลาดบางหลวงจากการศึกษาด้วยทางกายภาพที่เป็นองค์ประกอบของการตั้งถิ่นฐาน 2) ด้านการใช้หลักการจัดองค์ประกอบภาพ

3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ศึกษาทางกายภาพที่เป็นองค์ประกอบของการตั้งถิ่นฐาน ใช้กรอบแนวคิด(สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กองอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม : ชุดความรู้ ด้านอนุรักษ์พัฒนาและบริหารจัดการเมืองเก่า.21-28)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 ศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ประชากร ได้แก่

- 1) ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
- 2) คนในชุมชนตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมการใช้สุ่มตัวอย่างของ (Taro Yamana;1967,886-887)จำนวน333คน (อ้างโดย ศิริชัย กาญจนวาสีและคณะ. 2537:201-106)
- 3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการถ่ายภาพ จำนวน 3 ท่าน(ใช้การสุ่มแบบเจาะจง) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่
 - 1) กลุ่มคนตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมการใช้สุ่มตัวอย่างของ (Taro Yamana;1967,886-887) จำนวน 333 คน (อ้างโดย ศิริชัย กาญจนวาสีและคณะ.2537:201-106)
 - 2) ร้านขายยาจีนสมุนไพร บ้านเลขที่134-135 หมู่1 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
 - 3) บ้านห้วยมูม บ้านเลขที่192 หมู่1 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
 - 4) สะพานโครงสร้างเหล็ก ตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
 - 5) พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง ตลาดบางหลวง ถนนสุขาติพัฒนา ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
 - 6) ทางเดินระหว่างซอย ตลาดบางหลวง ถนนสุขาติพัฒนา ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7) ป้ายทางเข้า ตลาดบางหลวง ถนนสุขชาติพัฒนา ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัด นครปฐม

8) บ้านไม้ริมน้ำ ตลาดบางหลวง ถนนสุขชาติพัฒนา ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัด นครปฐม

9) บ้านไม้สองชั้น ตลาดบางหลวง ถนนสุขชาติพัฒนา ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัด นครปฐม

10) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการถ่ายภาพ จำนวน 3 ท่าน (ใช้การสุ่มแบบเจาะจง) ที่มีประสบการณ์ ด้านการถ่ายภาพ

1. อาจารย์ สุรกิจ หุตะสิงห์ หัวหน้าสาขาศิลปะการถ่ายภาพ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

2. อาจารย์ อาทรร จุลโกลบที่ปรึกษาบริษัท กรังด์ปรีซ์ อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด

3. อาจารย์ จตุรงค์ หิรัญกาญจน อาจารย์พิเศษประจำสาขาการถ่ายภาพ คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในงานวิจัย ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยดังนี้ เพื่อศึกษาศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122

(1) ใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview) มีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

(1) ศึกษาทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้อง กระบวนการศึกษา สืบค้นและวิจัยทางกายภาพการ เดินสำรวจและเก็บข้อมูล (Walk Through Survey) การสืบข้อมูลประวัติศาสตร์โดยการสอบถามและ สัมภาษณ์

(2) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Observation) (พรสนอง วงศ์สิงห์ทอง.2550

: 122) เป็นการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับศิลปะและสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 โดยบันทึก ลงแบบบันทึกเพื่อนำข้อมูลที่ได้ศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ซึ่ง อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1. การเดินสำรวจและบันทึกภาพเก็บข้อมูล

2. การสำรวจคุณค่าทางสถาปัตยกรรมในสภาพแวดล้อม

3. การสืบข้อมูลประวัติศาสตร์โดยการสอบถามและสัมภาษณ์

(3) ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านการถ่ายภาพ จำนวน 3 ท่าน ในเชิงภาพลักษณ์ของตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ประเมินค่าระดับ (Rating Scale) คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และใช้อ่านค่าตามอัตราส่วน ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3 วิธีการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยซึ่งเป็นแบบประเมิน รูปแบบสถานที่ตลาดบางหลวง เป็นการสร้างเครื่องมือเพื่อหาตัวแทนศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง เพื่อนำมาประกอบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122 โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น โดยสร้างเครื่องมือในรูปแบบตารางภาพ ให้ผู้เชี่ยวชาญจะทำการวิเคราะห์และเลือกโดยใช้เกณฑ์จาก (สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กองอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม:ชุดความรู้ด้านอนุรักษ์พัฒนาและบริหารจัดการเมืองเก่า.21-28) ได้แก่ ด้านทางกายภาพที่เป็นองค์ประกอบของการตั้งถิ่นฐาน

1. ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่การวางตัวของกลุ่มเรือนพักอาศัยในย่านชุมชน
2. ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรม
3. ทักษะภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศ สภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน

4. ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมอง

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยซึ่งเป็นแบบประเมิน รูปแบบสถานที่ตลาดบางหลวง เป็นการสร้างเครื่องมือเพื่อหาตัวแทนศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง เพื่อนำมาประกอบหนังสือวิธีการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าข้อมูล เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านหลักการถ่ายภาพ สร้างแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อมูลด้านการถ่ายภาพเชิงสถาปัตยกรรม จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหาแล้วนำกลับมาแก้ไขปรับปรุง

โดยสร้างเครื่องมือในรูปแบบตารางภาพ ให้ผู้เชี่ยวชาญจะทำการวิเคราะห์และเลือกโดยใช้เกณฑ์จาก (หลักในการจัดองค์ประกอบภาพ.สุรพล บัวเจริญ.2554)ได้แก่

1. ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ (Point of interest)
2. การจัดภาพความสมดุลของภาพ (Balance)
3. การเน้นลักษณะของรูปทรง (Emphasi of forms)
4. ความลึกและทัศนมิติ (Third dimension)

3.1.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เป็นการนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมาตรวจสอบว่ามีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับเก็บข้อมูลในการวิจัยหรือไม่ โดยจะต้องเหมาะสมกับลักษณะตัวแปรและประชากร

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความเที่ยงตรง(Content Validity)และข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งนี้มีผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน3ท่าน ดังนี้

1. ผศ.ดร.ธเนศ ภิรมย์การ อาจารย์สาขาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. รศ.ดร.วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์ รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 3. รศ.ดร.ปานฉัตร อินทร์คง อาจารย์สาขาศิลปะการออกแบบและเทคโนโลยี
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- การหาค่าความเที่ยงเชิงเนื้อหา(Content Validity) โดยการใช้สูตรหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
กับแบบทดสอบ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านพิจารณาลงความคิดเห็นและให้คะแนน ดังนี้
- +1 หมายถึง แน่ใจในคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
 - 0 หมายถึง ไม่แน่ใจในคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
 - 1 หมายถึง แน่ใจในคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

3.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อศึกษาศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมจากแหล่งข้อมูลเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบ มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

- 1) ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร วารสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รวมถึงหลักการถ่ายภาพในงานสถาปัตยกรรม
- 2) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปสอบถามข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน3ท่าน จากนั้นนำกลับมาสรุปผลที่ได้ เพื่อนำมาออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ร.ศ.122โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น

การหาค่าคุณภาพของแบบประเมินความคิดเห็นทั้ง 3ด้าน มีดังนี้ใช้แบบประเมินค่า5ระดับ ของพวงรัตน์ ทวีรัตน์(2538) (Rating scale)รูปแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยกำหนดน้ำหนักประเมินค่า 5ระดับคือ

5 หมายถึง	ระดับเหมาะสมมากที่สุด
4 หมายถึง	ระดับเหมาะสมมาก
3 หมายถึง	ระดับปานกลาง
2 หมายถึง	ระดับเหมาะสมน้อย
1 หมายถึง	ระดับเหมาะสมน้อยที่สุด

3.1.5 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความเที่ยงตรง(Content Validity)และข้อเสนอแนะ ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจในคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจในคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
- 1 หมายถึง แน่ใจในคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

ข้อคำถาม ICO ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป เป็นคำถามที่ใช้ได้ ถ้าไม่ถึง 0.5 ต้องแก้ไขหรือตัดทิ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการวิเคราะห์และสรุปด้วยการหาค่าร้อยละด้านการหาตัวแทนศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวงและใช้แบบประเมินค่า 5 ระดับ ของพวงรัตน์ ทวีรัตน์(2538) ด้านหลักในการจัดองค์ประกอบภาพ(Rating scale)รูปแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยกำหนดน้ำหนักประเมินค่า 5 ระดับคือ

5	หมายถึง	ระดับเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	ระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	ระดับเหมาะสมน้อยที่สุด

3.2 เพื่อออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง เรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมโดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น

3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ

- (1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรม
- (2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านศิลปวัฒนธรรม
- (3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการใช้ภาษา

กลุ่มตัวอย่าง คือ

(1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรมจำนวน 3 ท่าน (ใช้การสุ่มแบบเจาะจง) ที่มีประสบการณ์ด้านการสถาปัตยกรรม

1. รศ.ธีรศักดิ์ วงศ์คำแน่น อาจารย์พิเศษคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2. คุณสมบุญ ศรีสุขไพโรจน์ สถาปนิกประเภทภาคี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. คุณวชิรวิทย์ ธนเดชฐิติพัฒน์ มัณฑนากร(99Perspective)

(2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านศิลปวัฒนธรรมจำนวน 3 ท่าน (ใช้การสุ่มแบบเจาะจง)ที่มีประสบการณ์ด้านศิลปวัฒนธรรม

1. ศาสตราจารย์ ปัญญา เพ็ชรชู อาจารย์สาขาจิตรกรรมสากล คณะวิจิตรศิลป์ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

2. อาจารย์ บันลือ ขอรวมเดช ผู้อำนวยการสถาบันศิลปะและวัฒนธรรมวิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

3. อาจารย์ นิลุบล ขอรวมเดชรองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการสถาบันศิลปะและวัฒนธรรมวิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

(3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการใช้ภาษา จำนวน 3 ท่าน (ใช้การสุ่มแบบเจาะจง) ที่มีประสบการณ์ด้านการใช้ภาษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. อาจารย์ชาลี ศรีพุทธาธรรม ปราชญ์แห่งตลาดบางหลวง อาจารย์คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. อาจารย์เจน สงสมพันธุ์ นายกสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย
3. อาจารย์ศักดิ์ดา วิมลนักเขียนสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ชุด ดังนี้ ประเมินโดยสร้างเครื่องมือในรูปแบบตารางภาพ ตามกรอบแต่ละด้าน ของกระบวนการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง

- 1) กระบวนการออกแบบหนังสือภาพประกอบ ประกอบด้วย
 - 1.1) ชนิดของภาพประกอบ ใช้กลุ่มภาพประเมินโดยสร้างเครื่องมือในรูปแบบตารางภาพ ตามกรอบการเขียนภาพ (ลายเส้นสถาปัตยกรรม)
 - 1.2) กำหนดรูปแบบและบุคลิกของงานภาพประกอบให้มีลักษณะเฉพาะตัวใช้กลุ่มภาพ ประเมินโดยสร้างเครื่องมือในรูปแบบตารางภาพ ตามกรอบ (ศิลปวัฒนธรรม)
 - 1.3) ประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์หนังสือประเมินโดยสร้างเครื่องมือในรูปแบบตารางภาพ (การใช้ภาษา)
 - 2) แบบประเมินความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ แบ่งออกเป็น 3 ชุด
 - 2.1) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นแบบประเมินด้านการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง เป็นการสร้างแบบประเมิน เพื่อทำการวิเคราะห์ด้านการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ด้านการเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรม ผู้วิจัยได้แบ่ง กรอบแนวคิด 3 ด้านคือ ลายเส้นทั่วไป ลายเส้นของแสงและเงาลักษณะของน้ำหนักลายเส้น การประเมินด้านการเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรมผู้วิจัยใช้ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรมจำนวน 3 ท่าน ดังนี้
 1. รศ.ธีรศักดิ์ วงศ์คำแน่น อาจารย์พิเศษคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
 2. คุณสมบูรณ์ ศรีสุขไพโรจน์ สถาปนิกประเภทภาคี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 3. วชิรวิษณุ ธนเดชฐิติพัฒน์ มณฑนากร(99Perspective)
 - 2.2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยซึ่งเป็นแบบประเมินด้านการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง เป็นการสร้างแบบประเมิน เพื่อทำการวิเคราะห์ด้านการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ด้านศิลปวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้แบ่ง กรอบแนวคิด 4 ด้านคือลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่การวางตัวของกลุ่มเรือนพักอาศัยในย่านชุมชน ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน และลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมอง
- การประเมินด้านศิลปวัฒนธรรมผู้วิจัยใช้ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านศิลปวัฒนธรรม จำนวน 3 ท่าน ดังนี้
1. ศาสตราจารย์ ปัญญา เพ็ชรชู อาจารย์สาขาจิตรกรรมสากล คณะวิจิตรศิลป์ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. อาจารย์ บันลือ ขอรวมเดช ผู้อำนวยการสถาบันศิลปะและวัฒนธรรมวิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

3. อาจารย์นิลุบล ขอรวมเดชรองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการสถาบันศิลปะและวัฒนธรรมวิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

2.3) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยซึ่งเป็นแบบประเมินด้านการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง เป็นการสร้างแบบประเมิน เพื่อทำการวิเคราะห์ด้านการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ด้านการใช้ภาษา ผู้วิจัยได้แบ่ง กรอบแนวคิด2ด้านคือเนื้อเรื่องดี คือ มีประโยชน์ต่อผู้อ่าน มีความน่าเชื่อถือ สร้างสรรค์ทันสมัย มีความถูกต้อง ลำดับเรื่องดีภาษาดี คือ มีความถูกต้องเขียนถูกต้องวิธี ใช้คำเหมาะสม ถูกต้องตรงตามความหมาย ใช้สำนวนถูกต้อง ใช้คำถูกต้องตามระดับ ใช้ภาษาได้ชัดเจนไม่กำกวม มีความสละสลวย ใช้ภาษาเหมาะกับชนิดของงานเขียนและบุคคล มีความชัดเจน การประเมินด้านการใช้ภาษาผู้วิจัยใช้ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านวรรณกรรม จำนวน3ท่าน ดังนี้

1. อาจารย์ชาติ ศรีพุทธาธรรม ปราชญ์แห่งตลาดบางหลวง อาจารย์คณะอักษรศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร

2. อาจารย์เจน สงสมพันธุ์ นายกสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย

3. อาจารย์ศักดิ์ดา วิมลนักเขียนสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย

การหาค่าคุณภาพของแบบประเมินความคิดเห็นทั้ง 3ด้าน มีดังนี้ใช้แบบประเมินค่า5ระดับ ของพรวิรัตน์ ทวีรัตน์(2538) (Rating scale)รูปแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยกำหนดน้ำหนักประเมินค่า 5ระดับคือ

5	หมายถึง	ระดับเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	ระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	ระดับเหมาะสมน้อยที่สุด

3.2.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เป็นการนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมาตรวจสอบว่ามีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับเก็บข้อมูลในการวิจัยหรือไม่ โดยจะต้องเหมาะสมกับลักษณะตัวแปรและประชากร

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความเที่ยงตรง(Content Validity)และข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งนี้มีผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน3ท่าน ดังนี้

1. ผศ.ดร.ธเนศ ภิรมย์การ อาจารย์สาขาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2. รศ.ดร.วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์ รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3. รศ.ดร.ปานฉัตร อินทร์คง อาจารย์สาขาศิลปะการออกแบบและเทคโนโลยี

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การหาค่าความเที่ยงเชิงเนื้อหา(Content Validity) โดยการใช้สูตรหาค่าดัชนีความสอดคล้องกับแบบทดสอบ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านพิจารณาลงความคิดเห็นและให้คะแนน ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจในคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจในคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
- 1 หมายถึง แน่ใจในคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

ข้อคำถาม ICO ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป เป็นคำถามที่ใช้ได้ ถ้าไม่ถึง 0.5 ต้องแก้ไขหรือตัดทิ้ง

3.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปสอบถามข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน จากนั้นนำกลับมาสรุปผลที่ได้ เพื่อนำภาพไปประกอบการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ร.ศ.122 โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น

3.2.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการวิเคราะห์และสรุปผลจากเอกสารงานวิจัย และแบบสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านแล้วนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีหาค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

3.3 เพื่อประเมินความพึงพอใจของคนในชุมชนตลาดบางหลวงและผู้ที่มาท่องเที่ยวที่มีต่อการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น

3.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เพื่อประเมินความพึงพอใจ

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คนในชุมชนตลาดบางหลวง เพื่อประเมินความพึงพอใจประชากร ได้แก่ คนในชุมชนตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมเป็นการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) ใช้ตารางของ (Toro Yamana; 1967, 886-887) จำนวน 100 คน อ้างโดย (ศิริชัย กาญจนวาสิ และคณะ. 2553: 1205-106)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบกราฟิกจำนวน 3 ท่าน

2) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างด้านการออกแบบกราฟิก เพื่อประเมินความพึงพอใจประชากร ได้แก่ คณาจารย์และผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบกราฟิก

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบกราฟิก จำนวน 3 ท่าน โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) ตารางของ (พรสนอง วงศ์สิงห์ทอง. 2550: 125)

3) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว เพื่อประเมินความพึงพอใจ

ประชากร ได้แก่ นักท่องเที่ยว ภายในชุมชนตลาดบางหลวง ตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักท่องเที่ยวภายในชุมชนตลาดบางหลวง ตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลนเป็นการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) ใช้ตารางของ (Toro Yamana; 1967, 886-887) จำนวน 100 คน อ้างโดย (ศิริชัย กาญจนวาสิ และคณะ. 2553: 1205-106)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ขอสงวนสิทธิ์ในเนื้อหาและรูปภาพ ไม่ว่าการฉ้อโกง ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินด้านกราฟิก มีขั้นตอนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแบ่งออกเป็น3ชุด ดังนี้

1.การสร้างแบบประเมินคุณภาพหนังสือสำหรับคนในชุมชนตลาดบางหลวง โดยพิจารณาเกี่ยวกับการจัดวางองค์ประกอบในการออกแบบจัดหน้าสิ่งพิมพ์ คนในชุมชนตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จำนวน 100 คน เป็นแบบสอบถาม ใช้เกณฑ์ตามวัตถุประสงค์

2.การสร้างแบบประเมินคุณภาพหนังสือสำหรับ นักท่องเที่ยวภายในชุมชนตลาดบางหลวง โดยพิจารณาเกี่ยวกับการจัดวางองค์ประกอบในการออกแบบจัดหน้าสิ่งพิมพ์ คนในชุมชนตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จำนวน 100 คน เป็นแบบสอบถาม ใช้เกณฑ์ตามวัตถุประสงค์

3.การสร้างแบบประเมินคุณภาพหนังสือสำหรับผู้เชี่ยวชาญ โดยพิจารณาเกี่ยวกับการจัดวางองค์ประกอบในการออกแบบจัดหน้าสิ่งพิมพ์

การประเมินกราฟิกและสื่อสิ่งพิมพ์ผู้วิจัยใช้ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกราฟิกและสื่อสิ่งพิมพ์ จำนวน3ท่าน ดังนี้

- 1.คุณ กนิษฐ์ พรหมเสน บรรณาธิการบริหาร บจม. ซีเอ็ดยูเคชั่น
- 2.คุณसानิตพลสวัสดิ์ กรรมการผู้จัดการ บริษัท1241 มิราคูลิส จำกัด
- 3.อาจารย์ เศรษฐมัตร์กาญจนกุล กรรมการผู้จัดการ สำนักพิมพ์ เศรษฐศิลป์

ประเมินตามแบบมาตรฐานประเมินค่าระดับ (Rating Scale) คือเหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และใช้อ่านค่าตามอัตราส่วน ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

3.3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ซึ่งเป็นแบบประเมินด้านกราฟิก เป็นการสร้างแบบประเมิน เพื่อทำการประเมินความพึงพอใจหนังสือภาพประกอบเรื่อง ผู้วิจัย ใช้กรอบแนวคิด องค์ประกอบในการออกแบบจัดหน้าสิ่งพิมพ์ (วารสารศูนย์บริการวิชาการ.2550:31.มหาวิทยาลัยขอนแก่น) จากเกณฑ์ 4 ด้าน ออกแบบให้อ่านง่ายและมีระเบียบ,รูปแบบอยู่ในสัดส่วนอันหนึ่งอันเดียวกันทุกหน้า,มีความประณีต สวยงามและชัดเจน,มีจุดสนใจในการดึงดูดผู้อ่าน โดยไม่ทำให้หน้าหนังสือดูสับสน การหาค่าคุณภาพของแบบประเมินความคิดเห็นทั้ง4ด้าน มีดังนี้ใช้แบบประเมินค่า5ระดับ ของพวงรัตน์ ทวีรัตน์(2538) (Rating scale)รูปแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยกำหนดน้ำหนักประเมินค่า 5ระดับคือ

5	หมายถึง	ระดับเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	ระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	ระดับเหมาะสมน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.4 การตรวจสอบเครื่องมือ

นำแบบประเมินความพึงพอใจที่สร้างเสร็จเสนอต่ออาจารย์ปรึกษาและตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดในการวิจัย (Index of Objective Congruence : IOC) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1. ผศ.ดร.ธเนศ ภิรมย์การ อาจารย์สาขาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2. รศ.ดร.วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์ รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3. รศ.ดร.ปานฉัตร อินทร์คง อาจารย์สาขาศิลปะการออกแบบและเทคโนโลยี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา (Content Validity) และข้อเสนอแนะ ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจในคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์

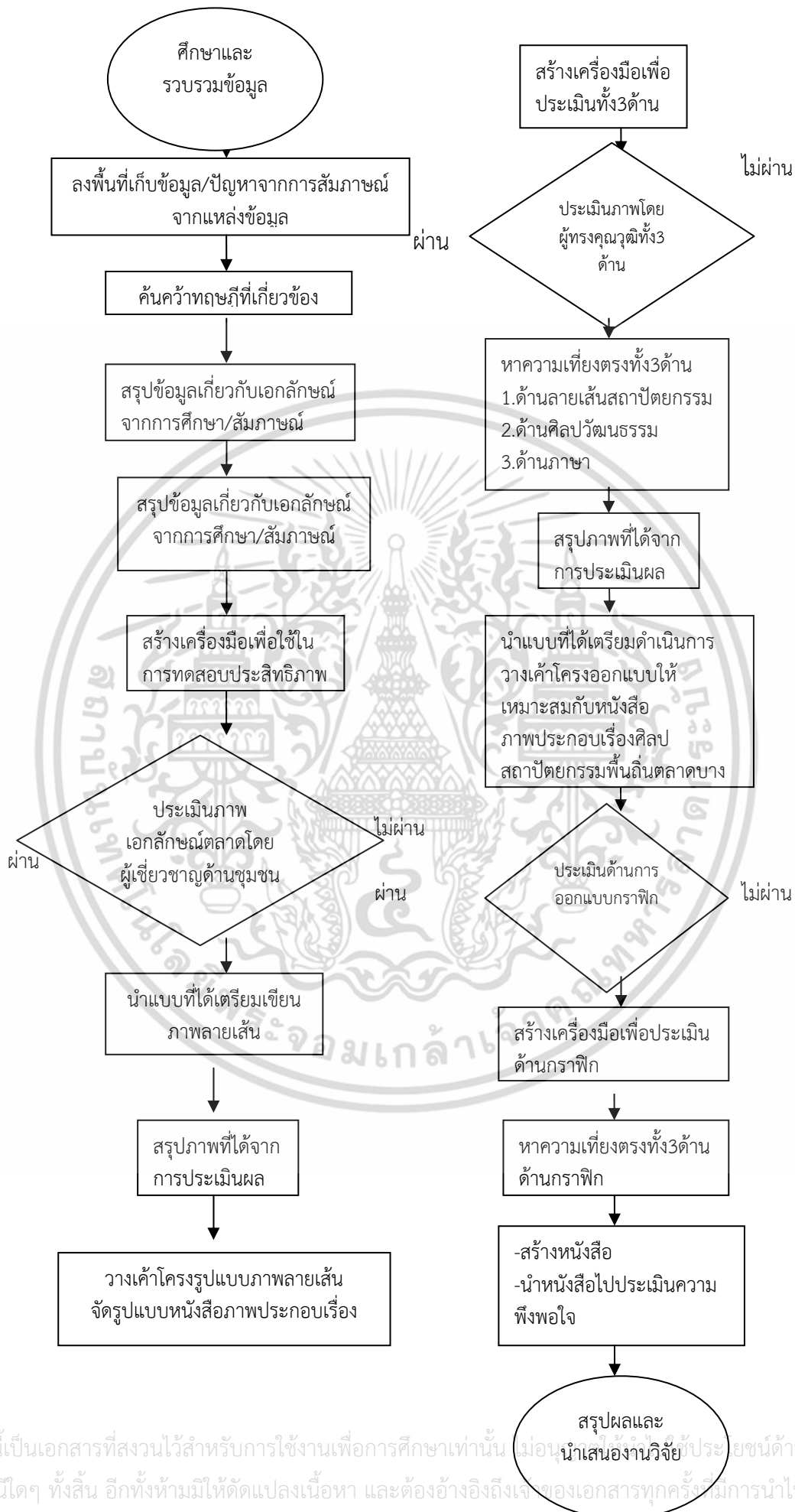
0 หมายถึง ไม่แน่ใจในคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์

-1 หมายถึง แน่ใจในคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

ข้อคำถาม ICO ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป เป็นคำถามที่ใช้ได้ ถ้าไม่ถึง 0.5 ต้องแก้ไขหรือตัดทิ้งนำแบบสอบถามและตารางที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว ไปดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างข้างต้น

3.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปสอบถามข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน จากนั้นนำกลับมาสรุปผลที่ได้ เพื่อนำมาออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ร.ศ.122 โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น

3.3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการวิเคราะห์และสรุปผลจากเอกสารงานวิจัย และแบบสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ด้านแล้วนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีหาค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น (ไม่นำเสนออันวิจัย) ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็น ศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ. 122 โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนที่ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ศึกษาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ. 122 ตำบลบางเลน อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

4.2 ผลการวิเคราะห์การศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง โดยการประยุกต์ใช้ ลายเส้น

4.3 ผลการวิเคราะห์ การประเมินความพึงพอใจของคนในชุมชนตลาดบางหลวง,นักท่องเที่ยว ที่มาเที่ยวชมตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

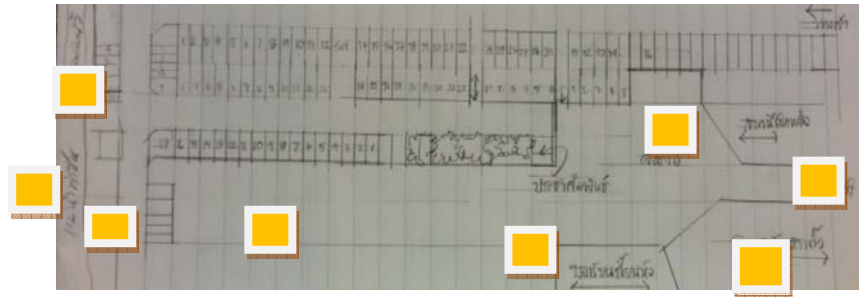
4.1 ผลการวิเคราะห์ ศึกษาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ตำบลบางเลน อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตัวตลาดมีการสร้างบ้านเรือนแถวไม้ต่อกันโดยช่างชาวจีนที่มีฝีมือดีตัว มาด้วย เป็นการสร้างชุมชนด้วยตนเอง ช่างที่สร้างเสร็จบ้างก็กลับประเทศจีนบ้างก็ยังคงอยู่ รูปแบบ ของผังแบ่งเป็นซอยที่1เรียก ตลาดกลางซึ่งเป็นตลาดที่มีความยาวมากกว่าตลาดบนและตลาดล่าง ซึ่ง การลงพื้นที่การสำรวจตามผังของทางตลาด

ตลาดกลางมีลักษณะเรือนแถวไม้ 2 ชั้น หน้าหน้าเข้าหากัน ถนนมีความกว้างประมาณ 6 เมตร เดิมทางสัญจรอยู่หัวตลาดคือ ทางแม่น้ำท่าจีน (ด้านทิศตะวันออก) ปัจจุบันการสัญจรเป็นการใช้ รถยนต์เป็นการสัญจรทำตลาดจึงเป็นทางเข้า ขนาดและสัดส่วนความกว้างของเรือนแถวไม้โดย ส่วนรวมมีขนาดโดยประมาณ 4.00-4.50 เมตร เรือนแถวที่มีช่วงยาวต่อเนื่องจากการก่อสร้างต่อกัน มาโดยช่างเป็นช่างเดียวกันที่สร้าง3-4หลังส่วนที่สร้างต่อเนื่องกันก็ใช้ช่างอีกจำนวนหนึ่ง มีการค่อยๆ สร้างต่อเนื่องกันจนเป็นแถวเรียงราย ลักษณะของตลาดกลางเป็นเรือนแถวไม้ 2 ชั้นหลังคามุงสังกะสี รูปลักษณะของหลังคามี 2 ประเภท คือ หลังคาจั่วและหลังคาทรงปั้นหยา สำหรับด้านหน้าติดถนน ชั้น ล่างส่วนใหญ่ใช้ค้าขายจะเปิดเป็นบานเพี้ยม

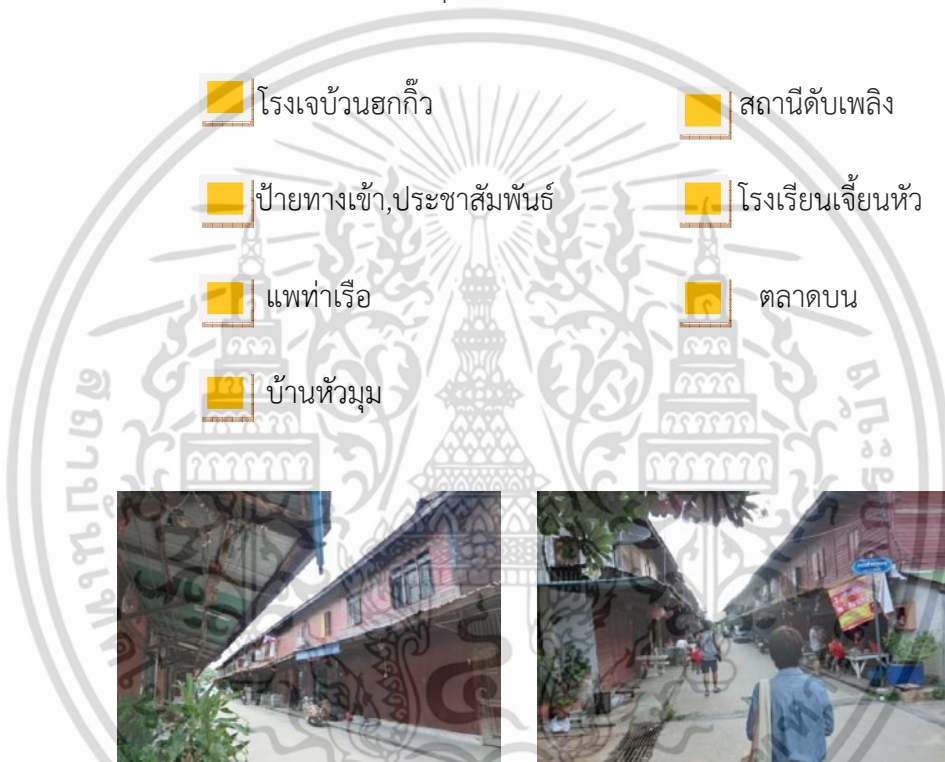
เรือนแถวไม้ 2 ชั้นตลาดกลางในซอยที่1 ส่วนใหญ่เป็นเรือนค้าขายและพักอาศัยลักษณะมีความ ลึกไม่น้อยกว่า8เมตร มีพื้นที่ใช้งานชั้นบน ใช้เป็นห้องนอน 3 ห้องหรือห้องนอน 2 ห้อง ห้องโถง 1ห้อง หรือบางบ้านใช้เพียงห้องนอนเดียว และห้องโถงใหญ่ใช้งานอเนกประสงค์ก็เป็นการใช้สอยที่คล่องตัว ด้านล่างประตูบานเพี้ยมไม้เต็มแผ่นด้านบนเป็นช่องลมมีขนาดความสูงที่50-60เซนติเมตร มีป้ายชื่อ ติดตั้งหน้าประตูหน้า เพื่อบริการกับผู้ที่มาซื้อของเรือนแถวไม้ 2 ชั้นตลาดกลางในซอยที่1ซึ่งเคยเป็น ตลาดที่มีการสัญจรหลังคือหัวตลาดที่ติดกับแพท่าน้ำ จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้วิจัยใน ชุมชน ทำให้ทราบว่าในอดีตถนนสายนี้มีทั้งเรือนแถวชายของและแผงลอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.1 แสดงผังตลาดบางหลวง

ที่มา : เขียนภาพโดย ธรรมวรรณ พินิจบุตร สิงหาคม 2556

ภาพที่ 4.2 รูปภายนอกของเรือนแถวไม้ตลาดบางหลวง ซอยที่ 1 ตลาดกลาง

ที่มา : บันทึกภาพโดย ธรรมวรรณ พินิจบุตร สิงหาคม 2556

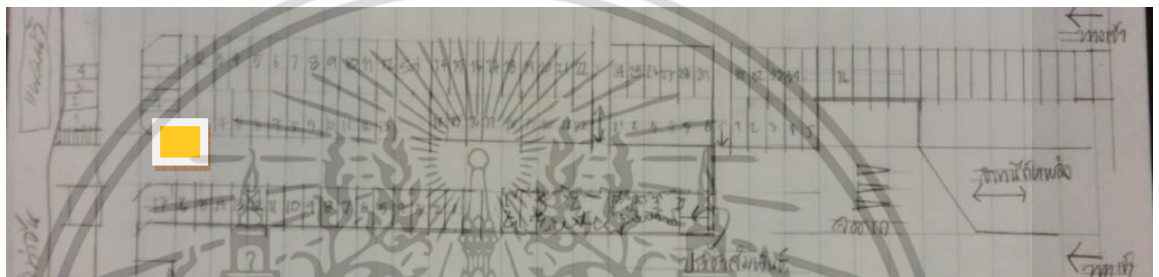

ภาพที่ 4.3 ตลาดบางหลวงบ้านห้วมม

ที่มา : บันทึกภาพโดย ธรรมวรรณ พินิจบุตร สิงหาคม 2556

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรือนแถวไม้หลังนี้เป็นตัวแทนของเรือนที่ตั้งอยู่ตลาดกลาง สถาปัตยกรรมมีความน่าสนใจในแง่การออกแบบก่อสร้างที่นำสถาปัตยกรรมสมัยรัชกาลที่ 5 ช่างที่สร้างบ้านหลังนี้มาจากเมืองจีนเป็นช่างชาวจีนจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและวิทยุติในชุมชนเป็นบ้านที่ยัง มีความเป็นเอกลักษณ์ด้านเป็นงานสถาปัตยกรรมลักษณะบ้านเรือนที่ได้รับอิทธิพลตะวันตกในรัชกาลที่ 5 ส่วนใหญ่เป็นบ้านไม้ 2 ชั้น มีช่องระบายอากาศ ความสูงระหว่างชั้นสูงไม่ต่ำกว่า 2.50 เมตรหลังคาส่วนมากเป็นทรงปั้นหย่า หรือทรงจั่วผสมปั้นหย่าตัดมุมจั่วเฉียงลงและมักที่ความชันชันไม่เป็นที่ผืนเดียวโครงหลังคาไม้ มุงกระเบื้องซีเมนต์ (กระเบื้องว่าว) ประตุนหน้าต่าง มักทำให้ความสูงมากเกิน 2.00 เมตร บานเปิดคู่ ลูกฟักไม้กระดานกระฉากหรือเกล็ดไม้ติดตายช่องแสงเหนือประตุนหน้าต่างมักเป็นไม้ฉลุลาย หรือกระฉากหรือเกล็ดไม้โครงสร้างบ้านเป็นไม้โครงสร้างไม้ หลังนี้เป็นช่างฝีมือชาวจีนใช้การเข้าไม้สลักไม้โดยใช้ไม้ สัก

ภาพที่ 4.4 แสดงลักษณะการวางผังอาคารบ้านเรือนตลาดกลาง

ที่มา : เขียนภาพโดย ธมลวรรณ พินิจบุตร สิงหาคม 2556

ภาพที่ 4.5 ตลาดบางหลวงร้านถ่ายภาพ

ที่มา : บันทึกภาพโดย ธมลวรรณ พินิจบุตร สิงหาคม 2556

ภาพที่ 4.6 ตลาดบางหลวงร้านขายของชำระหว่างซอยที่1และซอยที่2

ที่มา : บันทึกภาพโดย ธมลวรรณ พินิจบุตร สิงหาคม 2556

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

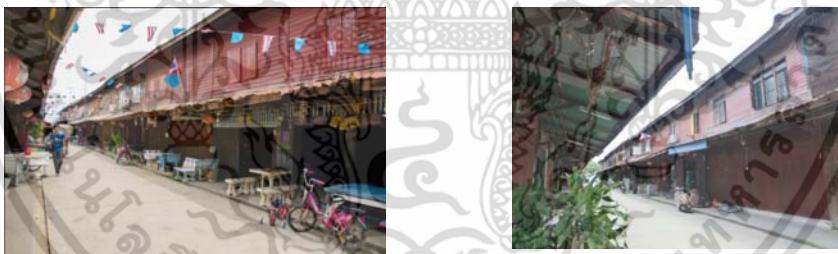
เรือนแถวไม้ 2 ชั้นด้านการค้าเรียงตัวขนานไปกับถนนซึ่งเคยเป็นหัวตลาดจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและวิทยุวุฒิในชุมชน ทำให้ทราบว่าในอดีตเส้นทางคมนาคมเป็นหัวตลาดซึ่งปัจจุบันยังคงกิจการเป็นร้านถ่ายรูปตัวอาคารเรือนไม้หลังคาทรงปั้นหยา ประตูบานเพี้ยมทั้งแผ่นดินล่างมีช่องลมที่มีขนาดความสูงที่ 50-60 เซนติเมตร

บทสรุป เรือนไม้ 2 ชั้นตลาดบางหลวง

หลักฐานการสร้างบ้านเรือนของตลาดบางหลวงตั้งแต่สมัยโบราณนับแต่สมัยพระเจ้าอยู่ทงสันนิฐานกันมาได้ตั้งเป็นนคร จึงมีการขุดคูคลองตามสันนิฐานการสร้างบ้านเรือนเคียงคู่อายุธารแม่น้ำท่าจีน ได้รับการลำดับเป็นตำบล จึงเกิดกำเนิดตำบลบางหลวง บ้านเรือนที่อยู่อาศัยเป็นคณเงินที่มาอาศัยในพื้นที่แผ่นดินไทยหลักฐานจากชิ้นส่วนของเครื่องเคลือบ เรียกว่า สังคโลก พบเศษวัตถุโบราณ แทบทุกพื้นที่วัดศิลามูล จากคำบอกกล่าวของชาวบ้านหมู่ 5 ตำบลบางหลวง

เรือนแถวไม้

เรือนแถวไม้ 2 ชั้น หน้าหน้าเข้าหากัน ถนนมีความกว้างประมาณ 6 เมตรเดิมทางสัญจรอยู่หัวตลาดคือ ทางแม่น้ำท่าจีน (ด้านทิศตะวันออก) ปัจจุบันการสัญจรเป็นการใช้รถยนต์เป็นการสัญจรท้ายตลาดจึงเป็นทางเข้า ขนาดและสัดส่วนความกว้างของเรือนแถวไม้โดยส่วนรวมมีขนาดโดยประมาณ 4.00-4.50 เมตร เรือนแถวที่มีช่วงยาวต่อเนื่องจากการก่อสร้างต่อกันมาโดยช่วงเป็นช่วงเดียวกันที่สร้าง 3-4 หลังส่วนที่สร้างต่อเนื่องกันก็ใช้ช่วงอีกจำนวนหนึ่งช่วงที่สร้างเสร็จบ้างก็กลับประเทศจีนบ้างก็ยังคงอยู่ มีการค่อยๆ สร้างต่อเนื่องกันจนเป็นแถวเรียงราย ลักษณะเป็นเรือนแถวไม้ 2 ชั้นหลังคามุงสังกะสี รูปลักษณะของหลังคามี 2 ประเภท คือ หลังคาจั่วและหลังคาทรงปั้นหยาสำหรับด้านหน้าติดถนน ชั้นล่างส่วนใหญ่ใช้ค้าขายจะเปิดเป็นบานเพี้ยมด้านบนพักอาศัย

ภาพที่ 4.7 รูปภายนอกของเรือนแถวไม้ตลาดบางหลวง ซอยที่ 1 ตลาดกลาง

ที่มา : บันทึกภาพโดย ธมลวรรณ พินิจบุตร สิงหาคม 2556

สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

สรุปด้านการศึกษาศาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวงร.ศ.122 ลักษณะศิลปสถาปัตยกรรมตลาดบางหลวงนั้นมีหลักฐานอยู่ไม่น้อยในการที่ทำให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาวิธีการก่อสร้าง และรูปของศิลปวัตถุตามคำบอกกล่าวคนในชุมชนในการก่อตั้งชุมชนตลาดบางหลวง มรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นกายภาพที่สามารถเห็นและจับต้องได้จะเกี่ยวข้องกับวัสดุก่อสร้างที่สร้างสรรค์จากบรรพบุรุษ ที่ยังสภาพสมบูรณ์และมีการใช้งานในปัจจุบัน ตามโครงสร้างและผังของตลาดบางหลวงยังคงสัมพันธ์กับเส้นทาง การรวมตัวของกลุ่มอาคารเรือนแถวอยู่ร่วมกันและสะท้อนให้เห็นลักษณะโดดเด่น ภูมิทัศน์ทัศนียภาพส่งเสริมบรรยากาศ สภาพแวดล้อมของพื้นที่และความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งของที่หมายตาของชุมชนเข้ากับโครงข่ายของเส้นทางธรรมชาติ ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับมุมมอง การรักษา

ภาพมุมมองกว้าง รักษาเส้นขอบฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของชาวจีนในสยามประเทศเท่าที่จากสถาปัตยกรรมที่ปรากฏทางโบราณวิทยาที่อ้างมาแล้วนี้ ชาวจีนในดินแดนนี้มีศิลปวัฒนธรรมที่ต่อเนื่องกันมาโดยไม่ขาดตอน ซึ่งเห็นได้จากการก่อสร้างอาคารบ้านเรือนที่มีแบบแผนเดียวกันคนจีนมาสร้างบ้านเรือนค้าขาย คงมีบางคนปลูกสร้างบ้านแบบจีน คนจีนมีฐานะร่ำรวยเป็นเศรษฐีในหมู่ของคนจีนสมัยตอนต้นกรุงรัตนโกสินทร์ที่ตลาดน้อย คนจีนที่ร่ำรวยเป็นขุนนางมีบรรดาศักดิ์จะส่งช่างมาจากเมืองจีน

เป็นเรือนไม้แบบเรือนสับต้องใช้หลังคาเป็นสามเหลี่ยมลาดสูง เนื่องด้วยมีฝนพายุรุนแรง หากใช้หลังคาลาดต่ำก็ไม่อาจทนทานต่อลมและฝนที่กระหน่ำได้ จากรูปถ่ายของคนในชุมชนโครงสร้างหลังคาของอาคารบ้านเรือนเห็นโครงสร้างหลังคาแบบ จั่ว มุงหลังคาใช้กระเบื้องรางแบบจีน ไม้ซื่อแป และจันทัน ทำอย่างประณีต แกะสลักท่อน้ำมัน ฝาเพ็ญมักกับบานประตูก็แกะสลักและแข็งแรงแน่นหนา ฝีมือช่างจีนนั้นเป็นที่ยอมรับกันว่าประณีตละเอียดกว่าไทย ช่างจีนในสมัยรัชกาลที่5-7 ได้มายึดอาชีพทำเครื่องเรือนและกลึงไม้ เป็นที่ยกย่องกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่างเซี่ยงไฮ้

ภาพที่ 4.8 ตลาดบางหลวง

ที่มา : บันทึกภาพโดย ธมลวรรณ พิณีบุตร สิงหาคม 2556

ตัวบ้านไม้สมัยรัชกาลที่5ส่วนใหญ่หน้าจั่วจะผายมากติดกับบ้านไม้สมัยต่อมาจั่วจะไม่ผายมากและมีลายฉลุตกแต่ง มีครีบบาก ในสมัยรัชกาลที่5 ลายฉลุจะอยู่ในตำแหน่งที่จำเป็น เช่น ลายฉลุใต้มุงแหลมหน้าจั่วเพียงเท่านั้น ส่วนอื่นจุกจิกแทบไม่มี

ภาพที่ 4.9 ตลาดบางหลวง

ที่มา : บันทึกภาพโดย ธมลวรรณ พิณีบุตร สิงหาคม 2556

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรือนไม้แบบจีนที่ใช้ใต้ถุนสูงก็มีทำฝาดังผสมกับฝาปะกนของไทย ฝาดังแบบจีนเป็นการทำไม้เข้าลิ้นและวางไม้เป็นสันตั้ง การเข้าตัวไม้จะแนบกันสนิทมีการสลักด้วยแผ่นไม้การเข้าไม้แบบลูกฟักของจีนและมีการทำเกล็ดเป็นแถวไว้ด้านริม มีการยกพื้นให้สูงขึ้นจากพื้นดินเล็กน้อย (น.ณ ปากน้ำ.แบบแผนบ้านเรือนในสยาม .22:2555)

ภาพที่ 4.10 ตลาดบางหลวง

ที่มา : บันทึกภาพโดย ธมลวรรณ พินิจบุตร สิงหาคม 2556

การจัดองค์ประกอบในการถ่ายภาพได้ประยุกต์มาจากวิชาวาดเขียน คือ ถ่ายภาพให้คล้ายกับภาพวาด โดยใช้วิธีเดียวกันกับจิตรกรวาดภาพที่ต้องพยายามจัดวางองค์ประกอบภาพให้สมบูรณ์ที่สุด ให้แสดงเรื่องราว อารมณ์ และบรรยากาศอย่างเด่นชัด

4.1.1 ผลการศึกษาเชิงภาพลักษณ์ สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122

- 1) ส่วนสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
- 2) ภาพถ่ายที่นำมาใช้เบื้องต้นสำหรับการเขียนภาพลายเส้น

เอกสาร ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากการศึกษา ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลจริงในการสัมภาษณ์เชิงลึกร่วมกับคนในชุมชนตลาดเก่าบางหลวง เพื่อศึกษาถึงศักยภาพในเชิงพื้นที่รวมถึงทางด้านสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ซึ่งจะนำมาสู่ประเด็นในการออกแบบภาพประกอบเรื่อง นำเอาเอกลักษณ์ที่ได้ไปสู่การสร้างเครื่องมือเพื่อทดสอบวิธีการหาเอกลักษณ์ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือจากการทำแบบสอบถามคนในชุมชนจากการทดสอบกลุ่มภาพ โดยสอบถาม จากแบบสอบถามคนในชุมชนโดยการทดสอบกลุ่มภาพตัวอย่าง เพื่อการเอกลักษณ์ความเป็นตัวแทนของชุมชนตลาดเก่าบางหลวง ซึ่งการวิเคราะห์ผลสามารถแยกออกเป็นสองส่วน คือหนึ่งวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยอันเป็นลักษณะทั่วไปของคนในชุมชน ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ภูมิลำเนา และรายได้ต่อเดือนและสอง วิเคราะห์เกี่ยวกับการหาเอกลักษณ์ที่สามารถสื่อถึงความเป็นตัวแทนของเอกลักษณ์ทางด้านสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดเก่าบางหลวงออกเป็น สองครั้ง คือ ครั้งที่หนึ่งวิเคราะห์หาระดับของการสื่อถึงความเป็นตัวแทนที่ประกอบไปด้วยเกณฑ์ประเมินคุณค่าในการศึกษาหาเอกลักษณ์สภาพแวดล้อมตลาดเก่าบางหลวง ปัจจัยทางคุณค่าทางด้านประวัติศาสตร์ ปัจจัยคุณค่าทางด้านอายุ ปัจจัยคุณค่ารูปแบบสภาพเมือง ปัจจัยคุณค่าทางด้านวิถีชีวิตและการรักษาเอกลักษณ์วัฒนธรรม โดยการประเมินจากแบบสอบถามจากการทดสอบกลุ่มภาพว่าภาพใดเป็นตัวแทนสามารถสื่อถึงความเป็นตัวแทนของเอกลักษณ์ด้านสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นได้ดีที่สุด จะเป็นการรายงานผลจากเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองควบคู่กันไป ดังต่อไปนี้ โดยผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยเป็นลักษณะทั่วไปของคนในชุมชนด้านเอกลักษณ์ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นมีทั้งหมด 333 คน ได้แก่ เพศ อาชีพ อายุ ภูมิสำเนา และรายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มคนในชุมชนตลาดเก่าบางหลวงเป็นเพศชาย138 คน (ร้อยละ 41) ส่วนเพศหญิง195คน(ร้อยละ59) อายุระหว่าง61 ปีขึ้นไปจำนวน 28 คน (ร้อยละ 8) และอายุระหว่าง60-51 ปีจำนวน98คน (ร้อยละ 29)ส่วนอายุ50-41 ปี จำนวน 69 คน(ร้อยละ21) อายุ40-31ปี จำนวน 68คน (ร้อยละ 20) อายุ30-21ปี จำนวน35คน(ร้อยละ11)และอายุต่ำกว่า21ปี จำนวน 35คน(ร้อยละ11)ภูมิสำเนาเป็นคนในชุมชนตลาดเก่าบางหลวงตั้งแต่แรกเกิด มากกว่า30ปีจำนวน 333คน (ร้อยละ100) รายได้ต่อเดือนของคนในชุมชน มากกว่า15,000บาทจำนวน 266 คน(ร้อยละ 79) (ดังตารางที่4.1)

ตารางที่ 4.1 สรุปผลการวิเคราะห์เอกลักษณ์ของชุมชนตลาดเก่าบางหลวง ร.ศ.122 โดยกลุ่มคนในชุมชนตลาดบางหลวง จำนวน 333 คน

ข้อมูลคนในชุมชนตลาดเก่าบางหลวง		จำนวน (N=333)	ร้อยละ (100%)
เพศ	ชาย	138	41
	หญิง	195	56
	รวม	333	100
อายุ	61 ปี ขึ้นไป	28	8
	60-51 ปี	98	29
	50-41 ปี	69	21
	40-31 ปี	68	20
	30-21 ปี	35	11
	ต่ำกว่า 21ปี	35	11
	รวม	333	100
เป็นคนในชุมชนตั้งแต่แรก	มากกว่า30ปี	333	100
	รวม	333	100
รายได้ต่อเดือน	มากกว่า15,000	266	79

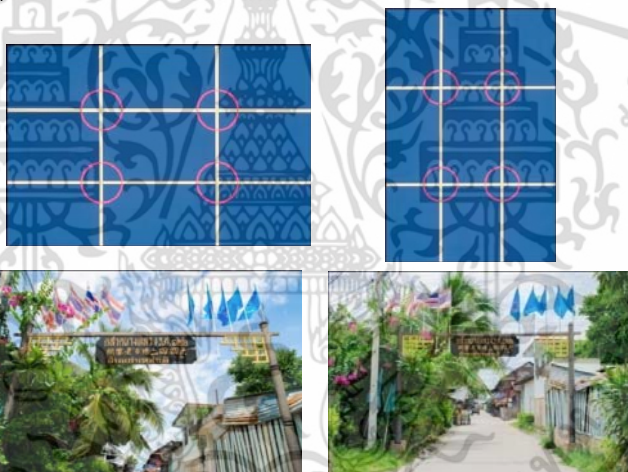
จากตารางที่4.1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยเป็นลักษณะภาพของชุมชน ที่บ่งบอกถึงความ เป็นตลาดเก่าบางหลวงด้านเอกลักษณ์ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นมีทั้งหมด333คนรูปภาพที่1.คือรูป ป้ายทางเข้า จำนวน34คน(ร้อยละ10)รูปภาพที่2.คือรูปทางเดินระหว่างซอยจำนวน34คน(ร้อยละ10) รูปภาพที่3.คือรูปบ้านไม้2ชั้น จำนวน34คน(ร้อยละ10)รูปภาพที่4.คือรูปบ้านไม้หุ้มมุงจำนวน34คน (ร้อยละ10)รูปภาพที่5.คือรูปบ้านเก่าเล่าเรื่อง จำนวน34คน(ร้อยละ10)รูปภาพที่6. คือรูปสะพานข้าม ไปศาลเจ้าจำนวน34 คน(ร้อยละ10) รูปภาพที่7.คือรูปบ้านดนตรีจีนจำนวน6คน (ร้อยละ1) รูปภาพที่ 8.คือรูปบ้านโรงตีเหล็กจำนวน6คน(ร้อยละ1)รูปภาพที่ 9.คือรูป โรงเรียนเจียนหัวจำนวน6คน (ร้อยละ 1)รูปภาพที่10.คือรูปวัดบางหลวงจำนวน6คน (ร้อยละ1)รูปภาพที่11.คือรูปโรงเจบ้านฮกจำนวน6คน (ร้อยละ1)รูปภาพที่12.คือรูปร้านขายยาจีนจำนวน34คน (ร้อยละ10)รูปภาพที่13.คือรูปวิกหนัง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวน6คน(ร้อยละ1)รูปภาพที่14.คือรูปร้านขายกาแฟโบราณจำนวน 6คน(ร้อยละ1)รูปภาพที่15.คือรูปร้านขายอุปกรณ์ก่อสร้างจำนวน6คน(ร้อยละ1)รูปภาพที่16.คือรูปร้านจำหน่ายอุปกรณ์ทางการประมง จำนวน7คน (ร้อยละ1)รูปภาพที่17.คือรูปศาลเจ้าแม่ทับทิมจำนวน 6คน(ร้อยละ1) รูปภาพที่18.คือรูปบ้านไม้ริมน้ำจำนวน34คน (ร้อยละ10)

4.1.2 ผลการวิเคราะห์การศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ. 122

ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมด้านการถ่ายภาพ ผลการวิเคราะห์มีดังนี้ การสร้างสรรค์ผลงานถ่ายภาพที่มีความสมบูรณ์ ภาพถ่ายนั้นมักเป็นภาพที่มีองค์ประกอบชัดเจน เข้าใจง่าย ดึงดูดใจผู้ชมสามารถกวาดสายตาค้นหาไปทั่วทั้งภาพได้ หรือสามารถสะกดอารมณ์ของผู้มองภาพให้สามารถจับจ้องอยู่บนความสมบูรณ์ของภาพ การจัดองค์ประกอบในการถ่ายภาพได้ประยุกต์มาจากวิชาวาดเขียน คือ ถ่ายภาพให้คล้ายกับภาพวาด โดยใช้วิธีเดียวกันกับจิตรกรวาดภาพที่ต้องพยายามจัดวางองค์ประกอบภาพให้สมบูรณ์ที่สุด ให้แสดงเรื่องราว อารมณ์ และบรรยากาศอย่างเด่นชัดหลักในการจัดองค์ประกอบภาพ

1. ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ (Point of interest) หลักการประกอบภาพนั้น นิยมวางตำแหน่งเด่นหรือจุดเด่นจุดสนใจ ไว้ตรงจุดตัด 9 ช่อง ไม่ว่าจะ เป็นภาพแนวตั้ง แนวนอน หรือเป็นรูปสี่เหลี่ยมจตุรัสก็ตาม (สุรพล บัวเจริญ.2554)

ภาพที่ 4.11 ภาพโครงร่างภาพที่เน้นจุดสนใจ

ที่มา : บันทึกภาพโดย ธมลวรรณ พินิจบุตร สิงหาคม 2556

2.การจัดภาพความสมดุลของภาพ (Balance) ความสมดุลที่เท่ากัน เป็นการจัดองค์ประกอบภาพเพื่อให้ภาพดูนิ่ง สง่างามน่าศรัทธา คล้ายกับแบบเน้นด้วยรูปทรง แต่จะแสดงออกถึงความสมดุล นิ่ง ปลอดภัย ภาพลักษณะนี้อาจจะดูธรรมดา ไม่สะดุดตาเท่าใดนัก แต่ก็มีเสน่ห์และความงามในตัว

ภาพที่ 4.12 ภาพความสมดุลที่เท่ากัน

ที่มา : บันทึกภาพโดย รมลวรรณ พินิจบุตร สิงหาคม 2556

ความสมดุลที่ไม่เท่ากัน การจัดภาพแบบนี้ จะให้ความรู้สึกที่สมดุลเช่นเดียวกับแบบที่แล้ว แต่จะต่างกันอยู่ที่วัตถุทั้งสองข้างมีขนาดและรูปร่างที่แตกต่างกัน แต่จะสมดุลได้ด้วยปัจจัยต่างๆกัน เช่น สี รูปทรง ท่าทาง ฉากหน้าฉากหลัง ฯลฯ ภาพน่าสนใจกว่าแบบสมดุลที่เท่ากัน แต่ความรู้สึกที่มั่นคงจะน้อยกว่าแต่แปลกตา

ภาพที่ 4.13 ภาพความสมดุลที่ไม่เท่ากัน

ที่มา : บันทึกภาพโดย รมลวรรณ พินิจบุตร สิงหาคม 2556

3. การเน้นลักษณะของรูปทรง (Emphasi of forms) รูปทรง เป็นการจัดองค์ประกอบที่ให้ความรู้สึก สง่างาม มั่นคง เหมาะสำหรับการถ่ายภาพ ทางสถาปัตยกรรม การถ่ายภาพวัตถุ หรือถ่ายภาพสิ่งต่างๆ เน้นให้เห็นความกว้าง ความสูง ความลึก โดยให้เห็นทั้งด้านหน้าและด้านข้าง และความลึก หรือเรียกว่าให้เห็น Perspective หรือภาพ 3 มิติ

ภาพที่ 4.14 ภาพการเน้นลักษณะของรูปทรง

ที่มา : บันทึกภาพโดย รมลวรรณ พินิจบุตร สิงหาคม 2556

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ความลึกและทัศนมิติ (Third dimation)

ตามปกติแล้ว แผ่นภาพถ่ายจะมีเพียง 2 มิติ คือความกว้างและความยาวเท่านั้น ส่วน ความลึกนั้นไม่มี การที่ทำให้ภาพเกิดความลึกด้วยนั้น ทำได้หลายวิธี เช่น

- เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ให้มีสีเข้ม แล้วค่อยๆ ให้สีจางลงไปตามระยะที่ห่างออกไป
- ประกอบโครงสร้างล้อมกรอบอยู่ในฉากหน้าของภาพ
- เน้นความชัดเฉพาะจุดเด่นที่อยู่ใกล้ปล่อยให้สิ่งที่อยู่ไกลถัดไปพร่ามัวตามลำดับ
- สรรหาสิ่งที่เป็นทิวแถว เน้นตอนหน้าให้มีลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆลดขนาดลงตามระยะ
- ใช้เส้นนำสายตาไปสู่จุดสนใจ จากใกล้ไปถึงไกล
- ให้แสงส่องมาจากด้านข้างหรือด้านหลัง พร้อมกับใช้ฉากหลังที่มีสีเข้มทำให้เกิดความ

ลึกแก่ภาพเช่นเดียวกัน

ภาพที่ 4.15 สรรหาสิ่งที่เป็นทิวแถว เน้นตอนหน้าให้มีลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆลดขนาดลงตามระยะ
ที่มา : บันทึกภาพโดย ธมสวรรณ พินิจบุตร สิงหาคม 2556

การถ่ายภาพเชิงสถาปัตยกรรมพิจารณานำปัจจัยในด้านของช่วงเวลาเข้ามาประกอบ ช่วงเวลาที่ เหมาะสมกับการถ่ายภาพคือช่วงเช้าเมื่อหันหน้ากล้องเข้าหาอาคาร อาคารเป็นมุมที่มีท้องฟ้าสวยงาม อารมณ์ของแสงที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงเวลาก็จะให้อารมณ์ของอาคารที่แตกต่างกันออกไปด้วย แสงเงาที่ทอดยาวในช่วงเช้าหรือเย็นนั้นจะยิ่งช่วยเพิ่มมิติและอารมณ์ความสมจริงในภาพมากยิ่งขึ้น ถ้าเป็นไปได้ก็ลองสังเกตช่วงเวลาต่างๆของวันดูว่าเวลาใดที่มีลักษณะแสงและเงาที่น่าสนใจมากที่สุด เลือกรู้ตำแหน่งจุดสนใจในการถ่ายภาพป้ายทางเข้าหลักซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการต้อนรับผู้มา เยือนภาพอาคารเรือนไม้เก่าการจัดภาพความสมดุลของภาพความสมดุลที่เท่ากันให้ภาพดูนิ่ง สง่า งามน่าศรัทธาและความสมดุลที่ไม่เท่ากันภาพน่าสนใจกว่าแบบสมดุลที่เท่ากัน ให้ความรู้สึกที่มั่นคงจะ น้อยกว่าแต่แปลกตาเส้นนำสายตานำมาใช้ในการถ่ายภาพสถานที่ ที่มีลักษณะแนวยาว การจัดภาพที่ ใช้เส้นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเรียงตัวกันเป็นทิศทางไปสู่จุดสนใจความลึกและทัศนมิติเน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ ให้มีสีเข้ม แล้วค่อยๆ ให้สีจางลงไปตามระยะที่ห่างออกไปเน้นตอนหน้าให้มีลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆลด ขนาดลงตามระยะ

4.1.2 ผลการวิเคราะห์การศึกษาศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ. 122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมด้านการถ่ายภาพ ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 รูปที่1.คือ ป้ายทางเข้า

รูปที่1.ป้ายทางเข้า	มุมมองที่1			มุมมองที่2			มุมมองที่3		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
1.ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ									
1.1นิยามวางตำแหน่งเด่นหรือจุดเด่นจุดสนใจไว้ตรงจุดตัด 9 ช่อง	5.00	0.00	มากที่สุด	3.33	0.57	มาก	2.00	0.00	น้อย
1.2การใช้เนื้อที่ของภาพให้เป็นประโยชน์ทุกตารางนิ้ว	4.66	0.57	มากที่สุด	3.66	0.57	มาก	2.00	0.00	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	4.83	0.29	มากที่สุด	3.50	0.57	มาก	2.00	0.00	น้อย
2.การจัดภาพความสมดุลของภาพ									
2.1ความสมดุลที่เท่ากันให้ภาพดูนิ่งสง่างามน่าศรัทธา	4.33								

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รูปที่1.ป้ายทางเข้าหลัก									
	มุมมองที่1			มุมมองที่2			มุมมองที่3		
	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
2.2 ความสมดุลที่ไม่เท่ากันภาพน่าสนใจกว่าแบบสมดุลที่เท่ากัน ให้ความรู้สึกที่มั่นคงจะน้อยกว่าแต่แปลกตา	3.33	0.57	ปานกลาง	2.00	0.00	น้อย	1.66	0.57	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	3.83	0.57	มาก	3.00	0.00	มาก	1.66	0.57	น้อย
3.เส้นนำสายตา									
3.1การจัดภาพที่ใช้เส้นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเรียงตัวกันเป็นทิศทางไปสู่จุดสนใจ	3.66	0.57	มาก	1.00	0.00	น้อยที่สุด	1.00	0.00	น้อยที่สุด
3.2วัตถุที่ต้องการเน้นมีความเด่นชัด	1.33	0.57	น้อยที่สุด	1.00	0.00	น้อยที่สุด	1.00	0.00	น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	2.50	0.57	มาก	1.00	0.00	น้อยที่สุด	1.00	0.00	น้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2(ต่อ)

รูปที่1.ป้ายทางเข้า									
	มุมมองที่1			มุมมองที่2			มุมมองที่3		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
4.ความลึกและทัศนมิติ									
4.1เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ให้มีสีเข้ม แล้วค่อยๆ ให้สีจางลงไปตามระยะที่ห่างออกไป	4.66	0.57	มากที่สุด	4.33	0.57	มากที่สุด	3.00	1.00	มาก
4.2สรรหาสิ่งที่เป็นทิวแถว เน้นตอนหน้าให้มีลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆ ลดขนาดลงตามระยะ	4.66	0.57	มากที่สุด	4.33	0.57	มากที่สุด	3.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.66	0.57	มากที่สุด	4.33	0.57	มากที่สุด	3.17	0.79	มาก
สรุปค่าเฉลี่ยรวม	3.96	0.50	มาก	2.96	0.29	ปานกลาง	1.83	0.34	น้อย

จากตารางที่ 4.2 สรุปผลจากการวิเคราะห์รูปภาพที่1.คือป้ายทางเข้าโดยรวมพบว่ามุมมองที่ 1.มีความเหมาะสมมากที่สุดค่าเฉลี่ยรวมที่(\bar{X} =3.96)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.50) รองลงมามุมมองที่2.มีความเหมาะสมปานกลาง(\bar{X} =2.96)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.29) และมุมมองที่3.มีความเหมาะสมน้อย(\bar{X} =1.83)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ(Point of interest) มุมภาพที่ 1 มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.29) รองลงมาคือ มุมภาพที่ 2 มีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 3.50$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57) รองลงมาคือ มุมภาพที่ 3 มีความเหมาะสมน้อย ($\bar{X} = 2.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00)

การจัดภาพความสมดุลของภาพ(Balance) มุมภาพที่ 1 มีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 3.83$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57) รองลงมาคือ มุมภาพที่ 2 มีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 3.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00) รองลงมาคือ มุมภาพที่ 3 มีความเหมาะสมน้อย ($\bar{X} = 1.16$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)

การเน้นลักษณะของรูปทรง(Emphasis of forms) มุมภาพที่ 1 มีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 2.50$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57) รองลงมาคือ มุมภาพที่ 2 มีความเหมาะสมน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00) รองลงมาคือ มุมภาพที่ 3 มีความเหมาะสมน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00)

ความลึกและทัศนมิติ(Third dimension) มุมภาพที่ 1 มีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 3.96$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.50) รองลงมาคือ มุมภาพที่ 2 มีความเหมาะสมน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.96$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.29) รองลงมาคือ มุมภาพที่ 3 มีความเหมาะสมน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.83$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.34)

สรุปผลการนำภาพถ่ายที่มีมุมมองทางสถาปัตยกรรมนั้นด้านจุดเด่นเป็นสิ่งที่ยังสำคัญยิ่งในการกำหนดมุมมอง(ตารางที่ 4.2) นอกจากนั้น ผู้เชี่ยวชาญได้เพิ่มเติมข้อเสนอแนะเพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงกระบวนการ เพื่อประยุกต์ใช้ในการออกแบบอย่างเหมาะสม ดังนี้

- การถ่ายภาพผู้ทรงคุณวุฒิให้คำแนะนำและความรู้ ด้านการถ่ายภาพในงานสถาปัตยกรรมว่า ความเก่า คือเสน่ห์ ถ้าไปพัฒนาหรือทิ้งสร้างใหม่ เรียกว่า ถอยหลังไม่รู้จริงให้มีการคำนึงถึงการอนุรักษ์ให้มาก อย่าเปลี่ยนแปลงของเขาสภาพแวดล้อม เสาไฟฟ้า ยังไงต้องมีต้นไม้ ให้เสริมสร้างพัฒนาเกิดการอนุรักษ์ การเขียน ถ้าภาพรกรต้นไม้บัง ต้องใช้เส้นน้ำหนักเบา โดยเลี้ยงน้ำหนักให้อ่อนลง

- เรื่องสรีระ โครง ระยะเวลา ต้นไม้ หรือหลังคา ความมีมิติการที่ผู้วิจัยนำกลุ่มภาพมาปรีक्षणั้นถือว่ามีความใช้ได้ตามหลักทฤษฎีของการถ่ายภาพ อีกทั้งบางภาพมีมุมมองที่น่าสนใจ การที่ผู้วิจัยเลือกกลุ่มภาพนำมาเลือกใช้ทางด้านสถานที่ ที่มีชีวิต สถานที่ ที่มีความเคลื่อนไหว

ตารางที่ 4.3 รูปที่2.คือ อาคารไม้2ชั้น

รูปที่2.อาคารไม้2ชั้น									
	มุมมองที่1			มุมมองที่2			มุมมองที่3		
	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
1.ตำแหน่งจุดเด่น,จุดสนใจ									
1.1วางตำแหน่งเด่นจุดสนใจไว้ตรงจุดตัด 9 ช่อง	1.33	0.57	น้อยที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	2.00	0.00	น้อย
1.2การใช้เนื้อที่ของภาพให้เป็นประโยชน์ทุกตารางนิ้ว	1.66	0.57	น้อยที่สุด	4.66	0.57	มากที่สุด	2.00	0.00	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	1.50	0.29	ปานกลาง	4.83	0.29	มากที่สุด	2.00	0.00	น้อย
2.การจัดภาพความสมดุลของภาพ									
2.1ความสมดุลที่เท่ากันให้ภาพดูนิ่งสง่างามน่าศรัทธา	1.00								

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3(ต่อ)

รูปที่ 2. อาคารไม้ 2 ชั้น									
	มุมมองภาพที่ 1			มุมมองภาพที่ 2			มุมมองภาพที่ 3		
	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
2.2 ความสมดุลที่ไม่เท่ากันภาพน่าสนใจกว่าแบบสมดุลที่เท่ากัน ให้ความรู้สึกที่มั่นคงจะน้อยกว่าแต่แปลกตา	1.00	0.00	น้อยที่สุด	3.00	0.00	ปานกลาง	1.00	0.00	น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	1.00	0.00	น้อย	3.67	0.29	มากที่สุด	1.33	0.29	ปานกลาง
3. เส้นนำสายตา									
3.1 การจัดภาพที่ใช้เส้นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเรียงตัวกันเป็นทิศทางไปสู่จุดสนใจ	3.66	0.57	มาก	4.33	0.57	มากที่สุด	3.00	0.00	ปานกลาง
3.2 วัตถุที่ต้องการเน้นมีความเด่นชัด	3.33	0.57	มาก	2.00	0.00	น้อย	2.00	0.00	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	3.50	0.57	มาก	3.17	0.29	ปานกลาง	2.50	0.00	น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3(ต่อ)

รูปที่2.อาคารไม้2ชั้น									
	มุมมองที่1			มุมมองที่2			มุมมองที่3		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
4.ความลึกและทัศนมิติ									
4.1เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ให้มีสีเข้ม แล้วค่อยๆ ให้สีจางลงไปตามระยะที่ห่างออกไป	2.00	0.00	น้อย	2.00	0.00	น้อย	3.00	1.00	ปานกลาง
4.2สรรหาสิ่งที่เป็นทิวแถว เน้นตอนหน้าให้มีลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆ ลดขนาดลงตามระยะ	4.33	0.57	มากที่สุด	4.33	0.57	มากที่สุด	2.66	0.57	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.17	0.29		3.17	0.29		2.83	0.79	
สรุปค่าเฉลี่ยรวม	2.29	0.29	ปานกลาง	3.71	0.29	มาก	1.08	0.27	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 4.3สรุปผลจากการวิเคราะห์รูปภาพที่2คือ อาคารไม้ 2ชั้นโดยรวมพบว่ามุมมองที่2มีความเหมาะสมมากที่สุดค่าเฉลี่ยรวมที่($\bar{X} = 3.71$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.29)รองลงมามุมมองที่1มีความเหมาะสมปานกลาง($\bar{X} = 2.29$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.29)และมุมมองที่3มีความเหมาะสมน้อย($\bar{X} = 1.08$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ(Point of interest) มุมที่ 2 มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.29) รองลงมาคือ มุมที่ 1 มีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 3.67$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.29) รองลงมาคือ มุมที่ 3 มีความเหมาะสมน้อย ($\bar{X} = 2.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.00)

การจัดภาพความสมดุลของภาพ(Balance) มุมที่ 2 มีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 3.67$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.29) รองลงมาคือ มุมที่ 3 มีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 1.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.29) รองลงมาคือ มุมที่ 1 มีความเหมาะสมน้อย ($\bar{X} = 1.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.29)

การเน้นลักษณะของรูปทรง(Emphasi of forms) มุมที่ 3 มีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 3.50$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.57) รองลงมาคือ มุมที่ 2 มีความเหมาะสมน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.17$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.29) รองลงมาคือ มุมที่ 3 มีความเหมาะสมน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.50$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.00)

ความลึกและทัศนมิติ(Third dimension) มุมที่ 1 มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.17$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.29) และ มุมที่ 2 มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.17$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.29) รองลงมาคือ มุมที่ 3 มีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 2.83$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.79)

ตารางที่ 4.4 รูปที่ 3 คือ ภาพบ้านหัวมุม

	รูปที่ 3. บ้านหัวมุม			รูปที่ 3. บ้านหัวมุม			รูปที่ 3. บ้านหัวมุม		
	มุมภาพที่ 1			มุมภาพที่ 2			มุมภาพที่ 3		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
1. ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ									

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4(ต่อ)

รูปที่3.บ้านหัวมุม									
	มุมมองภาพที่1			มุมมองภาพที่2			มุมมองภาพที่3		
	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
1.1 นียมวางตำแหน่งเด่นหรือจุดเด่นจุดสนใจ ไว้ตรงจุดตัด 9 ช่อง	2.66	0.57	ปานกลาง	2.66	0.57	ปานกลาง	4.66	0.57	มากที่สุด
1.2 การใช้เนื้อที่ของภาพให้เป็นประโยชน์ทุกตารางนิ้ว	2.00	0.00	น้อย	2.00	0.00	น้อย	4.66	0.57	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	2.33	0.29	น้อย	2.33	0.29	น้อย	4.66	0.57	มากที่สุด
2.การจัดภาพความสมดุลของภาพ									
2.1 ความสมดุลที่เท่ากันให้ภาพดูนิ่งสง่างามน่าศรัทธา	2.00								น้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4(ต่อ)

รูปที่3.บ้านหัวมุม									
	มุมมองภาพที่1			มุมมองภาพที่2			มุมมองภาพที่3		
	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
2.2 ความสมดุลที่ไม่เท่ากันภาพน่าสนใจกว่าแบบสมดุลที่เท่ากัน ให้ความรู้สึกที่มั่นคงจะน้อยกว่าแต่แปลกตา	1.33	0.57	น้อยที่สุด	2.00	0.00	น้อย	1.33	0.57	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	1.67	0.29	น้อยที่สุด	2.00	0.00	น้อย	1.33	0.57	น้อยที่สุด
3.เส้นนำสายตา									
.1การจัดภาพที่ใช้เส้นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเรียงตัวกันเป็นทิศทางไปสู่จุดสนใจ	2.00	0.00	น้อย	2.00	0.00	น้อย	1.33	0.57	น้อยที่สุด
3.2วัตถุที่ต้องการเน้นมีความเด่นชัด	3.00	1.00	ปานกลาง	4.00	0.00	มากที่สุด	4.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	2.50	0.50	น้อย	3.00	0.00	ปานกลาง	2.67	0.29	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4(ต่อ)

รูปที่ 3. บ้านหัวมุม									
	มุมมองภาพที่ 1			มุมมองภาพที่ 2			มุมมองภาพที่ 3		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
4. ความลึกและทัศนมิติ									
4.1 เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ให้มีสีเข้ม แล้วค่อยๆ ให้สีจางลงไปตามระยะที่ห่างออกไป	2.66	0.57	ปานกลาง	3.00	0.00	ปานกลาง	2.66	0.57	ปานกลาง
4.2 สรรหาสิ่งที่เป็นทิวแถว เน้นตอนหน้าให้มีลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆ ลดขนาดลงตามระยะ	2.00	0.00	น้อย	2.00	0.00	น้อย	1.00	0.00	น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	2.33	0.29	น้อย	2.50	0.00	น้อย	1.83	0.29	น้อย
สรุปค่าเฉลี่ยรวม	2.21	0.34	น้อย	2.46	0.07	น้อย	2.62	0.43	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 สรุปผลจากการวิเคราะห์รูปที่ 3. คือบ้านหัวมุม โดยรวมพบว่ามุมมองที่ 3. มีความเหมาะสมปานกลางค่าเฉลี่ยรวมที่ ($\bar{X} = 2.62$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.43) รองลงมาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่2.มีความเหมาะสมน้อย($\bar{X} = 2.46$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.07)และภาพที่1.มีความเหมาะสมน้อย($\bar{X} = 2.21$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ด้านตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ(Point of interest) มุมที่ 3 มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) รองลงมาคือ มุมที่ 2 มีความเหมาะสมน้อย ($\bar{X} = 6.99$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=1.14)และ มุมที่ 3 มีความเหมาะสมน้อย ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)

การจัดภาพความสมดุลของภาพ(Balance) มุมที่ 2 มีความเหมาะสมน้อย ($\bar{X} = 2.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.00) รองลงมาคือ มุมที่ 1 มีความเหมาะสมน้อย ($\bar{X} = 1.67$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.29)รองลงมาคือ มุมที่ 3 มีความเหมาะสมน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.57)

การเน้นลักษณะของรูปทรง(Emphasi of forms)มุมที่ 2 มีความเหมาะสมปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.00) รองลงมาคือ มุมที่ 3 มีความเหมาะสมปานกลาง ($\bar{X} = 2.67$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.29)รองลงมาคือ มุมที่ 1 มีความเหมาะสมน้อย ($\bar{X} = 2.50$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.50)

ความลึกและทัศนมิติ(Third dimension) มุมที่ 2 มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 2.50$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.00) รองลงมาคือ มุมที่ 1 มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 2.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29)รองลงมาคือ มุมที่ 3 มีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 1.83$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.29)

ตารางที่ 4.5 รูปที่4.คือ ภาพสะพาน

รูปที่4.ภาพสะพาน									
	มุมภาพที่1			มุมภาพที่2			มุมภาพที่3		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
1.ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ									

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5(ต่อ)

รูปที่4.ภาพสะพาน									
	มุมมองภาพที่1			มุมมองภาพที่2			มุมมองภาพที่3		
	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
1.1นิยามวางตำแหน่งเด่นหรือจุดเด่นจุดสนใจ ไว้ตรงจุดตัด 9 ช่อง	4.33	1.15	มากที่สุด	4.00	1.00	มากที่สุด	3.33	1.15	มาก
1.2การใช้เนื้อที่ของภาพให้เป็นประโยชน์ทุกตารางนิ้ว	4.33	1.15	มากที่สุด	4.00	1.00	มากที่สุด	2.66	0.57	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	1.15	มากที่สุด	2.50	1.00	น้อย	3.00	0.86	ปานกลาง
2.การจัดภาพความสมดุลของภาพ									
2.1ความสมดุลที่เท่ากันให้ภาพดูนิ่ง สง่างามน่าศรัทธา	3.00		ปานกลาง			ปานกลาง			ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5(ต่อ)

รูปที่4.ภาพสะพาน									
	มุมมองภาพที่1			มุมมองภาพที่2			มุมมองภาพที่3		
	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
2.2 ความสมดุลที่ไม่เท่ากันภาพน่าสนใจกว่าแบบสมดุลที่เท่ากัน ให้ความรู้สึกที่มั่นคงจะ น้อยกว่าแต่แปลกตา	2.00	0.00	น้อย	2.33	0.57	น้อย	3.33	0.57	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	2.50	0.00	ปานกลาง	2.83	0.29	ปานกลาง	3.00	0.57	ปานกลาง
3.เส้นนำสายตา									
3.1การจัดภาพที่ใช้เส้นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเรียงตัวกันเป็นทิศทางไปสู่จุดสนใจ	3.66	0.57	มาก	3.33	1.15	ปานกลาง	3.66	1.52	ปานกลาง
3.2วัตถุที่ต้องการเน้นมีความเด่นชัด	1.00	0.00	น้อยที่สุด	1.00	0.00	น้อยที่สุด	1.00	0.00	น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	2.33	0.29	น้อย	2.17	0.58	น้อย	2.33	0.76	น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5(ต่อ)

รูปที่4.ภาพสะพาน									
	มุมมองที่1			มุมมองที่2			มุมมองที่3		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
4.ความลึกและทัศนมิติ									
4.1เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ให้มีสีเข้ม แล้วค่อยๆ ให้สีจางลงไปตามระยะที่ห่างออกไป	4.33	0.57	มากที่สุด	2.66	0.57	ปานกลาง	3.00	1.73	ปานกลาง
4.2สรรหาสิ่งที่เป็นทิวแถว เน้นตอนหน้าให้มีลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆ ลดขนาดลงตามระยะ	4.33	0.57	มากที่สุด	3.66	1.52	มาก	3.00	2.00	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	0.57	มากที่สุด	3.16	1.05	มาก	3.00	1.87	มาก
สรุปค่าเฉลี่ยรวม	3.37	0.50	ปานกลาง	2.67	0.73	ปานกลาง	2.83	1.02	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5สรุปผลจากการวิเคราะห์รูปที่4.คือรูปสะพาน โดยรวมพบว่ามุมมองที่1.มีความเหมาะสมปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมที่(\bar{X} =3.37)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.05) รองลงมาภาพที่ 3.มีความเหมาะสมปานกลาง(\bar{X} =2.83)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=1.02)และภาพที่2.มีความเหมาะสมปานกลาง(\bar{X} =2.67)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.73) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการเท่านั้น มิใช่เพื่อเผยแพร่ในเชิงพาณิชย์ ค่าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ(Point of interest)ในภาพที่1 ในการนำมาประยุกต์ใช้ การศึกษาภาพสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รองลงมาคือการเน้นลักษณะของรูปทรง(Emphasi of forms) ความลึกและทัศนมิติ(Third dimension),การจัดความสมดุลของภาพ(Balance) การนำภาพถ่ายที่มีมุมมองทางสถาปัตยกรรมนั้นด้านจุดเด่นเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งในการกำหนดมุมมอง (ตารางที่ 4.5)

ด้านตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ(Point of interest) มุมที่1 มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 1.15) รองลงมาคือ มุมที่3 มีความเหมาะสมน้อย ($\bar{X} = 3.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.86)และ มุมที่2 มีความเหมาะสมน้อย ($\bar{X} = 2.50$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 1.00)

การจัดภาพความสมดุลของภาพ(Balance) มุมที่3มีความเหมาะสมน้อย ($\bar{X} = 3.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.= 0.57)รองลงมาคือ มุมที่2มีความเหมาะสมน้อย ($\bar{X} = 2.83$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.29)รองลงมาคือ มุมที่1มีความเหมาะสมน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.50$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.00)

การเน้นลักษณะของรูปทรง(Emphasi of forms)มุมที่1มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 2.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.29) และมุมที่3 มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 2.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.29)รองลงมาคือ มุมที่ 2 มีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 2.17$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.58)

ความลึกและทัศนมิติ(Third dimension) มุมที่1 มีความเหมาะสมมากที่สุด($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.57) รองลงมาคือ มุมที่2 มีความเหมาะสมมากที่สุด($\bar{X} = 3.16$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 1.05)รองลงมาคือ มุมที่3 มีความเหมาะสมมาก($\bar{X} = 3.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=1.87)

ตารางที่ 4.6 รูปภาพที่ 5 คือ ทางเดินระหว่างซอย

รูปที่ 5. ทางเดิน ระหว่างซอย									
	มุมมองที่ 1			มุมมองที่ 2			มุมมองที่ 3		
	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
1. ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ									
1.1 นิยมวางตำแหน่งเด่นหรือจุดเด่นจุดสนใจ ไว้ตรงจุดตัด 9 ช่อง	4.33	1.15	มาก	3.33	0.57	ปานกลาง	3.33	1.52	ปานกลาง
1.2 การใช้เนื้อที่ของภาพให้เป็นประโยชน์ทุกตารางนิ้ว	4.33	1.15	มาก	2.33	1.57	น้อย	2.66	1.15	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	1.15	มาก	2.83	1.07	ปานกลาง	3.00	1.34	ปานกลาง
2. การจัดภาพความสมดุลของภาพ									
2.1 ความสมดุลที่เท่ากันให้ภาพดูนิ่งสง่างามน่าศรัทธา	4.33								น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6(ต่อ)

รูปที่5.ทางเดินระหว่าง ซอย									
	มุมมองที่1			มุมมองที่2			มุมมองที่3		
	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
2.2 ความสมดุลที่ไม่ เท่ากันภาพน่าสนใจกว่า แบบสมดุลที่เท่ากัน ให้ ความรู้สึกที่มั่นคงจะ น้อยกว่าแต่แปลกตา	4.00	1.00	มาก	1.00	0.00	น้อย ที่สุด	3.00	1.00	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	4.17	0.79	มาก	1.83	0.76	น้อย	2.50	0.50	น้อย
3.เส้นนำสายตา									
3.1การจัดภาพที่ใช้เส้นที่ มีลักษณะใกล้เคียงกัน เรียงตัวกันเป็นทิศทาง ไปสู่จุดสนใจ	4.00	1.00	มาก	3.00	1.00	ปาน กลาง	2.66	1.15	ปาน กลาง
3.2วัตถุที่ต้องการเน้นมี ความเด่นชัด	1.00	0.00	น้อย ที่สุด	1.33	0.57	น้อย ที่สุด	1.00	0.00	น้อย ที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	2.50	0.50	น้อย	2.17	0.79	น้อย	1.83	0.58	น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่4.6(ต่อ)

รูปที่5.ทางเดิน ระหว่างซอย									
	มุมมองที่1			มุมมองที่2			มุมมองที่3		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
4.ความลึกและทัศน มิติ									
4.1เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ให้มี สีเข้ม แล้วค่อยๆ ให้สี จางลงไปตามระยะที่ ห่างออกไป	2.33	0.57	น้อย	2.66	0.57	ปาน กลาง	2.00	1.73	น้อย
4.2สรรหาสิ่งที่เป็นทิว แถว เน้นตอนหน้าให้มี ลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆ ลดขนาดลงตามระยะ	4.33	1.15	มาก	3.00	1.00	ปาน กลาง	2.00	1.73	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	3.33	0.86	ปาน กลาง	2.83	0.79	ปาน กลาง	2.00	1.73	น้อย
สรุปค่าเฉลี่ยรวม	3.58	0.83	มาก	2.42	0.85	น้อย	2.33	1.04	น้อย

จากตารางที่ 4.6สรุปผลจากการวิเคราะห์รูปที่5.คือ ทางเดินระหว่างซอย ในโดยรวมพบว่ามุมมองที่1. มีความเหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ยรวมที่($\bar{X} = 3.58$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.83) รองลงมาภาพที่2.มีความเหมาะสมน้อย($\bar{X} = 2.42$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.85)และภาพที่3.มีความเหมาะสมน้อย($\bar{X} = 2.33$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=1.04) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ด้านตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ(Point of interest) มุมที่1มีความเหมาะสมมาก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(\bar{X} =4.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=1.15) รองลงมาคือ มุมที่ 3 มีความเหมาะสมปานกลาง (\bar{X} =3.00) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=1.34)และ มุมที่ 2มีความเหมาะสมปานกลาง (\bar{X} =2.83) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=1.07)

การจัดภาพความสมดุลของภาพ(Balance) มุมที่1 มีความเหมาะสมมาก(\bar{X} =4.17) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.79) รองลงมาคือ มุมที่3 มีความเหมาะสมน้อย(\bar{X} =2.50) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.50)รองลงมาคือ มุมที่2 มีความเหมาะสมน้อย (\bar{X} =1.83) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.76)

การเน้นลักษณะของรูปทรง(Emphasi of forms)มุมที่ 1 มีความเหมาะสมปานกลาง (\bar{X} =2.50) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.50) รองลงมาคือ มุมที่2 มีความเหมาะสมน้อยที่สุด (\bar{X} =2.17) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.79)และ มุมที่3 มีความเหมาะสมน้อยที่สุด (\bar{X} =1.83) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.58)

ความลึกและทัศนมิติ(Third dimension) มุมที่1มีความเหมาะสมน้อย(\bar{X} =3.66) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) และ มุมที่ 2 มีความเหมาะสมน้อย(\bar{X} =1.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)รองลงมาคือ มุมที่ 3 มีความเหมาะสมน้อยที่สุด (\bar{X} =1.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)

ตารางที่4.7 รูปที่6.คือ ร้านขายยาจีน

รูปที่6.ร้านขายยาจีน									
	มุมมองที่1			มุมมองที่2			มุมมองที่3		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
1.ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ									

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7(ต่อ)

รูปที่ 6. ร้านขายยาจีน									
	มุมมองที่ 1			มุมมองที่ 2			มุมมองที่ 3		
	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
1.1 นียมวางตำแหน่งเด่นหรือจุดเด่นจุดสนใจ ไว้ตรงจุดตัด 9 ช่อง	5.00	0.00	มากที่สุด	3.66	0.57	มาก	3.66	0.57	มาก
1.2 การใช้เนื้อที่ของภาพให้เป็นประโยชน์ทุกตารางนิ้ว	5.00	0.00	มากที่สุด	4.00	0.00	มาก	3.66	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	2.50	0.00	น้อย	3.83	0.29	มาก	3.60	0.57	มาก
2.1 ความสมดุลที่เท่ากันให้ภาพดูนิ่ง สง่างามน่าศรัทธา	5.00	0.00	มากที่สุด	4.00	0.00	มาก	3.00	0.00	ปานกลาง
2.2 ความสมดุลที่ไม่เท่ากันภาพน่าสนใจกว่าแบบสมดุลที่เท่ากัน ให้ความรู้สึกที่มั่นคงจะน้อยกว่าแต่แปลกตา	3.66	0.57	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7(ต่อ)

รูปที่ 6. ร้านขายยาจีน									
	มุมมองที่ 1			มุมมองที่ 2			มุมมองที่ 3		
	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	0.29	มาก	4.00	0.00	มาก	3.50	0.00	ปานกลาง
3.เส้นนำสายตา									
3.1การจัดภาพที่ใช้เส้นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเรียงตัวกันเป็นทิศทางไปสู่จุดสนใจ	4.66	0.57	มากที่สุด	1.00	0.00	น้อยที่สุด	4.00	0.00	มาก
3.2วัตถุที่ต้องการเน้นมีความเด่นชัด	1.00	0.00	น้อยที่สุด	4.33	1.15	มาก	4.00	0.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	2.83	0.29	ปานกลาง	2.67	0.58	ปานกลาง	4.00	0.00	มาก
4.ความลึกและทัศนมิติ									

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7(ต่อ)

รูปที่ 6. ร้านขายยาจีน	มุมมองภาพที่ 1			มุมมองภาพที่ 2			มุมมองภาพที่ 3		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
4.1 เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ให้มีสีเข้ม แล้วค่อยๆ ให้สีจางลงไปตามระยะที่ห่างออกไป	5.00	0.00	มากที่สุด	1.00	0.00	น้อยที่สุด	4.00	0.00	มาก
4.2 สรรหาสิ่งที่เป็นทิวแถว เน้นตอนหน้าให้มีลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆ ลดขนาดลงตามระยะ	3.00	0.00	ปานกลาง	1.00	0.00	น้อยที่สุด	4.00	0.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	0.00	มาก	1.00	0.00	น้อยที่สุด	4.00	0.00	มาก
สรุปค่าเฉลี่ยรวม	3.42	0.15	มาก	2.88	0.22	ปานกลาง	3.79	0.14	มาก

จากตารางที่ 4.7 สรุปผลจากการวิเคราะห์รูปที่ 6. คือ ร้านขายยาจีน โดยรวมพบว่าในมุมมองภาพที่ 3. มีความเหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ยรวมที่ ($\bar{X} = 3.79$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.14) รองลงมาภาพที่ 1. มีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 3.42$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.15) และภาพที่ 2. มีความเหมาะสมปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.22) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ (Point of interest) มุมที่ 2 มีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 3.83$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.29) รองลงมาคือ มุมที่ 3 มีความเหมาะสมมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(\bar{X} =3.66) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.57)และ มุมที่1 มีความเหมาะสมน้อย (\bar{X} =2.50) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)

การจัดภาพความสมดุลของภาพ(Balance) มุมที่1 มีความเหมาะสมมาก(\bar{X} =4.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29) รองลงมาคือ มุมที่2 มีความเหมาะสมมาก(\bar{X} =4.00) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)รองลงมาคือ มุมที่3มีความเหมาะสมปานกลาง (\bar{X} =3.50) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.00)

การเน้นลักษณะของรูปทรง(Emphasi of forms)มุมที่3มีความเหมาะสมมาก (\bar{X} =4.00) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00) รองลงมาคือ มุมที่1 มีความเหมาะสมปานกลาง(\bar{X} =2.83) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29)และ มุมที่2มีความเหมาะสมปานกลาง (\bar{X} =2.67) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.58)

ความลึกและทัศนมิติ(Third dimension) มุมที่1มีความเหมาะสมมาก (\bar{X} =4.00) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00) และ มุมที่ 3 มีความเหมาะสมมาก(\bar{X} =4.00) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)รองลงมาคือ มุมที่ 1 มีความเหมาะสมปานกลาง (\bar{X} =2.88) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.22)

ตารางที่4.8 รูปที่7.คือ พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง

รูปที่7.พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง	มุมภาพที่1			มุมภาพที่2			มุมภาพที่3		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
	เกณฑ์การประเมิน								
1.ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ									
1.1นิยามวางตำแหน่งเด่นหรือจุดเด่นจุดสนใจ ไว้ตรงจุดตัด 9 ช่อง	4.33	1.15	มาก	2.00	0.00	น้อย	4.33	1.15	มาก

ตารางที่ 4.8(ต่อ)

รูปที่ 7. พิพิธภัณฑสถาน เก่าเล่าเรื่อง									
	มุมมองที่ 1			มุมมองที่ 2			มุมมองที่ 3		
	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
1.2 การใช้เนื้อหาของภาพ ให้เป็นประโยชน์ทุก ตารางนิ้ว	4.33	1.15	มาก	2.00	0.00	น้อย	4.00	1.00	น้อย
2.การจัดภาพความสม ดุลของภาพ									
2.1 ความสมดุลที่เท่ากัน ให้ภาพดูนิ่ง สง่างามน่า ศรัทธา	3.33	1.15	ปาน กลาง	2.00	0.00	น้อย	3.66	1.15	มาก
2.2 ความสมดุลที่ไม่ เท่ากันภาพน่าสนใจกว่า แบบสมดุลที่เท่ากัน ให้ ความรู้สึกที่มั่นคงจะ น้อยกว่าแต่แปลกตา	3.00	1.00	ปาน กลาง	1.33	0.57	น้อย ที่สุด	3.33	1.52	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.17	1.08	ปาน กลาง	1.67	0.29	น้อย	3.50	1.34	ปาน กลาง
3.เส้นนำสายตา									

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8(ต่อ)

รูปที่ 7. พิพิธภัณฑสถาน เก่าเล่าเรื่อง	มุมมองที่ 1			มุมมองที่ 2			มุมมองที่ 3		
	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ
									
เกณฑ์การประเมิน									
3.1 การจัดภาพที่ใช้เส้น ที่มีลักษณะใกล้เคียง กันเรียงตัวกันเป็น ทิศทางไปสู่จุดสนใจ	3.00	0.00	ปาน กลาง	1.33	0.57	น้อย ที่สุด	4.00	1.73	มาก
3.2 วัตถุที่ต้องการเน้นมี ความเด่นชัด	1.00	0.00	น้อย ที่สุด	1.00	0.00	น้อย ที่สุด	1.00	0.00	น้อย ที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	2.00	0.00	น้อย	1.17	0.29	น้อย ที่สุด	2.50	0.87	น้อย
4. ความลึกและทัศน มิติ									
4.1 เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ให้มี สีเข้ม แล้วค่อยๆ ให้สี จางลงไปตามระยะที่ ห่างออกไป	2.33	0.57	น้อย	1.33	0.57	น้อย ที่สุด	3.33	1.52	ปาน กลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8(ต่อ)

รูปที่ 7.พิพิธภัณฑ์บ้าน เก่าเล่าเรื่อง									
	มุมมองที่ 1			มุมมองที่ 2			มุมมองที่ 3		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
4.2สรรหาสิ่งที่เป็นทิว แถว เน้นตอนหน้าให้มี ลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆ ลดขนาดลงตามระยะ	1.00	0.00	น้อย ที่สุด	1.00	0.00	น้อย ที่สุด	3.00	1.72	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	1.67	0.29	น้อย	1.17	0.29	น้อย	3.17	1.62	ปาน กลาง
สรุปค่าเฉลี่ยรวม	2.79	0.63	ปาน กลาง	1.50	0.22	น้อย ที่สุด	3.34	1.23	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.8 สรุปผลจากการวิเคราะห์รูปที่ 7.พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง โดยรวมพบว่า มุมมองที่ 3 มีความเหมาะสมปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมที่ (\bar{X} = 3.34) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.23) รองลงมาภาพที่ 1 มีความเหมาะสมปานกลาง (\bar{X} = 2.79) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.63) และภาพที่ 2 มีความเหมาะสมน้อยที่สุด (\bar{X} = 1.50) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.22) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ด้านตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ (Point of interest) มุมที่ 1 มีความเหมาะสมมาก (\bar{X} = 4.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.15) และ มุมที่ 3 มีความเหมาะสมมาก (\bar{X} = 4.17) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.08) และ มุมที่ 2 มีความเหมาะสมน้อย (\bar{X} = 2.00) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.00)

การจัดภาพความสมดุลของภาพ (Balance) มุมที่ 3 มีความเหมาะสมปานกลาง (\bar{X} = 3.50) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.34) รองลงมาคือ มุมที่ 1 มีความเหมาะสมปานกลาง

(\bar{X} = 3.17) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.08) รองลงมาคือ มุมที่ 2 มีความเหมาะสมน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปเผยแพร่ภายนอก
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(\bar{X} =1.67) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29)

การเน้นลักษณะของรูปทรง(Emphasi of forms)มุมที่3มีความเหมาะสมปานกลาง

(\bar{X} =2.50) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.87) รองลงมาคือ มุมที่1 มีความเหมาะสมน้อย

(\bar{X} =2.00) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)และมุมที่2มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

(\bar{X} =1.17) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29)

ความลึกและทัศนมิติ(Third dimension) มุมที่3มีความเหมาะสมปานกลาง (\bar{X} =3.17)

ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=1.62) และมุมที่1มีความเหมาะสมน้อย(\bar{X} =1.67) ส่วนค่าเบี่ยงเบน

มาตรฐาน (S.D.= 0.29)รองลงมาคือ มุมที่ 2 มีความเหมาะสมน้อยที่สุด (\bar{X} =1.17) ส่วนค่าเบี่ยงเบน

มาตรฐาน (S.D.=0.29)

ตารางที่4.9 รูปที่8.คือ ภาพบ้านไม้ริมน้ำ

รูปที่8.ภาพบ้านไม้ ริมน้ำ									
	มุมมองที่1			มุมมองที่2			มุมมองที่3		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
1.ตำแหน่งจุดเด่นหรือ จุดสนใจ									
1.1นิยมวางตำแหน่ง เด่นหรือจุดเด่นจุด สนใจ ไว้ตรงจุดตัด 9 ช่อง	4.33	1.15	มาก	3.33	0.57	ปาน กลาง	3.66	0.57	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9(ต่อ)

รูปที่ 8. ภาพบ้านไม้ ริมน้ำ									
	มุมมองที่ 1			มุมมองที่ 2			มุมมองที่ 3		
	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
1.2 การใช้เนื้อหาของภาพ ให้เป็นประโยชน์ทุก ตารางนิ้ว	4.33	1.15	มาก	3.33	0.57	ปาน กลาง	3.33	0.57	ปาน กลาง
2.การจัดภาพความสม ดุลของภาพ									
2.1 ความสมดุลที่เท่ากัน ให้ภาพดูนิ่ง สง่างามน่า ศรัทธา	4.66	0.57	มาก ที่สุด	3.00	0.00	ปาน กลาง	3.00	0.00	ปาน กลาง
2.2 ความสมดุลที่ไม่ เท่ากันภาพน่าสนใจกว่า แบบสมดุลที่เท่ากัน ให้ ความรู้สึกที่มั่นคงจะ น้อยกว่าแต่แปลกตา	4.33	0.57	มาก	3.33	0.57	ปาน กลาง	2.33	0.57	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	4.50	0.29	มาก ที่สุด	3.17	0.29	ปาน กลาง	2.67	0.29	ปาน กลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่4.9(ต่อ)

รูปที่8.ภาพบ้านริมน้ำ									
	มุมมองที่1			มุมมองที่2			มุมมองที่3		
	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ	\bar{x}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
3.เส้นนำสายตา									
3.1การจัดภาพที่ใช้เส้นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเรียงตัวกันเป็นทิศทางไปสู่จุดสนใจ	3.33	0.57	ปานกลาง	2.00	0.00	น้อย	2.33	0.57	น้อยที่สุด
3.2วัตถุที่ต้องการเน้นมีความเด่นชัด	1.00	0.00	น้อยที่สุด	1.00	0.00	น้อยที่สุด	1.00	0.00	
ค่าเฉลี่ยรวม	2.17	0.29	น้อย	1.50	0.00	น้อยที่สุด	1.67	0.29	น้อย
4.ความลึกและทัศนมิติ									
4.1เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ให้มีสีเข้ม แล้วค่อยๆ ให้สีจางลงไปตามระยะที่ห่างออกไป	3.66	0.57	ปานกลาง	1.33	0.57	น้อยที่สุด	1.33	0.57	น้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9(ต่อ)

รูปที่ 8.ภาพบ้านริมน้ำ									
	มุมมองที่ 1			มุมมองที่ 2			มุมมองที่ 3		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
เกณฑ์การประเมิน									
4.2สรรหาสิ่งที่เป็นทิว แถว เน้นตอนหน้าให้มี ลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆ ลดขนาดลงตามระยะ	3.66	0.57	ปาน กลาง	1.33	0.57	น้อย ที่สุด	1.33	0.57	น้อย ที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	3.66	0.57	มาก	1.33	0.57	น้อย ที่สุด	1.33	0.57	น้อย ที่สุด
สรุปค่าเฉลี่ยรวม	3.67	0.58	มาก	2.33	0.36	น้อย	2.29	0.36	น้อย

จากตารางที่ 4.9 สรุปผลจากการวิเคราะห์รูปที่ 8.คือ บ้านไม้ริมน้ำ โดยรวมพบว่ามุมมองที่ 1.มีความเหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ยรวมที่ ($\bar{X} = 3.67$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.58) รองลงมาภาพที่ 2.มีความเหมาะสมน้อย ($\bar{X} = 2.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.36) และภาพที่ 3.มีความเหมาะสมน้อยที่ ($\bar{X} = 2.29$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ด้านตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ (Point of interest) มุมที่ 1 มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 1.15) และ มุมที่ 3 มีความเหมาะสมปานกลาง ($\bar{X} = 3.50$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.29) และ มุมที่ 2 มีความเหมาะสมปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.57)

การจัดภาพความสมดุลของภาพ (Balance) มุมที่ 1 มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29) รองลงมาคือ มุมที่ 2 มีความเหมาะสมปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29) รองลงมาคือ มุมที่ 3 มีความเหมาะสมปานกลาง ($\bar{X} = 2.67$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29)

การเน้นลักษณะของรูปทรง (Emphasi of forms) มุมที่ 1 มีความเหมาะสมปานกลาง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(\bar{X} = 2.17) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29) รองลงมาคือ มุมที่3 มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

(\bar{X} = 1.50) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00) และ มุมที่2มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

(\bar{X} = 1.67) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.29)

ความลึกและทัศนมิติ(Third dimension) มุมที่1มีความเหมาะสมมาก (\bar{X} = 3.66) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) และ มุมที่ 2 มีความเหมาะสมน้อยที่สุด(\bar{X} = 1.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.57)รองลงมาคือ มุมที่ 3 มีความเหมาะสมน้อยที่สุด (\bar{X} = 1.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)

4.2 สรุปผลการศึกษาด้านสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122

ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

สรุปหลักการเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรม

1.การเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรม

การเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรมหรือการเขียนภาพทัศนียภาพโดยขั้นต้นต้องเลือกมุมมองเป็นสำคัญสิ่งที่จะถ่ายทอดมาเป็นภาพนั้นมุมมอง มุมสูงมุมต่ำ มุมเป็นส่วนสำคัญเทคนิคการเขียนลายเส้นมีวิธีการเพิ่ม ลด การแก้ไขมุมภาพได้เสมอ มุมคือการกำหนดจุดนำสายตาเป็นการมอง การเลือกพร้อมกัน หลักอยู่ที่ผู้ถ่ายทอดและประสบการณ์ของผู้วาด ส่วนที่รองมาจากการเลือกมุมนั้น รายละเอียดของระนาบการเก็บรายละเอียดระนาบมากเท่าไรระยะหลังก็สามารถเขียนให้เส้นจางลง สัดส่วนของการเขียนภาพต้องมีความแม่นยำผู้เขียนงานลายเส้นสถาปัตยกรรมนั้น ต้องมีความรู้พื้นฐานทางด้านโครงสร้าง สัดส่วนของอาคาร สัดส่วนของประตู หน้าต่าง สัดส่วนโครงสร้างมนุษย์ นอกจากการที่จะเลือกมุมที่ถูกต้องในการเขียนแล้ว การจัดภาพให้เป็นจุดสนใจตามหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ก็มีส่วนจำเป็นเพื่อการถ่ายทอดภาพ การจัดวางหน้ากระดาษ สัดส่วนขององค์ประกอบ

2.วัสดุอุปกรณ์ในการวาด

กระดาษ

กระดาษที่ผู้วิจัยใช้วาดภาพลายเส้น คือ กระดาษปอนด์ ปกติจะใช้กระดาษ100ปอนด์ แบบหน้าเรียบ ควรเลือกซื้อกระดาษขนาด A2 ที่เป็นเล่ม เพื่อสะดวกในการเดินทางและจัดเก็บรักษา ส่วนกระดาษหน้าหยาบไม่เหมาะสมกับการวาดภาพลายเส้นด้วยปากกา บางครั้งพอปากกาที่เขียนเส้นไปแล้วหมึกซึมออกมา หากจำเป็นควรใช้ด้านหลังแผ่นเรียบของกระดาษปอนด์ แต่โดยทั่วไปแล้วกระดาษแทบทุกชนิดสามารถนำมาสร้างงานได้ทั้งสิ้น เช่นกระดาษถ่ายเอกสาร กระดาษกล่อง ฯลฯ

ปากกา

ปากกาสำหรับการใช้สร้างภาพลายเส้น จะใช้ปากกาหมึกซึม กรณีผู้วิจัยใช้ปากกาสเก็ตงาน (Lamy)ปากกาหมึกซึมปากตัดขนาดเส้นเล็ก อาจใช้ปากกาสำหรับเขียนแบบที่ใช้สำหรับนักเขียนแบบหรือปากกาตัดเส้นโดยทั่วไปสีดำ ปากกาลูกลื่นเป็นเส้นเล็กอาจใช้กับภาพที่แคบ แต่ไม่ควรนำมาใช้เขียนทั้งภาพเพราะหมึกจะไหลเลอะภาพ

ภาพที่4.16 อุปกรณ์การวาดภาพ

ที่มา :ธมลวรรณ พินิจบุตร บันทึกภาพภาพ สิงหาคม 2556

3.ขั้นตอนการเขียนภาพ

การเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรมเป็นการเขียนภาพที่แสดงมิติให้เห็นระยะใกล้-ไกลตามที่ปรากฏจากบรรยากาศตามธรรมชาติด้วยวิธีการแสดงความชัดเจนและพรั่มัวให้เกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้ความสำคัญของทัศนียภาพจึงมีความจำเป็นต่อการเขียนภาพอย่างมากเพราะเป็นการช่วยแก้ปัญหาการสร้างภาพลวงตาให้เหมือนจริงตามที่วาด (ศุภพงศ์ ยืนยง.หลักการเขียนภาพ.2547:166)

1) การร่างภาพด้วยดินสอ กำหนดระดับเส้นสายตาด้วยดินสอ เปรียบเทียบสัดส่วนของส่วนประกอบต่างๆ

2) การใช้ดินสอร่างเงาของภาพที่จะถ่ายทอด กำหนดเงาที่เกิดขึ้นไว้คร่าวๆ

3) การใช้เส้นดินสอหรือปากกา ลงงานจริงในการวาดภาพ

4) การลงน้ำหนักเส้นระยะใกล้-ไกลสามารถเลือกเบอร์ปากกาที่ใช้ กรณีเป็นการเขียนภาพด้วยดินสอสามารถใช้น้ำหนักมือกดเส้นในระยะใกล้ได้ระยะหลังให้เป็นน้ำหนักเส้นปกติ

5) การเก็บรายละเอียดการลงเงา

6) การเพิ่มระยะหน้าให้มีจุดสนใจ

7) การแก้ปัญหาการเขียนภาพ เช่นการเขียนภาพสำเร็จ1ชั้น เช่นการเขียนภาพอาคารบ้านเรือน ด้านบนของกระดาดเหลี่ยมพื้นๆที่มาก สามารถเพิ่มใบไม้ช่วงด้านข้างของภาพได้เป็นการแก้ปัญหาภาพ หรือ การเขียนเส้นเสาไฟ ระโยงระยงได้แต่ต้องให้น้ำหนักเส้นที่เบาไม่แข่งกับตัวภาพที่สมบูรณ์แล้ว

4.ระยะเวลาในการวาดภาพลายเส้น

เวลาในการวาดภาพโดยเฉลี่ย ของผู้วิจัย ใช้เวลาโดยประมาณ 30-45 นาทีแล้วแต่กรณี

ความแตกต่างของการลงสีภาพลายเส้น

ความแตกต่างการลงสีภาพลายเส้นกับการเขียนภาพลายเส้นนั้น การลงสีเป็นการถ่ายทอดความคล้ายได้มากตามภาพที่ผู้วาดนั้นถ่ายทอดแต่ความต่างที่คุณค่าความงามของเส้นนั้นด้อยลงหรือเจือจางหายไปสีเข้ามาแทนที่ของเส้นซึ่งเส้นแต่ละเส้นถ่านทอดให้อารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างกันและลายเส้นของผู้วาดแต่ละคนก็ไม่เหมือนกันจึงสามารถแยกแยะได้ว่าลายเส้นของผู้ใดวาด

5.เทคนิคแนวทางการเขียนภาพลายเส้น

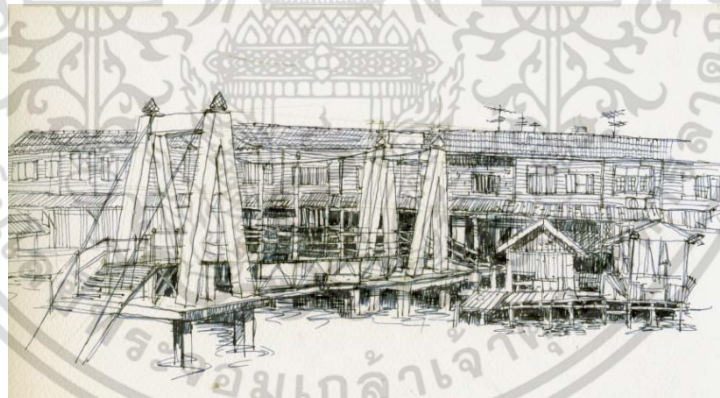
ตำแหน่งซ้ายขวาของภาพจากสถานที่จริงที่ผู้วาดต้องการให้ภาพออกมาตรงๆอย่าเลือกมุมภาพตรง ให้เดินสำรวจไปมาทางซ้ายทางขวาของภาพ วางแผนให้มองด้านข้างๆ จะข้างมากข้างน้อยแล้วแต่กรณี ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เช่น การวาดภาพอาคารเรือนแถวไม้ ตลาดบางหลวงในภาพ ระหว่างการเดินทางไปมาแนวซ้ายขวาเพื่อหาจุดมองดูดีจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆที่สำคัญโดยรอบ เดินไปจัดภาพไปอยู่ในตำแหน่งที่ดูดีไม่ควรปรับเปลี่ยน เนื่องจากการเขียนภาพลายเส้น สถาปัตยกรรมเป็นการเก็บข้อมูลจริงเป็นหลักฐานวัตถุอย่างไร อยู่ตำแหน่งใด มองเห็นอย่างไร ก็วาดตามนั้น

ภาพที่ 4.17 อาคารบ้านเรือนในย่านชุมชน ตลาดบางหลวง
ที่มา :ธมลวรรณ พินิจบุตร ภาพลายเส้นจากการลงพื้นที่ สิงหาคม 2556

1) ตำแหน่งใกล้-ไกล

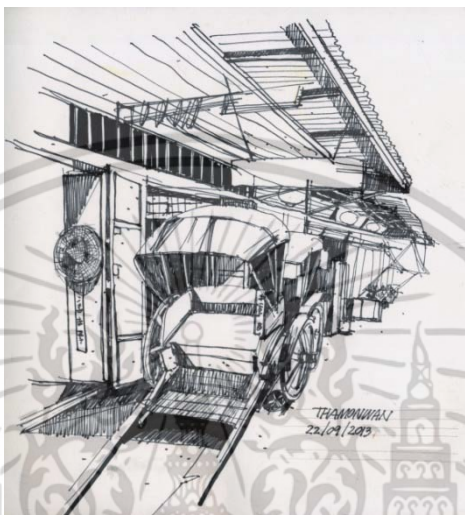
ภาพที่ 4.18 อาคารบ้านเรือนไม้ริมน้ำในย่านชุมชน ตลาดบางหลวง
ที่มา :ธมลวรรณ พินิจบุตร ภาพลายเส้นจากการลงพื้นที่ สิงหาคม 2556

เมื่อได้ตำแหน่งซ้ายขวาที่จะช่วยให้ภาพดูดีแล้ว ระยะใกล้-ไกลของภาพกับหน้ากระดาษที่พอเหมาะจะช่วยกำหนดขนาดของภาพ อาจสังเกตรายละเอียดปลีกย่อยได้ดี อย่างเช่น ภาพอาคารบ้านเรือนไม้ริมน้ำในย่านชุมชน ตลาดบางหลวงเมื่อกำหนดตำแหน่งซ้ายขวาได้แล้ว ระยะห่างจากภาพที่จะวาด การเก็บบรรยากาศของท้องที่ จะได้ภาพของเรือนริมน้ำ ศาลาทำน้ำ และเสาอากาศโทรทัศน ตามตำแหน่งที่เหมาะสม ระยะใกล้-ไกลในภาพนั้นก็สำคัญภาพที่อยู่ไกลรายละเอียดจะน้อยกว่าภาพที่อยู่ใกล้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ตำแหน่งมุมสูงมุมต่ำ

จากประสบการณ์ การมองภาพมีความสำคัญยิ่งการเลือกใช้มุมมองของภาพมีส่วนทำให้ภาพนั้นสวยงามไปแล้ว เกือบ 50 เปอร์เซ็นต์ หมายความว่าตำแหน่งมุมมองบนมุมมองล่างจะมีผลต่อภาพค่อนข้างชัดเจน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเลือกมุมเกี่ยวกับตำแหน่ง วิธีการคือ การเลือกหรือกำหนดจุดนำสายตาที่ไม่เกิน 1 เมตรจะได้ภาพที่สวยงาม

ภาพที่4.19 รถลากสมัยโบราณ ตลาดบางหลวง

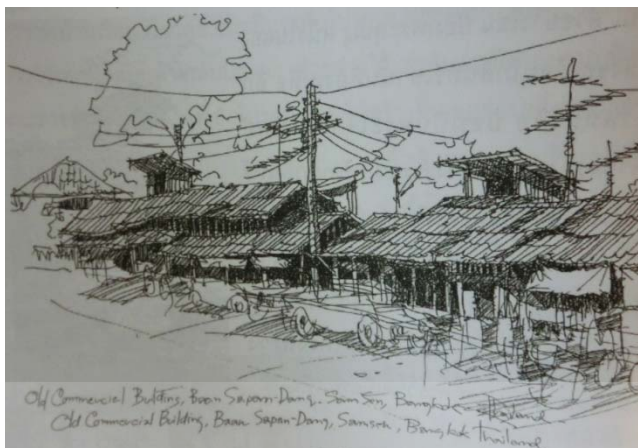
ที่มา :ธมลวรรณ พินิจบุตร ภาพลายเส้นจากการลงพื้นที่ สิงหาคม 2556

6. ข้อจำกัดการเลือกมุมมองของภาพ

การวาดภาพมักจะพบข้อจำกัดมากมาย เช่น เดินไปมาจนหน้ามืด ยังไม่สามารถหาตำแหน่งที่จะวาดภาพได้เลยก็มี เช่นต้นไม้บังหมดแทบทุกด้าน วัตถุอยู่ในระยะประชิด ถอยหลังไม่ได้เนื่องจากติดตึกหรืออยู่ปากเหว หรือการวาดภาพห้องแถวริมน้ำ จะต้องลงเรือวาดสถานเดียว เป็นต้น ข้อจำกัดต่างๆ นี้ไม่ควรท้อแท้ คิดหาวิธีช่วยให้ได้ภาพตามความเป็นจริง คิดอยู่เสมอว่ากำลังบันทึกประวัติศาสตร์ด้วยภาพ จะจับโยงภาพไม่ได้เด็ดขาด จะเสียจรรยาบรรณ ก็เอาพอเป็นพิธีเช่นต้นไม้ของจริงมีมากจนรก ก็ตัดออกเสียบ้าง ไม่ถือว่าเสียหายมากนัก ต้นไม้นั้นก็คงมีการเจริญเติบโตหรือล้มตายในอนาคต คงดูดีกว่ามองไม่เห็นวัตถุที่ต้องการจะวาด (ธีรศักดิ์ วงศ์คำแน่น.ภาพชีวิตในลายเส้น.2552:16)

7. ลักษณะการเขียนภาพลายเส้นที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่4.20 ชุมชนสามเสน หลังวังสุโขทัย กรุงเทพฯ (SamsaenCommunityBangkok.)

ที่มา : อีรศักดิ์ วงศ์คำแน่น ภาพลายเส้น : ภาพชีวิตในลายเส้น 25มีนาคม-30เมษายน 2552

มุมมองของภาพระยะจุดนำสายตาที่มองแล้วสายตาไม่ต้องมองมุมต่ำหรือแหงนหน้ามองในมุมสูง มีการเลือกมุมมองที่สายตา เส้นนำสายตาของตัวอาคารที่เรียงรายต่อเนื่องและระยะหลังที่ปล่อยให้ เป็นระยะไกลเพียงใช้เส้นเส้นเดียว การเช็คแสงเงาในบ้านเรือนที่มีความคมชัดเพื่อให้ภาพนั้นมี จุดเด่นขึ้นมา สายของเสาไฟฟ้าเป็นระยะหน้าด้านบนภาพเป็นการใช้เส้นบางให้รั้งภาพภาพนั้น เสา อากาศโทรทัศน์ หลังคา สร้างบรรยากาศการทิ้งพื้นที่ระยะหน้าเพื่อเป็นการทิ้งที่ว่าง ไม่ให้ภาพนั้นดู แน่นแข่งกันจนทำให้ดูแล้วอึดอัด พื้นที่ว่างจำเป็นต้องปล่อยให้ตัวภาพนั้นเด่นตามจุดประสงค์ของ ผู้วาด

ภาพที่4.21 ชุมชนชายเลนบ้านสาขลา สมุทรปราการ

(Riverside House, Ban Sakhla, SamutPrakhan Province)

ที่มา : อีรศักดิ์ วงศ์คำแน่น ภาพลายเส้น : ภาพชีวิตในลายเส้น 25มีนาคม-30เมษายน 2552

มุมมองการเลือกใช้มีการจัดวางแบบสมดุล จุดนำสายตาเป็นเส้นตั้งคือ เสาไฟฟ้าและทางเดินเข้า หมู่บ้าน แสงและเงาของตัวบ้านทำให้ภาพมีจุดเด่น ระยะด้านหลังของภาพนั้นใช้เส้นบางๆเขียนเป็น พุ่มไม้ใหญ่เป็นฉากหลังตัวบ้านมีการเขียนลายเส้นตามแนวนอนของโครงสร้างผนังบ้าน ระยะหน้าทั้ง ซ้ายและขวาก็เป็นการใช้แค่เพียงลายเส้นบางๆใส่ให้ครบองค์ประกอบของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.22 ตลาดริมน้ำหัวตะเข้ เขตตลาดกระบัง

(Riverside House, Ban Sakhla, SamutPrakhan Province)

ที่มา : วชิรี วัชรสินธุ์ ภาพลายเส้น : เทคนิคการเขียนภาพลายเส้นในงานสถาปัตยกรรม

การเลือกมุมที่เขียนเป็นการใช้มุมที่มีจุดนำสายตาอยู่ภายในร้านค้าเส้นทางของภาพที่ทอดยาวเป็นการเขียนมีจุดนำสายตาอีกจุดในระยะไกล โครงสร้างเส้นตั้งของช่องแสง เพิ่มน้ำหนักแสงเงาของช่องแสงทำให้ภาพมีจุดเด่น การเขียนสินค้าในร้านและคนที่นั่งวาดภาพด้านล่างทำให้มีบรรยากาศ มีกิริยาของผู้คนที่มีการกระทำคือการวาดภาพ แสงของเงาในน้ำก็สร้างให้ภาพสื่อว่าเป็นแม่น้ำ

ตารางที่ 4.10 แสดงข้อมูลการเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรม รูปที่ 1. ทางเข้าหลัก

รูปที่ 1. ทางเข้าหลัก

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ลายเส้นทั่วไป			
1.1 ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย	4.66	0.57	มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10(ต่อ)

รูปที่ 1.ทางเข้าหลัก

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.2ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวาง	2.66	0.57	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.66	0.57	ปานกลาง
2. ลายเส้นของแสงและเงา			
2.1การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงา	3.66	1.15	ปานกลาง
2.2ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะ	4.33	1.15	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	1.15	มาก
3.ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น			
3.1ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏ	4.33	1.15	มาก
3.2 ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกัน	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.67	0.58	มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10(ต่อ)

รูปที่ 1.ทางเข้าหลัก

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
4. แสงและเงา			
4.1การลงลายเส้นซ้ำๆกัน	4.33	0.57	มาก
4.2เงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆ	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	0.57	มาก
สรุปค่าเฉลี่ยรวม	4.17	0.72	มาก
ระดับความเหมาะสม			มาก

จากตารางที่ 4.10 สรุปผลการวิเคราะห์การเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรม รูปที่ 1.ป้ายทางเข้า พบว่ามีระดับความเหมาะสมที่มาก มีค่าเฉลี่ยรวมที่ ($\bar{X} = 4.17$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

1. ลายเส้นทั่วไป พบว่ามีความเหมาะสมระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 3.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) รองลงมาได้แก่ ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวางมีความเหมาะสมระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 2.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.57)

2. ลายเส้นของแสงและเงา พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=1.15) การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงามีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมปานกลาง ($\bar{X} = 3.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=1.15) รองลงมาได้แก่ระยะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของความใกล้เคียง-ไกล ความสว่าง ความแน่นที่ระยะ มีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =4.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=1.15)

3.ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =4.67)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.58)เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏมีเหมาะสมมาก(\bar{X} =4.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=1.15)รองลงมาได้แก่ ความเข้มของแสงที่ตกกระทบบัสดูชนิดเดียวกันมีเหมาะสมมากที่สุด(\bar{X} =5.00) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00)

4. แสงและเงา พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} =4.33)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)การลงลายเส้นซ้ำๆกันมีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมาก(\bar{X} =4.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)และรองลงมาได้แก่เงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆมีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมากที่สุด(\bar{X} =4.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)

สรุปผลจากการวิเคราะห์โดยรวมพบว่าด้านลักษณะของน้ำหนักลายเส้นนำมาประยุกต์ใช้การออกแบบภาพประกอบเรื่อง สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รองลงมาคือ แสงและเงา,ลายเส้นของแสงและเงา และลายเส้นทั่วไปนอกจากนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญได้เพิ่มเติมข้อเสนอแนะเพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงกระบวนการ เพื่อประยุกต์ใช้ในการออกแบบอย่างเหมาะสม ดังนี้

- การเขียนเส้นนั้นดีแล้วมีความกล้า ลายเส้นดี
- ระยะน้ำหนักลายเส้น เช่น ด้านหลังอาจจะต้องใช้เบอร์ปากกาเล็กๆและเห็นแบบเบลอไม่เด่นชัด
- ลายเส้นสวยงามดีเก็บรายละเอียดขยันแต่ถ้าเน้นเส้นบางจุดก็จะสวยขึ้นมาก

ตารางที่4.11 แสดงข้อมูลการเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรม รูปที่2.บ้านไม้2ชั้น

รูปที่2.บ้านไม้2ชั้น

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ลายเส้นทั่วไป			
1.1ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย	3.66	0.57	มาก
1.2ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวาง	3.00	0.00	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11(ต่อ)

รูปที่ 2. บ้านไม้ 2 ชั้น

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ค่าเฉลี่ยรวม	3.33	0.29	ปานกลาง
2. ลายเส้นของแสงและเงา			
2.1 การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักเงา	3.66	0.57	มาก
2.2 ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะ	3.66	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.66	0.57	มาก
3. ลายเส้นของแสงและเงา			
3.1 ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏ	4.00	0.00	มาก
3.2 ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกัน	3.66	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.80	0.29	มาก
4. แสงและเงา			
4.1 การลงลายเส้นซ้ำๆกัน	3.00	0.00	ปานกลาง
4.2 เงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆ	3.66	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.33	0.29	ปานกลาง
สรุปค่าเฉลี่ยรวม	3.53	0.36	มาก
ระดับความเหมาะสม	มาก		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.11 สรุปผลการวิเคราะห์การเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรม พบว่ารูปที่ 2 บ้านไม้ 2 ชั้น มีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยรวมที่ ($\bar{X} = 3.53$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

1. ลายเส้นทั่วไป ลายเส้นทั่วไปพบว่ามีค่าเหมาะสมระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 3.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29) ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) รองลงมาได้แก่ ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวางมีความเหมาะสมระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 3.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.57)

2. ลายเส้นของแสงและเงา พบว่ามีค่าเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 3.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงามีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมาก ($\bar{X} = 3.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) และระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะมีความเหมาะสมระดับมากเท่ากันมีค่าเฉลี่ยรวมที่ ($\bar{X} = 3.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)

3. ลักษณะของน้ำหนักลายเส้นพบว่ามีค่าเหมาะสมระดับมากที่มีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 3.80$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.29) ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏมีเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.00) รองลงมาได้แก่ ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกัน มีเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 3.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.57)

4. แสงและเงาพบว่ามีค่าเหมาะสมระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 3.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29) การลงลายเส้นซ้ำๆกันมีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00) และรองลงมาได้แก่เงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆ มีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมาก ($\bar{X} = 3.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)

สรุปผลจากการวิเคราะห์โดยรวมพบว่าด้านลักษณะของน้ำหนักลายเส้น นำมาประยุกต์ใช้การออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รองลงมาคือ ลายเส้นของแสงและเงา, แสงและเงาและลายเส้นทั่วไป

ตารางที่ 4.12 แสดงข้อมูลการเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรม รูปที่ 3.บ้านหัวมุม

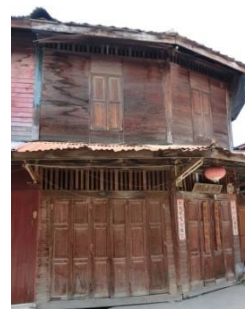

รูปที่ 3.บ้านหัวมุม

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ลายเส้นทั่วไป			
1.1 ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวาง	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ลายเส้นของแสงและเงา			
2.1 การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักเงา	4.33	0.57	มาก
2.2 ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะ	3.66	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	0.29	มาก
3. ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น			
3.1 ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏ	2.00	0.00	น้อย
3.2 ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกัน	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	2.50	0.00	น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

รูปที่ 3. บ้านหัวมุม

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
4. แสงและเงา			
4.1 การลงลายเส้นซ้ำๆกัน	4.66	0.57	มากที่สุด
4.2 เงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆ	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.83	0.29	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.08	0.15	มาก
ระดับความเหมาะสม	มาก		

จากตารางที่ 4.12 สรุปผลการวิเคราะห์การเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรม รูปที่ 3. บ้านหัวมุมพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยรวมที่ (\bar{X} = 4.08) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.15) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

1. ลายเส้นทั่วไปพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} = 5.00) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00) ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัยและลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวางมีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมากที่สุดเท่ากัน (\bar{X} = 5.00) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.00)

2. ลายเส้นของแสงและเงาพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} = 4.00) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยรวมที่ (\bar{X} = 4.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) รองลงมาได้แก่ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะมีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมาก (\bar{X} = 3.66) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)

3. ลักษณะของน้ำหนักลายเส้นพบว่ามีความเหมาะสมระดับน้อยที่มีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} = 2.50) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00) ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏ มีเหมาะสมน้อย (\bar{X} = 2.00) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00) รองลงมาได้แก่ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกันมีเหมาะสมมากที่สุด (\bar{X} = 5.00) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. แสงและเงาพบว่ามีค่าเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 4.83$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29) การลงลายเส้นซ้ำๆกัน มีความเหมาะสมระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมากที่สุด($\bar{X} = 4.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57) และรองลงมาได้แก่ เงานตกทอดลงบนระนาบต่างๆมีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมากที่สุด($\bar{X} = 5.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00)

สรุปผลจากการวิเคราะห์โดยรวมพบว่าด้านลายเส้นทั่วไปนำมาประยุกต์ใช้การออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รองลงมาคือแสงและเงา, ลายเส้นของแสงและเงาและลักษณะของน้ำหนัก

ตารางที่ 4.13 แสดงข้อมูลการเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรมรูปที่4.สะพาน

รูปที่4. สะพาน

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ลายเส้นทั่วไป			
1.1 ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย	3.66	0.57	มาก
1.2 ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวาง	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	0.57	มาก
2. ลายเส้นของแสงและเงา			
2.1 การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักเงา	3.66	0.57	มาก
2.2 ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะ	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	0.57	มาก
3. ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น			
3.1 ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏ	4.33	0.57	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13(ต่อ)

รูปที่4. สะพาน

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
3.2 ความเข้มของแสงที่ตกกระทบบัวสดุชนิดเดียวกัน	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	0.57	มาก
4. แสงและเงา			
4.1การลงลายเส้นซ้ำๆกัน	4.33	0.57	มาก
4.2เงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆ	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.67	0.29	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.25	0.50	มาก
ระดับความเหมาะสม			มาก

จากตารางที่ 4.13 สรุปผลการวิเคราะห์การเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรม รูปที่4.สะพานพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยรวมที่(\bar{X} =4.25)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

1.ลายเส้นทั่วไปพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =4.00)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัยมีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} =3.66)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)รองลงมาได้แก่ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวางมีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =4.33)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.57)

2.ลายเส้นของแสงและเงาพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =4.00)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงามีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมาก (\bar{X} =3.66)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)รองลงมาได้แก่ระยะของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความใกล้เคียง ความสว่าง ความเน้นที่ระยะมีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} =4.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)

3.ลักษณะของน้ำหนักลายเส้นพบว่ามีค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =4.33)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏและความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกันความเข้มของวัตถุในระยะใกล้เคียง-ไกล มีเหมาะสมมาก (\bar{X} =4.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.57)เท่ากัน

4.แสงและเงาพบว่ามีค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =4.67)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29)เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการลงลายเส้นซ้ำๆกันมีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมาก (\bar{X} =4.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)รองลงมาได้แก่ เงานตกทอดลงบนระนาบต่างๆ มีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =5.00) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)

สรุปผลจากการวิเคราะห์โดยรวมพบว่าด้านแสงและเงานำมาประยุกต์ใช้การออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รองลงมาคือลักษณะของน้ำหนักลายเส้น,ลายเส้นของแสงและเงาและลายเส้นทั่วไป

ตารางที่4.14 แสดงข้อมูลการเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรม รูปที่ 5.ทางเดินระหว่างซอย

รูปที่ 5. ทางเดินระหว่างซอย

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ลายเส้นทั่วไป			
1.1ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวาง	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ลายเส้นของแสงและเงา			
2.1การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงา	4.33	0.57	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14(ต่อ)

รูปที่ 5. ทางเดินระหว่างซอย

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
2.2ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความแน่นที่ระยะ	4.66	0.57	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.50	0.29	มาก
3.ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น			
3.1ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏ	4.33	0.57	มาก
3.2 ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกัน	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	0.57	มาก
4. แสงและเงา			
4.1การลงลายเส้นซ้ำๆกัน	4.33	0.57	มาก
4.2เงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆ	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.54	0.36	มากที่สุด
ระดับความเหมาะสม	มากที่สุด		

จากตารางที่ 4.14สรุปผลการวิเคราะห์การเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรม รูปที่ 5. ทางเดินระหว่างซอยพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยรวมที่ ($\bar{X} = 4.54$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ลายเส้นทั่วไปลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัยมีความเหมาะสมระดับมากที่สุดเท่ากับลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวางมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 5.00$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.= 0.00)

2. ลายเส้นของแสงและเงาพบว่ามีเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 4.50$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29)การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงามีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมากที่สุด($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)รองลงมาได้แก่ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะมีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 4.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.= 0.57)

3. ลักษณะของน้ำหนักลายเส้นพบว่ามีเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 4.33$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏและความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกันความเข้มของวัตถุในระยะใกล้-ไกล มีเหมาะสมมากเท่ากัน($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)

4. แสงและเงาพบว่ามีเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 4.33$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)การลงลายเส้นซ้ำๆกันเท่ากับเงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆมีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมากที่สุด($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)

สรุปผลจากการวิเคราะห์โดยรวมพบว่าด้านลายเส้นทั่วไปนำมาประยุกต์ใช้การออกแบบภาพประกอบเรื่องสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รองลงมาคือแสงและเงา, ลายเส้นของแสงและเงาลักษณะของน้ำหนักลายเส้น

ตารางที่4.15 แสดงข้อมูลการเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรม รูปที่6.ร้านขายยาจีน

รูปที่6.ร้านขายยาจีน

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ลายเส้นทั่วไป			
1.1ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวาง	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	5.00	0.00	มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15(ต่อ)

รูปที่ 6. ร้านขายยาจีน

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
2. ลายเส้นของแสงและเงา			
2.1 ลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงา	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 ระยะเวลาของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะ	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น			
3.1 ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏ	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกัน	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	5.00	0.00	มากที่สุด
4. แสงและเงา			
4.1 การลงลายเส้นซ้ำๆกัน	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 เงามตกทอดลงบนระนาบต่างๆ	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	5.00	0.00	มากที่สุด
สรุปค่าเฉลี่ยรวม	5.00	0.00	มากที่สุด
ระดับความเหมาะสม	มากที่สุด		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่4.15สรุปผลการวิเคราะห์การเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรม รูปที่6.ร้านขายยาจีน พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยรวมที่($\bar{X} = 5.00$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

1.ลายเส้นทั่วไปลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัยมีความเหมาะสมระดับมากที่สุดเท่ากับลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวาง สามารถควบคุมได้ด้วยมือ มีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 5.00$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)

2.ลายเส้นของแสงและเงาพบว่ามีเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 5.00$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)ลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงาและเงามีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมากที่สุดเท่ากับระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะ($\bar{X} = 5.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00)

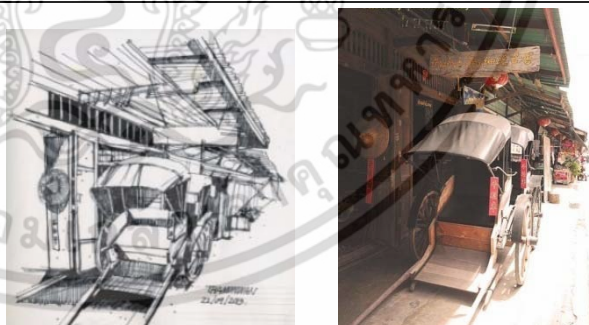
3.ลักษณะของน้ำหนักลายเส้นพบว่ามีเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยรวมที่($\bar{X} = 5.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏและความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกัน มีเหมาะสมมากที่สุดเท่ากัน($\bar{X} = 5.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)

4.แสงและเงาพบว่ามีเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยรวมที่($\bar{X} = 5.00$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00)การลงลายเส้นซ้ำๆกันเท่ากับเงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆแสดงออกถึงความมีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมากที่สุด($\bar{X} = 5.00$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00)

สรุปผลจากการวิเคราะห์โดยรวมพบว่าด้านลายเส้นทั่วไป,ลายเส้นของแสงและเงา, ลักษณะของน้ำหนักลายเส้นและลายเส้นของแสงและเงานำมาประยุกต์ใช้การออกแบบหนังสือภาพสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

ตารางที่4.16 แสดงข้อมูลการเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรม รูปที่7.พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง

รูปที่7.

พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง

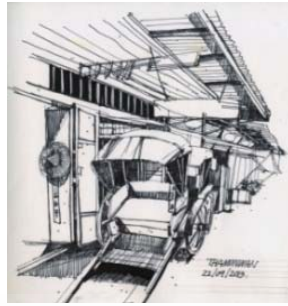
หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ลายเส้นทั่วไป			
1.1ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย	5.00	0.00	มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16(ต่อ)

รูปที่ 7.

พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.2ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวาง	4.66	0.57	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.83	0.29	มากที่สุด
2. ลายเส้นของแสงและเงา			
2.1การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงา	4.33	0.57	มาก
2.2ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะ	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	0.57	มาก
3.ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น			
3.1ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏ	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกัน	4.66	0.57	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.83	0.29	มากที่สุด
4. แสงและเงา			
4.1การลงลายเส้นซ้ำๆกัน	4.66	0.57	มากที่สุด
4.2เงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆ	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.83	0.29	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.71	0.36	มากที่สุด
ระดับความเหมาะสม			มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เฉพาะเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.16สรุปผลการวิเคราะห์หลายเส้นสถาปัตยกรรม รูปที่7.พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยรวมที่($\bar{X} = 4.17$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.36)เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

1.ลายเส้นทั่วไป พบว่าลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัยความเหมาะสมระดับมากที่สุดเท่ากับลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวาง มีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 5.00$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.00)

2.ลายเส้นของแสงและเงาพบว่ามีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงามีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมาก($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) เท่ากับ ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยรวมที่($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)

3.ลักษณะของน้ำหนักลายเส้นพบว่ามีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 4.83$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.29)ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏความเข้มของวัตถุในระยะใกล้-ไกล มีเหมาะสมมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย($\bar{X} = 5.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00)รองลงมาได้แก่ ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกันมีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยรวมที่($\bar{X} = 4.66$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.= 0.57)

4.แสงและเงาพบว่ามีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 4.83$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.29)เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการลงลายเส้นซ้ำๆกันมีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมากที่สุด($\bar{X} = 4.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)รองลงมาได้แก่เงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆมีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยรวมที่($\bar{X} = 5.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.= 0.00)

สรุปผลจากการวิเคราะห์โดยรวมพบว่าด้านลายเส้นทั่วไป,ลักษณะของน้ำหนักลายเส้นลายเส้นนำมาประยุกต์ใช้การออกแบบภาพประกอบเรื่องสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รองลงมาคือแสงและเงา,ลายเส้นของแสงและเงา

ตารางที่4.17 แสดงข้อมูลการเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรม รูปที่8.บ้านไม้ริมน้ำ

รูปที่ 8.

บ้านไม้ริมน้ำ

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ลายเส้นทั่วไป			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

รูปที่ 8.

บ้านไม้ริมน้ำ

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.1 ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวาง	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ลายเส้นของแสงและเงา			
2.1 การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงา	4.66	0.57	มากที่สุด
2.2 ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะ	4.66	0.57	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.66	0.00	มากที่สุด
3. ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น			
3.1 ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏ	4.66	0.57	มากที่สุด
3.2 ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกัน	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.50	0.57	มาก
4. แสงและเงา			
4.1 การลงลายเส้นซ้ำๆกัน	4.33	0.57	มาก
4.2 เจตาทอดลงบนระนาบต่างๆ	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.62	0.43	มากที่สุด
ระดับความเหมาะสม			มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.17สรุปผลการวิเคราะห์หลายเส้นสถาปัตยกรรม รูปที่8.บ้านไม้ริมน้ำ มีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยรวมที่ ($\bar{X} = 4.62$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.43)เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

1.ลายเส้นทั่วไปพบว่ามีเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 5.00$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00) ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 5.00$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)และลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวางพบว่ามีเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยรวมที่($\bar{X} = 5.00$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.= 0.00)

2.ลายเส้นของแสงและเงาพบว่ามีเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 4.66$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00)เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงามีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)เท่ากับ ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะมีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 4.66$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.57)

3.ลักษณะของน้ำหนักลายเส้นพบว่ามีเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 4.50$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.= 0.57)เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏ มีเหมาะสมมากที่สุดเท่ากัน($\bar{X} = 4.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)รองลงมาได้แก่ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกันมีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยรวมที่($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)

4.แสงและเงาพบว่ามีเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 4.33$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)การลงลายเส้นซ้ำๆกัน มีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสม($\bar{X} = 4.33$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)และเงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆมีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 4.33$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)

สรุปผลจากการวิเคราะห์โดยรวมพบว่าด้านลายเส้นทั่วไป, แสงและเงานำมาประยุกต์ใช้การออกแบบภาพประกอบเรื่องสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รองลงมาคือลายเส้นของแสงและเงา,ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น

4.2.2 ผลการศึกษาด้านสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

สรุปหลักการด้านศิลปวัฒนธรรมที่มีความสอดคล้องกับชุมชนตลาดบางหลวง ดังนี้

มรดกวัฒนธรรม

มรดกวัฒนธรรมที่เป็นกายภาพ(Tangible cultural heritage) มรดกทางกายภาพที่สามารถมองเห็น จะเกี่ยวข้องกับวัสดุหรือสิ่งก่อสร้างที่สร้างสรรค์โดยบรรพบุรุษ ไม่ว่าจะเป็นโบราณวัตถุที่เป็นชิ้นงาน สิ่งก่อสร้างอนุสรณ์สถาน ที่ยังมีสภาพสมบูรณ์หรือเพียงร่องรอยทางโบราณคดี และมีการใช้งานในปัจจุบันหรือไม่ก็ตาม

ภาพที่ 4.23 ตลาดบางหลวง:อาคารบ้านเรือนในย่านชุมชนเก่า เป็นมรดกทางวัฒนธรรม
ที่เป็นกายภาพ

ที่มา : บันทึกภาพโดย ธมลวรรณ พิณีบุตร สิงหาคม 2556

สรุปผลการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

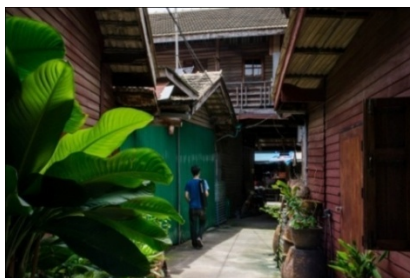
ยังมีสภาพสมบูรณ์หรือเพียงร่องรอยทางโบราณคดีที่สามารถมองเห็นเป็นอาคารเรือนไม้ 2 ชั้นโดยที่มีการตั้งรกรากของชาวจีนกว่า 100 ปี ภาพที่เป็นองค์ประกอบของการตั้งถิ่นฐาน โครงสร้างของชุมชนที่สมัยก่อนตลาดบางหลวง ทางสัญจรทางน้ำเป็นทางสัญจรหลักซึ่งใช้ทางสัญจรทางน้ำโดยใช้เส้นทางแม่น้ำท่าจีน

ภาพที่ 4.24 ตลาดบางหลวง:เส้นทางสัญจร

ที่มา : บันทึกภาพโดย ธมลวรรณ พิณีบุตร สิงหาคม 2556

ทางเดินร่วม เกิดกิจกรรม ตروق ซอย เป็นการวางตัวของกลุ่มอาคารเก่าในย่านการค้าเก่า การวางตัวของกลุ่มเรือนพักอาศัยในย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทาง ซึ่งทางเดินระหว่างซอย ตروق นี้เป็นทางเดินเชื่อมจากท่าเรือศาลอามา ทำให้การเดินทางซื้อขายสินค้าสะดวกมากขึ้นไม่ต้องเดินทางอ้อมถือว่าเป็นการแบ่งทางสัญจรจากเส้นทางหลักไปยังบ้านพักอาศัยและแหล่งการค้าเป็นอย่างดี

ภาพที่ 4.25 ตลาดบางหลวง

ที่มา : บันทึกภาพโดย ธมลวรรณ พิณีบุตร สิงหาคม 2556

ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมอง รักษาสภาพมุมกว้างของย่านชุมชน การรักษาเส้นขอบฟ้าของเมืองไม่ทำลายลักษณะของชุมชน ในลักษณะของภูมิสัญลักษณ์

ภาพที่ 4.26 ตลาดบางหลวง

ที่มา : บันทึกภาพโดย ธมลวรรณ พิณีบุตร สิงหาคม 2556

มรดกทางวัฒนธรรมที่ไม่ใช่กายภาพ มรดกทางจิตวิญญาณ กระบวนการเรียนรู้ ความรู้สึก ความคิดที่ไม่สามารถเห็นและจับต้องได้ เช่น ภาษา ขนบประเพณี ความเชื่อ วรรณกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภาพที่ 4.27 ศาลอำมา โรงเจบ้านฮอก: มรดกทางจิตวิญญาณ ขนบประเพณี ความเชื่อ

ที่มา : บันทึกภาพโดย ธมลวรรณ พิณีบุตร สิงหาคม 2556

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.28 โรงเรียนเจ็ยงหัว : กระบวนการเรียนรู้ภาษาภูมิปัญญาท้องถิ่น
ที่มา : บันทึกภาพโดย ธรรมวรรณ พินิจบุตร สิงหาคม 2556

ลักษณะของกิจกรรมในย่านชุมชนเก่า เกิดกิจกรรมในการประกอบอาชีพที่ผูกพันกับสภาพแวดล้อม กิจกรรมการค้าขายประมง ที่อยู่ในลักษณะทางกายภาพเดิมเพื่อที่จะให้เกิดการใช้งานของย่านชุมชนเก่า เพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำของทางตลาดบางหลวง และการประกอบอาชีพที่เป็นอาหารเฉพาะของทางตลาดบางหลวง อาทิ ชุนเปี้ยะซึ่งมีลักษณะคล้ายปอเปี๊ยะ สูตรจีนโบราณ ข้าวเกรียบปากหม้อไส้ผักที่ไม่เหมือนใคร หมูสะเต๊ะ เป็ดพะโล้ ก๋วยจั๊บน้ำใสและไส้ผักที่ทำซื้อที่ไหนไม่ได้ กาแฟสูตรโบราณ ขนมไทยใหม่สดทุกวัน ยังมีร้านขายยาสมุนไพรจีน

ภาพที่ 4.29 ชุนเปี้ยะซึ่งมีลักษณะคล้ายปอเปี๊ยะ สูตรจีนโบราณ
ที่มา : บันทึกภาพโดย ธรรมวรรณ พินิจบุตร สิงหาคม 2556

4.2.4 ผลการศึกษาการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการใช้กลุ่มภาพการวิเคราะห์ของผู้ทรงคุณวุฒิด้านศิลปวัฒนธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 แสดงข้อมูลภาพสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122รูปที่1.ทางเข้าหลัก

รูปที่1.ป้ายทางเข้า

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก่า			
1.1 ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทาง	4.66	0.57	มากที่สุด
1.2 การรวมตัวของกลุ่มเรือนแถว	3.00	0.00	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.83	0.29	มาก
2. ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม			
2.1 รูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัย	2.66	0.57	ปานกลาง
2.2 มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.50	0.58	ปานกลาง
3. ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน			
3.1 ภูมิทัศน์ ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์	4.00	1.00	มาก
3.2 บรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์	3.33	0.57	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.67	0.79	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

รูปที่1.ป้ายทางเข้า

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
4. ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวเนื่องกับมุมมองการรักษาภาพมุกกว้างของย่านชุมชนเก่า			
4.1การรักษาภาพมุกกว้างย่านชุมชน	3.00	1.00	ปานกลาง
4.2การรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.67	0.79	มาก
สรุปค่าเฉลี่ยรวม	4.34	0.61	มาก
ระดับความเหมาะสม			มาก

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์รูปที่1.คือ ป้ายทางเข้าตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบางหลวง

อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยรวมที่ ($\bar{X} = 4.34$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก่า พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 3.83$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.29) ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทางมีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 4.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57) รองลงมาการรวมตัวของกลุ่มเรือนแถวมีความเหมาะสมระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 3.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00)

ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม พบว่ามีความเหมาะสมระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 3.50$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัยมีระดับความเหมาะสมระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 2.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57) รองลงมา มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้มีระดับความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)

ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชนพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 3.67$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.79) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าภูมิทัศน์ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์มีเหมาะสมมากมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 4.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=1.00) รองลงมาบรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์มีความเหมาะสมระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 3.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)

ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวเนื่องกับมุมมองการรักษาภาพมุกกว้างของย่านชุมชนเก่าพบว่ามีความเหมาะสมมากค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการรักษาภาพมุกกว้างย่านชุมชนมีความเหมาะสมปานกลางค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 3.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=1.00) รองลงมาการรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง มีระดับความเหมาะสมปานกลางมีค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 3.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.= 1.00)

สรุปผลจากการวิเคราะห์โดยรวมพบว่าด้านลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก๋านำมาประยุกต์ใช้การออกแบบภาพประกอบเรื่องสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รองลงมาคือลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน, ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวเนื่องกับมุมมองการรักษาภาพมุกกว้างของย่านชุมชนเก่าและลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม

นอกจากนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ทรงคุณวุฒิได้เพิ่มเติมข้อเสนอแนะเพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงกระบวนการ เพื่อประยุกต์ใช้ในการออกแบบอย่างเหมาะสม ดังนี้

- การเขียนเส้นน้ำดีแล้วมีความกล้า ลายเส้นดี
- ดูระยະน้ำหนักเส้น เช่น ด้านหลังอาจจะต้องใช้เบอร์ปากกาเล็กๆ และเห็นแบบเบลอไม่เด่นชัด
- ลายเส้นสวยงามดีก็บรรยายละเอียดขยันแต่ถ้าเน้นเส้นบางจุดจึงจะสวยขึ้นมาก

ตารางที่ 4.19 แสดงข้อมูลภาพสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122 รูปที่2.บ้านไม้ 2 ชั้น

รูปที่2. บ้านไม้ 2 ชั้น

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก๋			
1.1 ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทาง	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 การรวมตัวของกลุ่มเรือนแถว	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.67	0.29	มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

รูปที่ 2. บ้านไม้ 2 ชั้น

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
2. ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม			
2.1รูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัย	4.33	0.57	มาก
2.2มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	0.57	มาก
3. ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน			
3.1ภูมิทัศน์ ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์	3.66	1.15	มาก
3.2บรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์	4.00	1.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.83	1.08	มาก
4. ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมรดกกว้างของย่านชุมชนเก่า			
4.1การรักษาภาพมรดกกว้างย่านชุมชน	4.33	0.57	มาก
4.2การรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	0.57	มาก
สรุปค่าเฉลี่ยรวม	4.29	0.63	มาก
ระดับความเหมาะสม		มาก	

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์รูปที่ 2 คือ บ้านไม้ 2 ชั้น ตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยรวมที่ ($\bar{X} = 4.29$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก่า พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.67$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29) ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทางมีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.67$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29) รองลงมาการรวมตัวของกลุ่มเรือนแถวมีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 5.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)

ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(S.D.=0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัยมีระดับความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57) รองลงมา มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้มีระดับความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)

ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชนพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 3.83$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=1.08) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าภูมิทัศน์ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์มีเหมาะสมมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 3.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=1.15) รองลงมาบรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์มีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=1.00)

ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องเนื่องกับมุมมองการรักษาภาพมุกกว้างของย่านชุมชนเก่าพบว่ามีความเหมาะสมมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการรักษาภาพมุกกว้างย่านชุมชนมีความเหมาะสมมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57) รองลงมาการรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง มีระดับความเหมาะสมมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)

สรุปผลจากการวิเคราะห์โดยรวมพบว่าด้านลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก๋านำมาประยุกต์ใช้การออกแบบภาพประกอบเรื่องสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รองลงมาคือลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมและลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องเนื่องกับมุมมองการรักษาภาพมุกกว้างของย่านชุมชนเก่า, ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน

ตารางที่ 4.20 แสดงข้อมูลภาพสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวงร.ศ.122รูปที่3.บ้านหัวมุม

รูปที่3. บ้านหัวมุม

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก๋			
1.1 ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทาง	4.66	0.57	มากที่สุด
1.2 การรวมตัวของกลุ่มเรือนแถว	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.83	0.29	มากที่สุด
2. ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม			
2.1 รูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัย	4.33	0.57	มากที่สุด

เอกสารที่ 2.1 รูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัย

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

รูปที่3. บ้านหัวมุม

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
2.2มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้	3.66	1.15	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	0.86	มาก
3. ลักษณะทางภูมิทัศน์ในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน			
3.1ภูมิทัศน์ ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์	3.66	1.15	มาก
3.2บรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์	4.00	1.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	3.83	1.08	มาก
4. ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมุกกว้างของย่านชุมชนเก่า			
4.1การรักษาภาพมุกกว้างย่านชุมชน	4.33	0.57	มาก
4.2การรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.33	0.57	มาก
สรุปค่าเฉลี่ยรวม	4.25	0.70	มาก
ระดับความเหมาะสม	มาก		

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์รูปที่3.คือ บ้านหัวมุม ตลาดบางหลวง.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยรวมที่(\bar{X} =4.25) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก่า พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =4.83)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29) ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทางมีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =4.66)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)รองลงมาการรวมตัวของกลุ่มเรือนแถวมีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =5.00)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)

ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =4.00)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัยมีระดับความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =4.33)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)รองลงมา มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้มีระดับความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(\bar{X} =3.66)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=1.15)

ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชนพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =3.83) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=1.08) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าภูมิทัศน์ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์มีเหมาะสมมากมีค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =3.66)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=1.15)รองลงมาบรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์มีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =4.00)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=1.00)

ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมุกกว้างของย่านชุมชนเก่าพบว่ามีความเหมาะสมมากค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =4.25) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการรักษาภาพมุกกว้างย่านชุมชนมีความเหมาะสมมากค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =4.33)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)รองลงมาการรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง มีระดับความเหมาะสมมากมีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} =4.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)

สรุปผลจากการวิเคราะห์โดยรวมพบว่าด้านลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก๋านำมาประยุกต์ใช้การออกแบบภาพประกอบเรื่องสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รองลงมาคือลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมุกกว้างของย่านชุมชนเก่าและลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม,ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน

ตารางที่ 4.21 แสดงข้อมูลการภาพสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวงร.ศ.122 รูปที่4. สะพาน

รูปที่4.สะพาน

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจร เส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก๋			
1.1ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทาง	3.66	0.57	มาก
1.2การรวมตัวของกลุ่มเรือนแถว	3.33	0.57	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.50	0.57	ปานกลาง
2. ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะ ทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม			
2.1รูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัย	4.33	0.57	มาก
2.2มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.67	0.29	มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

รูปที่4.สะพาน

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
3. ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน			
3.1ภูมิทัศน์ ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2บรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมรดกกว้างของย่านชุมชนเก่า			
4.1การรักษาภาพมรดกกว้างย่านชุมชน	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2การรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	5.00	0.00	มากที่สุด
สรุปค่าเฉลี่ยรวม	4.54	0.22	มากที่สุด
ระดับความเหมาะสม			มากที่สุด

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์รูปที่3.คือ บ้านห้วม ตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยรวมที่ ($\bar{X} = 4.54$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.22) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก่า พบว่ามีความเหมาะสมระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 3.50$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทางมีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 3.66$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)รองลงมาการรวมตัวของกลุ่มเรือนแถวมีความเหมาะสมระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 3.33$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)

ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.00$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัยมีระดับความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)รองลงมา มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้มีระดับความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 3.66$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=1.15)

ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชนพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยรวมที่ ($\bar{X} = 5.00$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์ ทัศนียภาพยังคงเป็นเอกลักษณ์ และบรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 3.83$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=1.08) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าภูมิทัศน์ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์ที่เหมาะสมมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 3.66$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=1.15)รองลงมาบรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์มีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.00$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=1.00)

ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมุกกว้างของย่านชุมชนเก่าพบว่ามีความเหมาะสมมากค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.25$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการรักษาภาพมุกกว้างย่านชุมชนมีความเหมาะสมมากค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)รองลงมาการรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง มีระดับความเหมาะสมมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)

สรุปผลจากการวิเคราะห์โดยรวมพบว่าด้านลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวแก่นำมาประยุกต์ใช้การออกแบบภาพประกอบเรื่องสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รองลงมาคือลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมุกกว้างของย่านชุมชนเก่าและลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม,ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน

ตารางที่ 4.22 แสดงข้อมูลภาพสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง รูปที่5.ทางเดินระหว่างซอย

รูปที่5. ทางเดินระหว่างซอย

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก่า			
1.1ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทาง	4.66	0.57	มากที่สุด
1.2การรวมตัวของกลุ่มเรือนแถว	4.33	0.57	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.50	0.57	มากที่สุด
2.ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม			
2.1รูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัย	4.33	0.57	มาก
2.2มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.67	0.29	มากที่สุด
3.ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์อื่นใดได้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

รูปที่ 5. ทางเดินระหว่างซอย

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
3.1 ภูมิทัศน์ ทศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 บรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมุกว้างของย่านชุมชนเก่า			
4.1 การรักษาภาพมุกว้างย่านชุมชน	2.66	0.57	ปานกลาง
4.2 การรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง	2.00	0.00	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	2.33	0.29	น้อย
สรุปค่าเฉลี่ยรวม	4.13	0.29	น้อย
ระดับความเหมาะสม			มากที่สุด

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์รูปที่ 5 คือ ทางเดินระหว่างซอย ตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยรวมที่ ($\bar{X} = 4.13$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก่า พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทางมีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) รองลงมาการรวมตัวของกลุ่มเรือนแถวมีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)

ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.67$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัยมีระดับความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) และ มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้มีระดับความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 5.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)

ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชนพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 5.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าภูมิทัศน์

ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์มีเหมาะสมมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 5.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่ไปยังเว็บไซต์อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(S.D.=0.00)รองลงมาบรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์มีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =5.00)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00)

ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องเนื่องกับมุมมองการรักษาภาพมุกกว้างของย่านชุมชนเก่าพบว่ามีความเหมาะสมน้อยค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =2.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการรักษาภาพมุกกว้างย่านชุมชนมีความเหมาะสมน้อยค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =2.66)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00)รองลงมาการรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง มีระดับความเหมาะสมน้อยมีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} =2.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29)

สรุปผลจากการวิเคราะห์โดยรวมพบว่าด้านลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก่านำมาประยุกต์ใช้การออกแบบภาพประกอบเรื่องสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รองลงมาคือลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมุกกว้างของย่านชุมชนเก่าและลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม,ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน

ตารางที่ 4.23 แสดงข้อมูลภาพสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122รูปที่6. ร้านขายยาจีน

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก่า			
1.1ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทาง	4.00	0.00	มาก
1.2การรวมตัวของกลุ่มเรือนแถว	4.00	1.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	0.50	มาก
2. ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม			
2.1รูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัย	4.33	0.57	มาก
2.2มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	0.57	มาก
3. ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่า ทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน			
3.1ภูมิทัศน์ ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์	4.33	0.57	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

รูปที่ 6. ร้านขายยาจีน

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
3.2บรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	0.57	มาก
4. ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมูมกว้างของย่านชุมชนเก่า			
4.1การรักษาภาพมูมกว้างย่านชุมชน	4.00	0.00	มาก
4.2การรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง	4.00	0.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	0.00	มาก
สรุปค่าเฉลี่ยรวม	4.17	0.41	มาก
ระดับความเหมาะสม			มาก

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์รูปที่ 6 คือ ร้านขายยาจีน ตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยรวมที่ ($\bar{X} = 4.17$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก่า พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.50) ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทางมีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00) รองลงมาการรวมตัวของกลุ่มเรือนแถวมีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=1.00)

ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัยมีระดับความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) และ มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้มีระดับความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)

ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชนพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าภูมิทัศน์ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์มีเหมาะสมมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(S.D.=0.57)รองลงมาบรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์มีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =4.33)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)

ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมุกกว้างของย่านชุมชนเก่าพบว่ามีความเหมาะสมมากค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =4.00) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการรักษาภาพมุกกว้างย่านชุมชนมีความเหมาะสมมากค่าเฉลี่ยที่(\bar{X} =4.00)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00)รองลงมาการรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง มีระดับความเหมาะสมมากมีค่าเฉลี่ยที่ (\bar{X} =4.00) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)

สรุปผลจากการวิเคราะห์โดยรวมพบว่าด้านลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวแก่นำมาประยุกต์ใช้การออกแบบภาพประกอบเรื่องสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รองลงมาคือลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมุกกว้างของย่านชุมชนเก่าและลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม,ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน

ตารางที่ 4.24 แสดงข้อมูลภาพสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122 รูปที่7. พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก่า			
1.1 ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทาง	4.66	0.57	มากที่สุด
1.2 การรวมตัวของกลุ่มเรือนแถว	4.00	0.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	0.29	มาก
2. ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม			
2.1 รูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัย	4.33	0.57	มาก
2.2 มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	0.57	มาก
3. ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่า ทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน			
3.1 ภูมิทัศน์ ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์	4.33	0.57	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปยังเว็บไซต์ใด ๆ ไม่ว่าการณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

รูปที่ 7. พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
3.2บรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์	4.00	0.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.17	0.29	มาก
4. ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมูมกว้างของย่านชุมชนเก่า			
4.1การรักษาภาพมูมกว้างย่านชุมชน	4.00	0.00	มาก
4.2การรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง	4.00	0.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	0.00	มาก
สรุปค่าเฉลี่ยรวม	4.21	0.29	มาก
ระดับความเหมาะสม	มากที่สุด		

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์รูปที่ 7.คือ พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง ตลาดบางหลวงร.ศ. 122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยรวมที่ ($\bar{X} = 4.21$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก่า พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29) ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทางมีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.66$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) รองลงมาการรวมตัวของกลุ่มเรือนแถวมีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)

ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัยมีระดับความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) และ มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้มีระดับความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)

ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชนพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.17$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าภูมิทัศน์ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์มีเหมาะสมมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57) รองลงมาบรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์มีความเหมาะสมระดับมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)

ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องเนื่องกับมุมมองการรักษาภาพมุมกว้างของย่านชุมชนเก่าพบว่ามีความเหมาะสมมากค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการรักษาภาพมุมกว้างย่านชุมชนมีความเหมาะสมมากค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00)รองลงมาการรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง มีระดับความเหมาะสมมากมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)

สรุปผลจากการวิเคราะห์โดยรวมพบว่าด้านลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก๋านำมาประยุกต์ใช้การออกแบบภาพประกอบเรื่องสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รองลงมาคือลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมุมกว้างของย่านชุมชนเก่าและลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม,ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน

ตารางที่ 4.25 แสดงข้อมูลภาพสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122 รูปที่8.บ้านไม้ริมน้ำ

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก๋			
1.1 ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทาง	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 การรวมตัวของกลุ่มเรือนแถว	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม			
2.1 รูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัย	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่า ทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน			
3.1 ภูมิทัศน์ ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์	4.33	0.57	มาก
3.2 บรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์	4.33	0.57	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	0.57	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.25 แสดงข้อมูลภาพสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122 รูปที่8.บ้านไม้ริมน้ำ

รูปที่ 8.บ้านไม้ริมน้ำ

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
4. ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมูมกว้างของย่านชุมชนเก่า			
4.1การรักษาภาพมูมกว้างย่านชุมชน	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2การรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	5.00	0.00	มากที่สุด
สรุปค่าเฉลี่ยรวม	4.83	0.14	มากที่สุด
ระดับความเหมาะสม			มากที่สุด

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์รูปที่8.คือ บ้านไม้ริมน้ำตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยรวมที่ ($\bar{X} = 4.83$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.14) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก่า พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 5.00$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00) ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทางมีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่

($\bar{X} = 5.00$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00)รองลงมาการรวมตัวของกลุ่มเรือนแถวมีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 5.00$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)

ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 5.00$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัยมีระดับความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 5.00$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00)และ มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้มีระดับความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 5.00$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00)

ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชนพบว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าภูมิทัศน์ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์มีเหมาะสมมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)รองลงมาบรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์มีความเหมาะสมระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 4.33$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องเนื่องกับมุมมองการรักษาภาพมุกกว้างของย่านชุมชนเก่าพบว่ามีความเหมาะสมมากที่สุดค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 5.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการรักษาภาพมุกกว้างย่านชุมชนมีความเหมาะสมมากที่สุดค่าเฉลี่ยที่($\bar{X} = 5.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.00)รองลงมาการรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง มีระดับความเหมาะสมมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 5.00$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)

สรุปผลจากการวิเคราะห์โดยรวมพบว่าด้านลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจรเส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวแก่นำมาประยุกต์ใช้การออกแบบภาพประกอบเรื่องสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รองลงมาคือลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมุกกว้างของย่านชุมชนเก่าและลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม,ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน

4.2.3 ผลการศึกษาด้านการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

สรุปการใช้ภาษาในการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

เนื้อความหน้าปกหนังสือ

“ตลาดเก่าบางหลวงบ้านเก่าเหล่าเต็งไม้” เป็นตลาดเก่าแก่อายุมากกว่า100ปี ที่อนุรักษ์ความดั้งเดิมไว้ได้อย่างสมบูรณ์แบบ ลักษณะโครงสร้างบ้านตามแบบสถาปัตยกรรม สมัยรัชกาลที่5หลังคาทรงปั้นหยา เป็นงานช่างสกุลจีน

บทวิเคราะห์ : ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่าบทความนี้มีความเหมาะสมในการใช้เป็นบทความหน้าปกหนังสือ เนื่องจากมีการเกริ่นถึงที่มา และเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของตลาดบางหลวงได้อย่างกระชับ และชัดเจน ซึ่งจะทำให้มีแรงดึงดูดต่อผู้อ่าน

เนื้อความหน้าที่ 6

ชุมชนเรือนไม้เก่าแก่ริมแม่น้ำท่าจีนสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นยังคงอบอวนด้วยบรรยากาศในยุคสมัยรัชกาลที่5 การสร้างบ้านเรือนไม้ติดกัน2ชั้นประกอบการค้าขายในย่านของคนจีนที่มาอาศัยในบางหลวง กลายเป็นชุมชนที่มีประเพณีและวัฒนธรรมไทย-จีน ความเจริญรุ่งเรืองของชุมชนการค้าขายทั้งทางน้ำและทางบก

บทวิเคราะห์ : ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่าเนื้อความนี้มีความเหมาะสมในการใช้หน้าที่ 2 ของหนังสือ เนื่องจากเนื้อความมีความต่อเนื่องกับหน้าปกและมีความสอดคล้องกับบทความของหน้าปก และภาพประกอบที่ช่วยดึงดูดในการอ่านของผู้อ่าน

เนื้อความหน้าที่ 7

ตลาดทำการเปิดการค้าขายทุกวันโดยเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์คึกคักและคลาคล่ำไปด้วยผู้คนที่มาเดินเที่ยวชมจับจ่ายซื้อของกันตลอดทั้ง ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่[WWW.Bang Luang.co.th](http://WWW.BangLuang.co.th) หรือโทร 089-882-2233,089-171-2075

บทวิเคราะห์ : ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่าเนื้อความนี้มีความเหมาะสมในการใช้ เป็น เนื้อความหนังสือ เนื่องจากมีการเกริ่นถึงที่มา การประชาสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อความ หน้าที่12-13

ร้านขายยาจีน เป็นการสืบทอดกิจการ รุ่นที่3จากอากง คุณไพรัชย์ ถมคำพาณิชย์ ผู้ดูแลร้านขายยาจีนโบราณแห่งนี้ สถาปัตยกรรมมีความน่าสนใจในแง่การใช้พื้นที่ ที่มีขนาดจำกัด เครื่องเรือนที่บ่งบอกถึงการตกแต่งแบบจีนโบราณได้เป็นอย่างดี

บทวิเคราะห์ : ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่าเนื้อความนี้มีความเหมาะสมในการใช้เป็นเนื้อความ เนื่องจากมีการเกริ่นถึงที่มา การประกอบอาชีพของคนในชุมชน ลักษณะความเป็นตลาดที่ประกอบการค้าที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของการค้าขายยาจีนสมุนไพร

เนื้อความ หน้าที่14

วัดบางหลวง โรงเรียนเจ็ยน์หัว โรงเจบ้านฮกวิกหนึ่ง

บทวิเคราะห์ : ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่าเนื้อความนี้มีความเหมาะสมในการใช้เป็นเนื้อความ เนื่องจากมีการบอกชื่อต่อสถานที่นั้นๆ

เนื้อความ หน้าที่15

ตลาดกลางมีเรือนไม้2ชั้น หันหน้าเข้าหากัน ถนนมีหน้ากว้าง6เมตร เดิมทางสัญจรอยู่หัวตลาดคือ ทางแม่น้ำท่าจีน ปัจจุบันทางสัญจรใช้รถยนต์แทนเรือ

บทวิเคราะห์ : ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่าเนื้อความนี้มีความเหมาะสมในการใช้เป็นบทความที่บ่งบอกถึงการคมนาคมของชุมชนตั้งแต่สมัยอดีตจนถึงปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย เส้นทางหลักที่ต่อเนื่องกับเศรษฐกิจ

เนื้อความ หน้าที่18-19

บ้านหัวมุม หรือบ้านหลังแรกที่ถูกสร้างขึ้นโดยมีสถาปัตยกรรมในสมัยรัชกาลที่ 5 มาตราส่วน(ต้นฉบับ)1:25 โดย ธรรมวรรณ พินิจบุตร

ประตูบานเปิดคู่ ลูกฟักไม้กระดาน หน้าต่างมีช่องแสงเหนือประตู ติโครงเกล็ดไม้รูปทรงเรขาคณิตแบบเรียบง่าย

บทวิเคราะห์ : ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่าเนื้อความนี้มีความเหมาะสมในการใช้เป็นบทความที่บ่งบอกถึงความเป็นบ้านไม้ บ้านในย่านชุมชน เนื่องจากมีการเกริ่นถึงลักษณะพื้นที่ สาธารณะที่มา และเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของตลาดบางหลวงได้อย่างกระชับ และชัดเจน ซึ่งจะทำให้มีแรงดึงดูดต่อผู้อ่าน

เนื้อความ หน้าที่20-21

พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง แหล่งข้อมูลและการจัดพื้นที่แสดงข้าวของเครื่องใช้เก่าๆ เช่น จักรยานโบราณ รถเก๊ก

บทวิเคราะห์ : ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่าเนื้อความนี้มีความเหมาะสมในการใช้เป็นบทความที่บ่งบอกถึงความเป็นชุมชน ที่โดดเด่นด้านการอนุรักษ์ ความหวงแหน ความดำรงไว้ซึ่งการถ่ายทอดเก็บเกี่ยวเรื่องราวที่สืบทอดจากรุ่นบรรพชนมายังรุ่นปัจจุบัน

หนังสือภาพประกอบเรื่องเล่มนี้ ได้เขียนขึ้นเพื่อเป็นแนวทางการศึกษาศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนงานลักษณะลายเส้นสถาปัตยกรรม หลักการเขียนภาพถือว่าเป็นพื้นฐานทางศิลปะที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะผู้ที่มีความเข้าใจในด้านนี้ย่อมสามารถส่งเสริมให้เกิดปัญญาและทักษะ ยังทำให้เกิดการรับรู้ทางด้านสุนทรียภาพอีกด้วย สำหรับเนื้อหาภายในเล่มนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านต่างๆตลอดจนศึกษาค้นคว้าจากตำราศิลปะ โดยนำมาเรียบเรียงให้สอดคล้องกับการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง พร้อมกันนี้ยังได้เพิ่มเติมเนื้อหาที่จำเป็นต่อการเขียนภาพขึ้นอีก

กระบวนการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง

1. ความหมาย

อารี สุทธิพันธุ์ นักวิชาการศิลปะ กล่าวถึง การวาดเขียนตามความหมายของการกระทำ หมายถึง การลาก ขูด ขีด เขียนด้วยเศษวัสดุหรือเครื่องเขียนต่างๆ เช่น ดินสอ ปากกา ชอล์ก ฯลฯ บนระนาบรองรับซึ่งเป็นดิน กระดาษ โลหะ กระจกหรือวัสดุอื่นๆ ซึ่งมีผิวหน้าเรียบ โดยทำให้เห็นเป็นรูปร่างด้วยเส้น

น.ณ ปากน้ำ อ้างถึง ศิลป์ พีระศรี ที่สรุปความหมายคำว่า ทรออิง (Drawing) คือไวยากรณ์ของงานจิตรกรรมรวมทั้งทางงานประติมากรรม(น. ณ ปากน้ำ.2534:14)

สมพร รอดบุญ นักวิชาการศิลปะ ได้กล่าวถึงการวาดภาพว่า มีความหมายที่ครอบคลุมไปกว่าจะกำหนดให้เป็นเพียงแต่ “วาดเส้น” ทั้งนี้เพราะศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานประเภททัศนศิลป์ได้มีพัฒนาการทางด้านความคิด รูปแบบ ตลอดจนเทคนิควิธีการที่รุดหน้าไปไกลและมีหลากหลายเป็นอิสระ จนดูไร้กฎเกณฑ์หรือขอบเขตอันจำกัด อีกทั้งศิลปินแต่ละท่านต่างก็มีความปราถนาในการแสดงออกซึ่งเอกลักษณ์เฉพาะตนเป็นสำคัญ(สมพร รอดบุญ.2535:ไม่มีเลขหน้า)

สรุปจากการศึกษาความหมายของการเขียนภาพที่กล่าวมาทั้งหมดนี้จึงพอสรุปใจความสำคัญ การเขียนภาพ หมายถึง การสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะด้วยวิธีการขูด ขีด เขียน ระบาย ด้วยสื่อวัสดุ เช่น ดินสอ ปากกา ทราย ชอล์กสี หมึก พู่กัน ฯลฯ บนระนาบรองรับซึ่งเป็นกระดาษ ฝากระจก หรือวัสดุอื่นๆตามจินตนาการหรือตามที่ต้องการ ในปัจจุบันการเขียนภาพได้พัฒนาไปพร้อมกับสภาพสังคมเทคโนโลยีสมัยใหม่ มีการประดิษฐ์คิดค้นเครื่องมือเครื่องใช้ในการทำงานศิลปะอย่างมากมายและสะดวกในการใช้งานด้วย นอกจากนี้ศิลปินยังมีเสรีภาพในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะทั้งด้านเรื่องราวและรูปแบบของศิลปะอย่างหลากหลาย

2. หนังสือเล่ม (Book)

เป็นประเภทใหญ่ของหนังสืออีกประเภทหนึ่งอาจแบ่งออกเป็นประเภทย่อยได้หลายวิธี คือ แบ่งตามลักษณะของผู้อ่าน เช่นหนังสือเด็ก หนังสือผู้ใหญ่ หรือแบ่งตามเนื้อหาสาระ เช่น หนังสือสารคดีหนังสือบันเทิงคดี ซึ่งแต่ละประเภทแบ่งย่อยออกไปได้อีก เช่น สารคดีอาจแบ่งเป็นแบบเรียนในระดับการศึกษาต่างๆ คู่มือครูแบบฝึกหัดตำราทางวิชาการ หนังสืออ้างอิง บันเทิงคดีก็แบ่งเป็นนวนิยายกวีนิพนธ์ หนังสือเด็กก็อาจแยกออกเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสือภาพ หนังสือการ์ตูน นิยายหนังสือแต่ละประเภทก็มีลักษณะรูปลักษณ์เฉพาะที่เหมาะสมกับลักษณะการใช้งานของหนังสือประเภทนั้นๆ การผลิตหนังสือแต่ละประเภท จึงมีวิธีการและอุปกรณ์ที่เหมาะสมแก่การผลิตหนังสือประเภทนั้นๆ ซึ่งก็ย่อมแตกต่างกันออกไปแต่ละประเภท

3. การผลิต

หนังสืออาจพูดได้ว่า เป็นการผลิตสองชั้น คือผลิตทางด้านความคิดขั้นหนึ่ง อันได้แก่ การสร้างสรรค์เนื้อหา เรื่องราวและความคิดที่อยู่ในตัวหนังสือนั้น และการผลิตทางด้านวัตถุ อันได้แก่การพิมพ์ ซึ่งเป็นการนำตัวพิมพ์ หรือแม่พิมพ์ มาทาหมึกพิมพ์ พิมพ์ลงบนกระดาษประกอบเล่มด้วยปกผ้าหุ้มปก เป็นรูปเล่มหนังสือการเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้อ่าน

บรรณาธิการ

บุคคลสำคัญในการผลิตหนังสือทางด้านความคิดได้แก่ผู้เขียน หรือผู้ประพันธ์ซึ่งเป็นผู้ที่ถอดความนึกคิดออกเป็นตัวหนังสือหนังสือบางเรื่องจะต้องใช้ความรู้จากผู้รู้หลายๆ คน ร่วมกันเขียนหนังสือบางเล่มจะต้องใช้ผู้รวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่ง แล้วระดมผู้รู้ผู้เขียน ร่วมมือช่วยกันเขียน การผลิตหนังสือทางด้านความคิดจึงได้มีการจัดขึ้นเป็นระบบการดำเนินการ มีผู้รับผิดชอบที่เรียกกันว่า บรรณาธิการการนำเอาภาพและตัวหนังสือมารวมกันเป็นหน้า และจัดรูปหน้าหนังสือแต่ละหน้าเข้าเป็นเล่ม ก็ต้องมีบุคคลที่จะรับผิดชอบ ดำเนินการ เรียกว่าผู้ออกแบบเล่มหนังสือ(Book designer) ซึ่งเป็นงานที่รวมอยู่ในการผลิตหนังสือทางด้านความคิดเช่นกัน

4. รูปแบบและลักษณะของหนังสือ

มีการพับและเย็บเข้าเล่ม มีแบบปกอ่อนและปกแข็งขนาด 16 หน้ายก ขนาด19x19 เซนติเมตร เป็นขนาดพิเศษ เป็นการทำให้แบบสอบถามนักท่องเที่ยว

ภาพที่ 4.30 การลงพื้นที่สัมภาษณ์ทางด้านการท่องเที่ยวในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ครั้งที่18 ที่มา :ธมลวรรณ พินิจบุตร จากการลงพื้นที่ 24ตุลาคมพ.ศ.2556 ในช่วงเวลา10.00-17.00น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

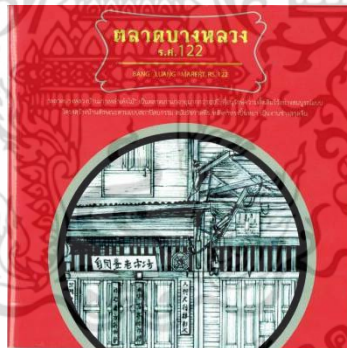

ภาพที่ 4.31 รูปแบบและลักษณะของหนังสือขนาด 16 หน้ายก 5 x 7.1/2 นิ้ว ขนาดพ็อกเก็ตบุ๊ก
ที่มา : www.google.co.th(สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม พ.ศ..2558)

5. กระดาษ

ใช้กระดาษปอนด์ 80, 100 แกรม สำหรับพิมพ์สีเดียว และกระดาษอาร์ตมันหรือด้าน 90-160 แกรม สำหรับพิมพ์ออฟเซต 4 สี
ปกหนังสือ

ใช้กระดาษอาร์ตการ์ด 210-310 แกรมการเคลือบปก(UV)เพื่อความคงทนต่อการฉีกขาดใช้
กับตัวอักษร ตรา โลโก้

ภาพที่ 4.32 ตัวอย่างหน้าปกหนังสือ

ที่มา: ธมลวรรณ พินิจบุตร ภาพลายเส้นการออกแบบหน้าปกหนังสือ กรกฎาคม 2557

6 รูปแบบการจัดหน้ากระดาษ

เป็นการออกแบบการจัดวางลักษณะของการแบ่งหน้าออกเป็น 4 ส่วน โดยใช้เส้นตามรอยพับ
ครึ่งตมแนวนอนและแนวตั้ง แต่ละส่วนมีจุดสำคัญในตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.33 ตัวอย่างหน้าการออกแบบจัดวางหนังสือ
ที่มา: ธรรมวรรณ พินิจบุตร ภาพลายเส้นการออกแบบหน้าปกหนังสือ กรกฎาคม 2557

และการจัดวางแบบการเน้นภาพ Picture Window Layout เป็นที่นิยมกันมากโดยมีจุดเด่น
อยู่ภาพเพราะเป็นการใช้ภาพขนาดใหญ่เพียงภาพเดียว โดยกินเนื้อที่เกือบทั้งหมดแล้วมีข้อความ
เล็กน้อย

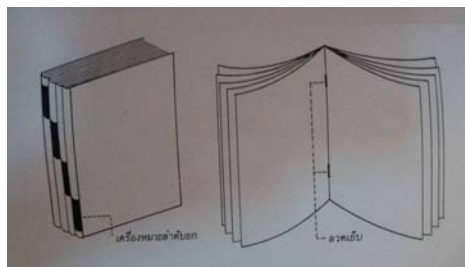

ภาพที่ 4.34 ตัวอย่างหน้าการออกแบบจัดวางหนังสือ
ที่มา: ธรรมวรรณ พินิจบุตร ภาพลายเส้นการออกแบบหน้าปกหนังสือ กรกฎาคม 2557

7. การเข้าเล่ม

เป็นการนำยกพิมพ์มาเรียงซ้อนกัน โดยอ้ออกยกพิมพ์ยกหนึ่ง คร่อมทับลงบนยกพิมพ์ยก
ถัดไปซ้อนๆ กัน จนครบเล่ม นำปกคร่อมทับบนสุด แล้วเย็บติดกันเป็นเล่มโดยใช้ลวดเย็บหรือด้ายเย็บ
เย็บทะลุของทุกๆ ยกพิมพ์ หักปลายลวดตรงกลางออกยึดหนังสือให้ติดกันเป็นเล่มหรือใช้ปลายเชือก
ทั้งสองข้าง ผูกติดกับตรงกลางออกหนังสือหรือเย็บจักรตรงกลางออกหนังสือ ให้กระดาษทุกแผ่นเย็บ
ติดกันหนังสือเย็บออกมักเป็นหนังสือที่บางมีหน้าหนังสือไม่มากนัก ส่วนดีของหนังสือเย็บออกอยู่ที่
สามารถเปิดเล่มหนังสือให้กางออกได้เต็มที่การทำเล่มแบบปกอ่อน –ตามความเหมาะสมเย็บมุง

หลังคา เอกสารนี้สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่4.35 ตัวอย่างการเย็บเล่มของหนังสือ

ที่มา: www.google.co.th (สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม พ.ศ..2558)

8. ชนิดของภาพประกอบ

ผู้วิจัยนำการเขียนภาพที่เขียนด้วย ปากกา ถ่ายทอด รูปแบบมีโครงสร้างของรูปวัตถุ 2 มิติ อันเกิดจากการหลักการเขียนภาพ อันได้แก่ เส้น รูปร่าง รูปทรง น้ำหนักความอ่อนแก่ ขนาดสัดส่วน บริเวณว่าง ลักษณะผิว การถ่ายทอดภาพรูปแบบเหมือนจริงตามลักษณะหุ่นที่เป็นต้นแบบ การเขียนภาพธรรมชาติเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานได้รับการยอมรับมากที่สุด ในแง่ของการรับรู้ตามสภาพวัตถุทุกประการรูปแบบเหมือนจริงถูกกำหนดกฎเกณฑ์มาตรฐานความงามในด้านของสัดส่วน แสงเงา ทศนียภาพ

ภาพที่4.36 ย่านชุมชน ตลาดบางหลวง

ที่มา :ธมลวรรณ พินิจบุตร ภาพลายเส้นจากการลงพื้นที่ สิงหาคม 2556

9. กระบวนการจัดภาพประกอบ

-โครงเรื่อง การเลือกภาพเขียนเป็นเครื่องช่วยให้เห็นเค้าโครงเรื่อง ช่วยแปลความหมาย ช่วยขยายความเข้าใจของเรื่อง ภาพสร้างอารมณ์ของเรื่อง เข้ากับบรรยากาศของสถานที่ สอดแทรกข้อความในภาพเพื่อที่ผู้ใหญ่อ่านให้เด็กฟังในการที่เด็กดูภาพได้จับทันในแต่ละภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นการวางแนวความคิดในรูปแบบของความเรียบง่าย แสดงความสง่างามของภาพเขียน และการจัดวางโครงเรื่องให้ดำเนินไปตามการเดินทางเข้าสู่ตัวตลาดบางหลวง กำหนดให้ภาพแรกที่สื่อถึงทางสัญจรเข้าออกในปัจจุบันและดำเนินเรื่องไปยังบรรยากาศบ้านเก่าและยังสามารถแวะไปสักการะโรงเจบัวนอกเดินต่อไปยัง พักจุดชมวิวยุคแม่น้ำท่าจีน เดินต่อไปยังร้านค้าโบราณ ร้านยาจีนโบราณ ร้านทำทองโบราณ ร้านกาแฟโบราณ และบรรยากาศของตลาดสดซึ่งมีแม่ค้าพ่อค้าขายของกันริมทางถนน แวะไปยังศาลเจ้าแม่ทับทิมและวิกหนังโบราณซึ่งแสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองของการค้ารวมถึงพิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่องซึ่งได้รวบรวมเข้าของเครื่องใช้ในยุคโบราณได้ดี

-การกำหนดขนาดรูปเล่มของหนังสือ สิ่งสำคัญที่สุดของการวางหน้าหนังสือ คือ ภาพกับตัวหนังสือ โดยทั่วไปประกอบด้วย

1.ปกหน้า เป็นการใช้รูปแบบลักษณะปกในตัวคือด้านหน้าปกและภายในใช้กระดาษเดียวกันพิมพ์ไปพร้อมกัน เลือกใช้กระดาษการ์ดโปรกระดาษการ์ดสีขาวแบบไม่เคลือบผิวที่มีความแข็งแรงของผิวหน้าและความแกร่งสูง รองรับระบบการพิมพ์ออฟเซ็ท4 สีและสามารถนำไปใช้ผลิตเป็นบรรจุภัณฑ์หีบห่อได้นอกจากนี้ยังสามารถปั๊มคูนูนให้เกิดรูปรอยต่างๆ ได้โดยที่กระดาษไม่ขาดง่าย

2.หลังหน้าปก เป็นการจัดวางพื้นที่โล่ง ใช้เพียงตัวอักษรนำเกริ่นสถานที่กระดาษออฟเซ็ทโปรนิวกระดาษไม่เคลือบผิวคุณภาพสูงสำหรับงานพิมพ์ระบบออฟเซ็ทด้วยคุณสมบัติที่โดดเด่นในเรื่องกระดาษที่ขาวพิเศษ มีความทึบแสงสูงผิวหน้าเรียบเหมาะสม ทำให้สามารถรับหมึกได้เข้มสม่ำเสมอ งานพิมพ์ที่ได้ออกมามีคุณภาพสูงสุด ภาพพิมพ์คมชัด ความเปรียบต่างดีสีไม่ต่าง

ภาพที่4.37 รูปแบบปกหน้าและปกหลัง

ที่มา :ธมลวรรณ พินิจบุตร ภาพลายเส้นจากการลงพื้นที่ สิงหาคม 2556

3.กำหนดสัดส่วนระหว่างภาพและตัวอักษร โดยส่วนมากมักวางอยู่ส่วนบนของหน้ามีขนาดที่เหมาะสมกับสายตาคนทั่วไปมากที่สุด จะอยู่ที่16พอยต์ ซึ่งทำให้อ่านสบายตาพอดีและกลุ่มเป้าหมาย

หัวหนังสือ(ข้อความบนปก) ผู้วิจัยใช้ฟร้อน เป็นชู้กับผี ผู้ออกแบบอาจารย์ไพโรจน์ ธีระประภา นักออกแบบตัวอักษร ที่สื่อถึงลักษณะสถาปัตยกรรมในยุครัชกาลที่7 ที่มีลวดลายไม้แกะของอาคารบ้านเรือน ที่มี หัวเสา หัวเม็ด ไม้แกะ ใช้กันอย่างมากมายในยุคผู้ออกแบบจึงนำมาเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำการค้นคว้าศึกษาจึงได้ลักษณะของฟร้อนที่มีความเป็นไทยความเป็นสถาปัตยกรรม(รายการเท่อย่างไทย.คุณไฟโรจน์ วีระประภาออกอากาศวันเสาร์ที่ 9 พฤศจิกายน 2556)

ภาพที่..4.38 รูปแบบของฟร้อนที่มีความเป็นไทยความเป็นสถาปัตยกรรม
ที่มา:www.google.co.th(สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม พ.ศ..2558)

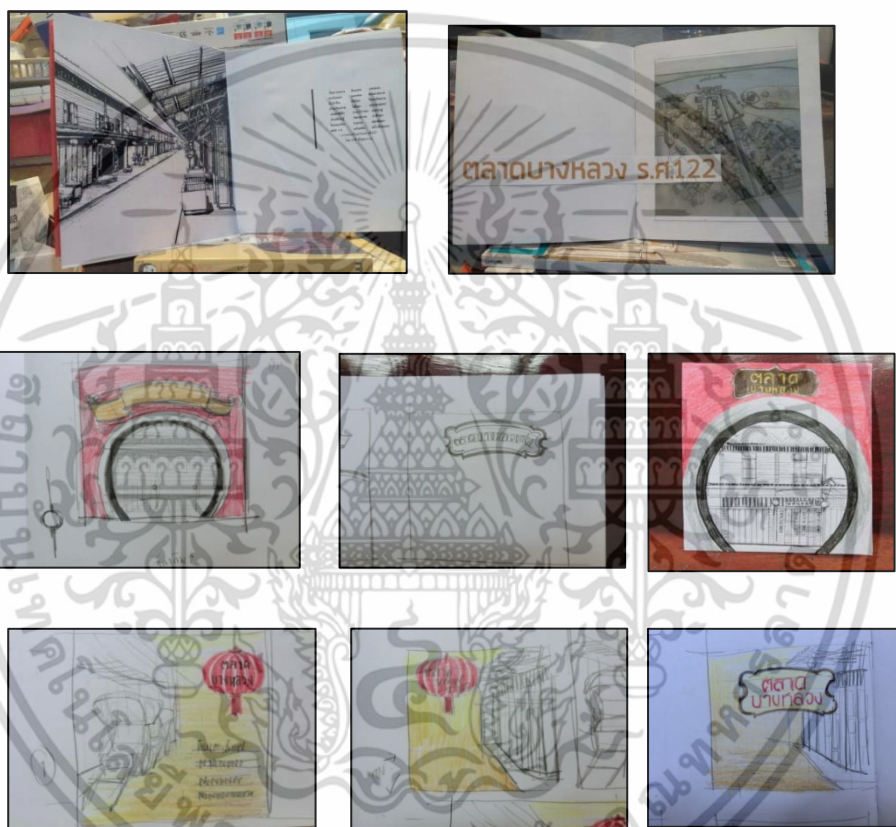

- ภาพที่4.39 การเลือกใช้ฟร้อนหน้าปกหนังสือ
ที่มา :ธมลวรรณ พินิจบุตร ภาพลายเส้นจากการลงพื้นที่ สิงหาคม 2556
4. ข้อความบนปก (ตัวโปรย) เพื่อแนะนำเรื่องราวที่น่าสนใจในฉบับ
“ตลาดเก่าบางหลวงบ้านเก่าเหล่าเต็งไม้” เป็นตลาดเก่าแก่อายุมากกว่า100ปี
ที่อนุรักษ์ความดั้งเดิมไว้อย่างสมบูรณ์แบบ
โครงสร้างบ้านลักษณะตามแบบสถาปัตยกรรม สมัยรัชกาลที่5
หลังคาทรงปั้นหยา เป็นงานช่างสกุลจีน
 5. การเลือกใช้ฟร้อนในส่วนเนื้อหา ใช้ฟร้อน Freesia UPC-ตลาดบางหลวง ร.ศ.122ใช้ฟร้อน
แห่งชาติซึ่งถูกกฎหมาย โหลดจาก สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ
 - 10.กระดาษที่ใช้พิมพ์เป็นกระดาษปอนด์ กระดาษอาร์ตการ์ด(Art Paper)ใช้พิมพ์เป็นปกหนังสือ
ขนาด 140-260กรัมต่อตารางเมตรใช้พิมพ์เป็นเนื้อในหนังสือ ขนาด 80-120กรัมต่อตารางเมตร
เมื่อได้ออกแบบหนังสือเรียบร้อยแล้ว งานขั้นต่อไปก็เป็นงานการผลิตหนังสือในด้านวัสดุ ซึ่ง
เป็นหน้าที่ของผู้พิมพ์เป็นงานด้านการพิมพ์ โดยทั่วไป มี 3 ขั้นตอน คือ งานก่อนพิมพ์ งานพิมพ์และ
งานทำเล่ม
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. ภาษาในงานเขียน ผู้วิจัยใช้คำกลอนของปราชญ์ในชุมชนเป็นตัวบรรยายเนื้อหาของชุมชน พร้อมทั้งการใช้ข้อมูลของการพิมพ์เนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญด้านชุมชนตลาดบางหลวง ในการศึกษาค้นคว้าและการลงพื้นที่สัมภาษณ์

12. ขั้นตอนการร่างแบบและออกแบบ

การกำหนดพื้นที่ขอบงาน ในการจัดหน้าสิ่งพิมพ์จำเป็นต้องปรากฏอยู่รอบขอบของงาน การออกแบบสิ่งพิมพ์ให้บริเวณภาพและสีไปสิ้นสุดที่แนวขนาดของชิ้นงาน งานที่พิมพ์ออกมาจะปรากฏขอบขาวได้ขอบทำงาน แนวขอบการทำงานขอบตัดเจียนไม่ต่ำกว่า 0.125 นิ้ว จากแนวตัดเจียน

ภาพที่ 4.40 การออกแบบจัดวางรูปแบบหนังสือ

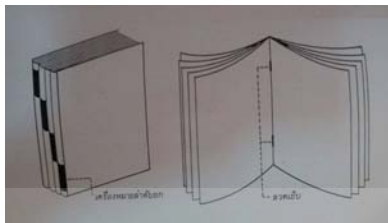
ที่มา :ธมลวรรณ พินิจบุตร ภาพลายเส้นจากการลงพื้นที่ สิงหาคม 2556

13.งานเข้าเล่ม

1. การเข้าเล่ม การพิมพ์หนังสือโดยทั่วไปจะแบ่งการทำเล่มเป็น 2 วิธี คือ การทำเล่มแบบปกอ่อนและการทำเล่มแบบปกแข็ง เป็นการทำให้เล่มที่ใช้ปกที่มีน้ำหนักมากกว่าน้ำหนักของกระดาษเนื้อในประมาณ 2 เท่า เช่น กระดาษการ์ดอาร์ทที่สามารถจับปกอโค้งได้ วิธีการเข้าเล่มแบบปกอ่อนทำได้หลายวิธีตามความเหมาะสมของงาน

2. เย็บมุงหลังคา เป็นการเข้าเล่มเย็บด้วยลวด 2 จุด พร้อมกันทั้งปกและเนื้อในบริเวณกลางเล่มหนังสือ แบบนี้เหมาะสำหรับหนังสือที่มีความหนาไม่มาก ไม่ควรเกิน 100 หน้า เช่น วารสาร เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสือแนะนำ หรือหนังสือบางๆ ซึ่งไม่เกิน 100 หน้า หรือถ้าเป็นกระดาษปอนด์ 70 กรัมต่อตารางเมตรก็ไม่ควรเกิน 40 หน้า เพราะจะทำให้เย็บยากและหนังสือปิดไม่สนิท แต่ก็ เป็นวิธีที่ง่าย สะดวกที่สุด รวมทั้ง มีต้นทุนการผลิตต่ำ

ภาพที่4.41 ตัวอย่างการเย็บเล่มของหนังสือ

ที่มา: www.google.co.th (สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม พ.ศ..2558)

ผู้วิจัยได้ทำการประเมินความพึงพอใจของคนในชุมชนตลาดบางหลวง จำนวน 100คนกลุ่มนักท่องเที่ยวในชุมชนตลาดบางหลวง จำนวน100คน ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านกราฟิกจำนวน 3 ท่าน พบว่า

4.3.1 สรุปผลการประเมินความพึงพอใจด้านกราฟิกและสื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น

การประเมินความพึงพอใจด้านกราฟิกและสื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 แบ่งหัวข้อการประเมิน ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบกราฟิกแบ่งเป็นการประเมิน ดังนี้

- 1) คนในชุมชนตลาดบางหลวงจำนวน100คน
- 2) นักท่องเที่ยวภายในชุมชนตลาดบางหลวงจำนวน100คน
- 3)ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบกราฟิก

โดยผลการประเมินความพึงพอใจ คนในชุมชนตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จำนวน100คน ได้แก่ เพศ อาชีพ อายุ ภูมิสำเนา และรายได้ต่อเดือน พบว่ากลุ่มคนในชุมชนตลาดบางหลวงเป็นเพศชาย42คน(ร้อยละ42)ส่วนเพศหญิง58คน(ร้อยละ58)อายุระหว่าง61ปีจำนวน8คน(ร้อยละ8) และอายุระหว่าง60-51ปี จำนวน 22คน(ร้อยละ22)ส่วนอายุตั้งแต่50-41ปี จำนวน25คน(ร้อยละ25)อายุระหว่าง 40-31ปีจำนวน 21คน(ร้อยละ21)อายุระหว่าง30-21ปีจำนวน16คน(ร้อยละ16) ต่ำกว่า21ปีจำนวน8คน(ร้อยละ8)ภูมิสำเนาเป็นคนในชุมชนตลาดเก่าบางหลวงตั้งแต่แรกเกิด มากกว่า30ปีจำนวน100คน (ร้อยละ100)รายได้ต่อเดือนของคนในชุมชนมากกว่า15,000บาทจำนวน 100คน(ร้อยละ 100) และคนในชุมชนเลือกหนังสือภาพประกอบเรื่องเล่มที่1เป็นเพศชายทั้งหมดจำนวน42คน เพศหญิงทั้งหมดจำนวน58คน รวมเลือกเล่มที่1จำนวน81คน (ร้อยละ81) เลือกเล่มที่2จำนวน13(ร้อยละ13)เลือกเล่มที่3จำนวน 6คน(ร้อยละ6)

อายุระหว่าง61ปี จำนวน8คน เพศชายจำนวน3คน เพศหญิงจำนวน5คน เลือกหนังสือเล่มที่1จำนวน7 คนเลือกหนังสือเล่มที่2จำนวน1คนเลือกเล่มที่3 จำนวน0คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อายุระหว่าง60-51ปี จำนวน 22คน เพศชายจำนวน8คน เพศหญิงจำนวน14คนคนเลือกหนังสือเล่มที่ 1จำนวน17คนเลือกหนังสือเล่มที่2จำนวน4คนเลือกเล่มที่3 จำนวน1คน

อายุระหว่าง50-41ปีจำนวน25คน เพศชายจำนวน9คนเพศหญิงจำนวน16คนคนเลือกหนังสือเล่มที่1 จำนวน22คนเลือกหนังสือเล่มที่2จำนวน2คนเลือกเล่มที่3 จำนวน1คน

อายุระหว่าง40-31ปี จำนวน21คน เพศชายจำนวน10คนเพศหญิงจำนวน11คนคนเลือกหนังสือเล่มที่ 1จำนวน18คนเลือกหนังสือเล่มที่2จำนวน2คนเลือกเล่มที่3จำนวน1คน

อายุระหว่างต่ำกว่า21ปี จำนวน8คน เพศชายจำนวน6คนเพศหญิงจำนวน2คนคนเลือกหนังสือเล่มที่1 จำนวน6คนเลือกหนังสือเล่มที่2จำนวน1คนเลือกเล่มที่3จำนวน1คน

ตารางที่ 4.26 สรุปผลประเมินความพึงพอใจด้านกราฟิกและสื่อสิ่งพิมพ์ โดยผลการประเมินความ พึงพอใจ คนในชุมชนตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จำนวน100คน

ข้อมูลคนในชุมชนตลาดเก่าบางหลวง		จำนวน (N=100)	ร้อยละ (%)
เพศ	ชาย	42	42
	หญิง	58	58
	รวม	100	100
อายุ	61 ปี	8	8
	60-51 ปี	23	23
	50-41 ปี	25	25
	40-31 ปี	21	21
	30-21 ปี	16	16
	ต่ำกว่า 21 ปี	7	7
เป็นคนในชุมชนตั้งแต่แรก	มากกว่า30 ปี	100	100
	รวม	100	100
รายได้ต่อเดือน	มากกว่า15,000บาท	100	100
	รวม	100	100

โดยกลุ่มของนักท่องเที่ยวคนในชุมชนตลาดบางหลวงเป็นเพศชาย33คน(ร้อยละ33)ส่วนเพศหญิง67คน(ร้อยละ67)รวมเลือกเล่มที่1จำนวน60คน(ร้อยละ60)รองลงมาเลือกเล่มที่2จำนวน24ร้อยละ24)เลือกเล่มที่3จำนวน 16คน(ร้อยละ16)เพศชายเลือกเล่มที่1จำนวน26คน เลือกเล่มที่2จำนวน5คนเลือกเล่มที่3จำนวน2คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อายุระหว่าง61ปี จำนวน10คน เพศชายจำนวน3คน เพศหญิงจำนวน7คน เลือกหนังสือเล่มที่1จำนวน 7คนเลือกหนังสือเล่มที่2จำนวน2คนเลือกเล่มที่3 จำนวน1คน

อายุระหว่าง60-51ปี จำนวน 19คน เพศชายจำนวน4คนเพศหญิงจำนวน15คนคน เลือกหนังสือเล่มที่ 1จำนวน10คนเลือกหนังสือเล่มที่2จำนวน5คนเลือกเล่มที่3จำนวน4คน

อายุระหว่าง50-41ปีจำนวน22คน เพศชายจำนวน8คน เพศหญิงจำนวน14คนคน เลือกหนังสือเล่มที่1 จำนวน12คนเลือกหนังสือเล่มที่2จำนวน5คนเลือกเล่มที่3จำนวน5คน

อายุระหว่าง40-31ปี จำนวน22คน เพศชายจำนวน6คน เพศหญิงจำนวน16คนคน เลือกหนังสือเล่มที่1 จำนวน12คนเลือกหนังสือเล่มที่2จำนวน6คนเลือกเล่มที่3จำนวน4คน

อายุระหว่าง30-21ปี จำนวน14คน เพศชายจำนวน6คน เพศหญิงจำนวน8คน เลือกหนังสือเล่มที่1 จำนวน10คนเลือกหนังสือเล่มที่2จำนวน3คนเลือกเล่มที่3จำนวน1คน

อายุระหว่างต่ำกว่า21ปี จำนวน13คน เพศชายจำนวน6คน เพศหญิงจำนวน7คน เลือกหนังสือเล่มที่1 จำนวน9คนเลือกหนังสือเล่มที่2จำนวน3คนเลือกเล่มที่3จำนวน1คน

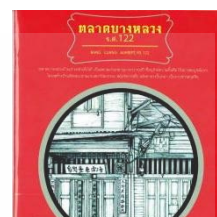
ตารางที่ 4.27 ประเมินความพึงพอใจด้านกราฟิกและสื่อสิ่งพิมพ์ โดยผลการประเมินความพึงพอใจ นักท่องเที่ยวในชุมชนตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จำนวน100คน

ข้อมูลนักท่องเที่ยวในชุมชนตลาดเก่าบางหลวง		จำนวน (N=100)	ร้อยละ (%)
เพศ	ชาย	33	33
	หญิง	67	67
	รวม	100	100
อายุ	61 ปี	11	11
	60-51 ปี	16	16
	50-41 ปี	23	23
	40-31 ปี	21	21
	30-21 ปี	15	15
	ต่ำกว่า 21 ปี	14	14
	รวม	100	100
รายได้ต่อเดือน	มากกว่า15,000บาท	100	100
	รวม	100	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.28 สรุปผลการประเมินความพึงพอใจด้านกราฟิกและสื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือภาพประกอบ เรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 แบ่งหัวข้อการประเมิน ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบกราฟิกมีผลการประเมิน ดังนี้

ตารางที่ 4.28 สรุปผลประเมินความพึงพอใจด้านกราฟิกและสื่อสิ่งพิมพ์ โดยผลการประเมินความพึงพอใจ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบกราฟิก

รูปแบบเล่มที่ 1.

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ออกแบบให้อ่านง่ายและมีระเบียบ	5.00	0.00	ความเหมาะสมมากที่สุด
2. รูปแบบอยู่ในสัดส่วนอันหนึ่งอันเดียวกันทุกหน้า	4.33	0.57	ความเหมาะสมมาก
3. มีความประณีต สวยงามและชัดเจน	5.00	0.00	ความเหมาะสมมากที่สุด
4. มีจุดสนใจในการดึงดูดผู้อ่าน โดยไม่ทำให้น่าหนังสือ ดูสับสน	5.00	0.00	ความเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.83	0.14	ความเหมาะสมมากที่สุด
ระดับความเหมาะสม	ความเหมาะสมมากที่สุด		

จากตารางที่ 4.28สรุปผลการประเมินการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวงร.ศ.122 ภาพพบว่ารูปแบบการออกแบบ เล่มที่1. พบว่า มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยรวมที่(\bar{X} =4.83)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.14) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าออกแบบให้อ่านง่ายและมีระเบียบเท่ากับมีความประณีต สวยงามและชัดเจนและมีจุดสนใจในการดึงดูดผู้อ่าน โดยไม่ทำให้น่าหนังสือดูสับสน มีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมากที่สุด(\bar{X} =5.00) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)รองลงมาได้แก่ รูปแบบอยู่ในสัดส่วนอันหนึ่งอันเดียวกันทุกหน้า ความเหมาะสมระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ยรวมที่(\bar{X} =4.33)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปหัวข้อการประเมินด้านที่มีจุดสนใจในการดึงดูดผู้อ่าน โดยไม่ทำให้น้ำหนักสื่อคู่สับสนมีระดับความเหมาะสมมากที่สุดเท่ากับด้านออกแบบให้อ่านง่ายและมีระเบียบและด้านมีความประณีตสวยงามและชัดเจนรองลงมาคือด้านรูปแบบอยู่ในสัดส่วนอันหนึ่งอันเดียวกันทุกหน้า

ตารางที่ 4.29 สรุปผลประเมินความพึงพอใจด้านกราฟิกและสื่อสิ่งพิมพ์ โดยผลการประเมินความพึงพอใจ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ

{ BANG LUANG
MARKERT
DESIGN SKETCHER SKILLS }

รูปแบบเล่มที่ 2.

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ออกแบบให้อ่านง่ายและมีระเบียบ	3.66	0.57	ความเหมาะสมมาก
2. รูปแบบอยู่ในสัดส่วนอันหนึ่งอันเดียวกันทุกหน้า	3.66	0.57	ความเหมาะสมมาก
3. มีความประณีต สวยงามและชัดเจน	4.33	0.57	ความเหมาะสมมาก
4. มีจุดสนใจในการดึงดูดผู้อ่าน โดยไม่ทำให้น้ำหนักสื่อคู่สับสน	4.33	0.57	ความเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	0.57	ความเหมาะสมมาก
ระดับความเหมาะสม	ความเหมาะสมมาก		

จากตารางที่ 4.29 ผลการประเมินการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวงร.ศ.122 ภาพพบว่ารูปแบบการออกแบบ เล่มที่2. พบว่า มีความเหมาะสมระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ยรวมที่(\bar{X} =4.00)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ออกแบบให้อ่านง่ายและมีระเบียบ มีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมาก(\bar{X} =3.66)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(S.D.= 0.57)รูปแบบอยู่ในสัดส่วนอันหนึ่งอันเดียวกันทุกหน้าความเหมาะสมระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ยรวมที่ (\bar{X} =3.66)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)และมีความประณีต สวยงามและชัดเจนมีความเหมาะสมระดับมากเท่ากับ มีจุดสนใจในการดึงดูดผู้อ่าน โดยไม่ทำให้หน้าหนังสือดูสับสน ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.57)

สรุปหัวข้อการประเมินด้านที่มีความประณีต สวยงามและชัดเจนและด้านมีจุดสนใจในการดึงดูดผู้อ่าน โดยไม่ทำให้หน้าหนังสือดูสับสน มีระดับความเหมาะสมมากเท่ากันรองลงมาคือด้านออกแบบให้อ่านง่ายและมีระเบียบและด้านรูปแบบอยู่ในสัดส่วนอันหนึ่งอันเดียวกันทุกหน้า

ตารางที่ 4.30 สรุปผลประเมินความพึงพอใจด้านกราฟิกและสื่อสิ่งพิมพ์ โดยผลการประเมินความพึงพอใจ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ

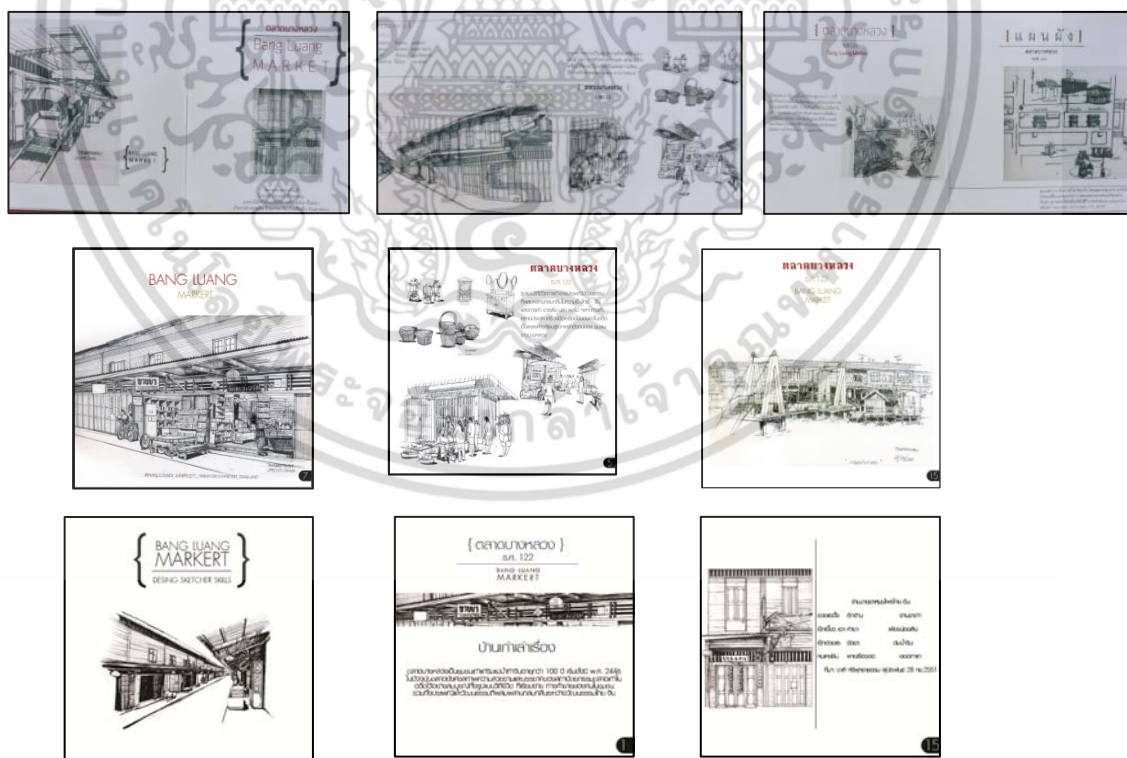
หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ออกแบบให้อ่านง่ายและมีระเบียบ	5.00	0.00	ความเหมาะสมมากที่สุด
2. รูปแบบอยู่ในสัดส่วนอันหนึ่งอันเดียวกันทุกหน้า	4.33	0.57	ความเหมาะสมมาก
3. มีความประณีต สวยงามและชัดเจน	4.33	0.57	ความเหมาะสมมาก
4. มีจุดสนใจในการดึงดูดผู้อ่าน โดยไม่ทำให้หน้าหนังสือดูสับสน	4.33	0.57	ความเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.50	0.43	ความเหมาะสมมาก
ระดับความเหมาะสม	ความเหมาะสมมาก		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.30 ผลการประเมินการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวงร.ศ.122 ภาพพบว่ารูปเล่มการออกแบบ เล่มที่3. พบว่า มีความเหมาะสมระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ยรวมที่ (\bar{X} =4.50)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าออกแบบให้อ่านง่ายและมีระเบียบ มีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมมากที่สุด (\bar{X} =5.00) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00)มีความประณีต สวยงามและชัดเจนมีความเหมาะสมระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)และมีจุดสนใจในการดึงดูดผู้อ่าน โดยไม่ทำให้หน้าหนังสือดูสับสน (\bar{X} =4.33) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.57)รองและรูปแบบอยู่ในสัดส่วนอันหนึ่งอันเดียวกันทุกหน้า ความเหมาะสมระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ยรวมที่ (\bar{X} =4.33)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.57)

สรุปหัวข้อการประเมินด้านที่ออกแบบให้อ่านง่ายและมีระเบียบ มีระดับความเหมาะสมมากที่สุดรองลงมาคือด้านแบบอยู่ในสัดส่วนอันหนึ่งอันเดียวกันทุกหน้า,มีความประณีต สวยงามและชัดเจนและด้านมีจุดสนใจในการดึงดูดผู้อ่าน โดยไม่ทำให้หน้าหนังสือดูสับสน เท่ากันคือระดับความเหมาะสมระดับมาก

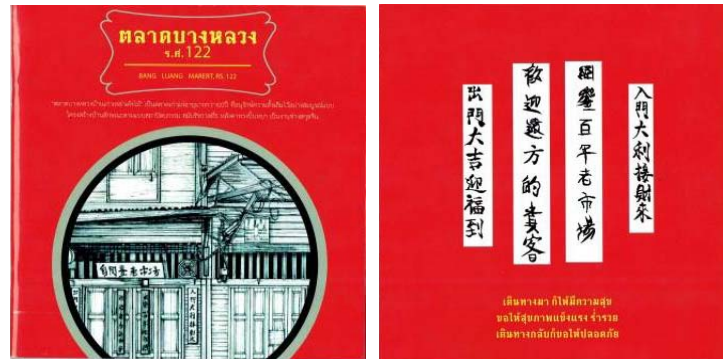
ภาพตัวอย่างการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122

ภาพที่4.42 ภาพตัวอย่างการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง

ที่มา:วาดโดย : ธมลวรรณ พิณีบุตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

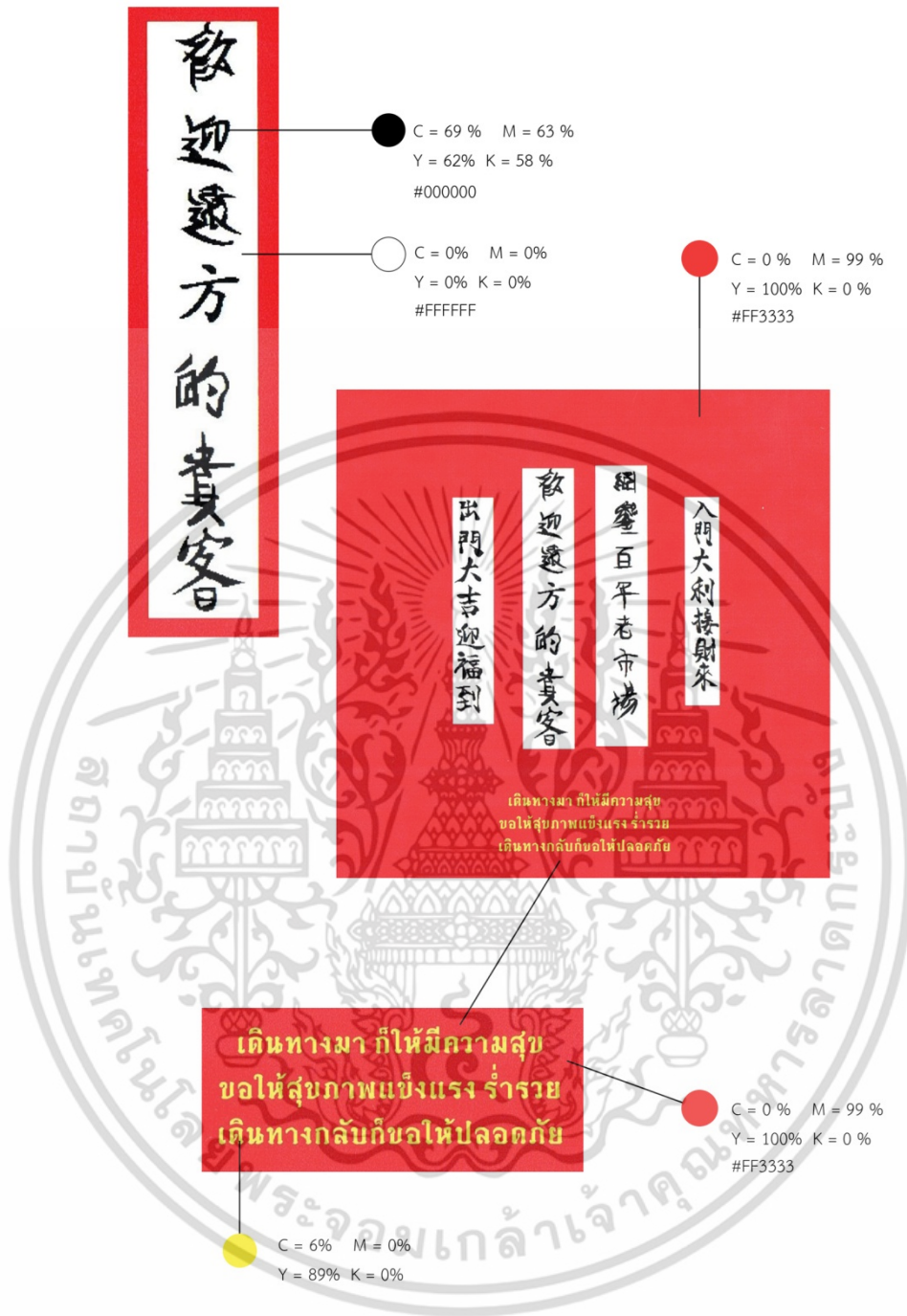
ภาพที่4.43 ภาพตัวอย่างหนังสือภาพประกอบเรื่อง
ที่มา:วาดโดย : ธมลวรรณ พิณีบุตร

ภาพที่4.44 ภาพตัวอย่างการเลือกใช้สีในการออกแบบสิ่งพิมพ์

ที่มา:วาดโดย : ธมลวรรณ พิณีบุตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.45 ภาพตัวอย่างการเลือกใช้สีในการออกแบบสิ่งพิมพ์
ที่มา: วาดโดย : ธมลวรรณ พิณีบุตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

C = 0 % M = 99 %
Y = 100% K = 0 %
#FF3333

ตลาดบางหลวง ร.ศ.122

ภาพที่4.46 ภาพตัวอย่างการเลือกใช้สีในการออกแบบสิ่งพิมพ์

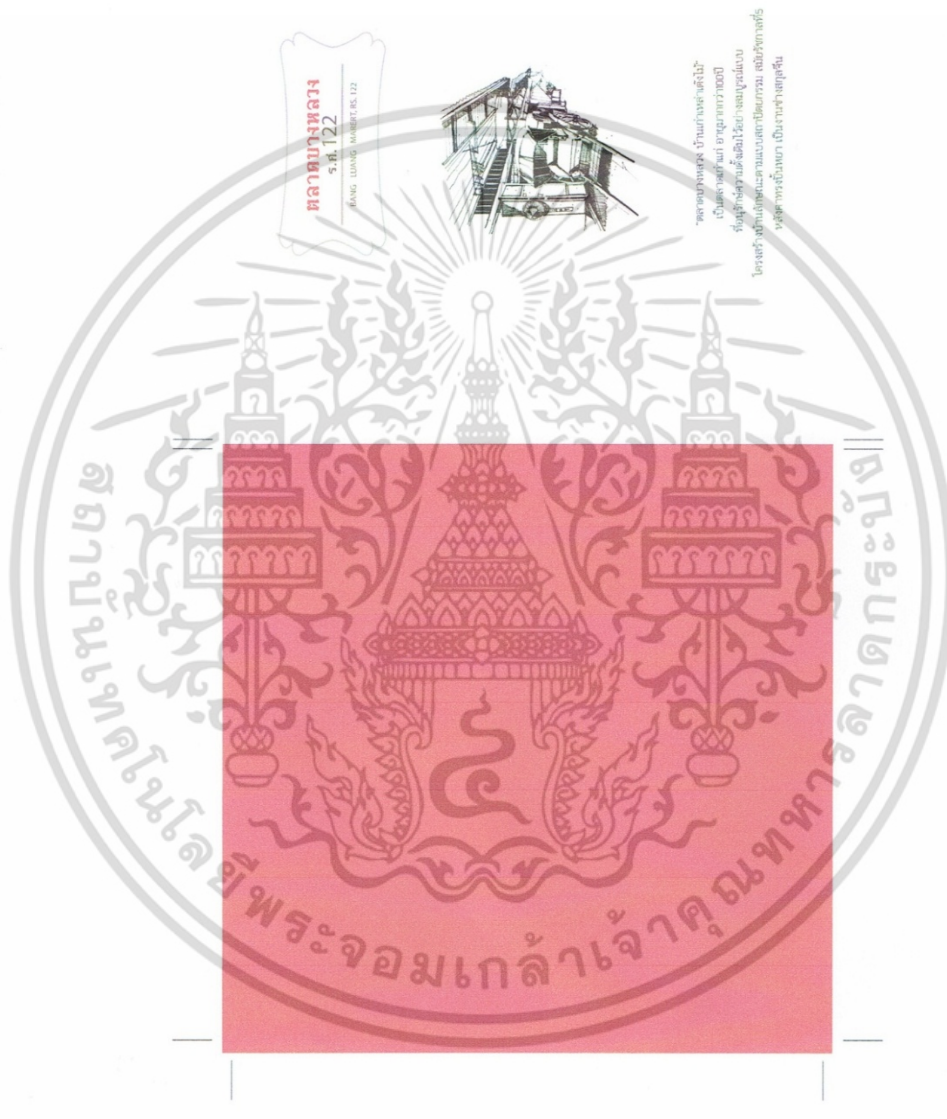
ที่มา:วาดโดย : รมลวรรณ พินิจบุตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่4.47 ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์
ที่มา:วาดโดย : ธมลวรรณ พินิจบุตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.48 ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์
ที่มา:วาดโดย : ธรรมวรรณ พินิจบุตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

6..... ป้ายทางเข้า

7..... แฉกฝั่ง

8-9..... บ้านไม้ 2 ชั้น

10-13..... วิถีชุมชน

14-15..... ร้านขายยาจีนโบราณ

16..... สถานที่สำคัญของตลาดบางกอกกลาง

17..... ทางเดินระหว่างซอย

18-19..... สะพานข้ามไปศาลอาญา

20-21..... บ้านหัวมุม

22-23..... พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง

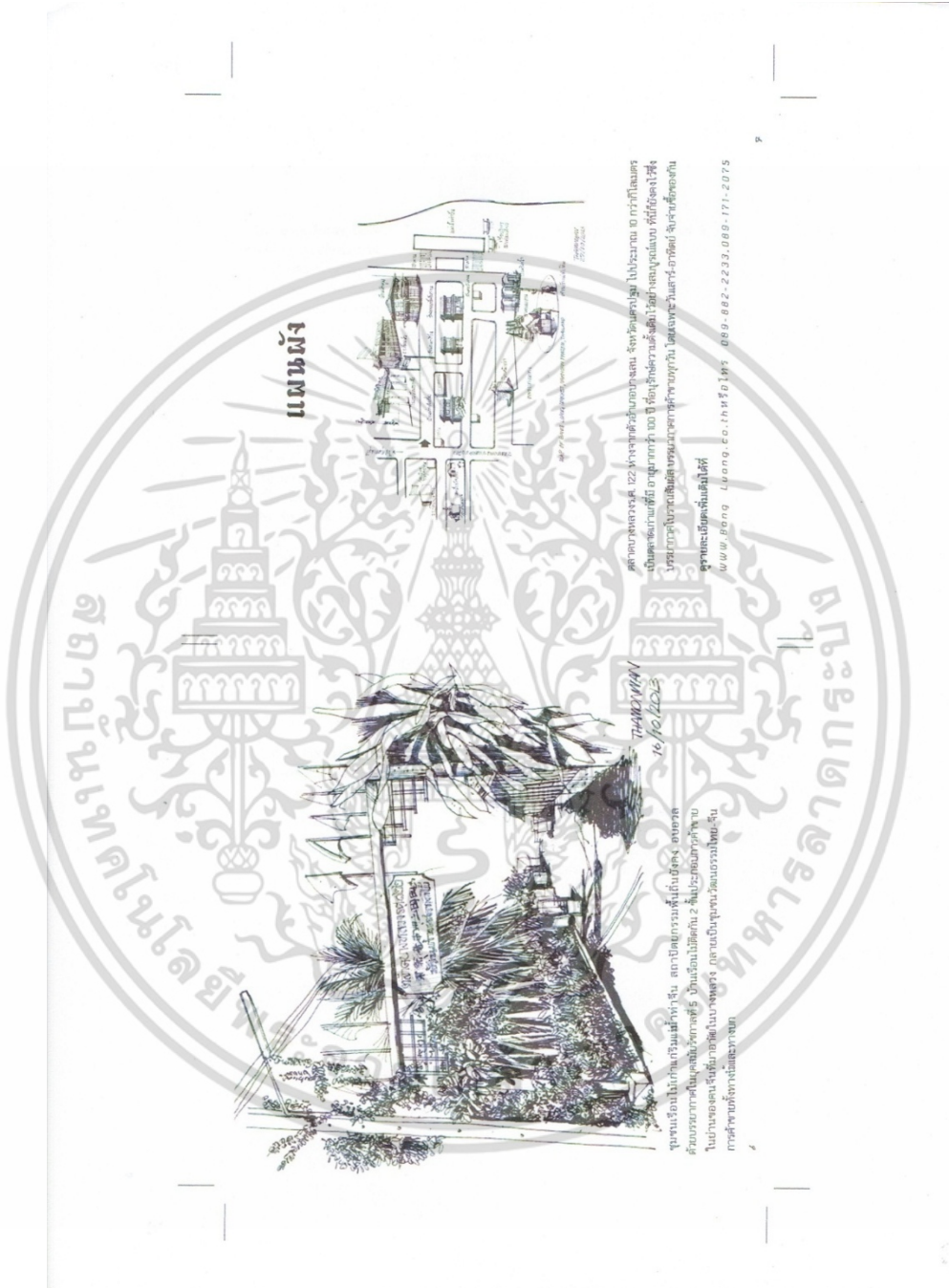
คำนำ

ด้วยความเป็นงานเขียนที่รวบรวมเรื่องราวอันน่าสนใจ ความ
 ค่อนข้างน้อย แต่สรุปได้สาระสำคัญที่ชวนติดตาม
 ที่จะบอกเล่าเรื่องราวอันมีคุณค่าของชุมชนตลาดบางกอก
 น.ศ.227 ที่มีความงามทางด้านสถาปัตยกรรมที่ได้อิ
 ทำให้ผู้เขียนหลงใหลในความวิจิตรตระการตาอัน
 ที่ผสมผสานกันดี การได้ใช้กระดาษโบราณที่มาจาก
 ลานแล้วเป็นงานที่ชวนติดตามยิ่งนัก
 สถาบันการศึกษานานาชาติที่กรุงเทพฯ ได้ให้โอกาส
 วิชาที่ผู้เขียน ได้ทำวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม
 ความเป็นมาของตลาดบางกอกกลางในสมัยรัตนโกสินทร์
 กับการที่ผู้เขียนได้มีโอกาสได้ไปศึกษาที่
 กับการที่ผู้เขียนได้มีโอกาสได้ไปศึกษาที่
 กับการที่ผู้เขียนได้มีโอกาสได้ไปศึกษาที่
 กับการที่ผู้เขียนได้มีโอกาสได้ไปศึกษาที่

ธมลวรรณ พินิจบุตร

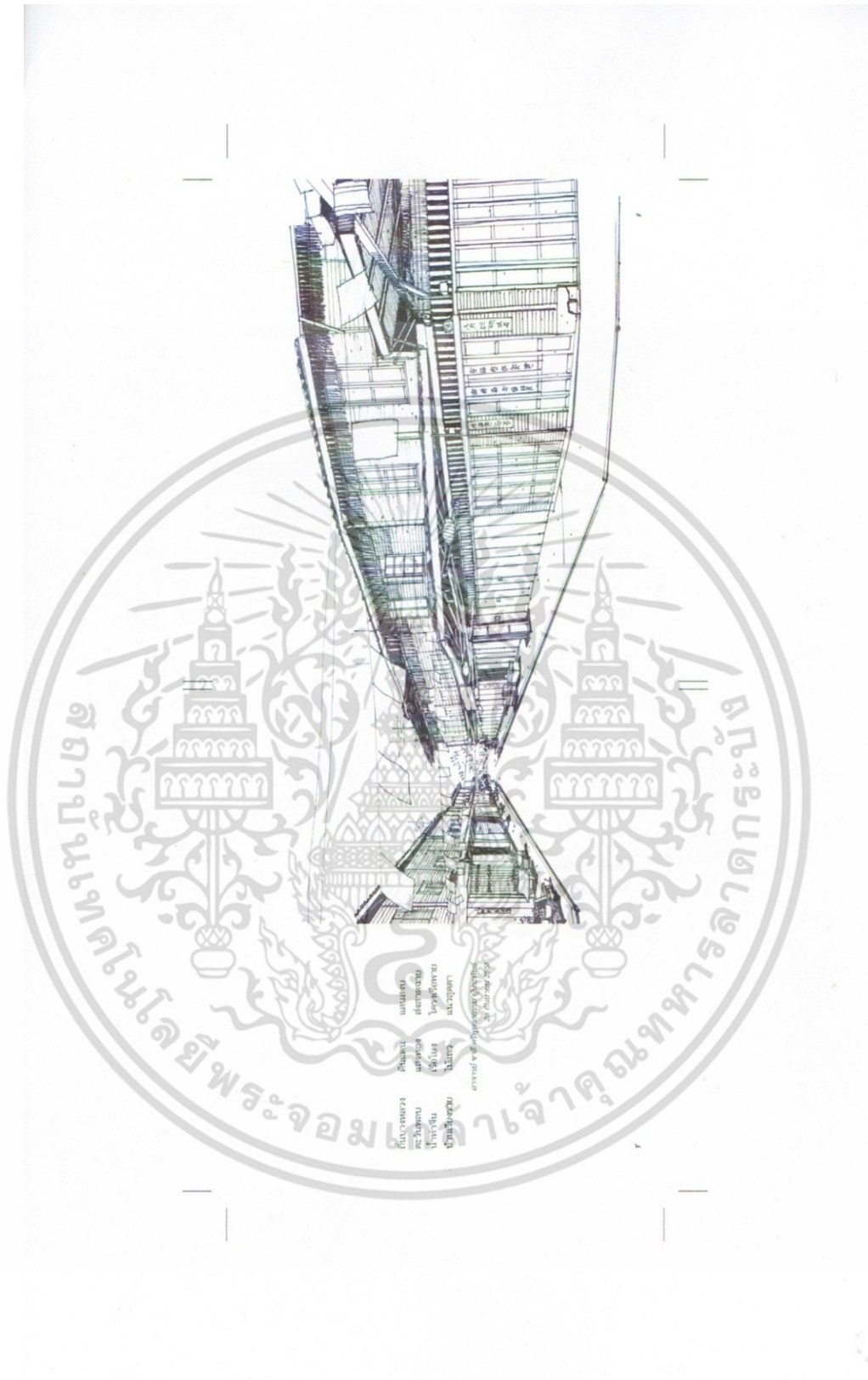
ภาพที่4.49 ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์
ที่มา:วาดโดย : ธมลวรรณ พินิจบุตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

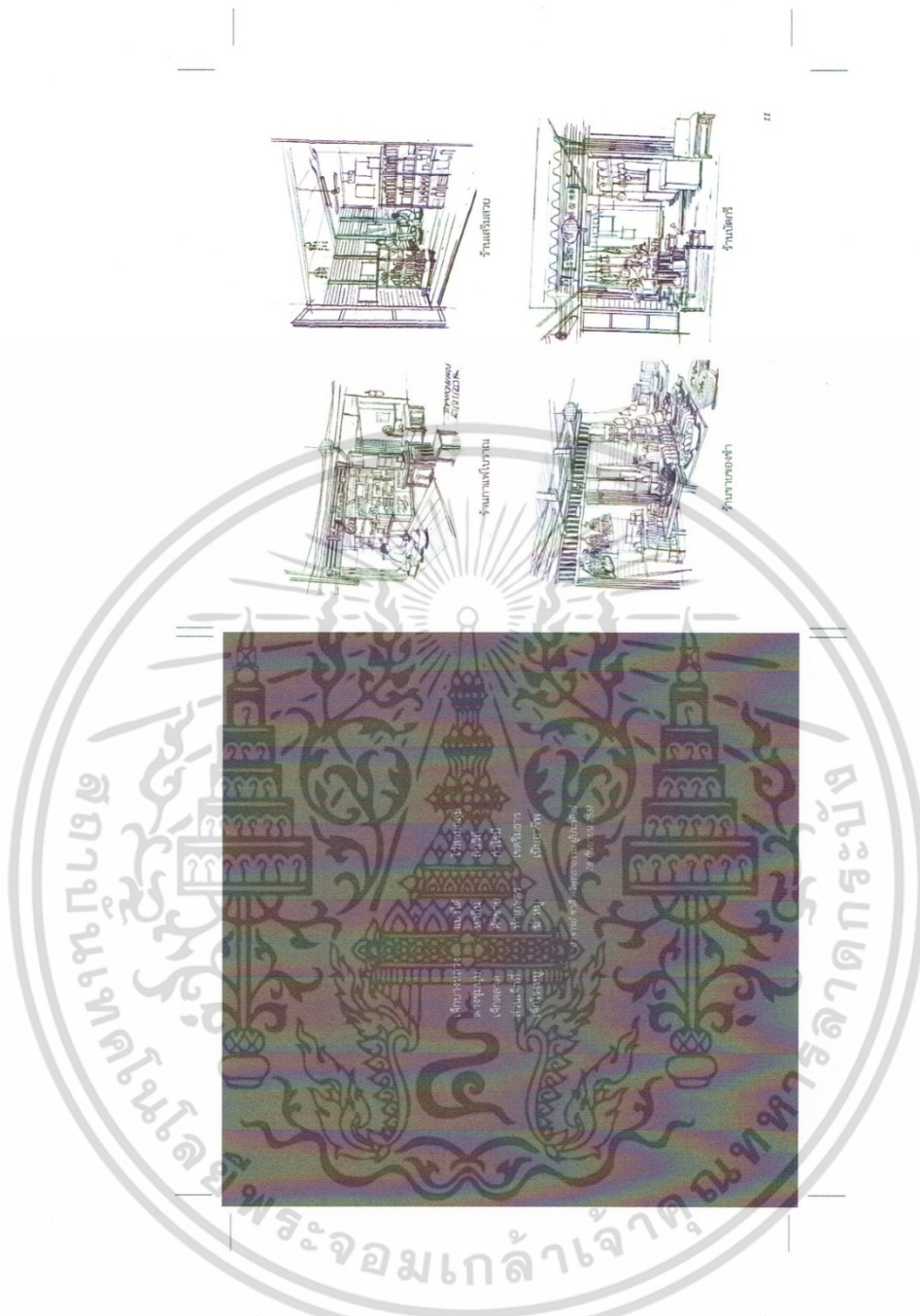
ภาพที่ 4.50 ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์
ที่มา:วาดโดย : รมลวรรณ พิณีบุตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

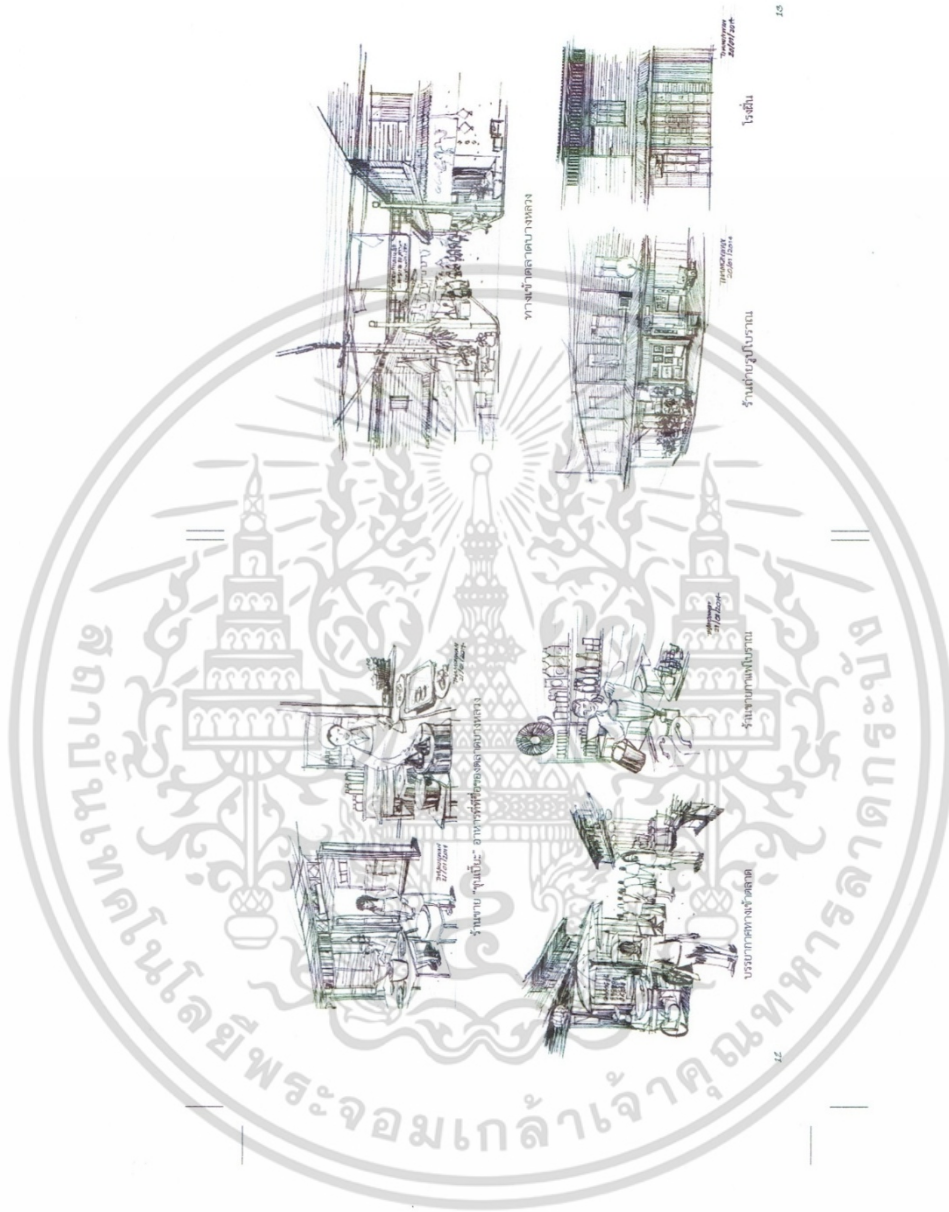
ภาพที่ 4.51 ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์
ที่มา: วาดโดย : ธรรมวรรณ พินิจบุตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

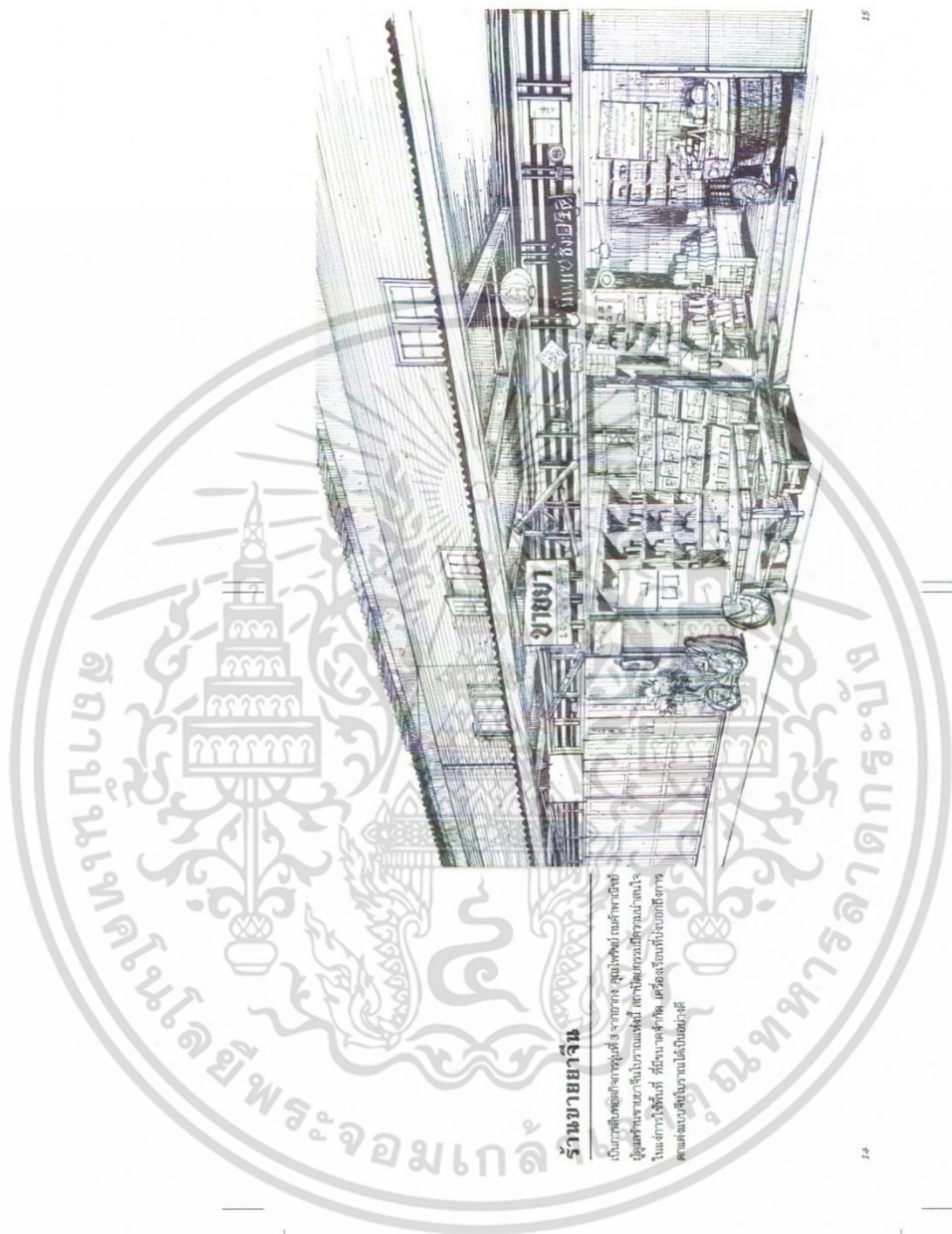
ภาพที่4.52 ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์
ที่มา:วาดโดย : รมลวรรณ พินิจบุตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.53 ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์
ที่มา:วาดโดย : รมลวรรณ พินิจบุตร

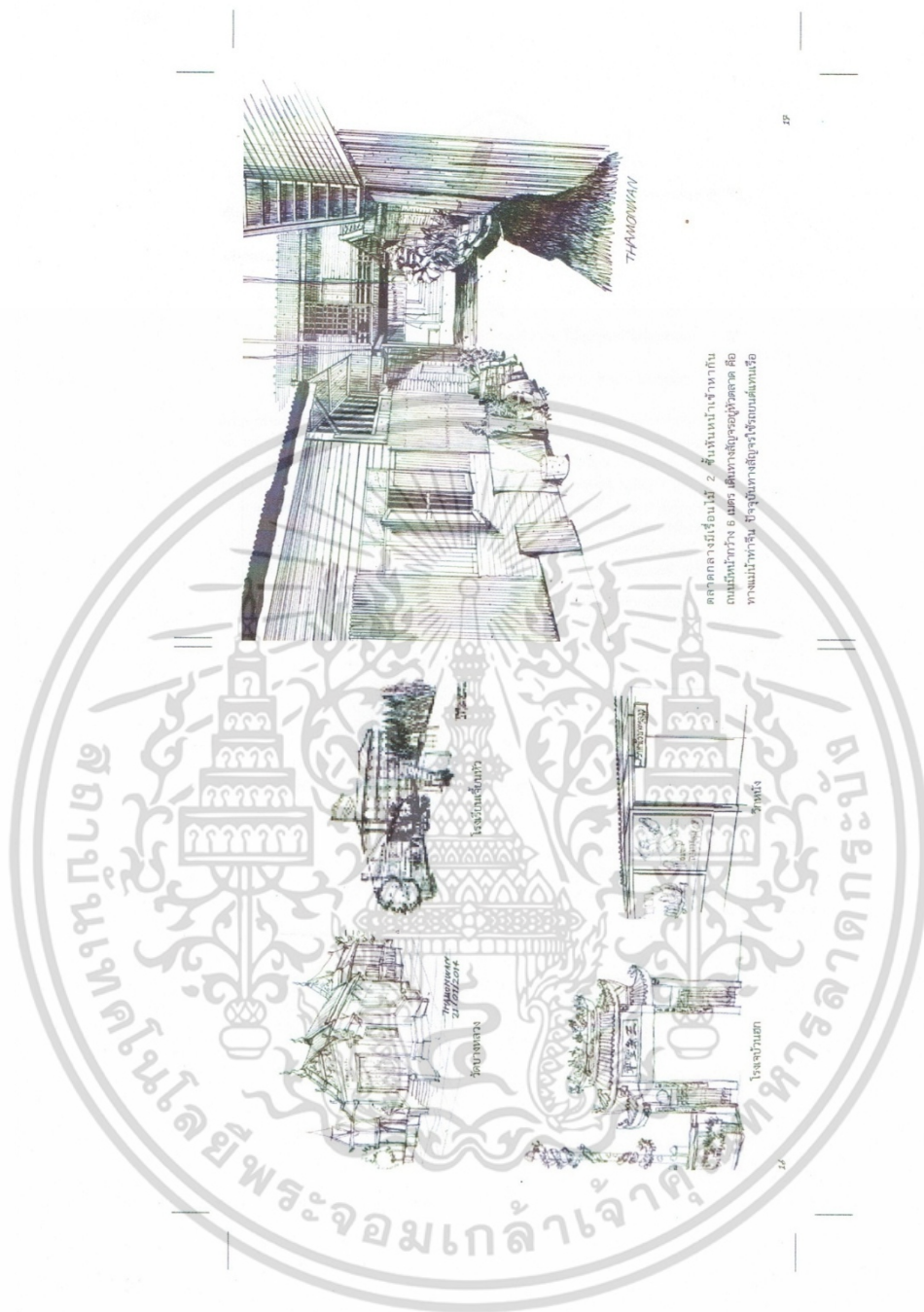
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่4.54 ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์

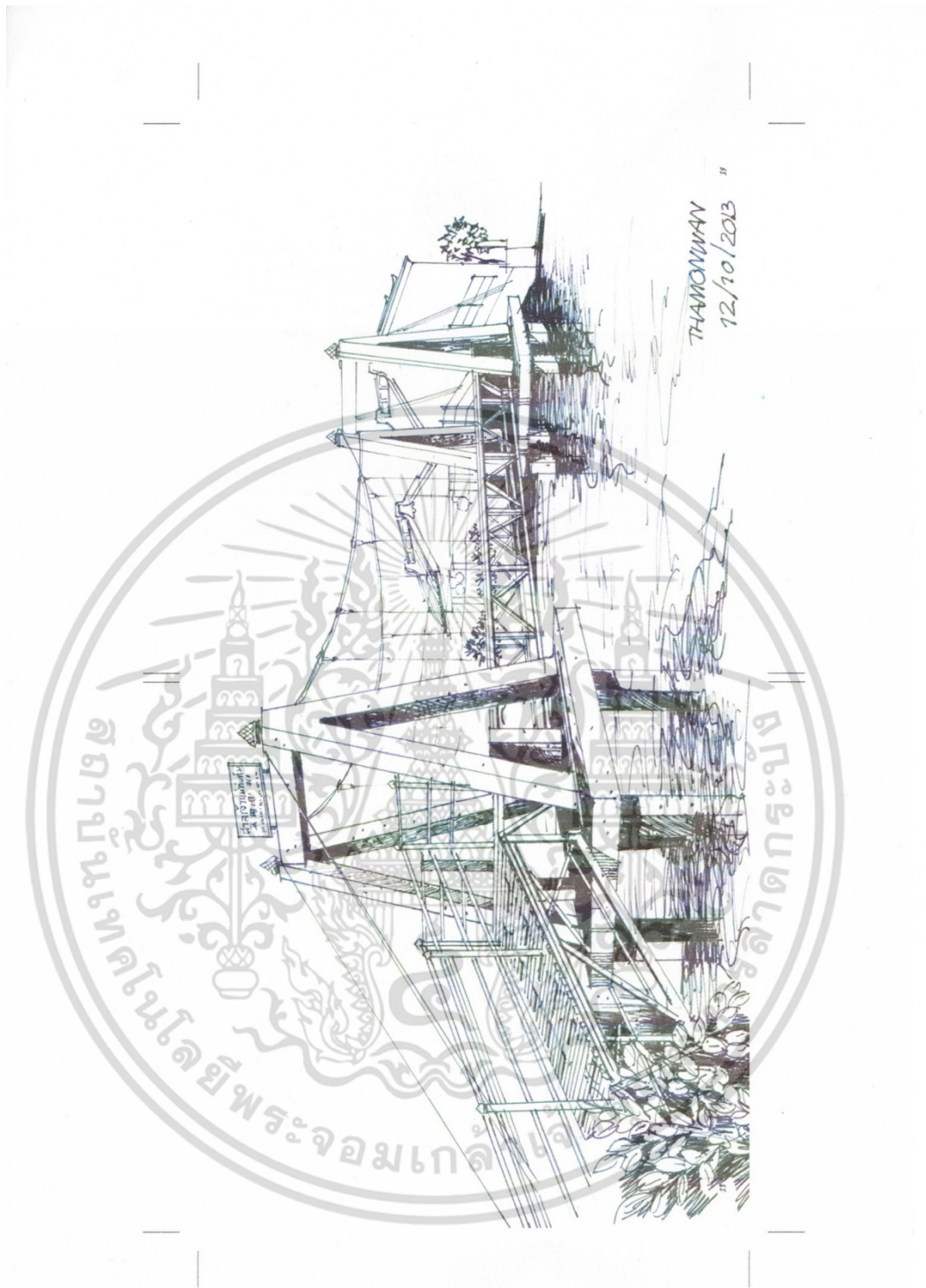
ที่มา:วาดโดย : รมลวรรณ พินิจบุตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

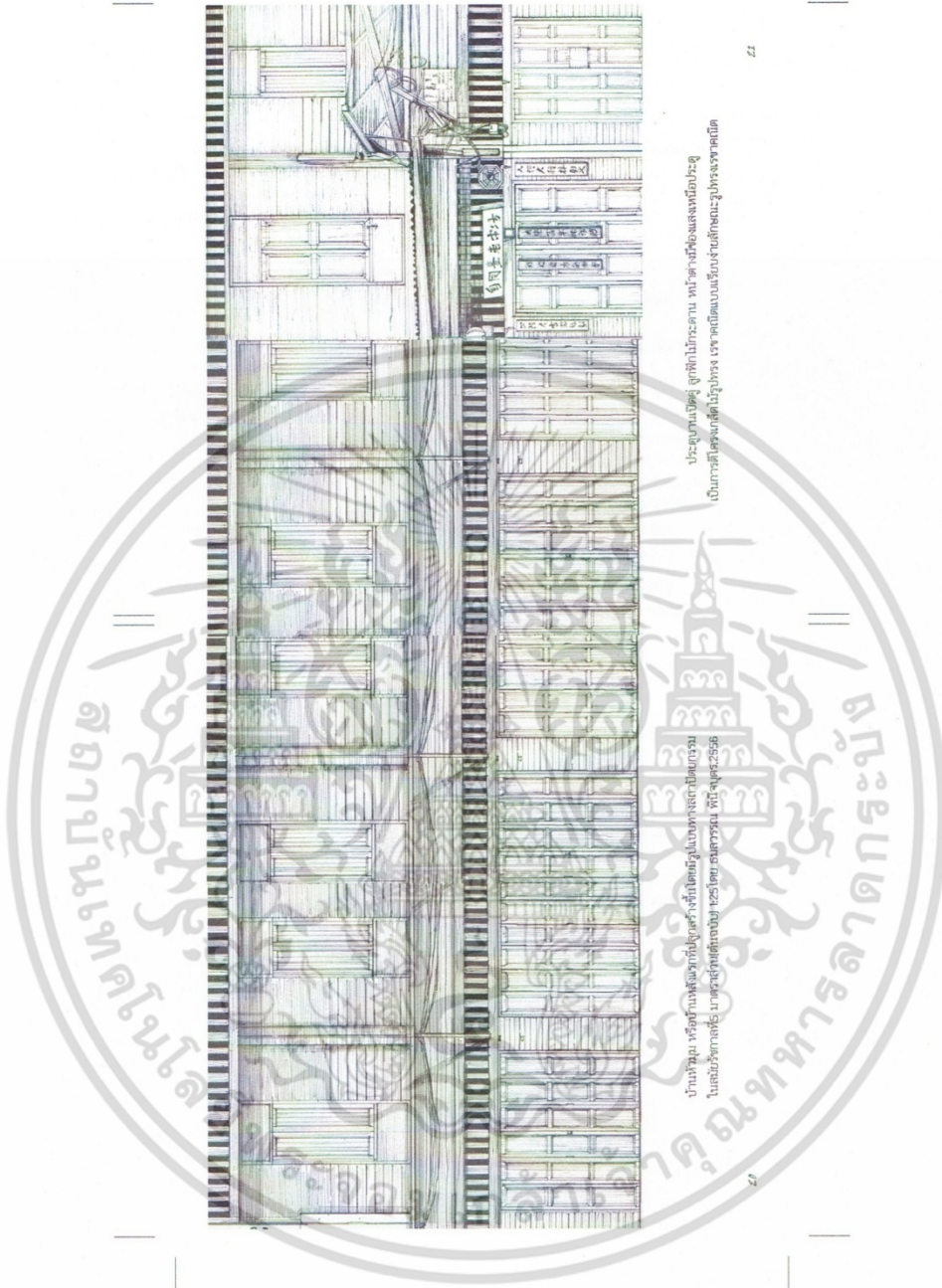
ภาพที่4.55 ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์
ที่มา:วาดโดย : ธมลวรรณ พินิจบุตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

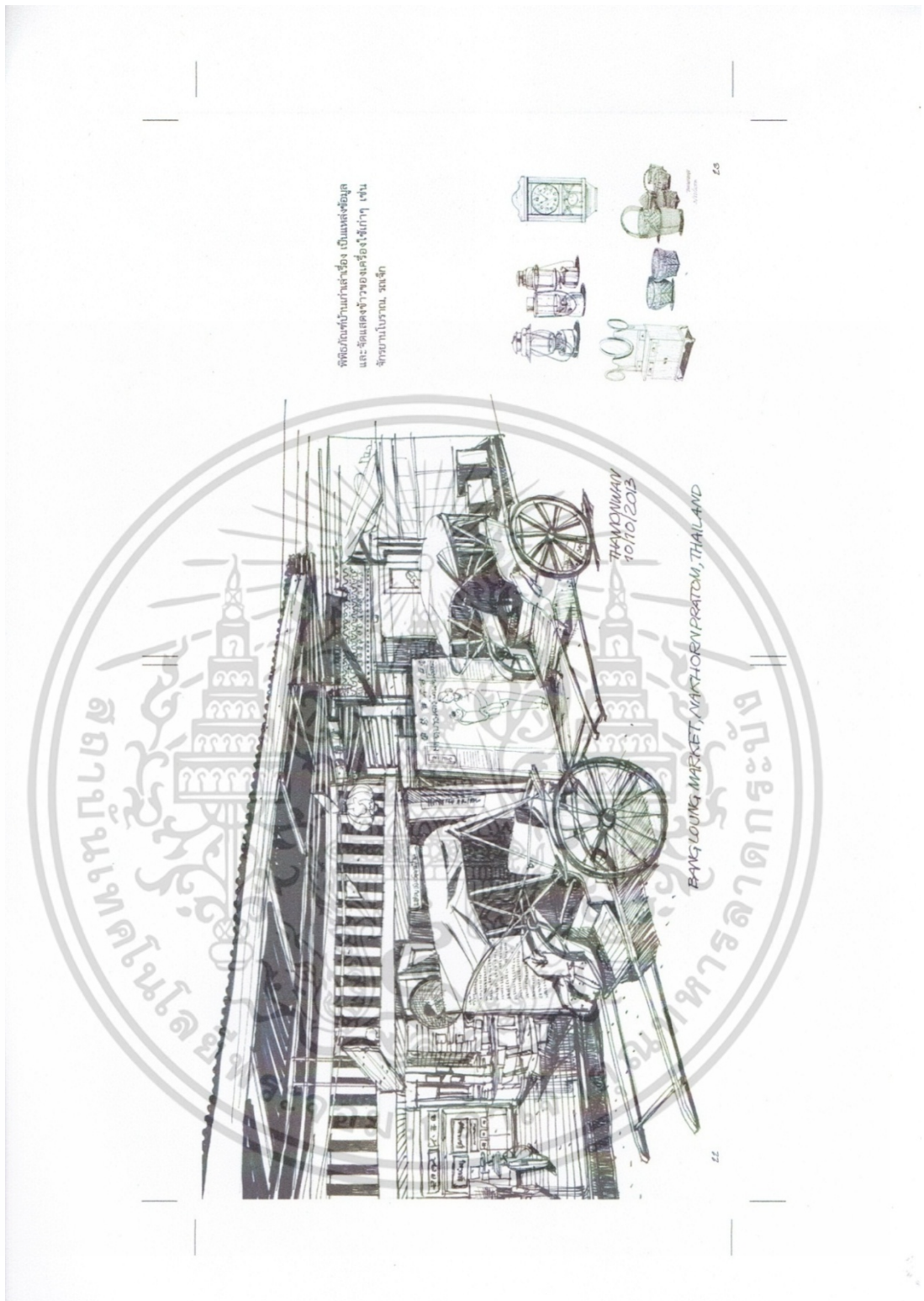
ภาพที่4.56 ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์
ที่มา:วาดโดย : รมลวรรณ พินิจบุตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.57 ภาพตัวอย่างขอบทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์
ที่มา: วาดโดย : ธรรมวรรณ พิณีจบุตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.58 ภาพตัวอย่างการทำงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์
ที่มา:วาดโดย : ธรรมวรรณ พิณีบุตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง ศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ผู้วิจัยได้สรุปผลของการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะของการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

1) เพื่อศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

2) เพื่อการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น

3) เพื่อประเมินความพึงพอใจของคนในชุมชนตลาดบางหลวงและผู้ที่มาท่องเที่ยว ที่มีต่อการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น

5.1 สรุปผลการวิจัยการศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

5.1.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นตอนการศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

กระบวนการการสร้างคุณค่าของชุมชนจำเป็นต้องมีการต่อยอดกระบวนการคิดเพื่อเป็นการได้เผยแพร่ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวไว้ในเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่ปี พ.ศ.2552 ตามคำนิยามของ Unesco กล่าวว่า การร่วมมือระหว่างชุมชนท้องถิ่นและภาครัฐในการสร้างสรรค์เมืองผ่านการพัฒนาสภาพแวดล้อม จากการสังเกตและการสอบถามพบว่า การนำสินทรัพย์ทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ตลอดจนจารีตประเพณี ประเพณีของท้องถิ่นมาผสมผสานกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 คือหนึ่งในชุมชนที่นำเอา ภูมิสังคมเข้ากับการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ให้กลับมาเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้ทำการสรุปข้อมูลโดยแบ่งตามกรอบแนวคิด สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กองอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม(ชุดความรู้ด้านอนุรักษ์พัฒนาและบริหารจัดการเมืองเก่า.21-28)

1. ผลการศึกษาเชิงภาพลักษณ์ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122 พบว่าได้ตัวแทนภาพรูปที่1.คือรูปป้ายทางเข้า,รูปที่2.บ้านไม้2ชั้น,รูปที่3.บ้านไม้ห้วมุม,รูปที่4.สะพาน,รูปที่5.ทางเดินระหว่างซอย,รูปที่6.ร้านขายยาจีน,รูปที่7.ภาพพิพิธภัณฑ์, รูปที่8.บ้านไม้ริมน้ำ

2. ผลการศึกษาด้านการถ่ายภาพ การนำมุมของการถ่ายภาพในตลาดบางหลวงได้ถ่ายภาพในมุมแต่ละมุมของภาพที่เหมาะสม พบว่า

รูปภาพที่1.ป้ายทางเข้า มุมภาพที่1.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.96$)ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.50) รองลงมามุมมองภาพที่2.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X} = 2.96$)ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.29)และมุมมองภาพที่3. มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.83$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.43)

รูปภาพที่2.คือ อาคารไม้ 2ชั้นโดยรวมพบว่า มุมภาพที่2.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยรวมที่($\bar{X} = 3.71$)ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.29)รองลงมามุมมองภาพที่1.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X} = 2.29$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.29)และมุมมองภาพที่3.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย($\bar{X} = 1.08$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.27)

รูปที่3.คือบ้านห้วมม โดยรวมพบว่า มุมภาพที่3.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมที่($\bar{X} = 2.62$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.43) รองลงมาภาพที่2.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย($\bar{X} = 2.46$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.07)และภาพที่1.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย($\bar{X} = 2.21$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.34)

รูปที่4.คือรูปสะพาน โดยรวมพบว่า มุมภาพที่1.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมที่($\bar{X} = 3.37$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.05) รองลงมาภาพที่3.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X} = 2.83$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=1.02)และภาพที่2.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X} = 2.67$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.73)

รูปที่5.คือ ทางเดินระหว่างซอย ใน โดยรวมพบว่ามุมมองภาพที่1.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมที่($\bar{X} = 3.58$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.83) รองลงมาภาพที่2.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย($\bar{X} = 2.42$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.85)และภาพที่3.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย($\bar{X} = 2.33$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=1.04)

รูปที่6.คือ ร้านขายยาจีน โดยรวมพบว่า ในมุมมองภาพที่3.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมที่($\bar{X} = 3.79$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.14)รองลงมาภาพที่1.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก($\bar{X} = 3.42$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.15)และภาพที่2.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X} = 2.88$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.22)

รูปที่7.พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง โดยรวมพบว่า มุมภาพที่3.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมที่($\bar{X} = 3.34$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=1.23) รองลงมาภาพที่1.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X} = 2.79$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.63)และภาพที่2.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด($\bar{X} = 1.50$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.22)

รูปที่8.คือ บ้านไม้ริมน้ำ โดยรวมพบว่า มุมภาพที่1.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมที่($\bar{X} = 3.67$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.58) รองลงมาภาพที่2.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย($\bar{X} = 2.33$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.36)และภาพที่3.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่($\bar{X} = 2.29$)มีเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.36)

5.1.2 สรุปผลการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น

1. การประเมินภาพลายเส้นสถาปัตยกรรม แบ่งเป็น3ด้าน คือ ลายเส้นทั่วไป ลายเส้นของแสงและเงา ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น รูปภาพที่1.คือทางเข้าหลัก มีระดับความเหมาะสมอยู่ใน

ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม($\bar{X} = 4.17$)ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.76) รูปภาพที่2.คือบ้านไม้2ชั้น มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.53$)ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.36) รูปภาพที่3.คือบ้านหัวมุม มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม($\bar{X} = 4.08$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.15) รูปภาพที่4.คือสะพาน มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.25$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.50) รูปภาพที่5.คือทางเดินระหว่างซอย มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม($\bar{X} = 4.54$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.36) รูปภาพที่6.ร้านขายยาจีน มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 5.00$) มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.00) รูปภาพที่7.พิพิธภัณฑสถานเก่าเล่าเรื่อง มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม($\bar{X} = 4.71$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.36) รูปภาพที่8.บ้านไม้ริมน้ำมีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม($\bar{X} = 4.62$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.43)

2. การประเมินด้านศิลปวัฒนธรรม

รูปภาพที่1.คือรูปป้ายทางเข้ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม($\bar{X} = 4.34$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.61) รูปภาพที่2. คือรูปบ้านไม้ 2 ชั้น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม($\bar{X} = 4.29$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.63) รูปภาพที่3. คือรูปบ้านหัวมุม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม($\bar{X} = 4.25$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.70) รูปภาพที่4.คือรูปสะพาน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม($\bar{X} = 4.54$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.22) รูปภาพที่5.คือ รูปทางเดินระหว่างซอยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม($\bar{X} = 4.13$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.29) รูปภาพที่6.คือรูปร้านขายยาจีน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม($\bar{X} = 4.17$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.41) รูปภาพที่7.คือรูปพิพิธภัณฑสถานเก่าเล่าเรื่องมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.21$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.29) รูปภาพที่8.คือรูปบ้านไม้ริมน้ำมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม($\bar{X} = 4.83$)มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.=0.14)

3. การประเมินด้านการใช้ภาษา พบว่าแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ เนื้อเรื่องดี คือ มีประโยชน์ต่อผู้อ่าน มีความน่าเชื่อถือ สร้างสรรค์ ทันสมัย มีความถูกต้อง ลำดับเรื่องดี ภาษาดี คือ มีความถูกต้อง เขียนถูกต้องวิธีใช้คำเหมาะสม ถูกต้องตรงตามความหมาย ใช้สำนวนถูกต้อง ใช้คำถูกต้องตามระดับ ใช้ภาษาได้ชัดเจนไม่กำกวม มีความสละสลวย ใช้ภาษาเหมาะกับชนิดของงานเขียนและบุคคล มีความชัดเจน

- เนื้อความหน้าปกหนังสือ มีความเหมาะสมในการใช้เป็น บทความหน้าปกหนังสือ เนื่องจากมีการเกริ่นถึงที่มา และเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของตลาดบางหลวงได้อย่างกระชับ และชัดเจน ซึ่งจะทำให้มีแรงดึงดูดต่อผู้อ่าน

- เนื้อความหน้าที่ 6มีความเหมาะสมในการใช้หน้าที่ 2 ของหนังสือ เนื่องจากเนื้อความมีความต่อเนื่องกับหน้าปกและมีความสอดคล้องกับบทความของหน้าปก และภาพประกอบที่ช่วยดึงดูดในการอ่านของผู้อ่าน

- เนื้อความหน้าที่ 7 มีความเหมาะสมในการใช้เป็น เนื้อความหนังสือ เนื่องจากมีการเกริ่นถึงที่มา การประชาสัมพันธ์ เนื้อความ หน้าที่14-15 มีความเหมาะสมในการใช้เป็น เนื้อความ เนื่องจากมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเกริ่นถึงที่มา การประกอบอาชีพของคนในชุมชน ลักษณะความเป็นตลาดที่ประกอบการค้าที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของการค้าขายยาจีนสมุนไพร

- เนื้อความ หน้าที่16 มีความเหมาะสมในการใช้เป็น เนื้อความ เนื่องจากมีการบอกชื่อต่อสถานที่นั้นๆ

- เนื้อความ หน้าที่18-19 มีความเหมาะสมในการใช้เป็น บทความที่บ่งบอกถึงการคมนาคมของชุมชนตั้งแต่สมัยอดีตจนถึงปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย เส้นทางหลักที่ต่อเนื่องกับเศรษฐกิจ

- เนื้อความ หน้าที่20-21 มีความเหมาะสมในการใช้เป็น บทความที่บ่งบอกถึงความเป็นบ้านไม้ บ้านในย่านชุมชน เนื่องจากมีการเกริ่นถึงลักษณะพื้นที่สาธารณะที่มา และเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของตลาดบางหลวงได้อย่างกระชับ และชัดเจน ซึ่งจะทำให้มีแรงดึงดูดต่อผู้อ่าน

- เนื้อความ หน้าที่23 มีความเหมาะสมในการใช้เป็น บทความ ที่บ่งบอกถึงความเป็นชุมชนที่โดดเด่นด้านการอนุรักษ์ ความหวงแหน ความดำรงไว้ซึ่งการถ่ายทอดเกี่ยวกับเรื่องราวที่สืบทอดจากรุ่นบรรพชนมาจวบจนปัจจุบัน

การประเมินด้านการออกแบบแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ออกแบบให้อ่านง่ายและมีระเบียบรูปแบบอยู่ในสัดส่วนอันหนึ่งอันเดียวกันทุกหน้า มีความประณีต สวยงามและชัดเจน มีจุดสนใจในการดึงดูดผู้อ่าน โดยไม่ทำให้หน้าหนังสือดูสับสน จากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า รูปเล่มการออกแบบ เล่มที่1.พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมที่ (\bar{X} =4.83)ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.14)

5.2 อภิปรายผลการศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

5.2.1 อภิปรายผลการศึกษาเชิงภาพลักษณ์ศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง

ร.ศ.122 พบว่าแนวทางในการอนุรักษ์และพัฒนาคือการรักษาความสัมพันธ์ที่มีต่อสภาพแวดล้อม รักษาวิถีชีวิตให้คงความต่อเนื่อง และนำภูมิปัญญาในการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมมีความเหมาะสมกับงานวิจัยตามกรอบแนวคิด สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กองอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม(ชุดความรู้ด้านอนุรักษ์พัฒนาและบริหารจัดการเมืองเก่า. 21-28) และสอดคล้องกับ มนทัต สหพัฒน์ (บทความย่อ:2548)ซึ่งกล่าวว่า การศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเรือนแถวไม้ตลาดเก่าหนองจอก ซึ่งกล่าวว่า การวิจัยเป็นการค้นคว้าจากเอกสารและลงพื้นที่สำรวจเก็บข้อมูลภาคสนาม ลักษณะทางกายภาพของเรือนแถวไม้ตลาดเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ที่มีกับสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิต เรือนแถวไม้ตลาดมีแนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายภาพและกิจกรรมการใช้สอยพื้นที่แต่สิ่งสำคัญที่ยังคงอยู่คือวิถีชีวิตที่ต่อเนื่องภายในชุมชน แนวทางในการอนุรักษ์และพัฒนาคือการรักษาความสัมพันธ์ที่มีต่อสภาพแวดล้อม รักษาวิถี

ชีวิตให้คงความต่อเนื่อง และนำภูมิปัญญาในการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมมาใช้ในการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารให้คงอยู่สืบไป

5.2.2 อภิปรายผลการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาตบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้นพบว่า ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องมีความคิดเห็นคิดในการออกแบบหนังสือด้านกราฟิกและสื่อสิ่งพิมพ์ แบ่งผลการประเมินเป็น 4 ด้าน ได้แก่ รูปแบบหนังสือรูปแบบตัวอักษร การใช้ภาพประกอบเนื้อเรื่อง ลักษณะรูปเล่มและการพิมพ์ ภาพประกอบ เนื้อเรื่อง การใช้ภาษา และคุณค่าละประโยชน์ที่ได้รับมีผลการประเมินในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับ อินทิตรา บุญพรต (2556) การวิจัยเรื่องหนังสือเรื่องโบราณสถาน เรื่อง “ศึกษาและออกแบบหนังสือเรื่องโบราณสถานในเกาะรัตนโกสินทร์ โดยใช้องค์ประกอบเชิงพื้นที่ พบว่าหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นได้รับการตรวจสอบแก้ไข จากผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านเนื้อหา ตรวจสอบความถูกต้องในข้อมูลเชิงลึก พร้อมกับการสร้างต้นแบบที่เข้าใจง่าย ผลการวิจัยปรากฏว่า ควรให้ความสำคัญกับการจัดวางรูปการสื่อความได้ชัดเจน ด้านภาพประกอบช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องเพิ่มขึ้น และในด้านรูปเล่ม ภาพประกอบและการพิมพ์ ควรใช้ตัวอักษรที่อ่านได้ง่ายที่สุดและพบว่าการการเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรมหรือการเขียนภาพทัศนียภาพโดยขึ้นต้นต้องเลือกมุมมองเป็นสำคัญสิ่งที่จะถ่ายทอดมาเป็นภาพนั้นมุมมอง มุมสูงมุมต่ำ มุมเป็นส่วนสำคัญเทคนิคการเขียนลายเส้นมีวิธีการเพิ่ม ลด การแก้ไขมุมมองได้เสมอ มุมคือการกำหนดจุดนำสายตาเป็นการมองการเลือกพร้อมกัน หลักอยู่ที่ผู้ถ่ายทอดและประสบการณ์ของผู้วาด ส่วนที่รองมาจากการเลือกมุนั้น รายละเอียดของระยะหน้าการเก็บรายละเอียดระยะหน้ามากเท่าไรระยะหลังก็สามารถเขียนให้เส้นจางลง ซึ่งสอดคล้องกับ(ศุภพงศ์ ยืนยง.หลักการเขียนภาพ.2547:166)ซึ่งกล่าวว่าการเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรมเป็นการเขียนภาพที่แสดงมิติให้เห็นระยะใกล้-ไกล ตามที่ปรากฏจากบรรยากาศตามธรรมชาติ ผู้วิจัยพบว่าการเขียนภาพประกอบเรื่องลักษณะของการใช้ลายเส้นในรูปแบบการเขียนภาพทัศนียภาพ มีความเหมาะสมกับงานวิจัยตามกรอบแนวคิด(เทคนิคการเขียนภาพลายเส้นในงานสถาปัตยกรรม.วีซีดี วัชรสินธุ์.25-34 : 2550ด้านศิลปวัฒนธรรมพบว่าบรรยากาศ สภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชนการบริหารการจัดการ การสร้างความยั่งยืน ในอดีตตลาตบางหลวง เคยเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางน้ำที่สำคัญมาตั้งแต่ยุคต้นรัตนโกสินทร์การศึกษาบริบทชุมชน การค้นหาศักยภาพของชุมชนและการทดลองจัดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ชุมชนบ้านบาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การสังเกตและมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เชิงลึก การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การสนทนากลุ่มและแบบสอบถาม เพื่อใช้สำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ก่อนประเมินผลและสรุปผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์การวิจัย มีความเหมาะสมกับงานวิจัยตามกรอบแนวคิด สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กองอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (ชุดความรู้ด้านอนุรักษ์พัฒนาและบริหารจัดการเมืองเก่า.21-28)ดังนี้ แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่การวางตัวของกลุ่มเรือนพักอาศัยในย่านชุมชน ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรม ทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศ สภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องเนื่องกับมุมมองสอดคล้องกับปวีณา ทองบุญยัง (2556:บทคัดย่อ) วิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3 อภิปรายผลความพึงพอใจของคนในชุมชนตลาดบางหลวงและผู้ที่มาท่องเที่ยว ที่มีต่อการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น

โดยผลการประเมินความพึงพอใจ คนในชุมชนตลาดบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จำนวน100คน ได้แก่ เพศ อาชีพ อายุ ภูมิสำเนา และรายได้ต่อเดือน พบว่าคนในชุมชนตลาดบางหลวงเป็นเพศชาย42คน(ร้อยละ 42)ส่วนเพศหญิง58คน(ร้อยละ58)เลือกหนังสือภาพประกอบเรื่องเล่มที่1จำนวน81คน เลือกล่มที่2จำนวน13คนเลือกล่มที่3จำนวน6คนกลุ่มของนักท่องเที่ยวตลาดบางหลวงเป็นเพศชาย33คน(ร้อยละ33)ส่วนเพศหญิง67คน(ร้อยละ67)คนในชุมชนเลือกหนังสือภาพประกอบเรื่องเล่มที่1จำนวน60คน เลือกล่มที่2จำนวน24คนเลือกล่มที่3จำนวน16คน

ผลการประเมินการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวงร.ศ.122 ภาพ จากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า รูปเล่มการออกแบบ เล่มที่1.พบว่า มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมที่ ($\bar{X} = 4.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าออกแบบให้อ่านง่ายและมีระเบียบเท่ากับจุดสนใจในการดึงดูดผู้อ่าน โดยไม่ทำให้น้ำหนักข้อความและรูปแบบอยู่ในสัดส่วนอันหนึ่งอันเดียวกันทุกหน้า

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ควรมีการศึกษาแนวทางการออกแบบรูปแบบกราฟิก องค์ประกอบการจัดรูปเล่มของหนังสือที่แตกต่างกัน อย่างลึกซึ้งกว่านี้เพื่อที่จำทำให้การวิจัยเล่มนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

5.3.2 ในขั้นตอนของการจัดทำการผลิตหนังสือภาพประกอบเรื่องควรมีหลักการของการตลาดสอดแทรกอยู่ด้วยเพื่อที่จะสามารถจัดจำหน่ายได้จริง

5.3.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนภาพลายเส้นได้แนะนำให้ลองปรับการใช้เบอร์ปากกาหลายๆขนาด ซึ่งเป็นการให้ค่าของน้ำหนัก เพราะทำให้ภาพเกิดน้ำหนักและระยะเป็นที่ยอมรับใช้กันในการเขียนภาพลักษณะทัศนียภาพ

5.3.4 ควรมีการพัฒนาเรื่องของการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวต่อหนังสือภาพประกอบเรื่อง เช่นมี พื้นที่ให้นักท่องเที่ยวได้บันทึกในหนังสือได้ มีพื้นที่ในความทรงจำและมีกิจกรรมร่วมในการที่มาเที่ยวในชุมชนแห่งนี้

บรรณานุกรม

- การเคหะแห่งชาติ. **โครงการศึกษาแนวทางการพัฒนาและฟื้นฟูที่อยู่อาศัยที่ส่งเสริมเอกลักษณ์ของเมือง**. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมืองและนฤมิตศิลป์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. **คู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมประเภทย่านชุมชนเก่า**. สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- จุลทัศน์ พยาฆรานนท์. **ร้อยคำร้อยความ รวมประวัติและผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมไทย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- จารุพรรณ ทรัพย์ปรุง. **การเขียนภาพประกอบ**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2543.
- น.ณ ปากน้ำ. **แบบแผนบ้านเรือนในสยาม**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2555.
- เปลื้อง ณ นคร. **"การใช้ภาษาวิชาการ" ในเอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาไทย 6 (การเขียนสำหรับครู) หน่วยที่ 1-8**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.
- ปวีณา ทองบุญยัง. **รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ชุมชนบ้านบาก ตำบลบ้านบาก อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร**. วารสารวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่, 2556.
- พิชัย สดภิบาล. **โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสัมพันธ์วิชาการการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรม ตลาดบางหลวง - ตลาดเก่า 100 ปี ร.ศ. 122**. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2555.
- พรสนอง วงศ์สิงห์ทอง. **วิธีวิทยาการวิจัยการออกแบบผลิตภัณฑ์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.
- มนทัต สหพัฒน์. **การศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเรือนแถวไม้ตลาดเก่าหนองจอก**. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.
- วัชร วัชรสินธุ์. **เทคนิคการเขียนภาพลายเส้นในงานสถาปัตยกรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.
- วัลยา ช่างขวัญยืน. **"ลักษณะภาษาเขียน" ในเอกสารการสอนชุดวิชา การอ่านภาษาไทย หน่วยที่ 1-7**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537.
- ศิวัช กาญจนชุมและคณะ. **การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์**. ปรับปรุงครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : พัฒนาวิชาการ, 2554.
- ศิริพงศ์ พยอมแย้ม. **เทคนิคงานกราฟิก**. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์, 2537.
- ศุภพงศ์ ยืนยง. **หลักการเขียนภาพ**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2547.
- สุดจิต (เสวตจินดา) สนั่นไหว. **VERNADOC Vol.1 : Thailand**. กรุงเทพฯ : สมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์, 2555.
- สุรพงษ์ บัวเจริญ. **องค์ประกอบศิลป์สำหรับนักถ่ายภาพ**. กรุงเทพฯ : เอ็ม ไอ เอส, 2551.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ. การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์. กรุงเทพฯ : งานตำราและเอกสารการพิมพ์. คณะวิทยาการ
จัดการสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา, 2541.

สุชาติ เกาทอง. วาดเส้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2536.

อินทิรา บุญพรต. ศึกษาและออกแบบหนังสือเรื่องโบราณสถานในเกาะรัตนโกสินทร์โดยใช้
องค์ประกอบเชิงภาพลักษณ์และเชิงพื้นที่. วิทยานิพนธ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า
คุณทหารลาดกระบัง, 2556.

การถ่ายภาพในมุมมองปกติ [Online]. Available: <http://www.klongdigital.com>

การถ่ายภาพในมุมต่ำ [Online]. Available: <http://www.klongdigital.com> (2555)

การถ่ายภาพในมุมสูง [Online]. Available: <http://www.klongdigital.com> (2555)

การจัดภาพแบบเน้นรูปทรง: [Online]. Available: <http://www.Photohutgroup.com> (2555)

การจัดภาพแบบเน้นรูปร่างลักษณะ: [Online]. Available: <http://www.Photohutgroup.com>
(2555)

การจัดภาพแบบเน้นความสมดุที่เท่ากัน: [Online]. Available: <http://www.Oknation.net> (2555)

การจัดภาพแบบเน้นความสมดุที่ไม่เท่ากัน: [Online]. Available: <http://www.Oknation.net>
(2555)

การจัดภาพแบบเน้นฉากหน้า: [Online]. Available: <http://www.Photohutgroup.com> (2555)

การจัดภาพแบบเน้นฉากหลัง: [Online]. Available: <http://www.Photohutgroup.com> (2555)

การถ่ายภาพเชิงสถาปัตยกรรมแบบเป็นทางการเน้นรายละเอียด [Online]. Available: <http://www.Pict4all.com> (2555)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. ส่วนสนับสนุนวิชาการ โทร.๓๖๔๒
ที่ ศร ๐๕๒๔.๐๔ / 2539 วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน รศ.ดร.วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์

ด้วย นางสาวธมสรพรรณ พิณจิบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง
ศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.๑๒๒ ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดย
การประยุกต์ใช้ลายเส้น" โดยมี ผศ.ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิวังศา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.
ว่าที่ร้อยโทพิชัย สดภิบาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณา
แล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของ
ท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นางสาวธมสรพรรณ พิณจิบุตร มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบ
แบบสอบถามเพื่อการวิจัยมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. ส่วนสนับสนุนวิชาการ โทร.๓๖๔๒
ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔ / 2539 วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.ธเนศ ภิรมย์การ

ด้วย นางสาวธมลวรรณ พินิจบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง
ศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.๑๒๒ ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดย
การประยุกต์ใช้ลายเส้น" โดยมี ผศ.ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิวงศา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.
ว่าที่ร้อยโทพิชัย สดกภิบาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณา
แล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของ
ท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นางสาวธมลวรรณ พินิจบุตร มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบ
แบบสอบถามเพื่อการวิจัยมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 1396

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๖ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน รศ.ดร.ปานอัคร อินทร์คง

ด้วย นางสาวมลวรรณ พินิจบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง
ศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นลวดลายหลวง ร.ศ.๑๒๒ ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดย
การประยุกต์ใช้ลายเส้น” โดยมี ผศ.ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิงศา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ
รศ.ว่าที่ร้อยโทพิชัย สดภิบาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้อง
และเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนางสาวมลวรรณ พินิจบุตร
มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒

โทรสาร. ๐๒-๓๒๙-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร. ๐๘๗-๑๐๘-๙๕๒๕

อ.ดร.พ.
V.อ.ม.
๒๙ กันยายน ๒๕๕๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. แบบสอบถามความคิดเห็นนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นผู้นำชุมชนด้านศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
2. แบบประเมินความคิดเห็นนี้เป็นแบบประเมินความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการถ่ายภาพ
3. แบบประเมินความคิดเห็นนี้เป็นแบบประเมินความคิดเห็นโดยผู้ทรงคุณวุฒิทางสถาปัตยกรรม
4. ประเมินความคิดเห็นนี้เป็นแบบประเมินความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านศิลปวัฒนธรรม
5. แบบประเมินความคิดเห็นด้านการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามความคิดเห็นคนในชุมชนด้านศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ที่สามารถสื่อถึงด้านกายภาพชุมชนตลาดบางหลวง

โครงการวิจัย เรื่อง ศึกษาและออกแบบภาพประกอบเรื่อง ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพ

โดย นางสาว ฉมลวรรณ พิณีบุตร นักศึกษาปริญญาโท

สาขาวิชา เทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ.ดร. ทรงวุฒิ เอกวุฒิวงศา

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : รศ.ว่าที่ร้อยโท พิชัย สดภิบาล

คำชี้แจง : แบบสอบถามความคิดเห็นนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นผู้นำชุมชนด้านศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ความเป็นกายภาพชุมชนตลาดบางหลวง ร.ศ.122

มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการ ประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพต้นแบบให้มีคุณภาพและเหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ก่อนนำไปประเมินในลำดับต่อไป โดยการประเมินตามระดับความคิดเห็นของท่านจากกลุ่มภาพทั้ง

18 ภาพ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้นำชุมชน ตลาดบางหลวง ตำบลบางเลน อำเภอบางเลน

จังหวัดนครปฐม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มภาพ ด้านด้านศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ความเป็นกายภาพชุมชนตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตามลำดับ

ผู้วิจัยจักขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลในครั้งนี้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1. คำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

- คำชี้แจง**
1. โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงบนช่องว่าง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง
 2. โปรดเขียนข้อความเติมลงในช่องว่าง ที่ต้องการให้ระบุ
 3. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- มากกว่า 61 ปี 61-51 ปี
 50-41 ปี 40-31 ปี
 30-21 ปี ต่ำกว่า 21 ปี

3. ท่านอาศัยในชุมชนตลาดเก่าบางหลวง จังหวัดนครปฐมตั้งแต่ระยะเวลาใด

- น้อยกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี
 11 - 20 ปี 21 - 30 ปี
 มากกว่า 30 ปี

4. รายได้/เดือน

- ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,001 - 10,000 บาท
 10,001 - 15,000 บาท 15,000 บาทขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่2. แบบสอบถามความคิดเห็นของคนในชุมชนตลาดบางหลวงที่มีต่อกลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นตัวแทน ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

- คำชี้แจง**
- โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงบนช่องว่าง หน้าข้อความที่ตรงกับกลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นตัวแทน ตลาดเก่าบางหลวง ร.ศ.122
 - สามารถเลือกกลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นตัวแทน ได้มากกว่า 1 ภาพ
 - โปรดเขียนข้อความเติมลงในช่องว่าง ที่ต้องการให้ระบุในข้อเสนอแนะ

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นตัวแทน ตลาดเก่าบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

รูปภาพที่1. ทางเข้าหลักของตลาดบางหลวง	รูปภาพที่2.ทางเชื่อมระหว่างซอย
<div data-bbox="319 929 774 1276" data-label="Image"> </div> <p data-bbox="287 1568 813 1836"> ☐ ป้ายและทางเข้าหลักซึ่งจะดูเป็นเอกลักษณ์ภาพลักษณะที่ดูติดตามการนำเข้าสู่ตัวชุมชน มีซุ้มเป็นเสาไม้สองข้างกลึงกลม มีการใช้ตัวอักษรที่แจ้ถึงอาณาเขตของตลาดเก่าบางหลวงได้อย่างชัดเจน </p>	<div data-bbox="965 929 1252 1265" data-label="Image"> </div> <p data-bbox="861 1568 1388 1836"> ☐ ทางสัญจรของชุมชน ซึ่งต้องการตัดช่วงการเดินทางให้เดินทางสะดวกเพื่อสะดวกสบาย ต่อต่อสัญจร การขนถ่ายสินค้าจากทางน้ำขึ้นสู่ทางบกการเดินทางตลาดกลางและตลาดล่าง </p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง(ต่อ)

รูปภาพที่3. บ้านไม้2ชั้น	รูปภาพที่4. บ้านหัวมุม
 <p>☐ เรือนแถวไม้ 2 ชั้น หันหน้าเข้าหากัน ถนนมีความกว้างประมาณ 6 เมตรเดิมทางสัญจรอยู่หัวตลาดคือ ทางแม่น้ำท่าจีน (ด้านทิศตะวันออก)ขนาดและสัดส่วนความกว้างของเรือนแถวไม้โดยส่วนรวมมีขนาดโดยประมาณ 4.00-4.50 เมตร เรือนแถวที่มีช่วงยาวต่อเนื่องจากการก่อสร้างต่อกันมาหลังคามุงสังกะสี รูปลักษณ์ของหลังคามี 2 ประเภท คือ หลังคาจั่วและหลังคาทรงปั้นหยา สำหรับด้านหน้าติดถนน ชั้นล่างส่วนใหญ่ใช้ค้าขายจะเปิดเป็นบานเฟี้ยม</p>	 <p>☐ เรือนแถวไม้หลังนี้เป็นตัวแทนของเรือนที่ตั้งอยู่ตลาดกลาง สถาปัตยกรรมมีความน่าสนใจช่างที่สร้างบ้านหลังนี้มาจากเมืองจีนเป็นช่างชาวจีน มีความเป็นเอกลักษณ์ด้านเป็นงานสถาปัตยกรรมลักษณะบ้านเรือนที่ได้รับอิทธิพลตะวันตกในรัชกาลที่ 5ส่วนใหญ่เป็นบ้านไม้ 2 ชั้น มีช่องระบายอากาศ ความสูงระหว่างชั้นสูงไม่ต่ำกว่า 2.50 เมตรหลังคาส่วนมากเป็นทรงปั้นหยา หรือทรงจั่วผสมปั้นหยาตัดมุมจั่วเฉียงลงและมักที่ความซับซ้อนไม่เป็นผืนเดียวโครงหลังคาไม้มุงกระเบื้องซีเมนต์ (กระเบื้องว่าว) ประตูหน้าต่าง มักทำให้ความสูงมากเกิน 2.00 เมตร</p>
 <p>☐ เป็นส่วนที่แสดงความบันเทิง การพักผ่อนของคนในชุมชนตั้งแต่ยุคแรกที่เข้ามาตั้งรกราก เพราะคนจีนสมัยก่อนทำงานหนัก เลิกงานแล้วมารวมตัวกัน เล่นดนตรีเป็นการพักผ่อน ซึ่งตัวโน้ตนั้นก็นำมาจากเมืองจีนซึ่งไม่เปลี่ยนแปลงจนถึงปัจจุบัน</p>	 <p>☐ เป็นอาชีพของคนในชุมชนที่นำการบัดกรีเหล็ก การประกอบอาชีพเกษตรของชุมชน เป็นการผลิตเหล็กไว้ใช้ในครัวเรือน และการใช้ทางเกษตร</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง(ต่อ)

รูปภาพที่7. บ้านดนตรีจีน	รูปภาพที่8.โรงตีเหล็ก
 <p>☐ เป็นส่วนที่แสดงความบันเทิง การพักผ่อนของคนในชุมชนตั้งแต่ยุคแรกที่เข้ามาตั้งรกราก เพราะคนจีนสมัยก่อนทำงานหนัก เลิกงานแล้วมารวมตัวกัน เล่นดนตรีเป็นการพักผ่อน ซึ่งตัวโน้ตนั้นก็นำมาจากเมืองจีนซึ่งไม่เปลี่ยนแปลงจนถึงปัจจุบัน</p>	 <p>☐ เป็นอาชีพของคนในชุมชนที่นำการบัดกรีเหล็ก การประกอบอาชีพเกษตรของชุมชน เป็นการประกอบอาชีพเกษตรของชุมชน เป็นการผลิตเหล็กไว้ใช้ในครัวเรือน และการใช้ทางเกษตร</p>
 <p>☐ โรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนซึ่ง การใช้ภาษาจีนในท้องถิ่น เป็นสถานที่เดียวที่สอนการเรียนภาษาจีนตั้งแต่การมาตั้งรกรากของชาวจีน ในชุมชนตลาดบางหลวง ปัจจุบันยังคงเปิดการเรียนการสอนด้านภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง</p>	 <p>☐ ชื่อที่ชาวบ้าน พ.ศ. 2459 ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 10 เดือน มีนาคม พุทธศักราช 2515เป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวตลาดบางหลวงและชาวอำเภอบางเลน</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง(ต่อ)

รูปภาพที่11. โรงเจบัวนอก

เป็นส่วนที่แสดงความบันเทิง การพักผ่อนของคนในชุมชนตั้งแต่ยุคแรกที่เข้ามาตั้งรกราก เพราะคนจีนสมัยก่อนทำงานหนัก เลิกงานแล้วมารวมตัวกัน เล่นดนตรีเป็นการพักผ่อน ซึ่งตัวโน้ตนั้นก็นำมาจากเมืองจีนซึ่งไม่เปลี่ยนแปลงจนถึงปัจจุบัน

รูปภาพที่12.ร้านขายยาจีน

ร้านขายยาจีน มั่นแซฮั้ง เจ้าของร้านเป็นหมอแผนจีนเก่าแก่ 50ปีขายยาสมุนไพรบรรพบุรุษมาจีนโพ้นทะเลจีนมาตั้งหลักปักฐานแม่น้ำท่าจีนตลาดบางหลวง เรือนที่ตั้งอยู่ตลาดกลาง สถาปัตยกรรมมีความน่าสนใจในแง่การใช้พื้นที่ที่มีขนาดจำกัดมีความเป็นเอกลักษณ์ด้านยาจีนเป็นงานสถาปัตยกรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปมากจากยุคของอาภังผู้เป็นเจ้าของกิจการปัจจุบันการสืบทอดกิจการเป็นรุ่นที่ 3

รูปภาพที่13. วิกหนัง

เป็นสถานที่สร้างความบันเทิงของชุมชนในยุคสมัยเก่า ซึ่งได้ทำการฉายหนังขนาด16มิลที่ชาวบ้านจะมาชม โรงหนังโบราณแห่งนี้ต้องหย่อนตัวนั่งบนไม้กระดานที่ตีพาดยาวสำหรับนั่งชม ภาพยนตร์ก็จะฉายเรื่องที่ทันสมัยในสมัยก่อนดาราที่ได้รับความนิยม

รูปภาพที่14. ร้านขายกาแฟโบราณ

เป็นการสืบทอดกิจการจากรุ่นสู่รุ่น เป็นสถานที่ที่มีการรวมตัวกันมานั่งสนทนาในกลุ่มคนจีนในโบราณ หลังจากการทำงานก็จะนั่งพูดคุยเรียกได้ว่าเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนความรู้บรรยากาศและเครื่องเรือนของร้านก็ไม่เปลี่ยนแปลงจากเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง(ต่อ)

<p>รูปภาพที่15. ร้านขายอุปกรณ์การค้าเบ็ดเตล็ด</p>	<p>รูปภาพที่16.ร้านขายอุปกรณ์ประมง</p>
 <p>☐ เป็นที่อยู่อาศัยและใช้ประกอบอาชีพค้าขายและเนื่องจากบริเวณนี้มีแม่น้ำท่าจีนไหลผ่าน ทำให้มีสภาพดินเหมาะแก่การเพาะปลูก ชาวบ้านส่วนหนึ่งจึงประกอบอาชีพทำนา ปลูกพืชไร่และเก็บผักบุ้ง ผักกระเฉดในแม่น้ำท่าจีนขายที่</p>	 <p>☐ จะมีชาวบ้านมาจับจ่ายซื้อของอยู่ตลอดเวลา ร้านค้าในตลาดก็จะมีร้านขายยาสมุนไพร ร้านโชห่วย ร้านขายวัสดุเครื่องมือก่อสร้าง ข้าวของเบ็ดเตล็ด</p>
<p>รูปภาพที่17. ศาลเจ้าแม่ทับทิม</p>	<p>รูปภาพที่18. บ้านไม้ริมน้ำ</p>
 <p>☐ ศาลอาม่าถือเป็นสัญลักษณ์ของชาวจีน เป็นเครื่องเตือนใจให้ทุกคนประพฤตนอยู่ใกรอบของความดีเพราะมีอาม่าคอยมองอยู่ ทุกคนทำดีมีความสามัคคี ถือเป็นศูนย์กลางของประเพณีสำคัญของชาวจีนโพ้นทะเลเป็นสถิตยของเทพธิดาแห่งท้องน้ำที่เรียกขานว่าเจ้าแม่ทับทิมหรือเทพยดาแห่งสวรรค์ ที่ช่วยปัดเป่าภัยจากท้องทะเลเป็นที่เคารพของชาวจีนที่ข้ามน้ำข้ามทะเลมายังประเทศไทย</p>	 <p>☐ เรือนแถวไม้2ชั้นด้านการค้าเรียงตัวขนานไปกับถนนซึ่งเคยเป็นหัวตลาดจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและวัยวุฒิในชุมชน ทำให้ทราบว่าในอดีตเส้นทางการคมนาคมเป็นหัวตลาดซึ่งปัจจุบันยังคงกิจการเป็นร้านถ่ายรูปตัวอาคารเรือนไม้หลังคาทรงปั้นหยา ประตูบานเพี้ยมทั้งแผ่นด้านล่างมีช่องลมที่มีขนาดความสูงที่ 50-60เซนติเมตร</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

แบบประเมินความคิดเห็นด้านศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการถ่ายภาพ

คำชี้แจง : แบบประเมินความคิดเห็นนี้เป็นแบบประเมินความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการถ่ายภาพ ที่มีต่อภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นตลาดบางหลวงมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพต้นแบบให้มีคุณภาพและเหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาก่อนนำไปประเมินในลำดับต่อไป โดยการประเมินตามระดับความคิดเห็นของท่านจากกลุ่มภาพทั้ง 18 ภาพ

ฉะนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาท่านได้ตอบแบบประเมินนี้ตามความเป็นจริง และตอบให้ครบทุกข้อโดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงใน หรือเติมค่าลงในช่องว่างที่กำหนดให้

ระดับคะแนน 5 = พึงพอใจมากที่สุด 4 = พึงพอใจมาก 3 = พึงพอใจปานกลาง
 2 = พึงพอใจน้อย 1 = พึงพอใจน้อยที่สุด

โดยแบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน
 ตอนที่ 2 แบบประเมินการวิเคราะห์ค่าพิจารณาต่อกลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นตลาดบางหลวง
 ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป : โปรดกรอกข้อมูลของท่าน

1. ชื่อ.....สกุล.....
2. ท่านมีประสบการณ์ทางด้านการถ่ายภาพ.....ปี

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบประเมินความคิดเห็นด้านการจัดองค์ประกอบภาพเพื่อสื่อถึงภาพสัญลักษณ์สถานที่

เกณฑ์การพิจารณาการพิจารณา

1. ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ (Point of interest)
2. ความสมดุลของภาพ (Balance)
3. การเน้นลักษณะของรูปทรง (Emphasis of forms)
4. ความลึกและทัศนมิติ (Third dimension)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 แบบประเมินการวิเคราะห์ค่าพิจารณาภาพถ่ายที่สามารถสื่อถึงองค์ประกอบการถ่ายภาพเบื้องต้น

คำชี้แจง : พิจารณาภาพถ่ายที่สามารถสื่อถึงองค์ประกอบการถ่ายภาพเบื้องต้น ที่มีความเหมาะสมในการนำมาประยุกต์ใช้ลายเส้น

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณาภาพถ่ายที่สามารถสื่อถึงความเป็นตัวแทนตลาดบริเวณป้ายทางเข้าหลัก

รูปที่1.ป้ายทางเข้าหลัก															
	รูปที่1					รูปที่2					รูปที่3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ															
1.1 นียมวางตำแหน่งเด่นหรือจุดเด่นจุดสนใจ ใต้ตรงจุดตัด 9 ช่อง															
1.2 การใช้เนื้อที่ของภาพให้เป็นประโยชน์ทุกตารางนิ้ว															
2.การจัดภาพความสมดุลของภาพ															
2.1 ความสมดุลที่เท่ากันให้ภาพดูนิ่ง สง่างามน่าศรัทธา															
2.2 ความสมดุลที่ไม่เท่ากันภาพน่าสนใจกว่าแบบสมดุลที่เท่ากัน ให้ความรู้สึกที่มั่นคงจะ น้อยกว่าแต่แปลกตา															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง (ต่อ)

รูปที่1.ป้ายทางเข้าหลัก															
	รูปที่1					รูปที่2					รูปที่3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.เส้นนำสายตา															
3.1การจัดภาพที่ใช้เส้นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเรียงตัวกันเป็นทิศทางไปสู่จุดสนใจ															
3.2วัตถุที่ต้องการเน้นมีความเด่นชัด															
4.ความลึกและทัศนมิติ															
4.1เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ให้มีสีเข้ม แล้วค่อยๆ ให้สีจางลงไปตามระยะที่ห่างออกไป															
4.2สรรหาสิ่งที่เป็นทิวแถวเน้นตอนหน้าให้มีลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆลดขนาดลงตามระยะ															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณาภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นตัวแทน
ตลาดบริเวณป้ายบ้านไม้ 2 ชั้น

รูปที่ 2. บ้านไม้ 2 ชั้น															
	รูปที่ 1					รูปที่ 2					รูปที่ 3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ															
1.1 นิยมวางตำแหน่งเด่นหรือจุดเด่นจุดสนใจ ไว้ตรงจุดตัด 9 ช่อง															
1.2 การใช้เนื้อที่ของภาพให้เป็นประโยชน์ทุกตารางนิ้ว															
2. การจัดภาพความสมดุลของภาพ															
2.1 ความสมดุลที่เท่ากันให้ภาพดูนิ่ง สง่างามน่าศรัทธา															
2.2 ความสมดุลที่ไม่เท่ากันภาพน่าสนใจกว่าแบบสมดุลที่เท่ากัน ให้ความรู้สึกที่มันคงจะ น้อยกว่าแต่แปลกตา															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง (ต่อ)

รูปที่2.บ้านไม้2ชั้น															
	รูปที่1					รูปที่2					รูปที่3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.เส้นนำสายตา															
3.1การจัดภาพที่ใช้เส้นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเรียงตัวกันเป็นทิศทางไปสู่จุดสนใจ															
3.2วัตถุที่ต้องการเน้นมีความเด่นชัด															
4.ความลึกและทัศนมิติ															
4.1เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ให้มีสีเข้ม แล้วค่อยๆ ให้สีจางลงไปตามระยะที่ห่างออกไป															
4.2สรรหาสิ่งที่เป็นทิวแถวเน้นตอนหน้าให้มีลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆลดขนาดลงตามระยะ															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณาภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นตัวแทน ตลาด
บริเวณ บ้านห้วยมูม

รูปที่ 3. บ้านห้วยมูม															
	รูปที่ 1					รูปที่ 2					รูปที่ 3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ															
1.1 นิยมวางตำแหน่งเด่นหรือจุดเด่นจุดสนใจ ไว้ตรงจุดตัด 9 ช่อง															
1.2 การใช้เนื้อที่ของภาพให้เป็นประโยชน์ทุกตารางนิ้ว															
2. การจัดภาพความสมดุลของภาพ															
2.1 ความสมดุลที่เท่ากันให้ภาพดูนิ่ง สง่างามน่าศรัทธา															
2.2 ความสมดุลที่ไม่เท่ากันภาพน่าสนใจกว่าแบบสมดุลที่เท่ากัน ให้ความรู้สึกที่มันคงจะ น้อยกว่าแต่แปลกตา															
3. เส้นนำสายตา															
3.1 การจัดภาพที่ใช้เส้นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเรียงตัวกันเป็นทิศทางไปสู่จุดสนใจ															
3.2 วัตถุที่ต้องการเน้นมีความเด่นชัด															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง(ต่อ)

รูปที่ 3. บ้านห้วมม															
	รูปที่1					รูปที่2					รูปที่3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.เส้นนำสายตา															
3.1การจัดภาพที่ใช้เส้นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเรียงตัวกันเป็นทิศทางไปสู่จุดสนใจ															
3.2วัตถุที่ต้องการเน้นมีความเด่นชัด															
4.ความลึกและทัศนมิติ															
4.1เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ให้มีสีเข้ม แล้วค่อยๆ ให้สีจางลงไปตามระยะที่ห่างออกไป															
4.2สรรหาสิ่งที่เป็นทิวแถวเน้นตอนหน้าให้มีลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆลดขนาดลงตามระยะ															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณาภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นตัวแทน ตลาด
บริเวณสะพาน

รูปที่ 4. สะพาน															
	รูปที่ 1					รูปที่ 2					รูปที่ 3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ															
1.1 นิยมวางตำแหน่งเด่นหรือจุดเด่นจุดสนใจ ไว้ตรงจุดตัด 9 ช่อง															
1.2 การใช้เนื้อที่ของภาพให้เป็นประโยชน์ทุกตารางนิ้ว															
2. การจัดภาพความสมดุลของภาพ															
2.1 ความสมดุลที่เท่ากันให้ภาพดูนิ่ง สง่างามน่าศรัทธา															
2.2 ความสมดุลที่ไม่เท่ากันภาพน่าสนใจกว่าแบบสมดุลที่เท่ากัน ให้ความรู้สึกที่มั่นคงจะ น้อยกว่าแต่แปลกตา															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง(ต่อ)

รูปที่ 4. สะพาน															
	รูปที่ 1					รูปที่ 2					รูปที่ 3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.เส้นนำสายตา															
3.1การจัดภาพที่ใช้เส้นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเรียงตัวกันเป็นทิศทางไปสู่จุดสนใจ															
3.2วัตถุที่ต้องการเน้นมีความเด่นชัด															
4.ความลึกและทัศนมิติ															
4.1เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ให้มีสีเข้ม แล้วค่อยๆ ให้สีจางลงไปตามระยะที่ห่างออกไป															
4.2สรรหาสิ่งที่เป็นทิวแถวเน้นตอนหน้าให้มีลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆลดขนาดลงตามระยะ															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณาภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นตัวแทน ตลาด
บริเวณทางเดินระหว่างซอย

รูปที่ 5. ทางเดินระหว่าง ซอย															
	รูปที่ 1					รูปที่ 2					รูปที่ 3				
	ระดับคะแนนความ เหมาะสม					ระดับคะแนนความ เหมาะสม					ระดับคะแนนความ เหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุด สนใจ															
1.1 นิยมวางตำแหน่งเด่น หรือจุดเด่นจุดสนใจ ไว้ตรง จุดตัด 9 ช่อง															
1.2 การใช้เนื้อที่ของภาพให้ เป็นประโยชน์ทุกตารางนิ้ว															
2. การจัดภาพความสมดุล ของภาพ															
2.1 ความสมดุลที่เท่ากันให้ ภาพดูนิ่ง สง่างามน่าศรัทธา															
2.2 ความสมดุลที่ไม่เท่ากัน ภาพน่าสนใจกว่าแบบสมดุล ที่เท่ากัน ให้ความรู้สึกที่ มันคงจะ น้อยกว่าแต่แปลก ตา															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง(ต่อ)

รูปที่5.ทางเดินระหว่าง ซอย															
	รูปที่1					รูปที่2					รูปที่3				
	ระดับคะแนนความ เหมาะสม					ระดับคะแนนความ เหมาะสม					ระดับคะแนนความ เหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.เส้นนำสายตา															
3.1การจัดภาพที่ใช้เส้นที่มี ลักษณะใกล้เคียงกันเรียงต่ กันเป็นทิศทางไปสู่จุดสนใจ															
3.2วัตถุที่ต้องการเน้นมี ความเด่นชัด															
4.ความลึกและทัศนมิติ															
4.1เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ให้มีสี เข้ม แล้วค่อยๆ ให้สีจางลง ไปตามระยะที่ห่างออกไป															
4.2สรรหาสิ่งที่เป็นทิวแถว เน้นตอนหน้าให้มีลักษณะ ใหญ่แล้วค่อยๆลดขนาดลง ตามระยะ															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณาภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นตัวแทน ตลาด
บริเวณร้านขายยาจีน

รูปที่ 6. ร้านยาจีน															
	รูปที่ 1					รูปที่ 2					รูปที่ 3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ															
1.1 นิยมวางตำแหน่งเด่นหรือจุดเด่นจุดสนใจ ไว้ตรงจุดตัด 9 ช่อง															
1.2 การใช้เนื้อที่ของภาพให้เป็นประโยชน์ทุกตารางนิ้ว															
2. การจัดภาพความสมดุลของภาพ															
2.1 ความสมดุลที่เท่ากันให้ภาพดูนิ่ง สง่างามน่าศรัทธา															
2.2 ความสมดุลที่ไม่เท่ากันภาพน่าสนใจกว่าแบบสมดุลที่เท่ากัน ให้ความรู้สึกที่มั่นคงจะ น้อยกว่าแต่แปลกตา															
3. เส้นนำสายตา															
3.1 การจัดภาพที่ใช้เส้นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเรียงตัวกันเป็นทิศทางไปสู่จุดสนใจ															
3.2 วัตถุที่ต้องการเน้นมีความเด่นชัด															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง(ต่อ)

รูปที่ 6.ร้านขายยาจีน															
	รูปที่ 1					รูปที่ 2					รูปที่ 3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.เส้นนำสายตา															
3.1การจัดภาพที่ใช้เส้นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเรียงตัวกันเป็นทิศทางไปสู่จุดสนใจ															
3.2วัตถุที่ต้องการเน้นมีความเด่นชัด															
4.ความลึกและทัศนมิติ															
4.1เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ให้มีสีเข้ม แล้วค่อยๆ ให้สีจางลงไปตามระยะที่ห่างออกไป															
4.2สรรหาสิ่งที่เป็นทิวแถวเน้นตอนหน้าให้มีลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆลดขนาดลงตามระยะ															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณาภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นตัวแทน ตลาด
บริเวณพิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง

รูปที่ 7. พิพิธภัณฑ์บ้านเก่า เล่าเรื่อง															
	รูปที่ 1					รูปที่ 2					รูปที่ 3				
	ระดับคะแนนความ เหมาะสม					ระดับคะแนนความ เหมาะสม					ระดับคะแนน ความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ															
1.1 นิยมวางตำแหน่งเด่นหรือจุดเด่นจุดสนใจ ไว้ตรงจุดตัด 9 ช่อง															
1.2 การใช้เนื้อที่ของภาพให้เป็นประโยชน์ทุกตารางนิ้ว															
2. การจัดภาพความสมดุลของภาพ															
2.1 ความสมดุลที่เท่ากันให้ภาพดูนิ่ง สง่างามน่าศรัทธา															
2.2 ความสมดุลที่ไม่เท่ากันภาพน่าสนใจกว่าแบบสมดุลที่เท่ากัน ให้ความรู้สึกที่มันคงจะ น้อยกว่าแต่แปลกตา															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง(ต่อ)

รูปที่ 7. พิพิธภัณฑสถานบ้านเก่า เล่าเรื่อง															
	รูปที่ 1					รูปที่ 2					รูปที่ 3				
	ระดับคะแนนความ เหมาะสม					ระดับคะแนนความ เหมาะสม					ระดับคะแนนความ เหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.เส้นนำสายตา															
3.1การจัดภาพที่ใช้เส้นที่มี ลักษณะใกล้เคียงกันเรียงตัว กันเป็นทิศทางไปสู่จุดสนใจ															
3.2วัตถุที่ต้องการเน้นมี ความเด่นชัด															
4.ความลึกและทัศนมิติ															
4.1เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ให้มีสี เข้ม แล้วค่อยๆ ให้สีจางลง ไปตามระยะที่ห่างออกไป															
4.2สรรหาสิ่งที่เป็นทิวแถว เน้นตอนหน้าให้มีลักษณะ ใหญ่แล้วค่อยๆลดขนาดลง ตามระยะ															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณาภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นตัวแทน ตลาด
บริเวณบ้านไม้ริมน้ำ

รูปที่ 8.บ้านไม้ริมน้ำ															
	รูปที่ 1					รูปที่ 2					รูปที่ 3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ															
1.1 นิยมวางตำแหน่งเด่นหรือจุดเด่นจุดสนใจ ไว้ตรงจุดตัด 9 ช่อง															
1.2 การใช้เนื้อที่ของภาพให้เป็นประโยชน์ทุกตารางนิ้ว															
2. การจัดภาพความสมดุลของภาพ															
2.1 ความสมดุลที่เท่ากันให้ภาพดูนิ่ง สง่างามน่าศรัทธา															
2.2 ความสมดุลที่ไม่เท่ากันภาพน่าสนใจกว่าแบบสมดุลที่เท่ากัน ให้ความรู้สึกที่มั่นคงจะ น้อยกว่าแต่แปลกตา															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง(ต่อ)

รูปที่ 8.บ้านไม้ริมน้ำ															
	รูปที่ 1					รูปที่ 2					รูปที่ 3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.เส้นน้ำสายตา															
3.1การจัดภาพที่ใช้เส้นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเรียงตัวกันเป็นทิศทางไปสู่จุดสนใจ															
3.2วัตถุที่ต้องการเน้นมีความเด่นชัด															
4.ความลึกและทัศนมิติ															
4.1เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ให้มีสีเข้ม แล้วค่อยๆ ให้สีจางลงไปตามระยะที่ห่างออกไป															
4.2สรรหาสิ่งที่เป็นทิวแถวเน้นตอนหน้าให้มีลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆลดขนาดลงตามระยะ															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ผู้วิจัยจักขอบคุณในการตอบแบบประเมินของท่าน

นางสาว ธมลวรรณ พินิจบุตร

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

แบบประเมินความคิดเห็นด้านการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
 ตลาดบางหลวงโดยผู้ทรงคุณวุฒิทางสถาปัตยกรรม

ด้านการเขียนลายเส้นทัศนียภาพ

คำชี้แจง : แบบประเมินความคิดเห็นนี้เป็นแบบประเมินความคิดเห็นโดยผู้ทรงคุณวุฒิทางสถาปัตยกรรม ที่มีต่อลายเส้นที่สามารถสื่อถึงภาพที่มีความเป็นศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการ ประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพต้นแบบให้มีคุณภาพและเหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ก่อนนำไปประเมินในลำดับต่อไป โดยการประเมินตามระดับความคิดเห็นของท่านจากกลุ่มภาพทั้ง 18 ภาพ

ฉะนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาท่านได้ตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริง และตอบให้ครบทุกข้อโดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงใน หรือเติมค่าลงในช่องว่างที่กำหนดให้

ระดับคะแนน 5 = พึงพอใจมากที่สุด 4 = พึงพอใจมาก 3 = พึงพอใจปานกลาง
 2 = พึงพอใจน้อย 1 = พึงพอใจน้อยที่สุด

โดยแบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน
 ตอนที่ 2 แบบประเมินการวิเคราะห์ค่าพิจารณาต่อกลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นตลาดบาง
 ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป : โปรดกรอกข้อมูลของท่าน

1. ชื่อ.....สกุล.....
2. ประสบการณ์งานสถาปัตยกรรมในด้านการเขียนภาพทัศนียภาพ.....ปี

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 : แบบประเมินความคิดเห็นด้านการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง

หลักเกณฑ์การพิจารณา

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง แบ่งเนื้อหาแต่ละด้าน

1.3.2 เพื่อการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการประยุกต์ใช้เขียนลายเส้น ด้านการเขียนลายเส้นทัศนียภาพสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ใช้กรอบแนวคิด (เทคนิคการเขียนภาพลายเส้นในงานสถาปัตยกรรม. วชิร วีชรินทร์. 25-34:2550.) สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) จากเกณฑ์ 4 ด้าน ใช้เกณฑ์การพิจารณา 4 ด้าน ดังนี้

1. ลายเส้นทั่วไป (Line)
2. ลายเส้นของแสงและเงา (Light & Shadow)
3. ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น (Strokes)
4. แสงและเงา (Light & Shadow)

ตอนที่ 2 แบบประเมินการวิเคราะห์ค่าพิจารณาการประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพ ที่มีต่อกลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงงานลายเส้นที่มีความเป็นศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง

คำชี้แจง : พิจารณาการประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพ ที่มีต่อกลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงงานลายเส้นที่มีความเป็นศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง

การพิจารณา : ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อ การ ประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพ ที่มีต่อภาพที่สามารถสื่อถึงงานลายเส้นที่มีความเป็นศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง บริเวณสถานที่ทางเข้าหลักและป้ายสัญลักษณ์

รูปภาพที่1.บริเวณสถานที่ทางเข้าหลักและป้ายสัญลักษณ์

หัวข้อการประเมิน		ระดับความคิดเห็น				
1.	ลายเส้นทั่วไป	5	4	3	2	1
1.1	ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย					
1.2	ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวาง					
2.	ลายเส้นของแสงและเงา					
2.1	การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงา					
2.2	ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะ					
3.	ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น					
3.1	ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏ					
3.2	ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกัน					
4.	แสงและเงา					
4.1	การลงลายเส้นซ้ำๆกัน					
4.2	เงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพิจารณา : ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อ การ ประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพ ที่มีต่อภาพที่สามารถสื่อถึงงานลายเส้นที่มีความเป็นศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง บริเวณสถานที่บ้านเรือนไม้สองชั้น

รูปภาพที่2.บ้านเรือนไม้สองชั้น

หัวข้อการประเมิน		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	ลายเส้นทั่วไป					
1.1	ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย					
1.2	ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวาง					
2.	ลายเส้นของแสงและเงา					
2.1	การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงา					
2.2	ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะ					
3.	ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น					
3.1	ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏ					
3.2	ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกัน					
4.	แสงและเงา					
4.1	การลงลายเส้นซ้ำๆกัน					
4.2	เงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพิจารณา : ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพที่มีต่อภาพที่สามารถสื่อถึงงานลายเส้นที่มีความเป็นศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง บริเวณบ้านหัวมุม

รูปภาพที่3. บริเวณบ้านหัวมุม

หัวข้อการประเมิน		ระดับความคิดเห็น				
1.	ลายเส้นทั่วไป	5	4	3	2	1
1.1	ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปิดดกัย					
1.2	ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวาง					
2.	ลายเส้นของแสงและเงา					
2.1	การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงา					
2.2	ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะ					
3.	ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น					
3.1	ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏ					
3.2	ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกัน					
4.	แสงและเงา					
4.1	การลงลายเส้นซ้ำๆกัน					
4.2	เงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพิจารณา : ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อ การ ประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพ ที่มีต่อภาพที่สามารถสื่อถึงงานลายเส้นที่มีความเป็นศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง บริเวณสะพาน

รูปภาพที่4.บริเวณสะพาน

หัวข้อการประเมิน		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	ลายเส้นทั่วไป					
1.1	ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปิดอศกัย					
1.2	ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวาง					
2.	ลายเส้นของแสงและเงา					
2.1	การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงา					
2.2	ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะ					
3.	ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น					
3.1	ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏ					
3.2	ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกัน					
4.	แสงและเงา					
4.1	การลงลายเส้นซ้ำๆกัน					
4.2	เงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพิจารณา : ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อ การ ประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพ ที่มีต่อภาพที่สามารถสื่อถึงงานลายเส้นที่มีความเป็นศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง บริเวณทางเดินระหว่างซอย

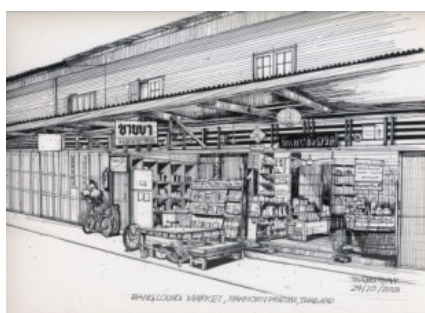

รูปภาพที่5. บริเวณทางเดินระหว่างซอย

หัวข้อการประเมิน		ระดับความคิดเห็น				
1.	ลายเส้นทั่วไป	5	4	3	2	1
1.1	ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย					
1.2	ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวาง					
2.	ลายเส้นของแสงและเงา					
2.1	การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงา					
2.2	ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะ					
3.	ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น					
3.1	ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏ					
3.2	ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกัน					
4.	แสงและเงา					
4.1	การลงลายเส้นซ้ำๆกัน					
4.2	เงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพิจารณา : ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อ การประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพ ที่มีต่อภาพที่สามารถสื่อถึงงานลายเส้นที่มีความเป็นศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง บริเวณร้านขายยาจีน

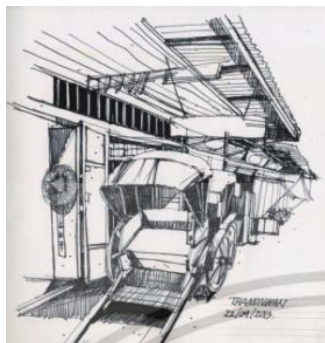

รูปภาพที่6.บริเวณร้านขายยาจีน

หัวข้อการประเมิน		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	ลายเส้นทั่วไป					
1.1	ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย					
1.2	ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวาง					
2.	ลายเส้นของแสงและเงา					
2.1	การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงา					
2.2	ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะ					
3.	ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น					
3.1	ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏ					
3.2	ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกัน					
4.	แสงและเงา					
4.1	การลงลายเส้นซ้ำๆกัน					
4.2	เงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพิจารณา : ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อ การ ประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพ ที่มีต่อภาพที่สามารถสื่อถึงงานลายเส้นที่มีความเป็นศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง บริเวณพิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง

รูปภาพที่ 7. บริเวณพิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง

หัวข้อการประเมิน		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	ลายเส้นทั่วไป	5	4	3	2	1
1.1	ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย					
1.2	ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวาง					
2.	ลายเส้นของแสงและเงา					
2.1	การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงา					
2.2	ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะ					
3.	ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น					
3.1	ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏ					
3.2	ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกัน					
4.	แสงและเงา					
4.1	การลงลายเส้นซ้ำๆกัน					
4.2	เงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพิจารณา : ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อ การ ประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพ ที่มีต่อภาพที่สามารถสื่อถึงงานลายเส้นที่มีความเป็นศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง บริเวณบ้านไม้ริมน้ำ

รูปภาพที่ 8. บริเวณบ้านไม้ริมน้ำ

หัวข้อการประเมิน		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	ลายเส้นทั่วไป					
1.1	ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปิดดกัย					
1.2	ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวาง					
2.	ลายเส้นของแสงและเงา					
2.1	การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ปากกาแทนน้ำหนักของเงา					
2.2	ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะ					
3.	ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น					
3.1	ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏ					
3.2	ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิดเดียวกัน					
4.	แสงและเงา					
4.1	การลงลายเส้นซ้ำๆกัน					
4.2	เงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ผู้วิจัยจักขอบคุณในการตอบแบบประเมินของท่าน

นางสาว ธรรมวรรณ พิณีบุตร

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

แบบประเมินความคิดเห็นด้านศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น โดยผู้ทรงคุณวุฒิ
ด้านศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อกลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
(ผู้ทรงคุณวุฒิด้านศิลปวัฒนธรรม)

คำชี้แจง : แบบประเมินความคิดเห็นนี้เป็นแบบประเมินความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านศิลปวัฒนธรรม ตลาดบางหลวง ที่มีต่อกลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นตลาดบางหลวง มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพต้นแบบให้มีคุณภาพและเหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ก่อนนำไปประเมินในลำดับต่อไป โดยการประเมินตามระดับความคิดเห็นของท่านจากกลุ่มภาพทั้ง 18 ภาพ

ฉะนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาท่านได้ตอบแบบประเมินนี้ตามความเป็นจริง และตอบให้ครบทุกข้อโดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงใน หรือเติมค่าลงในช่องว่างที่กำหนดให้

ระดับคะแนน 5 = พึงพอใจมากที่สุด 4 = พึงพอใจมาก 3 = พึงพอใจปานกลาง
2 = พึงพอใจน้อย 1 = พึงพอใจน้อยที่สุด

โดยแบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน
ตอนที่ 2 แบบประเมินการวิเคราะห์ค่าพิจารณาต่อกลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นตลาดบางหลวง
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป : โปรดกรอกข้อมูลของท่าน

1. ชื่อ.....สกุล.....
2. ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านศิลปวัฒนธรรม.....ปี

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบประเมินความคิดเห็นด้านกลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นตลาดบางหลวงเพื่อสื่อถึงภาพสัญลักษณ์สถานที่

การพิจารณาลักษณะทางกายภาพที่เป็นองค์ประกอบของการตั้งถิ่นฐาน

ได้แก่ อาคาร(รูปแบบ ความหนาแน่นและความสูง) สถาปัตยกรรมและองค์ประกอบที่สำคัญอื่น ๆ อันได้แก่ ช่วงระยะเวลาของการตั้งถิ่นฐาน (Life span) ซึ่งทำให้เกิดองค์ประกอบทางกายภาพที่ต่างยุคสมัยกัน แต่สร้างคุณค่าโดยรวมให้แก่ย่านชุมชนเก่าลักษณะของภูมิทัศน์และระบบที่โล่งว่าง การดำรงอยู่ของกิจกรรมทางการค้าและวัฒนธรรม การใช้ที่ดิน การครอบครองที่ดินเป็นต้น โดยมีหลักการพิจารณา (คู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า .6)

1) ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่ได้แก่ เส้นทางสัญจร (Path) เส้นทางน้ำ ถนนสายหลัก ถนนสายตรอก ซอย ทางเดิน ที่รวมกิจกรรม (Node) ลาน ช่วง แยก ลักษณะของกลุ่มอาคาร ที่สะท้อนลักษณะโครงสร้างของชุมชน ได้แก่ การวางตัวของกลุ่มอาคารตึกแถวเก่าในย่านการค้า การวางตัวของกลุ่มเรือนพักอาศัยในย่านชุมชนหมู่บ้าน ที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทางและระบบที่วางเป็นต้น

2) ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ได้แก่ รูปแบบสถาปัตยกรรมที่สามารถอ้างอิงถึงยุคสมัยแห่งการก่อกำเนิดและลักษณะสำคัญของย่าน ชุมชนนั้นเอาไว้ได้ เช่น อาคารตึกแถวเก่า บ้านคหบดีเก่า เรือนทรงไทยเดิม เรือนพื้นถิ่น ศาลาสนามเก่า โดยถึงแม้ว่าลักษณะทางสถาปัตยกรรม ดังกล่าวจะมีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมหรือมีลักษณะสถาปัตยกรรมที่ต่างยุคสมัยอยู่ร่วมกันแต่ยังคงสะท้อนให้เห็นลักษณะโดดเด่นทางศิลปสถาปัตยกรรมเอาไว้ได้

3) ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่า ได้แก่ ภูมิทัศน์และทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศ สภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชนเก่าและบริเวณโดยรวม เช่น พืชพันธุ์พื้นถิ่นและระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องทั้งระบบนิเวศ เมืองและนิเวศธรรมชาติ จินตภาพของเมืองและความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งของที่หมายตาของชุมชนเก่ากับโครงข่ายของเส้นทางและธรรมชาติ

4) ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมอง ได้แก่การรักษาภาพมุมกว้างของย่านชุมชนเก่าเอาไว้ การรักษาเส้นขอบฟ้าของเมืองที่ไม่ทำลายลักษณะที่สำคัญของย่านชุมชนเก่า และรวมไปถึงการรักษาพื้นที่อันเป็นที่ตั้งของภูมิทัศน์หลักที่สำคัญของย่านชุมชนเก่า

ตอนที่ 2 แบบประเมินการวิเคราะห์ค่าพิจารณาต่อกลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงภาพสัญลักษณ์สถานที่ ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

คำชี้แจง : พิจารณาต่อกลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นตัวแทน ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ที่มีความเหมาะสม

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณากลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึง ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 บริเวณป้ายทางเข้าหลัก

รูปที่1ป้ายทางเข้า															
	มุมมองที่1					มุมมองที่2					มุมมองที่3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจร เส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคาร ตึกแถวเก่า															
1.1 ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทาง															
1.2 การรวมตัวของกลุ่มเรือนแถว															
2. ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม															
2.1 รูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัย															
2.2 มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณาคุณภาพที่สามารถสื่อถึง ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 บริเวณป้ายทางเข้าหลัก

รูปที่1ป้ายทางเข้า															
	มุมมองที่1					มุมมองที่2					มุมมองที่3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ลักษณะทางภูมิทัศน์ และระบบนิเวศธรรมชาติ ในย่านชุมชนเก่า ทศนิยมภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน															
3.1 ภูมิทัศน์ ทศนิยมภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์															
3.2 บรรยากาศ สภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์															
4. ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมุมกว้างของย่านชุมชนเก่า															
4.1 การรักษาภาพมุมกว้าง ย่านชุมชน															
4.2 การรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณากลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงภาพสัญลักษณ์สถานที่ ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 บริเวณบ้านไม้ 2 ชั้น

รูปที่ 2. บ้านไม้ 2 ชั้น															
	มุมมองที่1					มุมมองที่2					มุมมองที่3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจร เส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคาร ตึกแถวเก่า															
1.1 ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทาง															
1.2 การรวมตัวของกลุ่มเรือนแถว															
2. ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม															
2.1 รูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัย															
2.2 มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณาคุณภาพที่สามารถสื่อถึงภาพสัญลักษณ์สถานที่
ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 บริเวณบ้านไม้ 2 ชั้น

รูปที่ 2. บ้านไม้ 2 ชั้น															
	มุมมองภาพที่1					มุมมองภาพที่2					มุมมองภาพที่3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ลักษณะทางภูมิทัศน์ และระบบนิเวศธรรมชาติ ในย่านชุมชนเก่า ทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน															
3.1 ภูมิทัศน์ ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์															
3.2 บรรยากาศ สภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์															
4. ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมรดกกว้างของย่านชุมชนเก่า															
4.1 การรักษาภาพมรดกกว้าง ย่านชุมชน															
4.2 การรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิชารณากลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงภาพสัญลักษณ์
สถานที่ ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 บริเวณบ้านหัวมุม

รูปที่ 3. บ้านหัวมุม															
	มุมมองที่1					มุมมองที่2					มุมมองที่3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจร เส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคาร ตึกแถวเก่า															
1.1 ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทาง															
1.2 การรวมตัวของกลุ่มเรือนแถว															
2. ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม															
2.1 รูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัย															
2.2 มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณาคุณภาพที่สามารถสื่อถึงภาพสัญลักษณ์สถานที่
ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 บริเวณบ้านหัวมุม

รูปที่ 3. บ้านหัวมุม															
	มุมมองภาพที่1					มุมมองภาพที่2					มุมมองภาพที่3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน															
3.1 ภูมิทัศน์ ทัศนียภาพยังคงเป็นเอกลักษณ์															
3.2 บรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์															
4. ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมรดกกว้างของย่านชุมชนเก่า															
4.1 การรักษาภาพมรดกกว้างย่านชุมชน															
4.2 การรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณาคุณภาพที่สามารถสื่อถึงภาพสัญลักษณ์
สถานที่ ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 บริเวณสะพาน

รูปที่ 4.สะพาน															
	มุมมองที่1					มุมมองที่2					มุมมองที่3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจร เส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคาร ตึกแถวเก่า															
1.1 ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทาง															
1.2 การรวมตัวของกลุ่มเรือนแถว															
2. ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม															
2.1 รูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัย															
2.2 มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณาคุณภาพที่สามารถสื่อถึงภาพสัญลักษณ์สถานที่
ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 บริเวณสะพาน

รูปที่ 4.สะพาน															
	มุมมองที่1					มุมมองที่2					มุมมองที่3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน															
3.1 ภูมิทัศน์ ทัศนียภาพยังคงเป็นเอกลักษณ์															
3.2 บรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์															
4. ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมรดกกว้างของย่านชุมชนเก่า															
4.1 การรักษาภาพมรดกกว้างย่านชุมชน															
4.2 การรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณากลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงภาพสัญลักษณ์สถานที่
ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 บริเวณทางเดินระหว่างซอย

รูปที่ 5. ทางเดินระหว่าง ซอย															
	มุมมองที่1					มุมมองที่2					มุมมองที่3				
	ระดับคะแนนความ เหมาะสม					ระดับคะแนนความ เหมาะสม					ระดับคะแนน ความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ลักษณะโครงสร้างของ ชุมชนยังคงอยู่เส้นทาง สัญจร เส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคาร ตึกแถวเก่า															
1.1 ย่านชุมชนที่มี ความสัมพันธ์กับเส้นทาง															
1.2 การรวมตัวของกลุ่ม เรือนแถว															
2. ลักษณะโดดเด่นทาง สถาปัตยกรรมยังคงอยู่ ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม															
2.1 รูปแบบสถาปัตยกรรม อ้างอิงถึงยุคสมัย															
2.2 มีการปรับเปลี่ยน ซ่อมแซมลักษณะ สถาปัตยกรรมเอาไว้															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณากลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงภาพสัญลักษณ์สถานที่
ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 บริเวณทางเดินระหว่างซอย

รูปที่ 5. ทางเดินระหว่าง ซอย															
	มุมมองที่1					มุมมองที่2					มุมมองที่3				
	ระดับคะแนนความ เหมาะสม					ระดับคะแนนความ เหมาะสม					ระดับคะแนนความ เหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ลักษณะทางภูมิทัศน์ และระบบนิเวศธรรมชาติ ในย่านชุมชนเก่า ทัศนียภาพที่เป็น เอกลักษณ์ของเมืองและ ส่งเสริมบรรยากาศสภาพ แวดล้อมของพื้นที่ชุมชน															
3.1 ภูมิทัศน์ ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์															
3.2 บรรยากาศ สภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชน เก่าคงไว้สมบูรณ์															
4. ลักษณะความสำคัญที่ เกี่ยวเนื่องกับมุมมองการ รักษาภาพมรดกกว้างของ ย่านชุมชนเก่า															
4.1 การรักษาภาพมรดกกว้าง ย่านชุมชน															
4.2 การรักษาเส้นขอบฟ้า ของเมือง															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณาคุณภาพที่สามารถสื่อถึงภาพสัญลักษณ์สถานที่
ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 บริเวณร้านยาจีน

รูปที่6.ร้านยาจีน															
	มุมมองที่1					มุมมองที่2					มุมมองที่3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจร เส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคาร ตึกแถวเก่า															
1.1 ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทาง															
1.2 การรวมตัวของกลุ่มเรือนแถว															
2. ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม															
2.1 รูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัย															
2.2 มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณาคุณภาพที่สามารถสื่อถึงภาพสัญลักษณ์สถานที่
ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 บริเวณร้านยาจีน

รูปที่ 6.ร้านยาจีน															
	มุมมองที่1					มุมมองที่2					มุมมองที่3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ลักษณะทางภูมิทัศน์ และระบบนิเวศธรรมชาติ ในย่านชุมชนเก่า ทัศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน															
3.1 ภูมิทัศน์ ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์															
3.2 บรรยากาศ สภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์															
4. ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมุมกว้างของย่านชุมชนเก่า															
4.1 การรักษาภาพมุมกว้าง ย่านชุมชน															
4.2 การรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณากลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงภาพสัญลักษณ์สถานที่
ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 บริเวณพิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง

รูปที่7. พิพิธภัณฑ์บ้านเก่า เล่าเรื่อง															
	มุมมองที่1					มุมมองที่2					มุมมองที่3				
	ระดับคะแนนความ เหมาะสม					ระดับคะแนนความ เหมาะสม					ระดับคะแนน ความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ลักษณะโครงสร้างของ ชุมชนยังคงอยู่เส้นทาง สัญจร เส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคาร ตึกแถวเก่า															
1.1 ย่านชุมชนที่มี ความสัมพันธ์กับเส้นทาง															
1.2 การรวมตัวของกลุ่ม เรือนแถว															
2. ลักษณะโดดเด่นทาง สถาปัตยกรรมยังคงอยู่ ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม															
2.1 รูปแบบสถาปัตยกรรม อ้างอิงถึงยุคสมัย															
2.2 มีการปรับเปลี่ยน ซ่อมแซมลักษณะ สถาปัตยกรรมเอาไว้															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณากลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงภาพสัญลักษณ์สถานที่
ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 บริเวณพิพิธภัณฑสถานบ้านเก่าเล่าเรื่อง

รูปที่ 7. พิพิธภัณฑสถานบ้านเก่า เล่าเรื่อง															
	มุมมองที่1					มุมมองที่2					มุมมองที่3				
	ระดับคะแนนความ เหมาะสม					ระดับคะแนนความ เหมาะสม					ระดับคะแนนความ เหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ลักษณะทางภูมิทัศน์ และระบบนิเวศธรรมชาติ ในย่านชุมชนเก่า ทัศนียภาพที่เป็น เอกลักษณ์ของเมืองและ ส่งเสริมบรรยากาศสภาพ แวดล้อมของพื้นที่ชุมชน															
3.1 ภูมิทัศน์ ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์															
3.2 บรรยากาศ สภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชน เก่าคงไว้สมบูรณ์															
4. ลักษณะความสำคัญที่ เกี่ยวเนื่องกับมุมมองการ รักษาภาพมรดกกว้างของ ย่านชุมชนเก่า															
4.1 การรักษาภาพมรดกกว้าง ย่านชุมชน															
4.2 การรักษาเส้นขอบฟ้า ของเมือง															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณากลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงภาพสัญลักษณ์สถานที่
ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 บริเวณบ้านไม้ริมน้ำ

รูปที่ 8.บ้านไม้ริมน้ำ															
	มุมมองที่1					มุมมองที่2					มุมมองที่3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่เส้นทางสัญจร เส้นทางน้ำ ถนน การวางตัวของกลุ่มอาคาร ตึกแถวเก่า															
1.1 ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทาง															
1.2 การรวมตัวของกลุ่มเรือนแถว															
2. ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซม															
2.1 รูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัย															
2.2 มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะสถาปัตยกรรมเอาไว้															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การวิเคราะห์ค่าพิจารณาคุณภาพที่สามารถสื่อถึงภาพสัญลักษณ์สถานที่
ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 บริเวณบ้านไม้ริมน้ำ

รูปที่ 8.บ้านไม้ริมน้ำ															
	มุมมองที่1					มุมมองที่2					มุมมองที่3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าที่ศนียภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน															
3.1 ภูมิทัศน์ ทัศนียภาพยังคงเป็นเอกลักษณ์															
3.2 บรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่าคงไว้สมบูรณ์															
4. ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมองการรักษาภาพมุกกว้างของย่านชุมชนเก่า															
4.1 การรักษาภาพมุกกว้างย่านชุมชน															
4.2 การรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

แบบประเมินความคิดเห็นด้านกราฟฟิก โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบกราฟิกเพื่อประเมินความพึงพอใจ ที่มีต่อการออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวงร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น

คำชี้แจงในการตอบแบบประเมิน

1. แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อ ศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122 โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122
2. ข้อมูลที่ได้จากการประเมินนี้ ใช้สำหรับการศึกษาและวิจัยและนำเสนอข้อมูลเพื่อออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122 โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น
3. แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ส่วน
 - ส่วนที่ 1 แบบประเมินความคิดเห็น
 - ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

คำชี้แจงให้ใส่เครื่องหมาย ลงในช่องว่างให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียวโดยมีความหมายของระดับค่าความคิดเห็น ดังนี้

5	หมายถึง	ระดับเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	ระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	ระดับเหมาะสมน้อยที่สุด

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 : แบบประเมินความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น ด้านกราฟิก

หลักเกณฑ์การพิจารณา

กรอบแนวคิด (วารสารศูนย์บริการวิชาการ. 2550:31.มหาวิทยาลัยขอนแก่น) จากเกณฑ์ 4 ด้าน ใช้เกณฑ์การพิจารณา 4 ด้าน ดังนี้

1. ออกแบบให้อ่านง่ายและมีระเบียบ
2. รูปแบบอยู่ในสัดส่วนอันหนึ่งอันเดียวกันทุกหน้า
3. มีความประณีต สวยงามและชัดเจน
4. มีจุดสนใจในการดึงดูดผู้อ่าน โดยไม่ทำให้หน้าหนังสือดูสับสน

การพิจารณา : แบบประเมินความคิดเห็นที่มีต่อ การออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพ

หนังสือภาพประกอบเรื่อง ศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง ร.ศ.122															
	เล่มที่1					เล่มที่2					เล่มที่3				
	ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม					ระดับคะแนนความเหมาะสม				
เกณฑ์การประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ออกแบบให้อ่านง่ายและมีระเบียบ															
2. รูปแบบอยู่ในสัดส่วนอันหนึ่งอันเดียวกันทุกหน้า															
3. มีความประณีต สวยงามและชัดเจน															
4. มีจุดสนใจในการดึงดูดผู้อ่าน โดยไม่ทำให้หน้าหนังสือดูสับสน															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค

หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ

- 1.ด้านเอกลักษณ์สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง
- 2.ด้านการถ่ายภาพ
- 3.ด้านการเขียนภาพประกอบเรื่อง ภาพเขียนลายเส้น
- 4.ด้านศิลปวัฒนธรรม
- 5.ด้านการใช้ภาษา
- 6.ด้านกราฟิกและสื่อสิ่งพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/3578

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๒๐ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษา

เรียน อาจารย์อัทธ จุลโลบล

ด้วย นางสาวธมลวรรณ พิณจิบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า
คุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ เรื่อง เทคนิคการถ่ายภาพสถาปัตยกรรม ขอ
ถ่ายภาพขณะสัมภาษณ์และขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการถ่ายภาพในแนวทางสถาปัตยกรรม เพื่อ
ประกอบการจัดเตรียมหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาและออกแบบภาพประกอบเรื่อง
เพื่อการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมมรดกเก่าบางหลวง ร.ศ. ๑๒๒ โดยใช้ภาพประกอบการเล่าเรื่อง”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าว และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า
จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๕-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๕๒

โทรสาร. ๐๒- ๓๒๕-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร.๐๘๗-๑๐๘-๙๕๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 2905

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๕๒๐

๒) สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการถ่ายภาพ

เรียน อาจารย์สุรกิจ หุดะสิงห์

ด้วย นางสาวธมลวรรณ ฟินิจบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบ เรื่อง
ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น” โดยมี ผศ.ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิวงศา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
และ รศ.ว่าที่ร้อยโทพิชัย สดภิบาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการถ่ายภาพ ของ นางสาวธมลวรรณ
ฟินิจบุตร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒

โทรสาร. ๐๒-๓๒๙-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร.๐๘๗-๑๐๘-๙๕๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศร ๐๕๒๔.๐๔/ 2905

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๕๒๐

๕ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการถ่ายภาพ

เรียน อาจารย์จตุรงค์ หิรัญกาญจน

ด้วย นางสาวธมลวรรณ พินิจบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบ เรื่อง
ศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น” โดยมี ผศ.ดร.ทรงวุฒิ เอกภูมิวงศา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
และ รศ.ว่าที่ร้อยโทพิชัย สดภิบาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการถ่ายภาพ ของ นางสาวธมลวรรณ
พินิจบุตร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๔-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒

โทรสาร. ๐๒-๓๒๔-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร.๐๘๗-๑๐๘-๙๕๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 1156

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรม

เรียน คุณสมบูรณ์ ศรีสุขไพโรจน์

ด้วย นางสาวธมลวรรณ พินิจบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า
คุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่องศิลปะ
สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.๑๒๒ ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการ
ประยุกต์ใช้ลายเส้น” โดยมี ผศ.ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิวงศา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ว่าที่ร้อย
โทพิชัย สดกภิบาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเขียนภาพลายเส้นสถาปัตยกรรม ของนางสาวธมลวรรณ
พินิจบุตร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒

โทรสาร. ๐๒- ๓๒๙-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร. ๐๘๗-๓๐๘-๙๕๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 1473

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๒๓ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรม

เรียน รศ.ธีรศักดิ์ วงศ์คำแน่น

ด้วย นางสาวธมลวรรณ พิณจิบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง
ศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.๑๒๒ ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดย
การประยุกต์ใช้ลายเส้น” โดยมี ผศ.ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิงศา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.
ว่าที่ร้อยโทพิชัย สดภิบาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรม ของนางสาวธมลวรรณ พิณจิบุตร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒

โทรสาร. ๐๒- ๓๒๙-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร. ๐๘๗-๑๐๘-๙๕๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 1473

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๒3 เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรม

เรียน คุณวชิรวิชัย ธนเดชฐิติพัฒน์

ด้วย นางสาวธมลวรรณ พินิจบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง
ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.๑๒๒ ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดย
การประยุกต์ใช้ลายเส้น” โดยมี ผศ.ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิงศา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.
ว่าที่ร้อยโทพิเชษฐ์ สดภิบาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถาปัตยกรรม ของนางสาวธมลวรรณ พินิจบุตร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒

โทรสาร. ๐๒-๓๒๙-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร. ๐๘๗-๑๐๘-๙๕๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 1473

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๒3 เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านศิลปวัฒนธรรม

เรียน ศาสตราจารย์ ปัญญา เพ็ชรชู

ด้วย นางสาวธมลวรรณ พินิจบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง
ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.๑๒๒ ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดย
การประยุกต์ใช้ลายเส้น” โดยมี ผศ.ดร.ทรงวุฒิ เอกาฉิมวงศา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.
ว่าที่ร้อยโทพิชัย สดกภิบาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านศิลปวัฒนธรรม ของนางสาวธมลวรรณ พินิจบุตร
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒

โทรสาร. ๐๒-๓๒๙-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร. ๐๘๗-๑๐๘-๙๕๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 1156

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านศิลปวัฒนธรรม

เรียน อาจารย์บันลือ ขอรวมเดช

ด้วย นางสาวธมลวรรณ พินิจบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง
ศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.๑๒๒ ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดย
การประยุกต์ใช้ลายเส้น” โดยมี ผศ.ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิงศา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ
รศ.ว่าที่ร้อยโทพิชัย สดภิบาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านศิลปวัฒนธรรม ของนางสาวธมลวรรณ พินิจบุตร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธ์ สุนทรกนกพงศ์)
รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๙๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒

โทรสาร. ๐๒-๓๒๙๙-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร. ๐๘๗-๑๐๘-๙๕๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 2905

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๕๒๐

สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปวัฒนธรรม

เรียน อาจารย์นิลุบล ขอรวมเดช

ด้วย นางสาวธมลวรรณ พินิจบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบ เรื่อง
ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น” โดยมี ผศ.ดร.ทรงวุฒิ เอกอุทวิงศา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
และ รศ.ว่าที่ร้อยโทพิชัย สดภิบาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านศิลปวัฒนธรรม ของ นางสาวธมลวรรณ
พินิจบุตร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๔-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒

โทรสาร. ๐๒- ๓๒๔-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร.๐๘๗-๑๐๘-๙๕๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/1156

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๔๗ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการใช้ภาษา

เรียน อาจารย์เจน สงสมพันธุ์

ด้วย นางสาวธมลวรรณ พิณจิบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง
ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.๑๒๒ ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดย
การประยุกต์ใช้ลายเส้น” โดยมี ผศ.ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิงศา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ
รศ.ว่าที่ร้อยโทพิชัย สดภิบาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการใช้ภาษา ของนางสาวธมลวรรณ พิณจิบุตร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๕-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๕๒

โทรสาร. ๐๒- ๓๒๕-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร. ๐๘๗-๑๐๘-๙๕๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 1156

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการใช้ภาษา

เรียน อาจารย์ศักดิ์ดา วิมล

ด้วย นางสาวมลวรรณ พินิจบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง
ศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.๑๒๒ ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดย
การประยุกต์ใช้สายเส้น” โดยมี ผศ.ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิมวงศา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ
รศ.ว่าที่ร้อยโทพิชัย สดกิบาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการใช้ภาษา ของนางสาวมลวรรณ พินิจบุตร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนพงค์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๔-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๔๒

โทรสาร. ๐๒-๓๒๔-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร. ๐๘๗-๑๐๘-๕๕๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 1473

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๖๓ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการใช้ภาษา

เรียน อาจารย์ชวลี ศรีพุทธาธรรม

ด้วย นางสาวธมลวรรณ พิณจูบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง
ศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.๑๒๒ ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดย
การประยุกต์ใช้ลายเส้น" โดยมี ผศ.ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิวงศา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ
รศ.ว่าที่ร้อยโทพิชัย สดภิบาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการใช้ภาษา ของนางสาวธมลวรรณ พิณจูบุตร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒

โทรสาร. ๐๒- ๓๒๙-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร. ๐๘๗-๑๐๘-๙๕๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 1473

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๒๓ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกราฟิก

เรียน อาจารย์เศรษฐมนตรี กาญจนกุล

ด้วย นางสาวมลวรรณ พินิจบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง
ศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.๑๒๒ ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดย
การประยุกต์ใช้ลายเส้น” โดยมี ผศ.ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิวงศา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ
รศ.ว่าที่ร้อยโทพิชัย สดภิบาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกราฟิก ของนางสาวมลวรรณ พินิจบุตร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒

โทรสาร. ๐๒-๓๒๙-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร. ๐๘๗-๑๐๘-๙๕๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 2905

คณะกรรมการศูนย์ทดสอบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๕๒๐

สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกราฟิก

เรียน คุณกนิษฐ์ พรหมเสน

ด้วย นางสาวธมลวรรณ พินิจบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบ เรื่อง ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง จ.ศ.122 ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้น” โดยมี ผศ.ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิงศา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ว่าที่ร้อยโทพิชัย สดภิบาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการศูนย์ทดสอบ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านกราฟิก ของ นางสาวธมลวรรณ พินิจบุตร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)
รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๔-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๔๒

โทรสาร. ๐๒- ๓๒๔-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร.๐๘๗-๑๐๘-๙๕๒๔

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 1473

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๒๓ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกราฟิก

เรียน คุณสานิต พูลสวัสดิ์

ด้วย นางสาวธมลวรรณ พินิจบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบเรื่อง
ศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาดบางหลวง ร.ศ.๑๒๒ ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดย
การประยุกต์ใช้ลายเส้น” โดยมี ผศ.ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิงศา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ
รศ.ว่าที่ร้อยโทพิชัย สดภิบาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกราฟิก ของนางสาวธมลวรรณ พินิจบุตร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)
รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. ๐๒-๓๒๕-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๕๒
โทรสาร. ๐๒-๓๒๕-๘๔๓๖
ติดต่อนักศึกษา โทร. ๐๘๗-๑๐๘-๕๕๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

แบบตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

หนังสือภาพประกอบ เรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง รศ.122

แบบสอบถามความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อประเมินกับวัตถุประสงค์ (Index of item Objective Congruence หรือ IOC) ชุดนี้เป็นแบบตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อศึกษาหาแนวทางเรื่อง การศึกษาและออกแบบหนังสือภาพประกอบ เรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ตลาดบางหลวง รศ.122 โดยการประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพ เป็นการศึกษาใน ระดับปริญญาโท หลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ภาควิชาศิลปะการออกแบบและเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยท่านผู้ทรงคุณวุฒิโปรดพิจารณาให้ระดับคะแนน ตามที่ท่านเห็นความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์โดยทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง -1, 0, +1 โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับคะแนนที่ให้ มีความหมายดังนี้	
-1	เมื่อแน่ใจว่า ข้อประเมินนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
0	เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อประเมินนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
+1	เมื่อแน่ใจว่า ข้อประเมินนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการประเมินเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจึงขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามกลุ่มภาพที่สามารถสื่อถึงความเป็นตลาดบางหลวง มี
วัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพต้นแบบ
(ด้านการถ่ายภาพ)

การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์
(Index of Item Objective Congruence :IOC)

ผู้ประเมินคุณภาพ

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	ตำแหน่งจุดเด่นหรือจุดสนใจ				
	1.1 นียมวางตำแหน่งเด่นหรือจุดเด่นจุดสนใจ ไว้ตรงจุดตัด 9 ช่อง				
	1.2 การใช้เนื้อที่ของภาพให้เป็นประโยชน์ทุกตารางนิ้ว				
2.	การจัดภาพความสมดุลของภาพ				
	2.1 ความสมดุลที่เท่ากันให้ภาพดูนิ่ง สง่างามน่าศรัทธา				
	2.2 ความสมดุลที่ไม่เท่ากันภาพน่าสนใจกว่าแบบสมดุลที่เท่ากัน ให้ความรู้สึกที่มันคงจะ น้อยกว่าแต่แปลกตา				
3.	เส้นนำสายตา				
	3.1 การจัดภาพที่ใช้เส้นที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เรียงตัวกันเป็นทิศทางไปสู่จุดสนใจ				
	3.2 วัตถุที่ต้องการเน้นมีความเด่นชัด				
4.	ความลึกและทัศนมิติ				
	4.1 เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ให้มีสีเข้ม แล้วค่อยๆ ให้สีจางลงไปตามระยะที่ห่างออกไป				
	4.2 สรรหาสิ่งที่เป็นทิวแถว เน้นตอนหน้าให้มีลักษณะใหญ่แล้วค่อยๆลดขนาดลงตามระยะ				

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้ ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามกลุ่มภาพลายเส้นที่มีความเป็นศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
ตลาดบางหลวง มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพ
ต้นแบบ(ด้านการเขียนลายเส้น)

.....
การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์
(Index of Item Objective Congruence :IOC)

ผู้ประเมินคุณภาพ

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	ลายเส้นทั่วไป				
	1.1ลายเส้นแนวตั้งที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย				
	1.2ลายเส้นแนวนอนที่มีความสงบเรียบ กว้างขวาง				
2.	ลายเส้นของแสงและเงา				
	2.1การลงลายเส้นใช้ความเข้มของเบอร์ ปากกาแทนน้ำหนักของเงา				
	2.2ระยะของความใกล้-ไกล ความสว่าง ความเน้นที่ระยะ				
3.	ลักษณะของน้ำหนักลายเส้น				
	3.1ความเข้มของสีวัสดุที่ปรากฏ				
	3.2ความเข้มของแสงที่ตกกระทบวัสดุชนิด เดียวกัน				
4.	แสงและเงา				
	4.1การลงลายเส้นซ้ำๆกัน				
	4.2เงาตกทอดลงบนระนาบต่างๆ				

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามกลุ่มภาพหลายเส้นที่มีความเป็นศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
ตลาดบางหลวง มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้สายเส้นทัศนียภาพ
ต้นแบบ(ด้านศิลปวัฒนธรรม)

.....
การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์
(Index of Item Objective Congruence :IOC)

ผู้ประเมินคุณภาพ

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	ลักษณะโครงสร้างของชุมชนยังคงอยู่ เส้นทางสัญจร เส้นทางน้ำ ถนน การวางตัว ของกลุ่มอาคารตึกแถวเก่า				
	1.1 ย่านชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับเส้นทาง				
	1.2 การรวมตัวของกลุ่มเรือนแถว				
2.	ลักษณะโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมยังคงอยู่ ลักษณะทางสถาปัตยกรรม มีการปรับเปลี่ยน ซ่อมแซม				
	2.1 รูปแบบสถาปัตยกรรมอ้างอิงถึงยุคสมัย				
	2.2 มีการปรับเปลี่ยนซ่อมแซมลักษณะ สถาปัตยกรรมเอาไว้				
3.	ลักษณะทางภูมิทัศน์และระบบนิเวศ ธรรมชาติในย่านชุมชนเก่าทัศนียภาพที่เป็น เอกลักษณ์ของเมืองและส่งเสริมบรรยากาศ สภาพแวดล้อมของพื้นที่ชุมชน				
	3.1 ภูมิทัศน์ ทัศนียภาพ ยังคงเป็นเอกลักษณ์				
	3.2 บรรยากาศสภาพแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเก่า คงไว้สมบูรณ์				
4.	ลักษณะความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมุมมอง การรักษาภาพมรดกกว้างของย่านชุมชนเก่า				
	4.1 การรักษาภาพมรดกกว้างย่านชุมชน				
	4.2 การรักษาเส้นขอบฟ้าของเมือง				

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามกลุ่มภาพลายเส้นที่มีความเป็นศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
ตลาดบางหลวง มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ลายเส้นทัศนียภาพ
ต้นแบบ(ด้านการใช้ภาษา)

.....
การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์
(Index of Item Objective Congruence :IOC)

ผู้ประเมินคุณภาพ

.....
คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลความจริงของท่านมากที่สุด

ด้านการใช้ภาษา ใช้เกณฑ์ (จุลทัศน์ พยาฆรานนท์. ร้อยคำร้อยความ รวมประวัติและผลงาน
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย กรุงเทพฯ ฯ โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.)

1. เนื้อเรื่องดี คือ มีประโยชน์ต่อผู้อ่าน มีความน่าเชื่อถือ สร้างสรรค์ ทันสมัย มีความถูกต้อง ลำดับเรื่องดี

2. ภาษาดี คือ มีความถูกต้อง เขียนถูกต้องอักขรวิธี ใช้คำเหมาะสม ถูกต้องตรงตามความหมาย ใช้สำนวนถูกต้อง ใช้คำถูกต้องตามระดับ ใช้ภาษาได้ชัดเจนไม่กำกวม มีความสละสลวย ใช้ภาษาเหมาะกับชนิดของงานเขียนและบุคคลมีความชัดเจน

เนื้อความหน้าปกหนังสือ

“ตลาดบางหลวงบ้านเก่าเหล่าเต็งไม้” เป็นตลาดเก่าแก่อายุมากกว่า100ปี ที่อนุรักษ์ความดั้งเดิมไว้อย่างสมบูรณ์แบบ โครงสร้างบ้านลักษณะตามแบบสถาปัตยกรรม สมัยรัชกาลที่5 หลังคาทรงปั้นหยา เป็นงานช่างสกุลจีน

เนื้อความหน้าที่ 6

ชุมชนเรือนไม้เก่าแกกริมแม่น้ำท่าจีนสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นยังคงอบอวนด้วยบรรยากาศในยุคสมัยรัชกาลที่5 การสร้างบ้านเรือนไม้ติดกัน2ชั้นประกอบการค้าขายในย่านของคนจีนที่มาอาศัยในบางหลวง กลายเป็นชุมชนที่มีประเพณีและวัฒนธรรมไทย-จีน ความเจริญรุ่งเรืองของชุมชนการค้าขายทั้งทางน้ำและทางบก

เนื้อความหน้าที่ 7

ตลาดทำการเปิดการค้าขายทุกวันโดยเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ คึกคักและคลาคล่ำไปด้วยผู้คนที่มาเดินเที่ยว ชม จับจ่ายซื้อของกัน ตลอดทั้ง ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ WWW.Bang Luang.co.th หรือโทร 089-882-2233,089-171-2075

หน้าที่12-13

ร้านขายยาจีน เป็นการสืบทอดกิจการ รุ่นที่3จากอากง คุณไพรัชย์ ถมคำพาณิชย์ ผู้ดูแลร้านขายยาจีนโบราณแห่งนี้ สถาปัตยกรรมมีความน่าสนใจในแง่การใช้พื้นที่ ที่มีขนาดจำกัด เครื่องเรือนที่บ่งบอกถึงการตกแต่งแบบจีนโบราณได้เป็นอย่างดี

เนื้อความ หน้าที่14

วัดบางหลวง โรงเรียนเจียนหัว โรงเจบัวนอก วิภัง

บทวิเคราะห์ : ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่าเนื้อความนี้มีความเหมาะสมในการใช้เป็น

เนื้อความ เนื่องจากมีการบอกชื่อต่อสถานที่นั้นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อความ หน้าที่15

ตลาดกลางมีเรือนไม้2ชั้น หันหน้าเข้าหากัน ถนนมีหน้ากว้าง6เมตร เดิมทางสัญจรอยู่หัวตลาดคือ ทางแม่น้ำท่าจีน ปัจจุบันทางสัญจรใช้รถยนต์แทนเรือ

เนื้อความ หน้าที่18-19

บ้านหัวมุม หรือบ้านหลังแรกที่ปลูกสร้างขึ้นโดยมีสถาปัตยกรรมในสมัยรัชกาลที่ 5 มาตราส่วน(ต้นฉบับ)1:25 โดย ธรรมวรรณ พินิจบุตร

ประตูบานเปิดคู่ ลูกฟักไม้กระดาน หน้าต่างมีช่องแสงเหนือประตู ติโครงเกล็ดไม้รูปทรงเรขาคณิตแบบเรียบง่าย

เนื้อความ หน้าที่20-21

พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง แหล่งข้อมูลและการจัดพื้นที่แสดงข้าวของเครื่องใช้เก่าๆ เช่น จักรยานโบราณ รถเจ๊ก

เนื้อความหน้าปกหนังสือ

“ตลาดบางหลวงบ้านเก่าเล่าเรื่อง” เป็นตลาดเก่าแก่อายุมากกว่า100ปี ที่อนุรักษ์ความดั้งเดิมไว้ อย่างสมบูรณ์แบบ โครงสร้างบ้านลักษณะตามแบบสถาปัตยกรรม สมัยรัชกาลที่5 หลังคาทรงปั้นหย่า เป็นงานช่างสกุลจีน

หน้า	รายละเอียด	การให้คะแนน			หมายเหตุ
หน้าปก	บ้านเก่าเล่าเรื่อง (เกริ่นนำ)	+1	0	-1	

เนื้อความหน้าที่ 6

ชุมชนเรือนไม้เก่าแกกริมแม่น้ำท่าจีนสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นยังคงอบอวนด้วยบรรยากาศในยุคสมัยรัชกาลที่5 การสร้างบ้านเรือนไม้ติดกัน2ชั้นประกอบการค้าขายในย่านของคนจีนที่มาอาศัยในบางหลวง กลายเป็นชุมชนที่มีประเพณีและวัฒนธรรมไทย-จีน ความเจริญรุ่งเรืองของชุมชนการค้าขายทั้งทางน้ำและทางบก

หน้า	รายละเอียด	การให้คะแนน			หมายเหตุ
6	ตลาดบางหลวง	+1	0	-1	

เนื้อความหน้าที่ 7

ตลาดทำการเปิดการค้าขายทุกวันโดยเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ คึกคักและคลาคล่ำไปด้วยผู้คนที่มาเดินเที่ยว ชม จับจ่ายซื้อของกัน ตลอดทั้ง ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ WWW.Bang Luang.co.th หรือโทร 089-882-2233,089-171-2075

หน้า	รายละเอียด	การให้คะแนน			หมายเหตุ
7	ตลาดบางหลวง	+1	0	-1	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าที่12-13

ร้านขายยาจีน เป็นการสืบทอดกิจการ รุ่นที่3จากอากง คุณไพรัช ถมคำพาณิชย์ ผู้ดูแลร้านขายยาจีนโบราณแห่งนี้ สถาปัตยกรรมมีความน่าสนใจในแง่การใช้พื้นที่ ที่มีขนาดจำกัด เครื่องเรือนที่บ่งบอกถึงการตกแต่งแบบจีนโบราณได้เป็นอย่างดี

หน้า	รายละเอียด	การให้คะแนน			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
14	ตลาดบางหลวง				

เนื้อความ หน้าที่14

วัดบางหลวง โรงเรียนเจ็ยน์หัว โรงเจบัวนฮก วิกหนัง

หน้า	รายละเอียด	การให้คะแนน			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
15	ตลาดบางหลวง				

เนื้อความ หน้าที่15

ตลาดกลางมีเรือนไม้2ชั้น หันหน้าเข้าหากัน ถนนมีหน้ากว้าง6เมตร เดิมทางสัญจรอยู่หัวตลาดคือ ทางแม่น้ำท่าจีน ปัจจุบันทางสัญจรใช้รถยนต์แทนเรือ

หน้า	รายละเอียด	การให้คะแนน			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
18-19	ตลาดบางหลวง				

เนื้อความ หน้าที่18-19

บ้านหัวมุม หรือบ้านหลังแรกที่ปลูกสร้างขึ้นโดยมีสถาปัตยกรรมในสมัยรัชกาลที่ 5 มาตรฐาน(ต้นฉบับ)1:25 โดย ธมลวรรณ พินิจบุตร

ประตูบานเปิดคู่ ลูกฟักไม้กระดาน หน้าต่างมีช่องแสงเหนือประตู ติโครงเกล็ดไม้รูปทรงเรขาคณิตแบบเรียบง่าย

หน้า	รายละเอียด	การให้คะแนน			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
20-21	ตลาดบางหลวง				

เนื้อความ หน้าที่20-21

พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง แหล่งข้อมูลและการจัดพื้นที่แสดงข้าวของเครื่องใช้เก่าๆ เช่น จักรยานโบราณ รถแจ็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง
เขียนแบบเพื่อการผลิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

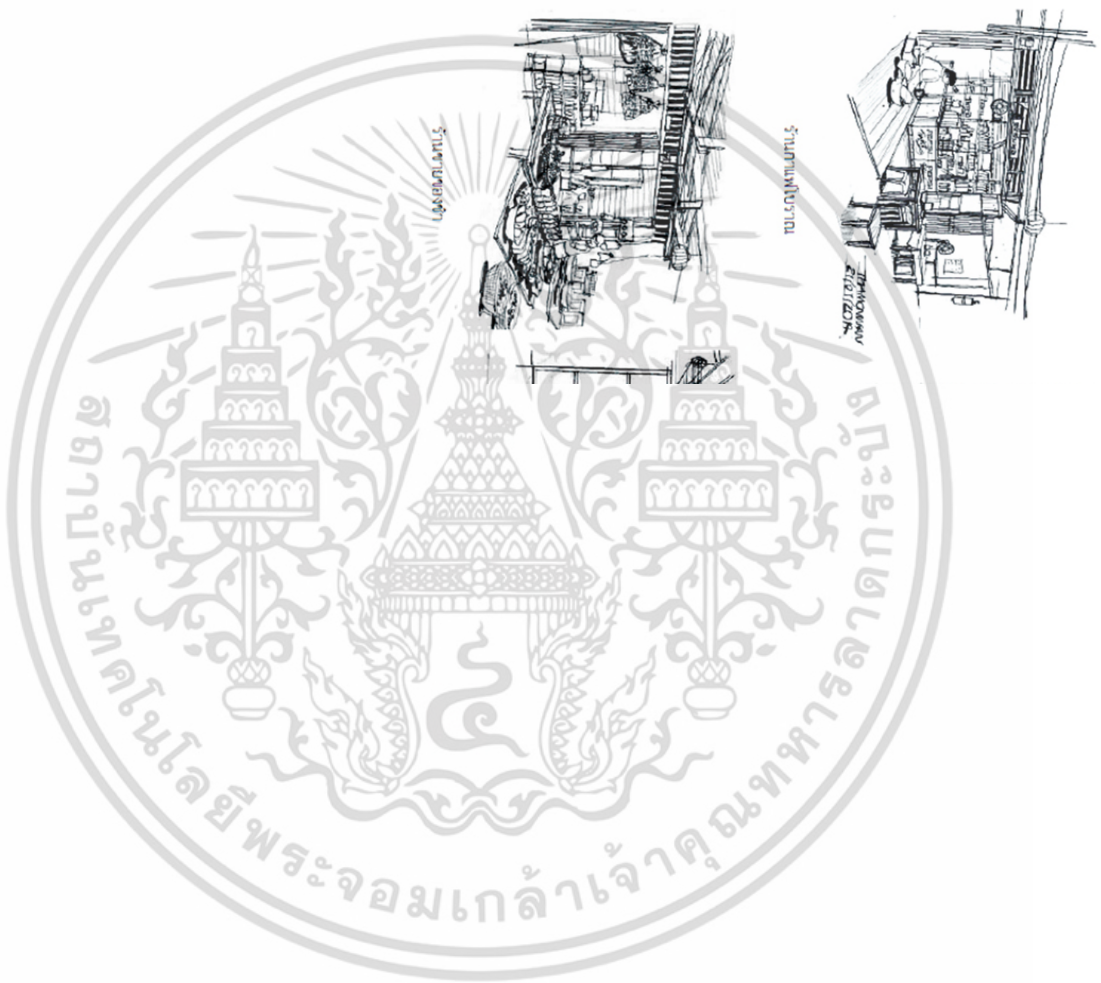
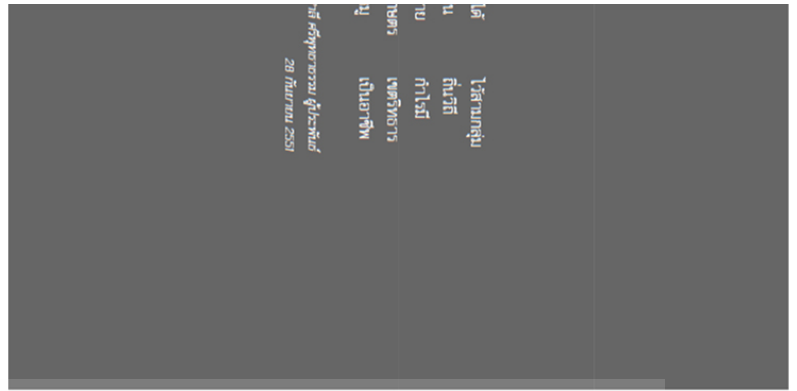
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

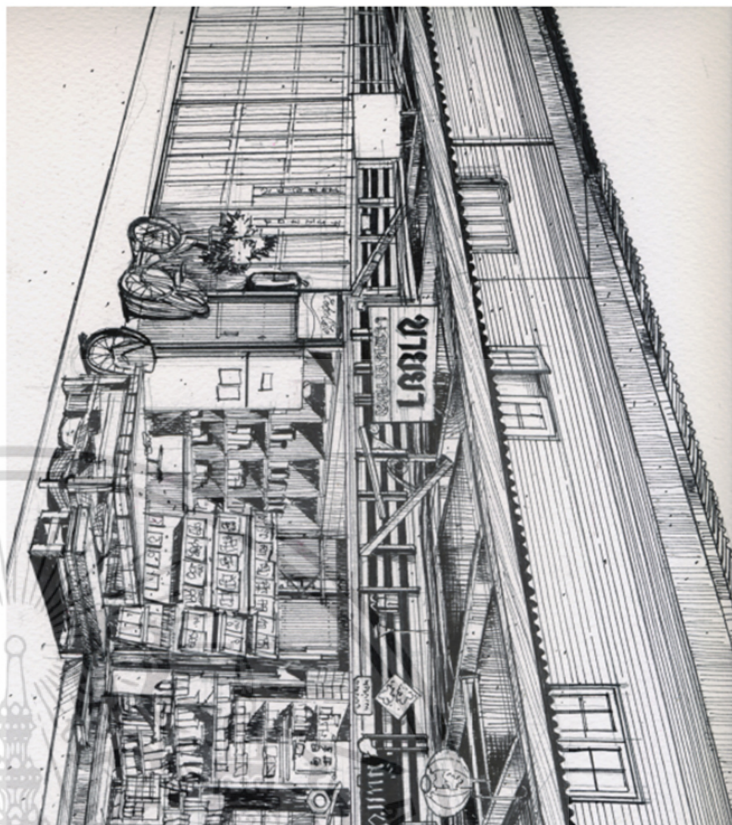
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

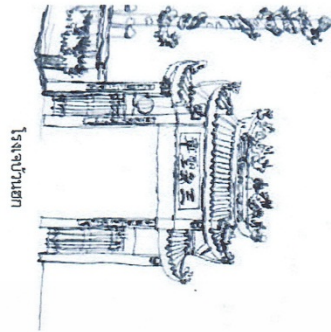

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

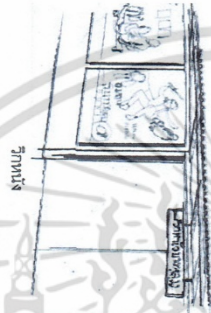
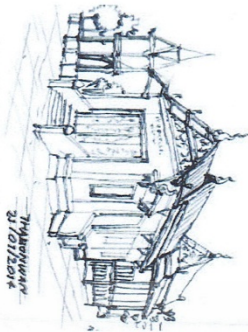

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

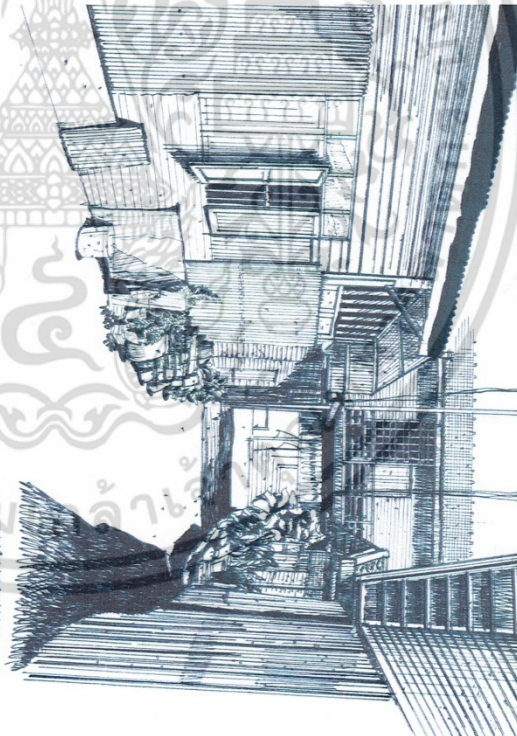
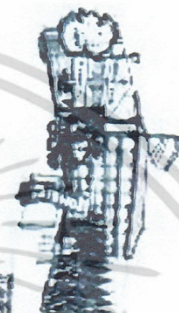
24

โรงงบางมด

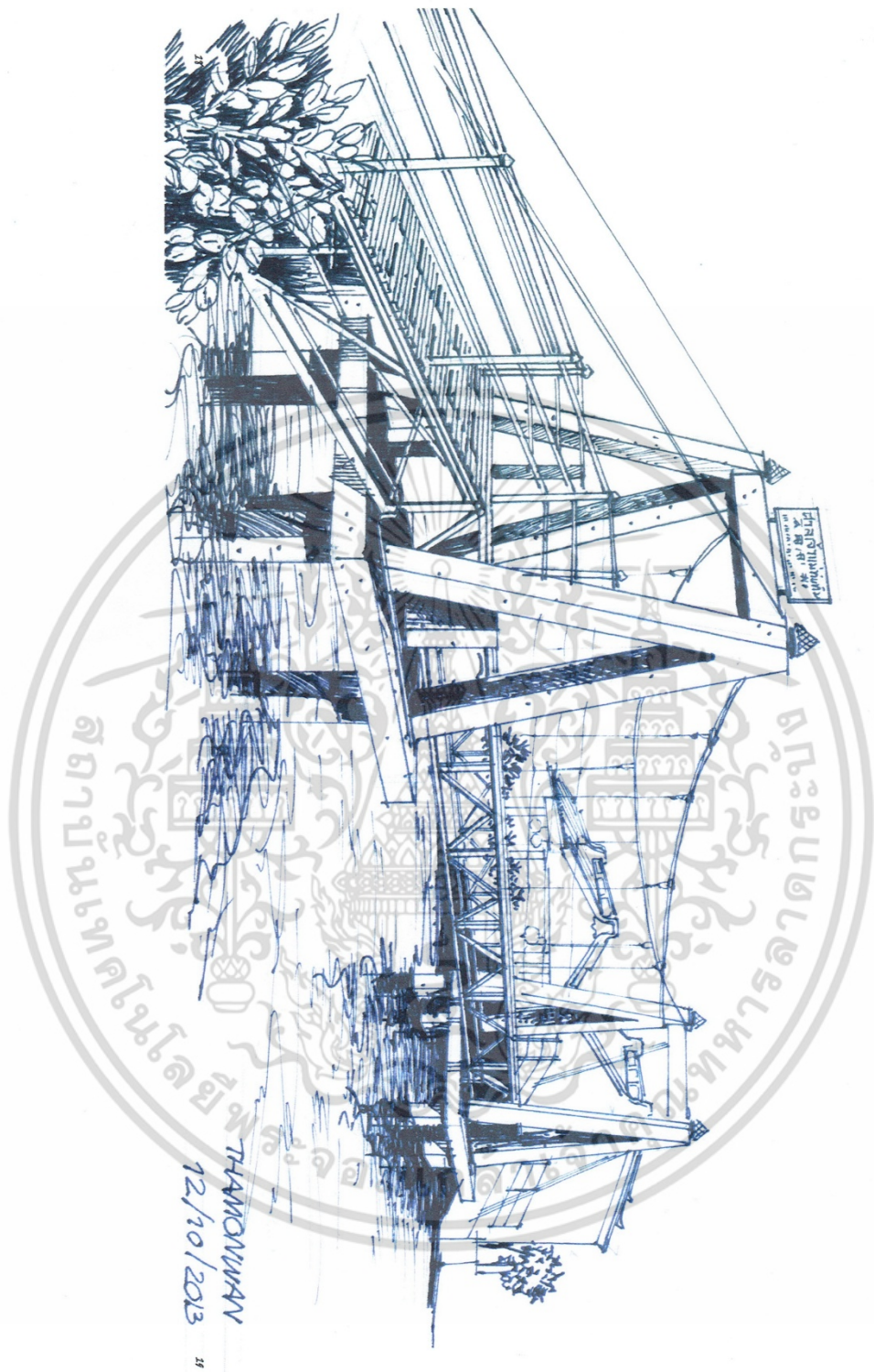
โรงงบ้านชก

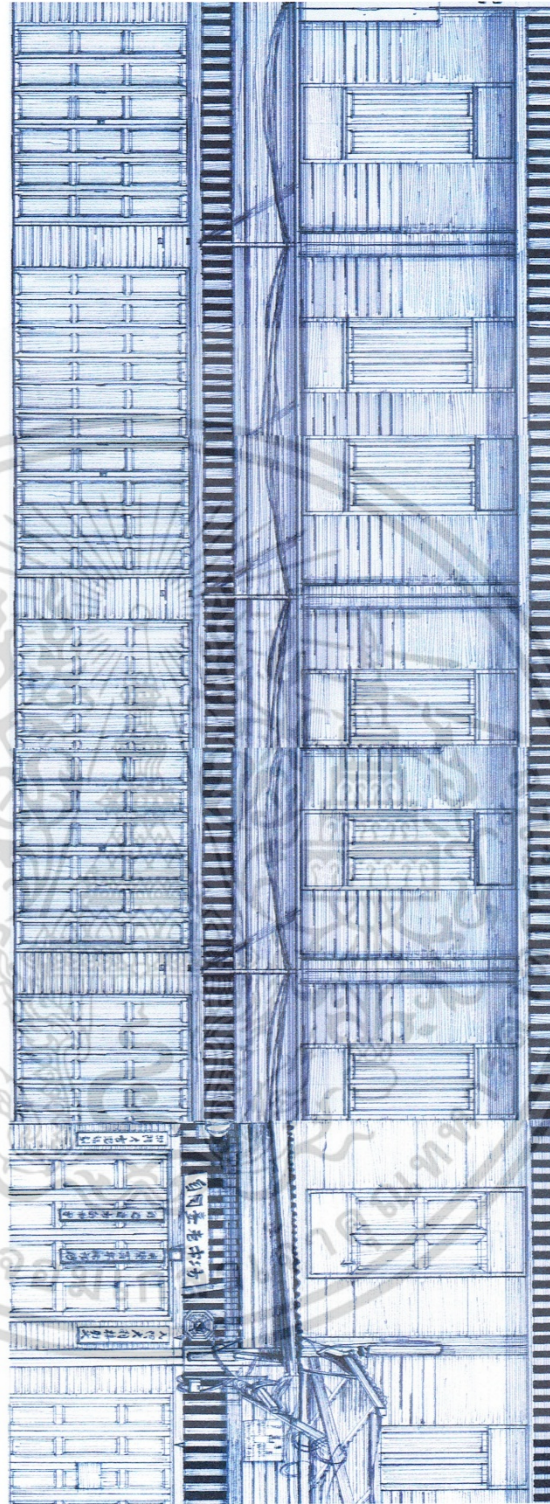
25

ศาลากลางมีเรือนไม้ 2 ชั้นหันหน้าเข้าหากัน
ถนนมีหน้ากว้าง 6 เมตร เดินทางสี่จั่วรอบหัวตลาด คือ
ทางหน้าทิศใต้ ปัจจุบันทางสี่จั่วใช้รอบคันแทนเรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20

บ้านห่านม หรือบ้านหลังแรกที่ถูกสร้างขึ้นโดยมีรูปแบบทางสถาปัตยกรรม
ในสมัยรัชกาลที่ ๖ มาตราส่วนเต็มแบบ ๑:๒๕ โดย จ.ม.ว.ร.ณ. พ.ศ.๒๔๖๕

ปะชุนบ้านห่านม ถูกไฟไหม้ระลอก ๑ หนัาต่างระลอก ๒ หนัาต่างระลอก ๓ ระลอก ๔
เป็นการโคจรมาลงถึงบ้านห่านม เราคิดว่าคงมีแบบฉบับที่สถาปนิกจะดูเพราะเราจากสมัย

21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ฉมลวรรณ พินิจบุตร
วัน-เดือน-ปีเกิด	31 ตุลาคม 2515
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 98/112 หมู่บ้านสุภาวีย์ หมู่ 6 ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี
ประวัติการศึกษา	
ปีการศึกษา 2534	สำเร็จ การศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) สาขาออกแบบตกแต่ง สถาปัตยกรรมศาสตร์สาขางานศิลปกรรมศึกษา
ปีการศึกษา 2538	สำเร็จการศึกษา (คอบ.) สาขาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ สาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประวัติการทำงาน	
	โรงแรมมณเฑียร สุรวงศ์ กรุงเทพฯ
	บริษัท ไทยอูรูต 1992 จำกัด
	บริษัท โมเดล1:1
	บริษัท เอส บี เฟอร์นิเจอร์
	โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์
	โรงเรียนศิลปะ ทอศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้